LEGE nr. 199 din 4 iulie 2023 a învăţământului superior

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I: Învăţământul superior

CAPITOLUL I: Dispoziţii generale

Art. 1

(1) Prezenta lege asigură cadrul legal pentru exercitarea, în instituţiile de învăţământ superior, sub autoritatea statului român, a procesului de educaţie, cercetare şi formare continuă şi reglementează structura, organizarea şi funcţionarea învăţământului superior din România, statutul personalului din învăţământul superior, precum şi cadrul legal de asigurare a calităţii.
(2) Statul asigură acces echitabil în învăţământul superior, fără nicio formă de discriminare, cetăţenilor României, cetăţenilor statelor membre ale Uniunii Europene, cetăţenilor statelor aparţinând Spaţiului Economic European şi ai Confederaţiei Elveţiene, precum şi cetăţenilor britanici şi membrilor familiilor acestora, ca beneficiari ai Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord din Uniunea Europeană şi din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice 2019/C 384 I/01.
(3)În România învăţământul superior este un serviciu de interes public, ce constituie prioritate naţională şi care se desfăşoară, în condiţiile prezentei legi, în limba română, în limbile minorităţilor naţionale şi în limbi de circulaţie internaţională.
(4)În domeniul educaţiei şi al formării profesionale prin sistemul naţional de învăţământ superior, dispoziţiile prezentei legi prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative. În caz de conflict între acestea, se aplică dispoziţiile prezentei legi.
(5) Statul încurajează dezvoltarea parteneriatului public-privat.

Art. 2

Idealul educaţional al învăţământului superior constă în dezvoltarea liberă, integrală şi armonioasă a individualităţii umane, în formarea personalităţii autonome şi în asumarea unui sistem de valori care sunt necesare pentru împlinirea şi dezvoltarea personală, pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, pentru participarea cetăţenească activă în societate, pentru incluziune socială şi pentru angajare pe piaţa muncii.

Art. 3

(1) Misiunea învăţământului superior este de a genera, certifica şi transfera cunoaştere, prin:
a)formarea iniţială şi continuă de tip universitar şi postuniversitar, în scopul dezvoltării profesionale şi personale a studenţilor, studenţilor-doctoranzi şi cursanţilor, precum şi în vederea inserţiei pe piaţa muncii a absolvenţilor şi satisfacerii nevoii de competenţă a mediului socioeconomic;
b)cercetarea ştiinţifică, dezvoltarea, inovarea şi transferul tehnologic, prin creaţia individuală şi colectivă, relevante pentru progresul cunoaşterii şi mediul socioeconomic;
c)implicarea în comunitate, prin desfăşurarea unor activităţi comune în beneficiul instituţiei de învăţământ superior şi al mediului social, economic şi cultural.

(2) Viziunea prezentei legi este centrată pe următoarele valori:
a)echitatea, prin asigurarea şanselor la educaţie, în mod echitabil pentru tineri, indiferent de mediul din care provin sau de alţi factori de risc;
b)excelenţa, prin susţinerea şi motivarea acesteia în cadrul procesului de învăţământ;
c)integritatea, prin asigurarea de repere valorice şi promovarea eticii în educaţie şi cercetare;
d)starea de bine, prin susţinerea studenţilor şi a tuturor salariaţilor din instituţiile de învăţământ superior şi din cele subordonate ministerului prin măsuri adecvate de îngrijire medicală, inclusiv stomatologică şi psihologică, consiliere şi orientare profesională, precum şi asigurarea condiţiilor de dezvoltare personală, prin măsuri de sprijin adecvate;
e)profesionalismul, prin menţinerea unor standarde ridicate în formarea cadrelor didactice şi, implicit, în pregătirea oferită studenţilor, studenţilor-doctoranzi şi cursanţilor;
f)respectul, prin însuşirea respectului pentru alte persoane, instituţii, mediu şi societate, ca parte a formării;
g)flexibilitatea, prin asigurarea unui parcurs dinamic de învăţare adaptat nevoilor studenţilor, studenţilor-doctoranzi şi cursanţilor, în vederea dobândirii de competenţe;
h)diversitatea, prin garantarea respectului pentru varietate şi a unui mediu tolerant în procesul de formare;
i)transparenţa, prin utilizarea de mecanisme transparente de evaluare şi menţinerea unei comunicări deschise şi oneste;
j)colaborarea, prin dezvoltarea parteneriatelor interuniversitare, a parteneriatelor cu institute de cercetare publice sau private, cu operatorii economici publici sau privaţi, inclusiv pentru dezvoltarea de programe de studii interdisciplinare, precum şi pentru orice alte tipuri de proiecte;
k)consultarea, prin implicarea actorilor interesaţi în proiectarea şi aplicarea legislaţiei, a strategiilor şi politicilor în domeniul învăţământului superior;
l)incluziunea, prin garantarea în procesul de educaţie a respectării statutului şi drepturilor tuturor persoanelor, astfel încât să aibă oportunitatea de a beneficia de un tratament egal cu ceilalţi;
m)dezvoltarea durabilă şi tranziţia verde, prin satisfacerea nevoilor prezentului, fără a compromite posibilitatea generaţiilor viitoare de a-şi satisface propriile nevoi;
n)responsabilitatea, prin asumarea conştientă a responsabilităţilor pentru comportamentul şi acţiunile proprii, la nivelul tuturor actorilor educaţionali: beneficiari, personal de conducere, personal didactic şi auxiliar;
o)transparenţa instituţională, în baza căreia toate hotărârile, deciziile şi reglementările instituţionale universitare se bucură de cel mai înalt grad de transparenţă, în vederea respectării principiului răspunderii publice.

Art. 4
Sistemul naţional de învăţământ superior se bazează pe următoarele principii:
a)principiul autonomiei universitare;
b)principiul libertăţii academice;
c)principiul răspunderii publice;
d)principiul asigurării calităţii;
e)principiul echităţii;

f)principiul eficienţei manageriale şi financiare, în baza căruia se urmăreşte obţinerea de rezultate educaţionale adecvate, prin gestionarea resurselor existente;
g)principiul transparenţei;
h)principiul respectării drepturilor şi libertăţilor membrilor comunităţii universitare;
i)principiul libertăţii de mobilitate naţională şi internaţională a studenţilor, a cadrelor didactice şi a cercetătorilor;
j)principiul centrării educaţiei pe student;
k)principiul relevanţei, în baza căruia educaţia răspunde nevoilor de dezvoltare personală şi social-economice;
l)principiul garantării identităţii culturale a tuturor membrilor comunităţii academice şi dialogului intercultural;
m)principiul asumării, promovării şi păstrării identităţii naţionale şi a valorilor culturale ale poporului român;
n)principiul recunoaşterii şi garantării drepturilor persoanelor aparţinând minorităţilor naţionale, dreptul la păstrarea, la dezvoltarea şi la exprimarea identităţii lor etnice, culturale, lingvistice şi religioase;
o)principiul asigurării egalităţii de şanse şi nediscriminării;
p)principiul libertăţii de gândire şi al independenţei faţă de ideologii şi doctrine politice şi religioase;
q)principiul organizării învăţământului confesional, potrivit cerinţelor specifice fiecărui cult recunoscut;
r)principiul consultării partenerilor sociali în luarea deciziilor;
s)principiul participării studenţilor în luarea deciziilor.

Art. 5
(1) Statul îşi exercită atribuţiile în domeniul învăţământului superior prin Ministerul Educaţiei, Guvern şi Parlament.
(2) Ministerul Educaţiei, în calitate de organ de specialitate al administraţiei publice centrale, proiectează, fundamentează şi aplică strategiile naţionale în domeniul învăţământului superior.
(3)În domeniul cercetării-dezvoltării şi inovării din instituţiile de învăţământ superior, Ministerul Educaţiei şi Ministerul Cercetării, Inovării şi Digitalizării au competenţe partajate de reglementare.

(4) Ministerul Educaţiei are următoarele atribuţii principale:
a)propune politicile şi strategiile naţionale pentru învăţământul superior, ca parte a Spaţiului european al învăţământului superior;
b)elaborează acte normative în aplicarea prezentei legi;
c)monitorizează şi verifică, direct sau prin organismele abilitate în acest sens, respectarea reglementărilor privind organizarea şi funcţionarea învăţământului superior, cercetarea universitară, managementul financiar, etica universitară, asumarea răspunderii publice şi asigurarea calităţii în învăţământul superior, aplicând sancţiuni în cazul constatării unor abateri;
d)elaborează, pe baza rapoartelor de acreditare şi a avizului Agenţiei Române de Asigurare a Calităţii în Învăţământul Superior, denumită în continuare *ARACIS*, actele normative pentru înfiinţarea de structuri de învăţământ superior sau de instituţii de învăţământ superior, după caz;
e)gestionează Registrul matricol unic din România, denumit în continuare *RMUR*;
f)gestionează Registrul unic naţional integrat al diplomelor şi actelor de studii, denumit în continuare *RUNIDAS*;

g)gestionează modalitatea de utilizare a formularelor actelor de studii şi a documentelor universitare, prin avizarea necesarului formularelor actelor de studii şi prin comandarea, în vederea tipăririi acestora, în baza înregistrărilor din RMUR, şi controlează, periodic, modul de eliberare a acestora de instituţiile de învăţământ superior şi de Academia Română;
h)organizează procedura de recunoaştere şi echivalare a diplomelor şi certificatelor conform normelor interne şi în conformitate cu normele europene;
i)elaborează metodologia prin care se pot recunoaşte automat diplomele şi certificatele obţinute în instituţii de învăţământ superior din statele membre ale Uniunii Europene şi ale Spaţiului Economic European şi din Confederaţia Elveţiană, precum şi în instituţii de învăţământ superior de prestigiu din alte state, pe baza unei liste aprobate şi reactualizate prin ordin al ministrului educaţiei;
j)elaborează metodologia privind recunoaşterea automată a funcţiilor didactice universitare şi a calităţii de conducător de doctorat;
k)încasează sume, în lei sau în valută, pentru recunoaşterea şi echivalarea diplomelor şi certificatelor şi pentru vizarea actelor de studii;
l)elaborează şi propune proiectul de buget pentru învăţământul superior, ca parte integrantă a bugetului educaţiei;
m)verifică şi gestionează sistemul de indicatori statistici de referinţă pentru învăţământul superior în scopul monitorizării şi prognozării evoluţiei învăţământului superior în raport cu piaţa muncii;
n)relaţionează cu autorităţile abilitate pentru monitorizarea şi prognozarea evoluţiei învăţământului superior în raport cu piaţa muncii, prin comisiile naţionale;
o)susţine realizarea de studii şi de cercetări în învăţământul superior;
p)publică anual, până la data de 31 decembrie, un raport privind starea învăţământului superior, în care sunt prezentate inclusiv direcţiile şi priorităţile de dezvoltare a învăţământului superior;
q)aprobă standardele pentru ocuparea posturilor didactice din instituţiile de învăţământ superior, precum şi standardele pentru acordarea diplomei de doctor şi a atestatului de abilitare;
r)verifică modul de desfăşurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice şi de cercetare din instituţiile de învăţământ superior;
s)verifică sesizările privind desfăşurarea concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice şi de cercetare din instituţiile de învăţământ superior;
ş)verifică, din oficiu sau la sesizare, respectarea dispoziţiilor procedurale şi îndeplinirea standardelor în procedurile de abilitare şi de acordare a diplomelor de doctor;
t)monitorizează inserţia socioprofesională a absolvenţilor de învăţământ liceal şi terţiar;
ţ)elaborează şi asigură mentenanţa Platformei naţionale de raportare unică în învăţământul superior, denumită în continuare *PNRUIS*, prin intermediul Unităţii Executive pentru Finanţarea Învăţământului Superior, a Cercetării, Dezvoltării şi Inovării, denumită în continuare *UEFISCDI*, în vederea colectării datelor statistice, a raportărilor instituţionale şi a raportărilor individuale privind activitatea ştiinţifică a personalului didactic şi de cercetare, solicitate de Ministerul Educaţiei, de comisiile consultative ale Ministerului Educaţiei, prevăzute la art. 154, de Institutul Naţional de Statistică, de ARACIS sau de alte entităţi ale statului către care instituţiile de învăţământ superior raportează date instituţionale. Instituţiile de învăţământ superior vor avea acces la datele incluse şi la rapoartele generate de această platformă pentru personalul didactic şi de cercetare propriu.

(5)În exercitarea atribuţiilor sale, prevăzute la alin. (2) şi (3), Ministerul Educaţiei consultă Consiliul Naţional al Rectorilor, denumit în continuare *CNR*, în calitate de reprezentant al instituţiilor de învăţământ superior de stat, particular şi confesional şi, după caz, alte structuri asociative ale instituţiilor de învăţământ superior, Consiliul Minorităţilor Naţionale, Consiliul Consultativ al Cultelor, sindicatele reprezentative din învăţământul superior, federaţiile naţionale studenţeşti reprezentative legal constituite la nivel naţional, autorităţile administraţiei publice şi mediul de afaceri.
(6) Ministerul Educaţiei susţine şi practică dialogul social, precum şi consultarea factorilor interesaţi în ceea ce priveşte strategiile naţionale în domeniul educaţiei şi formării profesionale. Structurile aflate în coordonarea sau subordonarea Ministerului Educaţiei susţin şi practică dialogul cu partenerii sociali.

Art. 6
(1) Ministerul Educaţiei, în calitate de organ de specialitate al administraţiei publice centrale, este abilitat să urmărească şi să controleze aplicarea şi respectarea reglementărilor legale în sistemul de învăţământ superior, să formuleze recomandări, să dispună măsuri şi să aplice, dacă este cazul, sancţiuni.
(2) Ministerul Educaţiei supraveghează şi controlează modul în care instituţiile de învăţământ superior îşi exercită autonomia universitară şi îşi asumă răspunderea publică.
(3) Ministerul Educaţiei susţine şi practică dialogul social şi consultarea factorilor interesaţi în ceea ce priveşte strategiile naţionale în domeniul educaţiei şi formării profesionale. Deciziile structurilor aflate în coordonarea sau subordonarea Ministerului Educaţiei se fundamentează, de asemenea, pe dialogul cu partenerii sociali.

CAPITOLUL II: Sistemul de învăţământ superior

Art. 7
(1)Învăţământul superior se organizează doar în organizaţii furnizoare de educaţie şi instituţii de învăţământ superior care au obţinut autorizarea de funcţionare provizorie sau acreditarea, în conformitate cu prevederile legale.
(2) Statutul de organizaţie furnizoare de educaţie se acordă până la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii de înfiinţare a instituţiei de învăţământ superior, dar nu cu mai mult de 2 ani după absolvirea primei generaţii de studenţi. În sensul prezentei legi, toate prevederile aplicabile instituţiilor de învăţământ superior sunt aplicabile şi organizaţiilor furnizoare de educaţie autorizate să funcţioneze provizoriu.
(3) Instituţiile de învăţământ superior sunt organizaţii furnizoare de educaţie, care desfăşoară activităţi de învăţământ, pe bază de programe de studii autorizate şi, după caz, acreditate, în condiţiile legii, de formare iniţială şi continuă, programe ce funcţionează cu respectarea principiului asigurării calităţii pentru satisfacerea încrederii beneficiarilor direcţi şi indirecţi din societate.
(4) Instituţiile de învăţământ superior pot fi de stat, particulare şi confesionale. Aceste instituţii au personalitate juridică, au caracter nonprofit şi sunt apolitice.
(5) Statutul juridic de instituţie de învăţământ superior se dobândeşte în urma înfiinţării şi acreditării prin lege.
(6) Instituţiile de învăţământ superior sunt persoane juridice de drept public sau persoane juridice de drept privat şi de utilitate publică şi pot fi: universităţi, academii de studii, institute, şcoli de studii superioare, denumite în continuare *instituţii de învăţământ superior*.

Art. 8

(1) Sistemul naţional de învăţământ superior include toate instituţiile de învăţământ superior acreditate.

(2) Instituţiile de învăţământ superior din străinătate, recunoscute legal în statul de origine, pot organiza filiale pe teritoriul României, singure sau în parteneriat cu instituţii de învăţământ superior acreditate din România, numai cu respectarea prevederilor prezentei legi cu privire la autorizarea, acreditarea şi asigurarea calităţii programelor de studii.

(3) Instituţiile de învăţământ superior româneşti pot organiza, în România sau în alte state, programe de studii comune cu instituţii de învăţământ superior din străinătate, recunoscute de statul de origine. În cazul în care aceste programe se organizează în străinătate, trebuie să respecte reglementările legale în vigoare atât în România, cât şi în statele respective.

(4) Instituţiile de învăţământ superior româneşti pot organiza filiale în alte state, singure sau în parteneriat cu instituţii de învăţământ superior din străinătate, recunoscute de statul de origine. În cazul în care aceste programe se organizează în străinătate, trebuie să respecte reglementările legale în vigoare atât în România, cât şi în statele respective.

(5) Instituţiile de învăţământ superior româneşti acreditate pot organiza, în comun cu alte instituţii de învăţământ superior acreditate din Spaţiul european al învăţământului superior, programe de studii integrate finalizate cu diplomă comună sau diplomă dublă sau multiplă, recunoscute de statul de origine, în conformitate cu o metodologie-cadru adoptată prin ordin al ministrului educaţiei.

(6) Ministerul Educaţiei, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, prin Institutul Limbii Române, poate susţine, inclusiv prin finanţare, înfiinţarea şi organizarea lectoratelor, precum şi organizarea de cursuri de limbă, cultură şi civilizaţie românească în instituţii de învăţământ superior din străinătate.

Art. 9

(1)În instituţiile de învăţământ superior de stat învăţământul este gratuit, pentru cifra de şcolarizare aprobată anual prin hotărâre a Guvernului, şi cu taxă. Cuantumul taxei este propus de consiliul de administraţie şi aprobat de senatul universitar.

(2) Pentru domeniile prioritare de dezvoltare a României şi, în funcţie de nevoi, pentru formarea cadrelor didactice din învăţământul preuniversitar, Ministerul Educaţiei alocă locuri din cifra de şcolarizare aprobată anual prin hotărâre a Guvernului pentru studii universitare de scurtă durată, licenţă, masterat şi doctorat.

(3)În instituţiile de învăţământ superior particular şi confesional particular învăţământul este cu taxă. Cuantumul taxei este propus de consiliul de administraţie al instituţiei de învăţământ, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), în cazul în care în cadrul învăţământului superior de stat nu există învăţământ teologic pastoral specific unui cult, recunoscut drept cult conform legii, în instituţiile de învăţământ superior confesional particular învăţământul este gratuit pentru programul de studii universitare de licenţă, master şi doctorat de teologie pastorală, potrivit cifrei de şcolarizare aprobate şi finanţate anual prin hotărâre a Guvernului.

(5) Instituţiile de învăţământ superior au autonomie în stabilirea cuantumului taxelor şi au obligaţia să le comunice tuturor celor interesaţi, inclusiv pe site-ul instituţiei de învăţământ superior. În instituţiile de învăţământ superior de stat

taxele anunţate se menţin pe toată durata normală a unui ciclu de studii, putând fi indexate cu maximum rata inflaţiei, pentru aceeaşi promoţie de studenţi.

Art. 10

(1) Instituţiile de învăţământ superior au patrimoniu propriu, pe care îl gestionează conform legii.

(2) Iniţiativa înfiinţării instituţiei de învăţământ superior de stat aparţine Guvernului. Iniţiativa şi resursele financiare şi materiale necesare înfiinţării instituţiei de învăţământ superior particular sau confesional particulare aparţin unei fundaţii, unei asociaţii sau unui cult religios, unei entităţi a cultelor recunoscute ori altui furnizor de educaţie certificat prin evaluare externă a calităţii şi recunoscut ca atare, potrivit prevederilor prezentei legi, denumit fondator.

(3) Instituţiile de învăţământ superior de stat şi particulare se reorganizează/desfiinţează cu respectarea principiului simetriei actului de înfiinţare, respectiv prin lege sau hotărâre a Guvernului, după caz.

(4) Privatizarea instituţiilor de învăţământ de stat este interzisă.

CAPITOLUL III: Autonomia universitară

Art. 11

(1) Autonomia universitară este garantată prin **Constituţia României**, republicată, şi se exercită cu condiţia asumării răspunderii publice şi în limitele legislaţiei naţionale în vigoare. Libertatea academică este garantată prin lege. Instituţiile de învăţământ superior se organizează şi funcţionează independent de orice ingerinţe ideologice, politice sau religioase.

(2) Autonomia universitară dă dreptul comunităţii universitare să îşi stabilească misiunea proprie, strategia instituţională, structura, activităţile, organizarea şi funcţionarea proprie, precum şi gestionarea resurselor financiare, materiale şi umane, cu respectarea legislaţiei în vigoare.

(3) Statul încurajează şi sprijină, prin pârghii financiare, diversificarea misiunilor instituţiilor de învăţământ superior, în funcţie de orientările proprii stabilite prin planurile strategice multianuale de dezvoltare instituţională, corelate cu nevoile societăţii.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 66 alin. (2) din Legea nr. **500/2002** privind finanţele publice, cu modificările şi completările ulterioare, instituţiile de învăţământ superior de stat sunt autorizate, prin prezenta lege, să redistribuie creditele bugetare din soldul la finanţarea de bază, sumele rămase neconsumate şi reportate din anii precedenţi pentru obiective de investiţii noi, sumele rămase necheltuite din investiţii finalizate, pentru obiective de investiţii noi, pentru obiective de investiţii în continuare, precum şi alte cheltuieli de natura investiţiilor. Sumele rămase în sold, pentru facilităţi de transport pentru studenţi, subvenţii pentru cămine-cantine şi sumele pentru bursele studenţilor neridicate în termen pot fi utilizate în anii următori pentru acordarea de burse pentru studenţi, precum şi alte cheltuieli de natura investiţiilor pentru infrastructura de cămine, cantine, pentru susţinerea activităţilor centrelor pentru consiliere şi orientare în carieră.

(5) Aspectele fundamentale ale autonomiei universitare se exprimă în carta universitară, aprobată de senatul universitar şi avizată de Ministerul Educaţiei, pentru conformitate cu legislaţia în vigoare.

(6)În instituţiile de învăţământ superior este asigurată libertatea academică. Aceasta implică dreptul tuturor membrilor comunităţii universitare de a se exprima liber, atât în mediul universitar, cât şi în afara acestuia, în raport cu activitatea didactică, de cercetare sau de creaţie intelectuală, precum şi cu orice alte activităţi

vizând instituţia de învăţământ superior în cadrul căreia activează, conform legii. În aceeaşi măsură, libertatea academică înseamnă libertatea de a învăţa, preda şi cerceta, fiecare dintre acestea presupunând libertatea de a gândi, de a pune sub semnul întrebării şi de a împărtăşi idei, în interiorul şi în afara instituţiei de învăţământ superior.
(7) Studenţilor le este asigurat dreptul la liberă alegere a programelor de studii şi disciplinelor, în conformitate cu normele legale în vigoare şi cu planurile de învăţământ.
(8) Structurile şi funcţiile de conducere ale instituţiilor de învăţământ superior particulare şi confesionale, atribuţiile, modul de constituire, precum şi alte aspecte privind statutul acestora sunt stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu avizul consultativ al fondatorilor şi cu aprobarea senatului universitar.
(9) Instituţiile de învăţământ superior îşi adaptează periodic oferta educaţională la cerinţele pieţei muncii.

Art. 12

(1)Răspunderea publică obligă fiecare instituţie de învăţământ superior, de stat, particulară sau confesională particulară:
a)să respecte legislaţia în vigoare, carta proprie şi politicile naţionale şi europene în domeniul învăţământului superior;
b)să aplice şi să se supună reglementărilor în vigoare referitoare la asigurarea şi evaluarea calităţii în învăţământul superior;
c)să respecte politicile de etică şi deontologie universitară, cuprinse în Codul de etică şi deontologie universitară aprobat de senatul universitar;
d)să asigure eficienţa managerială şi eficienţa utilizării resurselor, în cazul instituţiilor de învăţământ superior de stat, şi a cheltuirii fondurilor din surse publice, conform contractului instituţional;
e)să asigure transparenţa tuturor deciziilor şi activităţilor sale, conform legislaţiei în vigoare;
f)să respecte libertatea academică a personalului didactic, didactic auxiliar şi de cercetare, precum şi drepturile şi libertăţile studenţilor.
(2)În cazul instituţiilor de învăţământ superior confesionale, răspunderea publică se extinde şi la respectarea statutului şi a prevederilor dogmatice şi canonice specifice cultului respectiv.

Art. 13

(1) Spaţiul universitar este constituit din totalitatea edificiilor, terenurilor, staţiunilor didactice experimentale, institutelor de cercetare, fermelor, grădinilor botanice, caselor universitare, campusurilor universitare, spitalelor şi clinicilor universitare, farmaciilor universitare umane şi veterinare, ambulatoriilor de specialitate, bibliotecilor, unităţilor de microproducţie, bazelor şi complexelor cultural-sportive, caselor de cultură ale studenţilor, bazelor de odihnă şi tratament, studiourilor/posturilor de radio-TV, sălilor de spectacole, concerte şi de cinema, studiourilor de cinematografie şi de înregistrări, atelierelor de fotografie şi caselor de creaţie, precum şi din alte spaţii dedicate proceselor de educaţie, formare profesională şi cercetare ştiinţifică şi dotările aferente, folosite de instituţia de învăţământ superior, indiferent de titlul juridic sub care aceasta este îndreptăţită să le utilizeze. Este considerat spaţiu universitar şi mediul online, constând în platformele sau grupurile utilizate pentru activităţile didactice şi extracurriculare şi de cercetare organizate în cadrul instituţiei de învăţământ superior.

(2) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) spaţiile şi dotările aferente care aparţin Ministerului Sănătăţii, ministerelor şi instituţiilor cu reţea sanitară proprie, în care se desfăşoară învăţământul medical superior, spaţiile care aparţin cultelor în care se desfăşoară învăţământul confesional, spaţiile care aparţin Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Afacerilor Interne şi Serviciului Român de Informaţii, în care se desfăşoară învăţământ de specialitate, şi casele de cultură ale studenţilor şi Complexul Cultural Sportiv Studenţesc "Tei", în care se desfăşoară activităţi specifice.
(3) Spaţiul universitar este inviolabil. Accesul în spaţiul universitar este permis numai în condiţiile stabilite prin lege şi prin carta universitară.
(4) Instituţiile de învăţământ superior asigură, în spaţiul universitar, inclusiv în căminele studenţeşti, acces gratuit la internet wireless pentru toţi membrii comunităţii universitare. Caracteristicile tehnice ale reţelei de internet trebuie să permită accesul la activităţi didactice online, la conferinţe în format audio-video, precum şi la orice altă activitate specifică procesului educaţional.
(5) Instituţiile de învăţământ superior asigură accesul studenţilor şi profesorilor la cel puţin o bază de date ştiinţifică.

Art. 14
(1) Comunitatea universitară este constituită din studenţi, studenţi-doctoranzi, cursanţi, personal didactic şi de cercetare, personal didactic şi de cercetare auxiliar şi personal administrativ.
(2) Din comunitatea universitară fac parte şi persoane cărora li s-a conferit calitatea de membru al comunităţii universitare, prin hotărâre a senatului universitar.
(3) Membrii comunităţii universitare au drepturile şi îndatoririle stabilite prin reglementările legale în vigoare şi prin carta universitară.

Art. 15
(1) Carta universitară prezintă opţiunile majore ale comunităţii universitare şi se aplică în tot spaţiul universitar.

(2) Carta universitară se referă, în mod obligatoriu, cel puţin la:
a)modalităţile de desemnare şi eliberare din funcţie a persoanelor care ocupă funcţii de conducere sau care fac parte din structurile de conducere ale instituţiei de învăţământ superior, în conformitate cu legislaţia în vigoare;
b)Codul de etică şi deontologie universitară;
c)modul în care se realizează gestiunea şi protecţia resurselor instituţiei de învăţământ superior;
d)condiţiile în care se constituie fondurile proprii şi stabilirea destinaţiei acestora şi a condiţiilor în care sunt utilizate;
e)condiţiile în care se pot încheia contracte cu instituţiile publice şi cu alţi operatori economici, în vederea organizării unor programe de cercetare fundamentală şi aplicativă sau a creşterii nivelului de calificare a specialiştilor cu studii universitare;
f)condiţiile în care instituţia de învăţământ superior se poate asocia cu alte instituţii de învăţământ superior sau cu alte organizaţii pentru îndeplinirea misiunii sale;
g)modalităţile în care se pot construi, deţine şi folosi elementele aferente bazei materiale a instituţiei de învăţământ superior, necesare educaţiei şi cercetării ştiinţifice;

h)modalităţile în care se derulează acţiunile de cooperare internaţională ale instituţiei de învăţământ superior, încheierea de contracte şi participarea la organizaţiile europene şi internaţionale;
i)modalităţile de colaborare dintre structurile de conducere ale instituţiilor de învăţământ superior şi sindicatele personalului didactic, de cercetare, tehnic şi administrativ şi organizaţiile studenţeşti legal constituite;
j)modalitatea în care instituţia de învăţământ superior îşi îndeplineşte rolul de bază din perspectiva educaţiei la care poate adăuga, după caz, componenta de cercetare sau cercetare avansată;
k)orice alte aspecte considerate relevante de senatul universitar şi care corespund legislaţiei în vigoare.
(3) Carta universitară se elaborează şi se adoptă de către senatul universitar, numai după dezbaterea în comunitatea universitară.
(4) Carta universitară nu poate conţine prevederi contrare legislaţiei în vigoare, acestea fiind nule de drept.
(5) Carta universitară se adoptă numai după acordarea de către Ministerul Educaţiei a avizului de legalitate asupra acesteia. Rezoluţia privind avizul de legalitate se emite de către Ministerul Educaţiei în termen de maximum 30 de zile de la data solicitării instituţiei de învăţământ superior.
(6)În cazul în care termenul prevăzut la alin. (5) nu este respectat, carta universitară se consideră avizată potrivit procedurii aprobării tacite.

Art. 16
(1) Instituţiile de învăţământ superior pot înfiinţa, singure sau prin asociere, după caz, societăţi comerciale, fundaţii, asociaţii, unităţi de învăţământ preuniversitar, consorţii pentru învăţământ dual, spitale universitare, farmacii universitare, unităţi medicale ambulatorii, inclusiv stomatologice, şi cabinete de specialitate, inclusiv stomatologice, cu aprobarea senatului universitar, conform prevederilor legale. Condiţia ca acestea să se înfiinţeze este aceea ca ele să contribuie la creşterea performanţelor instituţiei şi să nu influenţeze negativ în niciun fel activităţile de învăţământ şi cercetare. Obiectul de activitate al societăţilor, asociaţiilor şi/sau fundaţiilor trebuie să fie conex misiunii instituţiei de învăţământ superior.
(2) Instituţia de învăţământ superior poate înfiinţa, inclusiv în cadrul unor proiecte, pentru o perioadă determinată sau nedeterminată, structuri de cercetare sau de spectacole distincte sub raportul bugetului de venituri şi cheltuieli, care au autonomie şi statute proprii, aprobate de senatul universitar.
(3) Instituţiile de învăţământ superior pot constitui consorţii, inclusiv cu organizaţii de cercetare, dezvoltare şi inovare şi cu instituţiile/unităţile de spectacole, în baza unui contract de parteneriat, încheiat în forma autentică în care sunt stabilite drepturile şi obligaţiile fiecăreia dintre părţi, conform legislaţiei în vigoare.
(4)În cazul realizării unor investiţii comune în cadrul unui consorţiu universitar, contractele de parteneriat prevăd, pentru fiecare partener, cel puţin: contribuţia la realizarea investiţiei, drepturile de folosinţă, împărţirea timpului de acces, cota-parte din acoperirea cheltuielilor pentru întreţinerea şi funcţionarea obiectivului, cota-parte din eventualele venituri care se obţin din utilizarea investiţiei. Bunurile comune rezultate din activităţile desfăşurate în cadrul consorţiului universitar se află în indiviziune pe întreaga perioadă a existenţei consorţiului universitar, cu excepţia bunurilor proprietate publică pentru care se aplică regimul juridic prevăzut de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. **57/2019** privind Codul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Instituţiile de învăţământ superior pot prelua, în coordonare ori prin fuziune, potrivit prevederilor Legii nr. **25/2023** privind integrarea voluntară a organizaţiilor de cercetare, dezvoltare şi inovare din România în Spaţiul European de Cercetare, precum şi pentru modificarea Ordonanţei Guvernului nr. **57/2002** privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, organizaţii de cercetare, dezvoltare şi inovare, precum şi instituţii organizatoare de spectacole, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, acestea devenind ordonatori terţiari de credite.
(6) La constituirea societăţilor comerciale, a fundaţiilor sau a asociaţiilor, instituţia de învăţământ superior de stat poate contribui exclusiv cu bani, brevete de invenţie şi alte drepturi de proprietate intelectuală. Instituţia de învăţământ superior poate acorda prin contract dreptul de administrare şi folosinţă asupra bunurilor societăţilor comerciale sau asociaţiilor, în care are calitatea de asociat sau acţionar, ori fundaţiilor, în care are calitatea de fondator, cu aprobarea senatului universitar. Dreptul de folosinţă şi de administrare asupra bunurilor proprietate publică nu poate constitui aport al instituţiei de învăţământ superior la capitalul social al unei societăţi comerciale, fundaţii sau asociaţii.

Art. 17

(1) Instituţiile de învăţământ superior de stat, respectiv particulare şi confesionale, pot înfiinţa, prin hotărârea senatului universitar, în urma evaluării externe, conform prevederilor legale privind asigurarea calităţii în învăţământul preuniversitar, unităţi de învăţământ preuniversitar de stat, respectiv particulare şi confesionale, după cum urmează:
a)pentru învăţământul antepreşcolar şi preşcolar, unităţi fără personalitate juridică, în structura instituţiilor de învăţământ superior;
b)pentru învăţământul primar, gimnazial şi liceal, unităţi cu personalitate juridică, în subordinea instituţiilor de învăţământ superior;
c)pentru învăţământul postliceal, colegii terţiare nonuniversitare, fără personalitate juridică, în structura instituţiilor de învăţământ superior.
(2) Prin excepţie de la prevederile Legii învăţământului preuniversitar nr. **198/2023**, unităţile de învăţământ preuniversitar, înfiinţate de instituţiile de învăţământ superior, sunt unităţi de învăţământ de stat, finanţate din bugetul de stat prin contractele instituţionale încheiate de instituţiile de învăţământ superior cu Ministerul Educaţiei, la nivelul standardelor de cost specifice pentru învăţământul preuniversitar, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.
(3) Cifra de şcolarizare şi mecanismul de finanţare pentru învăţământul postliceal, organizat la nivelul colegiilor din cadrul instituţiilor de învăţământ superior de stat, se aprobă prin hotărâre a Guvernului.
(4) Unităţile de învăţământ preuniversitar înfiinţate în structura instituţiilor de învăţământ superior de stat sunt componente organizatorice, fără personalitate juridică, care se includ, de drept, în reţeaua şcolară de la nivelul învăţământului preuniversitar, pe baza deciziei rectorului şi a ordinului ministrului educaţiei de autorizare de funcţionare provizorie/acreditare, comunicate autorităţilor administraţiei publice locale şi direcţiei judeţene de învăţământ preuniversitar ori a municipiului Bucureşti.

(5) Instituţiile de învăţământ superior care înfiinţează componente organizatorice, de tipul unităţilor de învăţământ preuniversitar, au următoarele drepturi:

a)de a participa la asigurarea finanţării cheltuielilor aferente procesului de organizare, funcţionare şi de învăţământ;
b)de a asigura angajarea de personal didactic şi administrativ, instituţia de învăţământ superior având calitatea de angajator;
c)de a propune Ministerului Educaţiei cifre de şcolarizare aferente unităţilor de învăţământ preuniversitar din structura acestora, în vederea includerii în hotărârea Guvernului de aprobare a cifrelor de şcolarizare;
d)de a întocmi şi elibera acte de studii, conform prevederilor legale;
e)de a acorda un spor pentru personalul didactic şi administrativ, care desfăşoară activităţi de învăţământ preuniversitar, cu încadrarea în bugetul aprobat.
(6) Senatele instituţiilor de învăţământ superior aprobă regulamente proprii de organizare şi de funcţionare pentru unităţile de învăţământ preuniversitar de stat, înfiinţate în structura acestora, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.
(7) Prin derogare de la prevederile legale privind asigurarea calităţii educaţiei, după acreditare, unităţile de învăţământ preuniversitar înfiinţate în structura instituţiilor de învăţământ superior, sub formă de componente organizatorice, nu dobândesc personalitate juridică.

(8) Instituţiile de învăţământ superior care au în subordine unităţi de învăţământ preuniversitar, cu personalitate juridică, au următoarele drepturi:
a)de a participa la asigurarea finanţării cheltuielilor aferente procesului de organizare, funcţionare şi de învăţământ;
b)de a acorda un spor pentru personalul didactic şi administrativ care desfăşoară activităţi de învăţământ preuniversitar, cu încadrarea în bugetul aprobat;
c)de a propune Ministerului Educaţiei cifre de şcolarizare aferente unităţilor de învăţământ preuniversitar din coordonarea acestora, în vederea includerii în hotărârea Guvernului de aprobare a cifrelor de şcolarizare.
(9) Cifra de şcolarizare pentru învăţământul postliceal organizat de către instituţii de învăţământ superior de stat, cu finanţare integrală asigurată de către solicitanţi, persoane fizice sau juridice, după caz, se aprobă prin hotărâri ale senatelor universitare şi se comunică Ministerului Educaţiei.

Art. 18
În concordanţă cu prevederile Codului-cadru de etică şi deontologie universitară aprobat prin hotărâre a Guvernului, instituţiile de învăţământ superior adoptă propriul cod de etică şi deontologie universitară, care face parte din carta universitară şi cuprinde, obligatoriu:
a)măsurile educaţionale, administrative şi tehnice care se iau pentru garantarea originalităţii lucrărilor de licenţă, de masterat, de doctorat, a articolelor ştiinţifice, a proiectelor, producţiilor şi operelor de creaţie artistică, a proiectelor de cercetare, a invenţiilor şi brevetelor, articolelor, cărţilor şi a oricăror lucrări publicate de către editurile care funcţionează în structura/subordinea instituţiilor de învăţământ superior sau a altor asemenea lucrări, precum şi sancţiunile aferente;
b)stabilirea situaţiilor de conflicte de interese şi incompatibilităţi, în conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) şi (5);
c)definirea a ceea ce constituie o conduită inacceptabilă a membrilor comunităţii universitare;
d)măsurile necesare pentru consolidarea sau, după caz, dezvoltarea unei culturi organizaţionale de natură morală, prin implicarea tuturor categoriilor de membri ai comunităţii universitare;

e)cadrul intern necesar pentru prevenirea abaterilor de la normele naţionale sau interne în ceea ce priveşte etica şi deontologia universitară;
f)îndrumări pentru solicitarea de consiliere şi/sau sesizare a unui comportament neetic, principii privind gestionarea riscurilor etice, respectiv metode de instruire şi ajutorare a membrilor comunităţii universitare;
g)stabilirea unor mecanisme de raportare şi de protecţie a victimelor.

Art. 19

(1) Rectorul instituţiei de învăţământ superior are obligaţia să prezinte anual, cel târziu până în prima zi lucrătoare a lunii aprilie a fiecărui an, un raport privind starea instituţiei de învăţământ superior. Raportul este dezbătut în senat şi este făcut public pe site-ul instituţiei de învăţământ superior şi este transmis tuturor părţilor interesate. Acest raport include cel puţin:
a)situaţia financiară a instituţiei de învăţământ superior, pe surse de finanţare şi tipuri de cheltuieli;
b)situaţia fiecărui program de studii;
c)situaţia personalului instituţiei de învăţământ superior;
d)rezultatele activităţilor de cercetare;
e)situaţia asigurării calităţii activităţilor din cadrul instituţiei de învăţământ superior;
f)situaţia respectării eticii şi deontologiei universitare şi a eticii activităţilor de cercetare;
g)situaţia posturilor vacante;
h)situaţia inserţiei profesionale a absolvenţilor din promoţiile precedente;
i)analiza implementării planului operaţional anual pentru anul calendaristic precedent.
(2) Raportul anual al rectorului este o componentă a răspunderii publice şi constituie o condiţie pentru accesul la finanţările din bugetul public.

CAPITOLUL IV: Organizarea instituţiilor de învăţământ superior

Art. 20

(1) Pentru îndeplinirea obiectivelor ce decurg din misiunea asumată, orice instituţie de învăţământ superior poate cuprinde următoarele componente organizatorice: facultăţi, departamente, departamente pentru pregătirea personalului didactic, şcoli doctorale, institute, centre sau laboratoare, unităţi de proiectare, centre de consultanţă, clinici sau spitale universitare şi/sau alte structuri/unităţi medicale, precum unităţi medicale ambulatorii, inclusiv stomatologice, şi cabinete de specialitate, inclusiv stomatologice, laboratoare de tehnică dentară, institute de pregătire în rezidenţiat, farmacii universitare, studiouri şi ateliere artistice, de artele spectacolului, muzee, studiouri şi ateliere audiovizuale, cinematografie şi fotografie, grădini botanice, teatre, muzee, radio şi televiziune, tipografii, edituri, publicaţii, centre pentru formarea continuă a resurselor umane, unităţi de microproducţie şi prestări servicii, unităţi de cazare şi alimentaţie publică, staţiuni didactice/baze didactice pentru aplicaţii şi performanţă în sport, staţiuni experimentale sau alte entităţi pentru activităţi de producţie şi transfer de cunoaştere şi tehnologie, centre de competenţă, cluburi sportive universitare, precum şi unităţi de învăţământ preuniversitar. În structura instituţiilor de învăţământ superior funcţionează direcţii şi servicii tehnico-administrative. Instituţiile de învăţământ superior româneşti pot organiza filiale universitare.

(2) Activităţile şi resursele umane din cadrul componentelor organizatorice prevăzute la alin. (1) se supun şi dispoziţiilor speciale care reglementează domeniile de care aparţin respectivele activităţi.
(3) Componentele funcţionale prevăzute la alin. (1) şi (2) sunt organizate de fiecare instituţie de învăţământ superior, astfel încât instituţia să îşi realizeze misiunea, să asigure standardele de calitate, să gestioneze în mod eficient activităţile de învăţământ, cercetare, producţie sau transfer cognitiv şi tehnologic şi să asigure sprijinul adecvat membrilor comunităţii universitare, astfel încât să poată duce la îndeplinire obiectivele strategice ale instituţiei de învăţământ superior.

Art. 21
(1) Facultatea este unitatea funcţională care elaborează şi gestionează programele de studii. Facultatea corespunde unuia sau mai multor domenii ale ştiinţelor, artelor sau sportului. În funcţie de specificul fiecărei instituţii de învăţământ superior, programele de studii pot fi elaborate şi gestionate şi la nivel de departament. În acest caz, departamentul are aceleaşi atribuţii ca cele ale unei facultăţi, iar directorul de departament este asimilat funcţiei de decan. În cazul acestor departamente, statutul va fi menţionat distinct în carta universitară a instituţiei de învăţământ respective. De asemenea, aceste departamente vor fi consemnate corespunzător în actele normative iniţiate de Ministerul Educaţiei.
(2) Orice facultate se înfiinţează, se organizează sau se desfiinţează la propunerea consiliului de administraţie, cu aprobarea senatului universitar, prin hotărâre a Guvernului privind structura instituţiilor de învăţământ superior, iniţiată anual de Ministerul Educaţiei.
(3)O facultate poate include unul sau mai multe departamente, şcoli doctorale, şcoli postuniversitare şi extensii universitare care sunt responsabile de organizarea programelor de studii pe tipuri şi cicluri de studii universitare.
(4)În învăţământul superior există şi pot fi organizate facultăţi de teologie, în conformitate cu prevederile alin. (2), şi institute de cercetare teologică, în consens cu perspectivele ecumenice şi irenice internaţionale şi în conformitate cu prevederile legale.
(5) Instituţiile de învăţământ superior, înfiinţate în condiţiile legii, care desfăşoară doar programe de masterat profesional de tip MBA/Executive MBA prevăzute art. 58 alin. (2) lit. b), precum şi alte programe postuniversitare destinate exclusiv pregătirii pentru cerinţele pieţei muncii, conform actului normativ constitutiv şi cartei universitare proprii, se pot organiza cu o singură facultate responsabilă de organizarea programelor respective, conform alin. (2).

Art. 22
(1) Departamentul este unitatea academică funcţională care asigură producerea, transmiterea şi valorificarea cunoaşterii în unul sau mai multe domenii de specialitate.
(2) Un departament poate avea în componenţă şcoli postuniversitare, centre sau laboratoare de cercetare, ateliere artistice, săli de spectacole, concerte, studiouri şi ateliere audiovizuale: radio, televiziune, cinematografie şi fotografie.
(3) Departamentul se înfiinţează, se organizează, se divizează, se comasează sau se desfiinţează prin hotărâre a senatului universitar, la propunerea consiliului facultăţii/facultăţilor în care funcţionează, cu avizul consiliului de administraţie.
(4) Departamentul poate organiza centre sau laboratoare de cercetare care funcţionează ca unităţi de venituri şi cheltuieli în cadrul instituţiei de învăţământ superior.

Art. 23

(1) Filiala universitară este o structură organizatorică a instituţiei de învăţământ superior, care se înfiinţează cu aprobarea senatului, la propunerea consiliului de administraţie, în altă locaţie geografică decât cea în care îşi are sediul instituţia de învăţământ superior în cadrul căreia aceasta funcţionează şi care beneficiază de autonomie în condiţiile stabilite prin carta universitară. În cadrul filialei pot funcţiona: facultăţi, departamente, şcoli doctorale, institute, centre sau laboratoare, unităţi de proiectare, centre de consultanţă, clinici universitare, farmacii, studiouri şi ateliere artistice, teatre, muzee, radio şi televiziune, tipografii, edituri, publicaţii, centre pentru formarea continuă a resurselor umane, unităţi de microproducţie şi prestări servicii, unităţi de cazare şi alimentaţie publică, staţiuni didactice/baze didactice pentru aplicaţii şi performanţă în sport, staţiuni experimentale sau alte entităţi pentru activităţi de producţie şi transfer de cunoaştere şi tehnologie, centre de competenţă, precum şi unităţi de învăţământ preuniversitar.

(2) Extensia universitară este unitatea academică care asigură producerea, transmiterea şi valorificarea cunoaşterii în unul sau mai multe domenii de specialitate, în alt spaţiu geografic decât cel în care îşi are sediul instituţia de învăţământ superior în cadrul căreia aceasta funcţionează. Extensia se înfiinţează şi se desfiinţează cu aprobarea senatului, la propunerea consiliului de administraţie, şi nu are personalitate juridică.

Art. 24

(1)Învăţământul superior pentru minorităţile naţionale se realizează:

a)în instituţii de învăţământ superior în cadrul cărora funcţionează facultăţi/linii/programe de studii cu predare în limba maternă;

b)în instituţii de învăţământ superior multiculturale şi multilingve. În acest caz, se constituie linii de studii cu predare în limbile minorităţilor naţionale;

c)în cadrul instituţiilor de învăţământ superior pot fi organizate grupe, secţii sau linii de predare în limbile minorităţilor naţionale, în condiţiile legii.

(2) Linia de studiu din cadrul instituţiei de învăţământ superior multilingve şi multiculturale se organizează în departamente. Senatul instituţiei de învăţământ superior adoptă, la propunerea cadrelor didactice universitare aparţinând liniei de studiu, un regulament de funcţionare propriu al liniei de studiu, care stabileşte procedurile de alegere şi alte aspecte specifice structurilor organizatorice ale liniei de studiu respective, în concordanţă cu carta universitară.

(3) Secţia de studiu este o formă de organizare a învăţământului universitar într-o limbă a minorităţilor naţionale, care poate fi instituţionalizată, atât la nivelul instituţiei de învăţământ superior, cât şi în cadrul unei facultăţi, prin departamentul secţiei, care are în componenţă programele de studiu şi structurile organizatorice aferente. Secţiile beneficiază de autonomie universitară în organizarea activităţilor didactice.

(4)În învăţământul universitar pentru minorităţile naţionale se asigură pregătirea în limba maternă în: studii de scurtă durată, studii universitare de licenţă, de masterat şi doctorat, precum şi în învăţământul postuniversitar.

(5) Finanţarea de bază se calculează după un coeficient mărit pentru studenţii care urmează cursurile în limba unei minorităţi naţionale.

(6) Instituţiile de învăţământ superior de stat multiculturale şi multilingve şi care au activităţi de predare în limba minorităţilor naţionale sunt prevăzute de prezenta lege.

(7) Statutul de instituţie de învăţământ superior multiculturală şi multilingvă poate fi dobândit şi de alte instituţii de învăţământ superior, doar prin lege.
(8) Candidaţii proveniţi din învăţământul în limbile minorităţilor naţionale, cu diplomă de bacalaureat, la solicitarea acestora, pot susţine examenul de admitere în limba maternă, la orice instituţie de învăţământ superior din România, cu excepţia instituţiilor de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională, la care examenul de admitere se susţine în limba de predare a programului de studii.

Art. 25

(1)În instituţiile de învăţământ superior şi în toate componentele lor organizatorice sunt interzise activităţile care:
a)încalcă normele generale de moralitate ale comunităţii universitare;
b)constau în prozelitism politic şi/sau religios;
c)pot pune în pericol sănătatea şi integritatea fizică sau psihică a studenţilor/elevilor, respectiv a personalului didactic, didactic auxiliar şi administrativ;
d)constau în violenţa psihologică - bullying.
(2) Schimbul de opinii cu caracter doctrinar sau dogmatic, activităţile de cult sau de cercetare, precum şi dialogul teologic nu pot fi considerate prozelitism religios. De asemenea, nu intră sub incidenţa prozelitismului religios nici cerinţele de respectare a specificului unui cult în anumite spaţii desemnate ca atare, în care se desfăşoară cu caracter temporar sau permanent anumite activităţi de cult specifice unuia dintre cultele recunoscute prin lege.

CAPITOLUL V: Organizarea studiilor universitare

SECŢIUNEA 1: Structura învăţământului superior

Art. 26

(1) Formarea iniţială, în învăţământul superior, se realizează prin programe de studii universitare organizate pe 4 cicluri, după cum urmează:
a)ciclul scurt, în cadrul căruia se organizează programe de studii universitare de scurtă durată;
b)ciclul I - în cadrul căruia se organizează programe de studii universitare de licenţă;
c)ciclul II - în cadrul căruia se organizează programe de studii universitare de masterat;
d)ciclul III - în cadrul căruia se organizează programe de studii universitare de doctorat.

(2) Formarea continuă, în învăţământul superior, ulterioară formării iniţiale, se realizează prin programe de studii postuniversitare, după cum urmează:
a)programe de studii postuniversitare de formare profesională a adulţilor;
b)programe de studii postdoctorale;
c)programe de studii postuniversitare de rezidenţiat;
d)programe de formare profesională a adulţilor.
(3) Instituţiile de învăţământ superior pot desfăşura programe de formare profesională a adulţilor, diferite de cele prevăzute la alin. (2), pentru cursanţi care nu au absolvit studii universitare de scurtă durată, licenţă, master sau doctorat,

însă doar pentru nivelul 5, conform prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanţa Guvernului nr. **129/2000** privind formarea profesională a adulţilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. **375/2002**, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.
(4) Programele de formare profesională a adulţilor prevăzute la alin. (3) se organizează în domeniile din aria competenţelor transversale şi se finalizează cu atestarea de competenţe transversale. Actul de studii eliberat se numeşte certificat de atestare competenţe transversale.

Art. 27
(1) De regulă, anul universitar începe în prima zi lucrătoare a lunii octombrie, include două semestre şi se finalizează, de regulă, la 30 septembrie în anul calendaristic următor. Un semestru are, de regulă, o durată de 14 săptămâni de activităţi didactice, urmate, de regulă, de minimum 3 săptămâni de examene. Structura anului universitar se aprobă de senatul universitar. În atribuirea creditelor de studii transferabile dintr-un semestru se are în vedere o perioadă de minimum 17 săptămâni.
(2) Senatul universitar al fiecărei instituţii de învăţământ superior aprobă anual, cu cel puţin 3 luni înainte de începerea anului universitar, calendarul activităţilor educaţionale specifice semestrelor academice de studiu. Pentru realizarea activităţilor educaţionale specifice, senatul universitar aprobă Regulamentul privind activitatea profesională a studenţilor, care poate fi modificat cu cel puţin 3 luni înainte de începerea anului universitar.

SECŢIUNEA 2: Programele de studii universitare

Art. 28
(1) Programul de studii universitare cuprinde totalitatea activităţilor de proiectare, organizare, predare, conducere şi realizare efectivă a învăţării, aplicare practică, cercetare şi evaluare care conduc la o calificare universitară.
(2) Activităţile de predare, aplicare practică, cercetare şi evaluare sunt descrise în curriculumul programului de studii în concordanţă cu Sistemul european al creditelor transferabile, denumit în continuare *ECTS*, exprimându-se în credite ECTS.
(3) Curriculumul programului de studii universitare cuprinde ansamblul de discipline ce conduce la o calificare universitară, are ca scop rezultate aşteptate ale învăţării şi este concordant cu nivelul calificării definit în Cadrul naţional al calificărilor, denumit în continuare *CNC*.
(4) Pentru fiecare disciplină se întocmeşte fişa disciplinei, în care sunt formulate cel puţin: rezultatele învăţării, conţinutul predării şi învăţării şi practicile asociate învăţării, predării şi evaluării, precum şi numărul de credite de studii alocate pentru fiecare activitate.
(5) Rezultatele aşteptate ale învăţării sunt corelate cu competenţele solicitate de ocupaţiile corespunzătoare, conform standardelor ocupaţionale şi/sau Clasificării Europene a Ocupaţiilor, denumită în continuare *ESCO*.
(6) Curriculumul fiecărui program de studii universitare şi postuniversitare intră în competenţa şi responsabilitatea instituţiei de învăţământ superior, respectiv a instituţiilor de învăţământ superior care organizează programul de studii integrat. Acesta se stabileşte astfel încât să maximizeze şansele obţinerii calificării identificate şi se aprobă de senatul universitar.
(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (6), curriculumul pentru departamentele de pregătire a personalului didactic se stabileşte de Ministerul Educaţiei.

(8) Concordanţa dintre curriculum şi calificarea oferită de programul de studii universitare este un criteriu obligatoriu de evaluare a asigurării calităţii.
(9) Programele de studii universitare oferă acces la ocupaţii specifice fiecărui ciclu de studii universitare absolvit, cuprinse sau care se includ în Clasificarea Ocupaţiilor din România, denumită în continuare *COR* sau *ESCO*.
(10) Planurile de învăţământ pentru programele de studii de scurtă durată, licenţă şi masterat, şi pentru programele de pregătire individuală din ciclul III de studii universitare de doctorat conţin discipline de etică şi integritate academică, inclusiv etică a cercetării.
(11) Titlurile şi calificările universitare se aprobă prin hotărâre a Guvernului.
(12) Programul de studii integrat se defineşte ca totalitatea activităţilor de proiectare, învăţare, predare, cercetare, aplicaţii practice şi evaluare, planificate astfel încât să ducă la o calificare universitară certificată printr-o diplomă şi printr-un supliment la diplomă. Curriculumul acestui tip de program este elaborat şi organizat în comun de mai multe instituţii de învăţământ superior din Spaţiul european al învăţământului superior şi conduce la o diplomă comună sau la diplome duble/multiple.

Art. 29

(1) Programele de studii sunt definite prin:
a)ciclul de studii în cadrul căruia este organizat: de scurtă durată, licenţă, masterat, doctorat, respectiv tipul de program de studii postuniversitare;
b)domeniul de specializare a cunoaşterii - ISCED, conform cu diviziunea academică a cunoaşterii şi cu diviziunea profesională a muncii;
c)modul de organizare;
d)forma de învăţământ;
e)limba sau limbile de predare;
f)unitatea administrativ-teritorială unde se organizează;
g)calificarea oferită.

(2) Programele de studii universitare se pot organiza în unul dintre următoarele moduri:
a)de o singură instituţie de învăţământ superior;
b)în comun, de mai multe instituţii de învăţământ superior-integrat;
c)în consorţiu, pentru învăţământ dual.
(3) Pentru fiecare program de studii se stabileşte un sistem de asigurare internă a calităţii activităţilor de proiectare, organizare, predare şi conducere şi realizare efectivă a învăţării, aplicare practică, cercetare şi evaluare.
(4) Pentru fiecare program de studii universitare se stabileşte un sistem de asigurare internă a calităţii activităţilor de proiectare, organizare, predare, conducere şi realizare efectivă a învăţării, aplicare practică, cercetare şi evaluare.

Art. 30
(1) Organizarea programelor de studii este de competenţa instituţiilor de învăţământ superior, cu respectarea legislaţiei în vigoare. Pentru fiecare ciclu universitar organizat, senatul universitar aprobă un regulament propriu de organizare şi funcţionare, în acord cu standardele prevăzute la art. 225 alin. (2) lit. b) şi cu standardele de calitate prevăzute la art. 33 alin. (3).
(2) Instituţiile de învăţământ superior româneşti care organizează programe de studii integrate, finalizate cu diplomă comună sau cu diplomă dublă sau multiplă, în condiţiile art. 8 alin. (5), stabilesc un regulament propriu de organizare şi

funcţionare a acestora, aprobat de senatul universitar. Prin regulament se stabilesc inclusiv modalitatea de admitere şi finalizare a acestor studii, formatul actelor de studii, precum şi modalitatea de eliberare a acestora.
(3) Un program de studii universitare funcţionează legal dacă este autorizat provizoriu sau acreditat şi funcţionează în condiţiile stabilite prin actul de autorizare, respectiv de acreditare. Organizarea şi desfăşurarea de programe de studii universitare care nu funcţionează legal se sancţionează cu nerecunoaşterea studiilor pentru beneficiari şi cu retragerea imediată de către Ministerul Educaţiei a autorizaţiei de funcţionare provizorie sau a acreditării pentru instituţia în cauză.
(4) Autorizarea de funcţionare provizorie şi acreditarea programelor de studii universitare se realizează distinct pentru fiecare formă de învăţământ, pentru fiecare limbă de predare/asociere a două sau mai multe limbi de predare în cadrul aceluiaşi program de studii şi pentru fiecare unitate administrativ-teritorială în care se desfăşoară.
(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), pentru învăţământul în limba minorităţilor naţionale prevăzute la art. 24, autorizarea/acreditarea se realizează distinct pentru fiecare formă de învăţământ, pentru fiecare limbă a minorităţii naţionale şi pentru fiecare spaţiu geografic în care se desfăşoară.
(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (3) şi (4), în cazul programelor de studii integrate finalizate cu diplomă comună sau cu diploma dublă sau multiplă, acreditarea se realizează fără parcurgerea procedurii de autorizare de funcţionare provizorie şi fără a se face distincţie în ceea ce priveşte limba de predare şi spaţiul geografic în care se desfăşoară.
(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), în cazul programelor de studii din cadrul învăţământului dual, acreditarea se realizează fără a se face distincţie în ceea ce priveşte unitatea administrativ-teritorială în care se desfăşoară.
(8) Nomenclatorul domeniilor şi al programelor de studii universitare, domeniile şi programele de studii universitare acreditate sau autorizate să funcţioneze provizoriu, unitatea administrativ-teritorială de desfăşurare, numărul de credite de studii transferabile pentru fiecare program de studii universitare, formă de învăţământ şi limba sau limbile de predare, precum şi numărul maxim de studenţi care pot fi şcolarizaţi, propus de agenţiile de evaluare a calităţii care au evaluat fiecare program/domeniu, se stabilesc anual, prin hotărâre a Guvernului, pentru programele de studii universitare de scurtă durată, studii universitare de licenţă şi pentru domeniile de studii universitare de masterat/doctorat, iniţiată de Ministerul Educaţiei înaintea datei de 31 martie a fiecărui an, cu consultarea CNR şi cu avizul ARACIS şi al Autorităţii Naţionale pentru Calificări, denumită în continuare *ANC*. Domeniile de studii din nomenclator sunt corelate cu domeniile din Clasificarea internaţională standard a educaţiei ISCED-F 2013.
(9)Până la data de 31 august a fiecărui an calendaristic, Ministerul Educaţiei poate iniţia hotărârea pentru modificarea şi/sau completarea hotărârii Guvernului prevăzută la alin. (8), cu aplicabilitate pentru anul universitar următor.
(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (8), în cazuri temeinic justificate, Ministerul Educaţiei poate aproba instituţiilor de învăţământ superior un număr suplimentar de locuri, în limita a 10% din numărul maxim de studenţi care pot fi şcolarizaţi, stabilit de ARACIS sau de către altă agenţie de asigurare a calităţii, pentru programul de studii solicitat, destinat şcolarizării cetăţenilor europeni şi din state terţe, sau pentru mobilităţi academice ale studenţilor în baza acordurilor guvernamentale, universitare sau a programelor speciale aprobate, în condiţiile legii. Instituţia de învăţământ superior are obligaţia de a informa ARACIS despre suplimentarea de locuri aprobată.

(11)Înmatricularea pe locurile prevăzute la alin. (10) se poate realiza până cel târziu la sfârşitul semestrului întâi al anului universitar în curs la data aprobării.

Art. 31

(1) Cultele recunoscute oficial de stat pot solicita Ministerului Educaţiei organizarea unui învăţământ teologic specific în cadrul învăţământului de stat în instituţiile de învăţământ superior de stat existente, ca facultăţi cu dublă coordonare, adică relaţionare stat şi cult, destinat pregătirii personalului de cult şi activităţii social-misionare a cultelor, numai pentru absolvenţii cu diplomă de bacalaureat, proporţional cu ponderea numerică a fiecărui cult în configuraţia religioasă a ţării, potrivit recensământului oficial. Înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea acestui învăţământ se realizează potrivit legii şi prevederilor specifice fiecărui cult.
(2) Cultele recunoscute oficial de stat au dreptul de a organiza învăţământ confesional, prin înfiinţarea şi administrarea propriilor instituţii de învăţământ particular, conform prevederilor prezentei legi.

SECŢIUNEA 3: Forme de organizare a programelor de studii şi contracte de studii universitare

Art. 32

(1) Formele de organizare a programelor de studii sunt:
a)cu frecvenţă, caracterizată prin activităţi de învăţământ şi/sau de cercetare programate pe întreaga durată a unei zile, specifice fiecărui program de studii universitare, respectiv ciclu de studii universitare, aproximativ uniform distribuite săptămânal/zilnic pe parcursul semestrului şi care presupune întâlnirea studenţilor cu cadrele didactice şi de cercetare în spaţiul universitar. Unele activităţi de învăţământ şi/sau de cercetare din cadrul programelor de studii organizate la forma de învăţământ cu frecvenţă se pot desfăşura în mod sincron, prin utilizarea unor resurse electronice, informatice şi de comunicaţii specifice, prevăzute în standardele de calitate elaborate şi aprobate de ARACIS în mod diferenţiat pentru fiecare domeniu de studii;
b)cu frecvenţă redusă, caracterizată prin activităţi dedicate mai ales unor cursuri de sinteză şi pregătirii aplicative, programate în mod compact şi periodic, presupunând prezenţa fizică în spaţiul universitar a studenţilor şi cadrelor didactice de predare, completate de alte mijloace de pregătire specifice învăţământului la distanţă, precum cele realizate prin intermediul unor resurse electronice, informatice şi de comunicaţii specifice;
c)la distanţă, caracterizată prin utilizarea unor resurse electronice, informatice şi de comunicaţii specifice, activităţi de autoînvăţare şi autoevaluare, completate de activităţi specifice de tutorat, presupunând o combinaţie de activităţi educaţionale şi de cercetare la distanţă şi faţă în faţă.
(2) Activităţile de evaluare continuă şi evaluare sumativă de tip examen se pot realiza în condiţiile întâlnirii nemijlocite în spaţiul universitar a studenţilor cu cadrele didactice şi de cercetare şi pot implica utilizarea resurselor electronice, informatice şi de comunicaţii specifice sau în regim online, cu respectarea standardelor minime privind organizarea aprobate prin ordin al ministrului educaţiei. Examenele de finalizare a studiilor, pentru toate formele de organizare a programelor de studii, se realizează în condiţiile întâlnirii nemijlocite în spaţiul universitar a studenţilor cu cadrele didactice şi de cercetare.

(3)ARACIS elaborează standarde de calitate specifice, centrate pe rezultatele învăţării, privind modul de desfăşurare a activităţilor de predare, învăţare, cercetare, instruire practică şi evaluare, diferenţiate pentru formele de organizare a programelor de studii prevăzute la alin. (1) şi în raport cu domeniile de studii, precum şi cu ciclurile de studii prevăzute la art. 26.

Art. 33

(1) Programele de studii universitare de scurtă durată se pot organiza la următoarele forme de învăţământ: cu frecvenţă, cu frecvenţă redusă şi la distanţă.
(2) Programele de studii universitare de licenţă se pot organiza la următoarele forme de învăţământ: cu frecvenţă, cu frecvenţă redusă şi la distanţă.
(3) Programele de studii universitare de masterat se pot organiza la următoarele forme de învăţământ: cu frecvenţă şi cu frecvenţă redusă.
(4) Fac excepţie de la prevederile alin. (2) şi (3) programele de studii de licenţă şi masterat din domeniile reglementate la nivelul Uniunii Europene, care se pot organiza doar la forma de învăţământ cu frecvenţă.
(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (3) şi (10), programele de studii universitare de masterat se pot organiza şi la forma de învăţământ la distanţă, în domeniile şi conform condiţiilor stabilite prin hotărâre a Guvernului, iniţiată de Ministerul Educaţiei, în urma consultării ARACIS.
(6) Programele de studii universitare de doctorat se pot organiza, de regulă, la forma de învăţământ cu frecvenţă.
(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (6), programele de studii universitare de doctorat se pot organiza şi la forma de învăţământ cu frecvenţă redusă.
(8) Pentru programele de studii universitare de doctorat, obligaţiile referitoare la frecvenţă şi frecvenţă redusă sunt stabilite de către senatul instituţiei de învăţământ superior, la propunerea Consiliului pentru Studiile Universitare Doctorale, denumit în continuare *CSUD*.
(9) Actele de studii eliberate de instituţiile de învăţământ superior, în condiţiile legii, pentru aceleaşi programe de studii, indiferent de forma de învăţământ absolvită, sunt echivalente. Metodologia de organizare a examenelor, rezultatele învăţării, corespondenţa dintre rezultatele învăţării şi notele, competenţele, actele de studii acordate, calificarea trebuie să fie identice pentru orice formă de învăţământ corespunzătoare unui anumit program de studii din cadrul unei instituţii de învăţământ superior.
(10) Pot organiza programe de studii universitare la formele de învăţământ cu frecvenţă redusă şi la distanţă numai instituţiile de învăţământ superior care au acreditat programul de studii respectiv la forma de învăţământ cu frecvenţă.
(11)În situaţia în care se instituie starea de urgenţă, starea de alertă sau starea de asediu şi până la eliminarea restricţiilor de către autorităţile de resort, activităţile organizate în învăţământul universitar se pot desfăşura şi online, pentru asigurarea exercitării dreptului fundamental la învăţătură prevăzut la art. 32 din **Constituţia României**, republicată, şi sunt recunoscute pentru formele de învăţământ prevăzute la art. 32 alin. (1).
(12) Instituţiile de învăţământ superior elaborează, în baza autonomiei universitare şi cu asumarea răspunderii publice, propria metodologie privind derularea activităţilor desfăşurate în instituţia de învăţământ superior în sistem online, aprobată de senatul universitar, care să asigure buna desfăşurare a activităţilor.

Art. 34

(1) Instituţia de învăţământ superior semnează cu fiecare student, student-doctorand, cursant, respectiv cercetător postdoctoral înmatriculat la un program de studii un contract de studii universitare, în concordanţă cu prevederile regulamentelor de organizare şi desfăşurare a programelor de studii şi cu respectarea legislaţiei în vigoare. Contractele de studii nu se modifică în timpul anului universitar.
(2)În instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională, contractul de studii universitare semnat cu fiecare student militar sau student de poliţie se stabileşte prin ordin al conducătorului instituţiei şi cuprinde drepturile şi obligaţiile reciproce ale părţilor, inclusiv obligaţia de restituire a cheltuielilor de întreţinere şi de instruire militară din timpul şcolarizării.

SECŢIUNEA 4: Admiterea la programe de studii universitare

Art. 35

(1) Admiterea la programe de studii universitare se realizează cu respectarea principiilor echităţii şi egalităţii de şanse, accesul la oportunităţile de învăţare realizându-se fără niciun fel de discriminare, precum şi cu instituirea unor măsuri de sprijin pentru asigurarea accesului grupurilor aflate în situaţii de risc.
(2) Admiterea în învăţământul superior de stat, particular şi confesional pentru fiecare ciclu şi program de studii universitare este de competenţa fiecărei instituţii de învăţământ superior şi se organizează pe baza regulamentelor specifice privind organizarea şi desfăşurarea procesului de admitere stabilite de fiecare instituţie de învăţământ superior, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Ministerul Educaţiei elaborează metodologia-cadru de organizare a procesului de admitere în învăţământul superior.
(3) Condiţiile de admitere trebuie făcute publice în fiecare an de către instituţia de învăţământ superior, cu cel puţin 6 luni înainte de susţinerea examenului de admitere.
(4) La admiterea în învăţământul superior de stat şi particular, pentru fiecare ciclu şi program de studii universitare, cetăţenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparţinând Spaţiului Economic European şi ai Confederaţiei Elveţiene, precum şi cetăţenii britanici şi membrii familiilor acestora, ca beneficiari ai Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord din Uniunea Europeană şi din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice 2019/C 384 I/01, pot candida în aceleaşi condiţii prevăzute de lege pentru cetăţenii români, inclusiv în ceea ce priveşte taxele de şcolarizare. Admiterea în învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se desfăşoară şi cu respectarea condiţiilor de cetăţenie română şi domiciliu în ţară, stabilite conform legii.
(5) Absolvenţii învăţământului liceal din sisteme internaţionale acreditate şi recunoscute de Ministerul Educaţiei au dreptul de a participa la procesul de admitere în învăţământul superior românesc, inclusiv din anul absolvirii studiilor liceale, prin procedură de acceptare condiţionată, candidatul admis urmând a aduce în maximum 6 luni de la admitere diploma echivalentă de bacalaureat internaţional. Mecanismul face parte integrantă din metodologia-cadru de organizare a procesului de admitere în învăţământul superior.
(6) Instituţiile de învăţământ superior pot percepe de la candidaţi, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, taxe de înscriere, în cuantumurile aprobate de senatele universitare. Senatele universitare pot să prevadă, prin regulamentele proprii privind organizarea şi desfăşurarea procesului de admitere, scutirea de la plata acestor taxe sau reducerea lor pentru anumite categorii de candidaţi.

(7)O persoană poate beneficia de finanţare de la bugetul de stat pentru un singur program de studii universitare de scurtă durată, pentru un singur program de studii universitare de licenţă, pentru un singur program de studii universitare de master şi pentru un singur program de studii doctorale. Prin excepţie, absolvenţii unui program de studii universitare de masterat care au beneficiat de finanţare de la bugetul de stat pot urma un program de studii universitare de masterat didactic cu finanţare de la bugetul de stat.

(8) Persoana care a beneficiat gratuit de şcolarizare în cadrul unui program de studii universitare pe loc finanţat de la bugetul de stat are, în condiţiile legii, dreptul de a urma un alt program de studii universitare în cadrul aceluiaşi ciclu de studii universitare:

a)în regim cu taxă, dacă instituţia de învăţământ superior de stat organizează programul şi în acest mod;

b)în regim gratuit, cu finanţare de la bugetul de stat, în condiţiile în care persoana achită contravaloarea serviciilor de şcolarizare de care a beneficiat anterior cu finanţare de la bugetul de stat, integral sau parţial, în cazurile în care programul de studii la care a fost admis este organizat doar cu finanţare integrală de la buget. Studenţii pot achita contravaloarea serviciilor de şcolarizare de care au beneficiat anterior Ministerului Educaţiei, conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educaţiei;

c)în regim gratuit, doar în cazul programelor universitare de masterat profesional de conducere interarme, care sunt obligatorii pentru evoluţia ofiţerilor în cariera militară, precum şi în cazul programelor universitare de masterat profesional pentru formarea ofiţerilor de informaţii şi pentru formarea iniţială a ofiţerilor/ofiţerilor de poliţie din Ministerul Afacerilor Interne.

(9) La înmatriculare, persoana prevăzută la alin. (8) prezintă declaraţia pe propria răspundere cu privire la studiile universitare de acelaşi nivel parcurse anterior. Răspunderea înmatriculării în aceste situaţii revine exclusiv instituţiei de învăţământ superior care înmatriculează studentul.

(10) Persoana admisă la un program de studii universitare de scurtă durată, program de studii universitare de licenţă, de masterat sau de doctorat are calitatea de student, pe întreaga perioadă a prezenţei sale în cadrul programului respectiv, de la înmatriculare şi până la absolvirea programului de studii, prin obţinerea tuturor creditelor aferente programului de studii urmat sau exmatriculare, mai puţin în perioadele de întrerupere a studiilor.

(11) Persoana admisă la un program de studii universitare de doctorat are calitatea de student-doctorand pe întreaga perioadă a prezenţei sale în cadrul programului respectiv, de la înmatriculare şi până la absolvirea programului de studii sau până la exmatriculare, mai puţin în perioadele de întrerupere a studiilor, dar incluzând eventualele prelungiri acordate de către senatul universitar.

(12) Calitatea de student, precum şi de student-doctorand se menţine inclusiv în perioada mobilităţilor interne şi internaţionale. În cazul mobilităţilor academice internaţionale ale studenţilor care vin să studieze pe cont propriu valutar, recunoaşterea creditelor transferabile se realizează de către instituţiile de învăţământ superior, în temeiul autonomiei universitare.

(13) Recunoaşterea creditelor transferabile, în cazul mobilităţilor academice internaţionale, se poate realiza de către instituţiile de învăţământ superior numai pentru persoana care dovedeşte calitatea de student cu acte de studii sau documente de şcolarizare emise de instituţia de învăţământ superior pe care a frecventat-o.

(14) Condiţiile şi modul în care se realizează mobilitatea academică se stabilesc printr-o metodologie aprobată prin ordin al ministrului educaţiei.
(15) Persoana admisă la un program de studii universitare de licenţă în cadrul instituţiilor de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională sau care a fost admisă în cadrul unor instituţii civile de învăţământ superior în vederea şcolarizării pentru nevoi ale Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Român de Informaţii sau ale altor instituţii cu atribuţii în domeniul apărării, informaţiilor, ordinii publice şi securităţii naţionale are calitatea de student militar sau student de poliţie, după caz, pe întreaga perioadă a prezenţei sale în cadrul programului respectiv, de la înmatriculare şi până la susţinerea examenului de finalizare a studiilor sau exmatriculare, mai puţin pe perioadele de întrerupere a studiilor.
(16) Regulile privind exercitarea calităţii de student militar în instituţiile de învăţământ superior ale Ministerului Apărării Naţionale, respectiv de student militar şi student de poliţie, cu drepturile, libertăţile, obligaţiile, interdicţiile şi sancţiunile care decurg din aceasta, se prevăd în statutul studentului militar, care se aprobă prin ordin al ministrului apărării naţionale şi, după caz, prin ordin al ministrului afacerilor interne, cu avizul Ministerului Educaţiei.
(17) Instituţiile de învăţământ superior au obligaţia să restituie, în cel mult două zile lucrătoare de la depunerea cererii şi necondiţionat, fără perceperea unor taxe, dosarele candidaţilor declaraţi respinşi sau ale celor care renunţă la locul obţinut prin admitere, după afişarea rezultatelor finale.

SECŢIUNEA 5: Examene de finalizare a studiilor

Art. 36

(1) Examenele de finalizare a studiilor în învăţământul superior sunt:
a)examen de absolvire, pentru ciclul de studii universitare de scurtă durată;
b)examen de licenţă, pentru ciclul de studii universitare de licenţă sau examen de diplomă pentru învăţământul din domeniul ştiinţelor inginereşti;
c)examen de disertaţie, pentru ciclul de studii universitare de masterat/pentru studii universitare oferite comasat de licenţă şi master - în cazul profesiilor reglementate;
d)examen de susţinere publică a tezei de doctorat;
e)examen de certificare a competenţelor profesionale pentru programele de studii postuniversitare de formare profesională a adulţilor;
f)examen de selecţie, care precedă examenul de licenţă, în cazul studenţilor/absolvenţilor care provin de la instituţii de învăţământ superior şi/sau de la programe de studii autorizate provizoriu sau acreditate care au intrat în lichidare;
g)examen de certificare a competenţelor necesare unei calificări/ocupaţii - pentru programe de formare profesională a adulţilor prevăzute la art. 185;
h)examen de certificare a unor competenţe profesionale sau de calificare parţială prin microcertificare în cazul programelor de formare profesională a adulţilor, prevăzute la art. 185.
(2) Examenele prevăzute la alin. (1) se organizează şi se desfăşoară numai de instituţiile de învăţământ superior acreditate, pentru programele de studii acreditate, pe baza unui regulament propriu, aprobat de senatul universitar şi care respectă metodologia-cadru, aprobată prin ordin al ministrului educaţiei.
(3) Absolvenţii programelor de studii universitare autorizate să funcţioneze provizoriu, din cadrul instituţiilor de învăţământ superior acreditate, finalizează

studiile în cadrul propriei instituţii de învăţământ superior, dacă în cadrul instituţiei există o altă specializare acreditată într-un profil similar cu programul de studii autorizat, sau în altă instituţie de învăţământ superior acreditată care are respectivul program de studii universitare acreditat sau care are un program de studii cu profil similar într-un domeniu înrudit.
(4) Absolvenţii programelor de studii universitare din instituţii de învăţământ superior autorizate să funcţioneze provizoriu finalizează studiile, prin examen, numai în cadrul instituţiilor de învăţământ superior acreditate care au programe de studii cu profil similar.
(5) Nomenclatorul programelor de studii cu profil similar este adoptat prin ordin al ministrului educaţiei, la propunerea ARACIS.

SECŢIUNEA 6: Examenele de evaluare pe parcurs a studenţilor

Art. 37

(1) Succesul academic al unui student pe parcursul unui program de studii este determinat prin verificarea dobândirii rezultatelor aşteptate ale învăţării prin evaluări de tip examen şi prin evaluarea pe parcurs.
(2) Instituţiile de învăţământ superior elaborează metodologii de evaluare a studenţilor, aprobate de senatul universitar şi avizate de consiliul de administraţie, care au în vedere asigurarea calităţii şi respectarea prevederilor Codului de etică şi deontologie universitară.

(3) Rezultatele învăţării sunt apreciate la examene:
a)cu note întregi de la 10 la 1, nota 5 certificând dobândirea rezultatelor învăţării minimale aferente unei discipline şi acordarea creditelor de studii aferente acesteia;
b)cu calificative, după caz.
(4) Rezultatele unui examen sau ale unei evaluări pot fi anulate de către decanul facultăţii, în conformitate cu prevederile Codului de etică şi deontologie universitară. Decanul poate dispune reorganizarea examenului.

Art. 38

Analiza contestaţiilor depuse de către candidaţii la admitere, de studenţii examinaţi, precum şi de către absolvenţi în cadrul examenelor de finalizare a studiilor este în exclusivitate de competenţa instituţiilor de învăţământ superior, conform propriilor regulamente instituţionale şi prevederilor cartei universitare.

SECŢIUNEA 7: Diplome

Art. 39

(1)În România sunt valabile numai diplomele şi certificatele de studii eliberate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, de către instituţii de învăţământ superior acreditate.
(2) Regulamentul-cadru privind actele de studii şi documentele universitare emise de instituţiile de învăţământ superior se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei.

(3) Prin regulamentul-cadru prevăzut la alin. (2) se stabilesc:
a)documentele universitare care se întocmesc numai în limba română;
b)documente universitare care pot fi redactate şi într-o limbă de circulaţie internaţională.

(4) Tipurile de conţinut şi formatul actelor de studii, precum şi al suplimentului la diplomă se aprobă prin hotărâre a Guvernului, iniţiată de Ministerul Educaţiei, cu excepţia actelor de studii emise în cazul programelor de studii integrate finalizate cu diplomă comună sau cu diplomă dublă sau multiplă.
(5) Actele de studii emise la finalizarea programelor de studii integrate, respectiv diploma comună sau diploma dublă sau multiplă sunt recunoscute de drept de către statul român şi sunt evidenţiate în RUNIDAS.
(6) Conţinutul şi formatul actelor de studii prevăzute la alin. (5), precum şi limba de redactare a acestora se aprobă de către senatele instituţiilor de învăţământ superior din România.

Art. 40
(1) Calificările dobândite de absolvenţii programelor de studii din învăţământul superior sunt atestate prin acte de studii eliberate numai de instituţiile de învăţământ superior acreditate.
(2) Actele de studii corespunzătoare programelor de studii universitare/postuniversitare sunt înscrisuri oficiale, cu regim special şi nu pot fi emise decât de instituţiile de învăţământ superior acreditate, pentru programele şi formele de studii universitare/postuniversitare acreditate.
(3) Actele de studii din sistemul naţional de învăţământ superior confirmă finalizarea unor programe de studii universitare/postuniversitare, dobândirea titlurilor şi/sau calificărilor potrivit obiectivelor respectivelor programe de studii şi conferă titularilor acestora drepturi şi obligaţii care decurg din legislaţia în vigoare.

(4) Actele de studii se eliberează gratuit, în limba română şi într-o limbă de circulaţie internaţională, în original sau duplicat, după caz, şi sunt de mai multe categorii:
a)diplomă;
b)certificat;
c)atestat.
(5) Actele de studii universitare şi postuniversitare, documentele universitare, precum şi cele care atestă statutul de student pot fi emise şi în format digital.
(6) Suplimentul la diplomă este document universitar anexă la diplomă, se eliberează gratuit, în limba română şi într-o limbă de circulaţie internaţională, şi însoţeşte diploma de studii.

Art. 41
Instituţiile de învăţământ superior pot efectua şi emite, la cerere, gratuit sau contra cost, traduceri oficiale ale documentelor şi ale altor înscrisuri universitare proprii, cu respectarea prevederilor legale.

Art. 42
Instituţiile de învăţământ superior acreditate, precum şi Academia Română gestionează numai acele acte de studii şi documente universitare la care au dreptul, în condiţiile legii. Rectorul instituţiei de învăţământ superior acreditate/Preşedintele Academiei Române este responsabil pentru organizarea şi desfăşurarea activităţii de gestionare a actelor de studii şi a documentelor universitare de către instituţie.

Art. 43
(1) Diploma de studii conferită după promovarea unui program de studii de scurtă durată se numeşte diplomă de absolvire.

(2) Pe diploma de absolvire se menţionează toate informaţiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învăţământ urmată şi titlul obţinut.

Art. 44

(1) Diploma de studii conferită după promovarea unui program de studii universitare de licenţă se numeşte diplomă de licenţă, diplomă de inginer, diplomă de arhitect sau, după caz, diplomă de urbanist.

(2) Pe diploma de licenţă, pe diploma de inginer, diploma de arhitect sau, după caz, pe diploma de urbanist se menţionează toate informaţiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învăţământ urmată şi titlul obţinut.

Art. 45

Diploma de studii conferită după promovarea unui program de studii universitare de masterat şi susţinerea cu succes a lucrării de disertaţie se numeşte diplomă de masterat şi cuprinde toate informaţiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învăţământ.

Art. 46

(1) Pentru profesiile reglementate, unde ciclul I şi ciclul II de studii universitare sunt oferite comasat într-un program de studii universitare cu o durată cuprinsă între 5 şi 6 ani, se acordă diploma de licenţă şi masterat.

(2) Pe diplomele de studii obţinute se menţionează toate informaţiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învăţământ urmată şi titlul obţinut.

Art. 47

(1) Diploma de studii conferită după promovarea unui program de studii universitare de doctorat se numeşte diplomă de doctor, în conţinutul căreia se menţionează, în mod expres, domeniul disciplinar sau interdisciplinar al doctoratului.

(2) Prin diploma de doctor se conferă titlul de doctor în ştiinţe, corespunzându-i acronimul Dr. sau într-un domeniu profesional, corespunzându-i acronimul Dr. P.

(3) Finalizarea programului de pregătire bazat pe studii universitare avansate şi a programului individual de cercetare ştiinţifică sau de creaţie artistică din cadrul ciclului de studii universitare de doctorat este atestată prin eliberarea unui certificat.

Art. 48

În situaţia în care există dovezi că actul de studii a fost obţinut prin mijloace frauduloase sau prin încălcarea prevederilor Codului de etică şi deontologie universitară al instituţiei de învăţământ superior, în termen de 30 de zile de la data notificării instituţiei de învăţământ superior cu privire la acest fapt sau, după caz, de la data adoptării unei hotărâri la nivelul comisiei de etică universitară, rectorul are obligaţia de a solicita instanţei de contencios administrativ anularea actului de studii, conform prevederilor legale.

Art. 49

(1) Recunoaşterea şi echivalarea, precum şi recunoaşterea studiilor sau a perioadelor de studii efectuate în ţară sau în străinătate se realizează potrivit prevederilor unei metodologii-cadru, aprobate prin ordin al ministrului educaţiei,

şi ale unor metodologii specifice, care se aprobă de senatul universitar al fiecărei instituţii de învăţământ superior, pe baza normelor europene ale sistemului european de acumulare şi transfer al creditelor de studii, cu respectarea acesteia.
(2)În cazul unor programe de studii organizate în comun de două sau mai multe instituţii de învăţământ superior, actele de studii se eliberează în concordanţă cu reglementările naţionale şi cu prevederile acordurilor interinstituţionale.
(3) La finalizarea unui program de studii integrate, finalizate cu diplomă comună sau cu diplomă dublă sau multiplă, organizat de două sau mai multe instituţii de învăţământ superior, actele de studii se eliberează în concordanţă cu reglementările naţionale şi cu prevederile acordurilor interinstituţionale.
(4) Instituţiile de învăţământ superior acreditate din România şi din alte state, care organizează un program acreditat de studii integrate, emit o diplomă comună, dublă sau multiplă, însoţită de un supliment comun, conform formatului stabilit în acordul de parteneriat încheiat între instituţiile de învăţământ superior partenere. Suplimentul la diplomă se eliberează gratuit, în limba română şi o limbă de circulaţie internaţională utilizată în cadrul parteneriatului.

SECŢIUNEA 8: Credite de studii transferabile

Art. 50
(1) Creditele de studii transferabile reprezintă volumul de muncă necesar pentru acumularea unui set coerent de rezultate ale învăţării. Creditele de studii se cuantifică în valori numerice întregi. Un credit de studii transferabil este echivalent cu numărul de ore prevăzut în Ghidul utilizatorului sistemului european de transfer şi acumulare a creditelor (ECTS).
(2) Volumul de muncă este o estimare a timpului de care are nevoie un student sau cursant, în mod tipic, pentru a finaliza activităţile de învăţare, aplicare practică, cercetare şi evaluare cuprinse în curriculum, precum şi cele de studiu individual. Volumul de muncă al unui student nu poate fi mai mic decât cel corespunzător unui număr anual de 60 de credite de studiu transferabile.
(3) Numărul minim de credite necesar promovării anului universitar se stabileşte printr-o metodologie aprobată de către senatul universitar.
(4) Durata totală cumulată a ciclului de studii universitare de licenţă şi de masterat corespunde obţinerii a cel puţin 300 de credite de studii transferabile.
(5) Numărul de credite de studii transferabile aferente ciclului de studii universitare de doctorat se stabileşte de fiecare instituţie de învăţământ superior în funcţie de domeniul ştiinţific sau artistic.

Art. 51
(1) Numărul creditelor de studii transferabile constituie elementul de referinţă pe care instituţiile de învăţământ superior îl utilizează în recunoaşterea şi echivalarea, respectiv recunoaşterea unor studii sau perioade de studii universitare efectuate anterior, în scopul continuării studiilor dintr-un program de studii şi transferării creditelor de studii transferabile.
(2) Persoanele care au parcurs perioade de studii universitare au dreptul la recunoaşterea şi echivalarea, respectiv recunoaşterea acestora, în conformitate cu metodologiile prevăzute la alin. (3). Creditele obţinute prin absolvirea programului de învăţământ de scurtă durată, a ciclului de licenţă, de masterat şi doctorat pot fi recunoscute între cicluri de învăţământ, între domenii, în conformitate cu prevederile unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educaţiei.

(3) Ministerul Educaţiei elaborează o metodologie-cadru cu privire la recunoaşterea şi echivalarea, respectiv recunoaşterea unor studii sau perioade de studii universitare efectuate anterior, aprobată prin ordin al ministrului educaţiei. În baza acesteia, instituţiile de învăţământ superior elaborează metodologiile proprii, aprobate de senatul universitar.
(4) Pentru echivalarea, continuarea sau finalizarea studiilor şi recunoaşterea în străinătate a unor diplome eliberate anterior introducerii sistemului de credite transferabile, pe baza informaţiilor existente în registrul matricol propriu, instituţiile de învăţământ superior acreditate pot elibera, la cerere, documente în cadrul cărora să fie atribuit un număr de credite de studiu transferabile disciplinelor urmate de absolvent. Pentru această operaţiune, instituţiile de învăţământ superior pot percepe taxe în cuantumul aprobat de senatul universitar.

SECŢIUNEA 9: Studii universitare de scurtă durată

SUBSECŢIUNEA 1: A. Organizarea studiilor universitare de scurtă durată

Art. 52
(1) Studiile universitare de scurtă durată corespund, de regulă, unui număr de 120 de credite de studii transferabile, conform ECTS/SECT, şi se finalizează prin nivelul 5 din CNC.
(2) Programele de studii universitare de scurtă durată se organizează în domeniile de studii universitare de licenţă cuprinse în Nomenclatorul domeniilor şi al programelor de studii universitare, prevăzut la art. 30 alin. (8).
(3) Acreditarea unui program de studii universitare de scurtă durată şi stabilirea numărului maxim de studenţi care pot fi şcolarizaţi în cadrul programului şi cărora li se poate acorda diplomă se realizează prin hotărâre a Guvernului, în urma evaluării externe realizate de către ARACIS sau de o altă agenţie de asigurare a calităţii, din ţară sau din străinătate, înregistrată în Registrul European pentru Asigurarea Calităţii în Învăţământul Superior, denumit în continuare *EQAR*, potrivit prevederilor art. 248 alin. (3).
(4) Durata specifică a studiilor universitare de scurtă durată este de 2 ani şi corespunde unui număr de minimum 60 de credite de studii transferabile pentru un an de studii.
(5)În cadrul studiilor universitare de scurtă durată este obligatorie efectuarea unor stagii de practică. Instituţiile de învăţământ superior au obligaţia de a asigura un minimum de 50% din locurile de practică necesare, dintre care cel puţin 75% în afara instituţiilor de învăţământ superior.
(6) Studiile universitare de scurtă durată la forma de învăţământ cu frecvenţă se pot organiza în regim cu finanţare de la bugetul de stat sau în regim cu taxă. Ministerul Educaţiei alocă pentru studiile de scurtă durată, la forma de învăţământ cu frecvenţă, un număr de granturi de studii finanţate de la buget, pentru instituţiile de învăţământ superior de stat.
(7) Un program de studii universitare de scurtă durată poate viza obţinerea unor calificări existente în Registrul Naţional al Calificărilor, denumit în continuare *RNC*, sau calificări noi, care se înscriu şi se înregistrează în RNC, potrivit metodologiei stabilite prin ordin al ministrului educaţiei.

SUBSECŢIUNEA 2: B. Admiterea

Art. 53

(1) Pot participa la admiterea la studii universitare de scurtă durată absolvenţii de liceu cu diplomă de bacalaureat sau diplomă echivalentă.
(2) Prin regulamentul propriu privind organizarea şi desfăşurarea procesului de admitere, instituţiile de învăţământ superior pot stabili facilităţi sau condiţii speciale referitoare la admiterea candidaţilor la programe de studii universitare de scurtă durată, care au obţinut în perioada studiilor liceale distincţii la olimpiadele şcolare şi/sau la alte concursuri naţionale sau internaţionale.
(3) Absolvenţii cu diplomă de absolvire a ciclului de studii de scurtă durată pot continua studiile în cadrul ciclului I - studii universitare de licenţă, prin participarea la examenul de admitere.
(4) Instituţiile de învăţământ superior echivalează disciplinele parcurse în cadrul ciclului de studii universitare de scurtă durată cu disciplinele din cadrul programului de studii universitare de licenţă la care studentul a fost admis, în baza unei metodologii proprii. În urma echivalării, studentul poate fi transferat într-un alt an de studii din cadrul ciclului de licenţă.

SECŢIUNEA 10: Studii universitare de licenţă

SUBSECŢIUNEA 1: A. Organizarea

Art. 54
(1) Programele de studii universitare de licenţă reprezintă ciclul I de studii universitare şi corespund unui număr cuprins între minimum 180 şi maximum 240 de credite de studii transferabile, conform ECTS/SECT, sau între minimum 240 şi maximum 300 de credite, în cazul dublei specializări, şi se finalizează prin nivelul 6 din CNC.
(2) Acreditarea unui program de studii universitare de licenţă şi stabilirea numărului maxim de studenţi care pot fi şcolarizaţi în cadrul programului şi cărora li se poate acorda diplomă se realizează prin hotărâre a Guvernului, în urma evaluării externe realizate de către ARACIS sau de către o altă agenţie de asigurare a calităţii, din ţară sau din străinătate, înregistrată în EQAR, conform art. 248 alin. (2) şi (3).
(3) La învăţământul cu frecvenţă, durata specifică a studiilor universitare de licenţă este de 3-4 ani, după caz, şi corespunde unui număr de minimum 60 de credite de studii transferabile pentru un an de studii.
(4) Durata programelor de studii universitare de licenţă în domeniile artele spectacolului, ştiinţe inginereşti, ştiinţe juridice şi teologie pastorală este de 4 ani, pentru cele din domeniul muzică este de 3 sau 4 ani, în funcţie de specializare, iar pentru cele din domeniile ştiinţe militare, informaţii şi ordine publică este de 3 sau 4 ani, în funcţie de arma sau serviciul şi specialitatea militară.
(5) Studenţii înmatriculaţi la programe de studii universitare de licenţă organizate la forma cu frecvenţă pot parcurge, cu aprobarea consiliului facultăţii, 2 ani de studii într-un singur an, cu excepţia programelor de studii din domeniile medico-farmaceutice, militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională, precum şi a ultimului an de studii, în condiţiile prevăzute de regulamentele de organizare şi desfăşurare a programelor de studii şi cu respectarea legislaţiei în vigoare.
(6)În cadrul studiilor universitare de licenţă este obligatorie efectuarea unor stagii de practică. Instituţiile de învăţământ superior au obligaţia de a asigura un minimum de 50% din locurile de practică necesare, dintre care cel puţin 75% în afara acestora.

(7) Studiile universitare de licenţă la forma de învăţământ cu frecvenţă se pot organiza în regim de finanţare de la bugetul de stat sau în regim cu taxă. Ministerul Educaţiei alocă, pentru studiile universitare de licenţă la forma de învăţământ cu frecvenţă, un număr de granturi de studii finanţate de la buget, pentru instituţiile de învăţământ superior de stat şi pentru instituţiile de învăţământ superior confesional particulare pentru care se aplică prevederile art. 9 alin. (4).
(8) Un program de studiu universitar de licenţă poate viza obţinerea unor calificări existente în RNC sau calificări noi, care se înregistrează în RNC potrivit metodologiei stabilite prin ordin al ministrului educaţiei.
(9) Studiile universitare de licenţă oferă cunoştinţe şi competenţe largi, pe domenii de studii.

Art. 55
(1)În cadrul programelor de studii universitare de licenţă cu dublă specializare se defineşte o specializare principală şi una secundară, specializarea secundară fiind aleasă, de regulă, din acelaşi domeniu fundamental de ştiinţă. Lista dublelor specializări permise se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei, la propunerea ARACIS, cu consultarea ANC şi CNR.
(2)În cadrul instituţiilor de învăţământ superior acreditate, pentru specializări acreditate, senatul universitar poate decide înfiinţarea şi organizarea programelor de studii universitare cu duble specializări fără parcurgerea procedurilor de acreditare, cu încadrare în numărul maxim de studenţi care pot fi şcolarizaţi aprobat pentru cele două specializări acreditate. În cazul în care se solicită creşterea numărului maxim de studenţi care pot fi şcolarizaţi, programul de studii cu dublă specializare va fi supus procedurii de acreditare, conform legii.
(3) Instituţiile de învăţământ superior care înfiinţează programe de studii universitare de licenţă cu dublă specializare au obligaţia de a transmite aceste programe la Ministerul Educaţiei şi ARACIS, pentru informare, şi la ANC, pentru a fi înscrise în Registrul Naţional al Calificărilor, anterior începerii şcolarizării.

SUBSECŢIUNEA 2: B. Admiterea

Art. 56
(1) Pot participa la admiterea în ciclul I de studii universitare absolvenţii de liceu cu diplomă de bacalaureat sau diplomă echivalentă.
(2) Prin regulamentul propriu privind organizarea şi desfăşurarea procesului de admitere, instituţiile de învăţământ superior pot stabili facilităţi sau condiţii speciale referitoare la admiterea la programe de studii universitare de licenţă a candidaţilor care au obţinut în perioada studiilor liceale distincţii la olimpiade şcolare şi/sau la alte concursuri naţionale sau internaţionale.
(3) Candidaţii la studiile universitare de licenţă care au obţinut, în perioada studiilor liceale, premiile I, II sau III la olimpiade şcolare internaţionale recunoscute de Ministerul Educaţiei şi premiul I la olimpiade naţionale finanţate de Ministerul Educaţiei beneficiază de dreptul de a se înscrie fără susţinerea concursului de admitere pe locuri finanţate de la bugetul de stat pentru un program de studii universitare de licenţă, conform alin. (4).
(4) Instituţiile de învăţământ superior pot corela, prin regulamentul propriu privind organizarea şi desfăşurarea procesului de admitere, disciplinele şcolare la care au fost obţinute premiile prevăzute la alin. (3) cu domeniile de studii pentru care se organizează admiterea la studii.

SECŢIUNEA 11: Studii universitare de masterat

SUBSECŢIUNEA 1: A. Organizarea

Art. 57

(1) Programele de studii universitare de masterat reprezintă al II-lea ciclu de studii universitare şi se finalizează prin nivelul 7 din Cadrul european al calificărilor, denumit în continuare *EQF/CEC*, şi din CNC. Acestea au, de regulă, durata de 1-2 ani şi corespund unui număr minim de credite de studii transferabile, cuprins între 60 şi 120.

(2) Diploma de licenţă a absolvenţilor unor programe de studii de 5 sau 6 ani din cadrul învăţământului superior de lungă durată din perioada anterioară aplicării Legii nr. **288/2004** privind organizarea studiilor universitare, cu modificările şi completările ulterioare, este echivalentă cu diploma de studii universitare de masterat.

(3) Un program de studiu universitar de masterat poate viza obţinerea unei calificări existente în RNC sau a unei calificări noi, care se înscrie şi se înregistrează în RNC, potrivit metodologiei stabilite prin ordin al ministrului educaţiei.

Art. 58

(1) Programele de studii universitare de masterat pot fi:

a)masterat profesional, orientat preponderent spre formarea competenţelor profesionale;

b)masterat de cercetare, orientat preponderent spre formarea competenţelor de cercetare ştiinţifică. Programele de studii universitare de masterat de cercetare se organizează exclusiv la forma de învăţământ cu frecvenţă, reglementată conform art. 32 alin. (1) lit. a);

c)masterat didactic, organizat exclusiv la forma de învăţământ cu frecvenţă.

(2)În categoria programelor de studii universitare de masterat profesional se încadrează şi:

a)masteratul profesional de conducere interarme, orientat exclusiv pe evoluţia ofiţerilor în cariera militară, organizat de către instituţiile de învăţământ superior militar din cadrul Ministerului Apărării Naţionale;

b)masterat MBA/Executive MBA, ce oferă educaţie managerială, în concordanţă cu tendinţele şi practicile pieţei;

c)masteratul profesional pentru formarea iniţială a ofiţerilor/ofiţerilor de poliţie din Ministerul Afacerilor Interne.

Art. 59

(1) Acreditarea pentru o instituţie de învăţământ superior a unui domeniu de studii universitare de masterat, împreună cu stabilirea numărului maxim al studenţilor care pot fi şcolarizaţi şi cărora li se poate acorda diplomă, se realizează prin hotărâre a Guvernului, în urma evaluării externe realizate de către ARACIS sau de către o altă agenţie de asigurare a calităţii, din ţară sau străinătate, înregistrată în EQAR, conform art. 248 alin. (2) şi (3).

(2)În cadrul domeniului acreditat sau autorizat provizoriu pentru studii universitare de masterat, programele de studii promovate sunt stabilite anual de către senatul universitar şi comunicate Ministerului Educaţiei până la data de 1 februarie a fiecărui an, pentru a fi publicate centralizat.

(3) Instituţiile de învăţământ superior pot stabili parteneriate cu operatorii economici, asociaţii profesionale şi/sau instituţii publice pentru dezvoltarea unor

programe de studii universitare de masterat care să răspundă cerinţelor pieţei muncii.
(4) Ministerul Educaţiei alocă, pentru studiile universitare de masterat la forma de învăţământ cu frecvenţă un număr de granturi de studii finanţate de la buget, pentru instituţiile de învăţământ superior de stat.

SUBSECŢIUNEA 2: B. Admiterea

Art. 60
(1) Pot candida la programe de studii universitare de masterat absolvenţii cu diplomă de licenţă sau echivalentă.
(2) Instituţiile de învăţământ superior elaborează regulamente specifice prin care se reglementează modalitatea de admitere la programele de studii universitare de masterat, precum şi desfăşurarea acestora, în conformitate cu metodologia-cadru aprobată prin ordin al ministrului educaţiei.
(3) Programele de masterat MBA/Executive MBA se organizează în regim dual sau cu taxă. Finanţarea studiilor de masterat MBA/Executive MBA poate fi realizată şi de către angajator.

SECŢIUNEA 12: Studii universitare de doctorat

SUBSECŢIUNEA 1: A. Organizarea

Art. 61
(1) Studiile universitare de doctorat reprezintă al III-lea ciclu de studii universitare şi permit dobândirea unei calificări de nivelul 8 din EQF/CEC şi din CNC. Acestea se desfăşoară în conformitate cu prevederile Regulamentului-cadru privind studiile universitare de doctorat, aprobat prin ordin al ministrului educaţiei în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi. Instituţiile de învăţământ superior adoptă prin hotărâre a senatului universitar, la propunerea CSUD, regulamentul propriu privind studiile universitare de doctorat.
(2) Programele de studii universitare de doctorat se organizează în şcoli doctorale. Şcolile doctorale se pot organiza de o instituţie organizatoare de studii universitare de doctorat, denumită în continuare *IOSUD*, recunoscută ca atare de Ministerul Educaţiei, pe baza acreditării.
(3) Instituţiile de învăţământ superior pot dobândi recunoaşterea calităţii de IOSUD în urma procesului de evaluare externă a calităţii, în condiţiile prevăzute în cadrul titlului IV privind asigurarea calităţii în învăţământul superior.
(4) Un IOSUD poate încheia parteneriate pentru desfăşurarea de programe de studii universitare de doctorat cu alte instituţii de învăţământ superior şi/sau cu unităţi de cercetare-dezvoltare.
(5) Academia Română are calitatea de IOSUD şi se supune prevederilor legale privind evaluarea periodică în vederea menţinerii acreditării şi pentru acreditarea de domenii de studii universitare de doctorat. Studenţii-doctoranzi înmatriculaţi în cadrul Academiei Române au aceleaşi drepturi şi obligaţii ca studenţii-doctoranzi din instituţiile de învăţământ superior.

(6) Programele de studii universitare de doctorat sunt de două tipuri:
a)doctorat ştiinţific, care are ca finalitate producerea de cunoaştere ştiinţifică originală, relevantă internaţional, pe baza unor metode ştiinţifice, organizat numai la forma de învăţământ cu frecvenţă. Doctoratul ştiinţific este o condiţie pentru cariera profesională în învăţământul superior şi cercetare;

b)doctorat profesional, în domeniile artelor, sportului, ale ştiinţelor militare, respectiv pentru învăţământul universitar dual, care are ca finalitate producerea de cunoaştere originală pe baza aplicării metodei ştiinţifice, a reflecţiei sistematice sau a cercetării aplicative asupra unor creaţii artistice, asupra unor performanţe sportive de înalt nivel naţional şi internaţional sau asupra unor teme de importanţă practică şi care constituie o bază pentru cariera profesională în învăţământul superior şi în cercetare, în domeniile vizate.
(7) Studiile universitare de doctorat dispun, în cadrul instituţional al IOSUD, de sisteme proprii şi specifice de conducere şi administrare a programelor de studii şi cercetare, inclusiv la nivelul şcolilor doctorale. La nivelul IOSUD funcţionează CSUD. La nivelul fiecărei şcoli doctorale funcţionează consiliul şcolii doctorale. Aceste structuri funcţionează conform prevederilor prezentei legi şi ale Regulamentului-cadru privind studiile universitare de doctorat prevăzut la alin. (1).

Art. 62

(1) Programul de studii universitare de doctorat se desfăşoară sub coordonarea unui conducător de doctorat şi cuprinde:
a)un program de pregătire bazat pe studii universitare avansate, în cadrul şcolii doctorale;
b)un program individual de cercetare ştiinţifică sau de cercetare aplicativă, după caz, pentru domeniile în care se organizează doctorat profesional.
(2)În domeniile de studii reglementate la nivel european, durata studiilor universitare de doctorat respectă reglementările aplicabile acestora.
(3) Durata programului de studii universitare de doctorat este, de regulă, de 4 ani. În situaţii speciale, durata programului de studii universitare de doctorat poate fi prelungită cu 1-2 ani, cu aprobarea senatului universitar, la propunerea conducătorului de doctorat şi în limita fondurilor disponibile, sau redusă cu un an, la solicitarea doctorandului, cu avizul conducătorului de doctorat şi cu aprobarea senatului universitar.
(4)O şcoală doctorală poate recunoaşte, conform regulamentului propriu privind studiile universitare de doctorat şi în condiţiile prezentei legi, parcurgerea unor stagii anterioare de doctorat şi/sau a unor stagii de cercetare ştiinţifică, desfăşurate în ţară sau în străinătate, în instituţii de învăţământ superior sau în centre de cercetare recunoscute, precum şi recunoaşterea unor cursuri parcurse în cadrul programelor de studii universitare de masterat de cercetare.
(5) Studiile universitare de doctorat se pot întrerupe din motive temeinice, în condiţiile stabilite prin regulamentul propriu privind studiile universitare de doctorat. Durata acestor studii se prelungeşte corespunzător cu perioadele cumulate ale întreruperilor aprobate.
(6) Modul de desfăşurare a programului de studii universitare de doctorat, conform alin. (1), este stabilit de conducătorul de doctorat, cu consultarea studentului-doctorand, şi avizat de consiliul şcolii doctorale.

Art. 63
(1) Studiile universitare de doctorat se organizează cu finanţare de la bugetul de stat, în regim cu taxă sau din alte surse legal constituite.
(2) Finanţarea studiilor de doctorat poate fi realizată şi de persoane juridice de drept privat sau de institute de cercetare-dezvoltare, pe baza unui contract cu instituţia de învăţământ superior.

(3) Prin hotărâre a Guvernului iniţiată de Ministerul Educaţiei se alocă anual, pentru studiile universitare de doctorat, un număr de locuri egal cu numărul de granturi. În metodologia de calcul al finanţării instituţiilor de învăţământ superior se vor avea în vedere costurile, pe domenii şi tipuri ale doctoratului, pentru programul de studii avansate şi pentru programul de cercetare.
(4) Alocarea locurilor şi a granturilor către IOSUD se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei.
(5) Granturile aferente studiilor universitare de doctorat includ cuantumul burselor individuale la forma cu frecvenţă şi nu includ cuantumul burselor individuale la forma cu frecvenţă redusă.

Art. 64
Doctoratul se poate desfăşura în limba română, într-o limbă a minorităţilor naţionale sau într-o limbă de circulaţie internaţională, conform contractului de studii doctorale încheiat între IOSUD, conducătorul de doctorat şi studentul-doctorand.

Art. 65
(1) Studiile universitare de doctorat se pot organiza şi în cotutelă, caz în care studentul-doctorand îşi desfăşoară activitatea sub îndrumarea concomitentă a unui conducător de doctorat din România şi a unui conducător de doctorat dintr-o altă ţară sau sub îndrumarea concomitentă a doi conducători de doctorat din instituţii diferite din România, pe baza unui acord scris între instituţiile organizatoare implicate. Doctoratul în cotutelă poate fi organizat şi în cazul în care conducătorii de doctorat sunt din aceeaşi IOSUD.
(2)IOSUD poate angaja, pe bază de contract, specialişti din străinătate care deţin dreptul legal de a conduce doctorat.

SUBSECŢIUNEA 2: B. Admiterea

Art. 66
Au dreptul să participe la concursul de admitere la studii universitare de doctorat numai absolvenţii cu diplomă de masterat sau echivalentă acesteia, iar numărul cumulat de credite de studii transferabile dobândite, pentru ciclul de studii universitare de licenţă şi de masterat, să fie de cel puţin 300.

SUBSECŢIUNEA 3: C. Studentul-doctorand

Art. 67
(1) Pe parcursul desfăşurării studiilor universitare de doctorat, respectiv pe durata cuprinsă între înmatriculare şi până la finalizarea programului de studii universitare de doctorat, persoana înscrisă în programul de studii are calitatea de student-doctorand. Studenţii-doctoranzi pot fi încadraţi de către instituţia de învăţământ superior ca asistenţi de cercetare sau asistenţi universitari, pe perioadă determinată.
(2) Pe toată durata activităţii, studentul-doctorand beneficiază de recunoaşterea vechimii în muncă şi specialitate, precum şi de asistenţă medicală şi stomatologică gratuită în condiţiile prevăzute de Legea nr. **95/2006** privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi de contractul-cadru, fără plata contribuţiilor sociale obligatorii reglementate prin Legea nr. **227/2015** privind **Codul fiscal**, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Studentul-doctorand poate desfăşura activităţi didactice remunerate, în limita normei de asistent universitar, în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Art. 68

(1) Perioada desfăşurării studiilor universitare de doctorat este asimilată, conform legislaţiei domeniului pensiilor, pentru stabilirea stagiului de cotizare.
(2) După susţinerea tezei de doctorat, IOSUD eliberează o adeverinţă care atestă perioada în care studentul-doctorand a urmat studiile universitare de doctorat.

SUBSECŢIUNEA 4: D. Conducătorul de doctorat

Art. 69

(1) Pot fi conducători de doctorat persoanele care au obţinut dreptul de conducere de doctorat anterior datei intrării în vigoare a prezentei legi, precum şi persoanele care obţin atestatul de abilitare şi devin membre ale unei şcolii doctorale din cadrul unei IOSUD, pe bază de contract individual de muncă.
(2) Se pot înscrie în vederea obţinerii atestatului de abilitare numai persoanele care au diplomă de doctor şi care îndeplinesc standardele minimale naţionale elaborate de Comisia Naţională de Atestare a Titlurilor, Diplomelor şi Certificatelor Universitare, denumită în continuare *CNATDCU*, aprobate prin ordin al ministrului educaţiei.
(3) Persoanele interesate în dobândirea calităţii de conducător de doctorat se adresează unei instituţii de învăţământ superior acreditate, recunoscute ca IOSUD, cu o cerere în acest scop.
(4) Pentru realizarea etapelor prevăzute la alin. (5), CSUD din cadrul IOSUD numeşte o comisie de specialitate, denumită în continuare *comisia de abilitare*, formată din cel puţin 3 persoane, care au calitatea de conducător de doctorat, în ţară sau în străinătate. Cel puţin două dintre persoane îşi desfăşoară activitatea în alte IOSUD decât aceea organizatoare, respectiv aceea din care provine candidatul.

(5) Procesul de abilitare, la nivelul unei IOSUD, cuprinde următoarele etape:
a)redactarea unei teze de abilitare care prezintă, în mod documentat, realizările profesionale obţinute ulterior obţinerii diplomei de doctor, prin care probează originalitatea şi relevanţa contribuţiilor academice, ştiinţifice şi profesionale;
b)constatarea de către comisia de abilitare a îndeplinirii de către candidat a standardelor stabilite de IOSUD, care nu pot fi sub nivelul standardelor minimale naţionale elaborate de CNATDCU. După constatare, comisia de abilitare stabileşte data susţinerii publice a tezei de abilitare;
c)susţinerea publică a tezei de abilitare în faţa unei comisii de abilitare care adoptă o rezoluţie de admitere sau de respingere a tezei de abilitare;
d)rezoluţia de admitere sau de respingere a tezei de abilitare pronunţată de comisia de abilitare, împreună cu dosarul depus de către candidat, se transmite de CSUD senatului universitar, în vederea validării;
e)în situaţia în care rezoluţia comisiei de specialitate este de admitere a tezei de abilitare şi aceasta este validată de către senatul universitar, instituţia de învăţământ superior transmite CNATDCU dosarul tezei de abilitare, în vederea verificării.

(6) Procesul de abilitare, la nivelul Ministerului Educaţiei, cuprinde următoarele etape:

a)analizarea dosarului tezei de abilitare, pentru a verifica respectarea standardelor minimale prevăzute la alin. (2) de către CNATDCU;
b)adoptarea avizului de către CNATDCU în vederea emiterii ordinului ministrului;
c)emiterea ordinului ministrului educaţiei pentru acordarea atestatului de abilitare, pe baza avizului CNATDCU;
d)comunicarea către IOSUD implicată în procesul de abilitare a ordinului ministrului privind atestatul de abilitare.
(7) Verificarea dosarului prevăzut la alin. (5) lit. b) presupune analiza procedurii administrative desfăşurate la nivelul instituţiei de învăţământ superior. Metodologia de obţinere a atestatului de abilitare se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei.

(8) Specialiştii care au dobândit dreptul legal de a conduce doctorate în instituţii de învăţământ superior sau de cercetare-dezvoltare din străinătate pot obţine atestatul de abilitare după cum urmează:
a)specialiştii care au calitatea de conducător de doctorat în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spaţiului Economic European ori în Confederaţia Elveţiană dobândesc automat calitatea de conducător de doctorat în România prin emiterea ordinului ministrului educaţiei de acordare a atestatului de abilitare;
b)specialiştii care au calitatea de conducător de doctorat în una din instituţiile de învăţământ superior, din afara ţărilor prevăzute la lit. a), aflate printre cele mai prestigioase instituţii de învăţământ superior ale lumii dobândesc automat atestatul de abilitare prin emiterea ordinului ministrului educaţiei de acordare a atestatului de abilitare. Ministerul Educaţiei stabileşte o listă a instituţiilor de învăţământ superior, din afara ţărilor prevăzute la lit. a), aflate printre cele mai prestigioase instituţii de învăţământ superior ale lumii în baza unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educaţiei;
c)specialiştii care sunt conducători de doctorat în cadrul unor instituţii din străinătate, altele decât cele prevăzute la lit. a) sau b), pot obţine atestatul de abilitare în România fie printr-o convenţie internaţională de recunoaştere reciprocă, fie conform prevederilor alin. (5) şi (6).
(9) Un conducător de doctorat poate îndruma studenţi-doctoranzi numai în domeniul pentru care a obţinut acest drept.
(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (9), la înfiinţare, un nou domeniu de studii universitare de doctorat poate funcţiona cu conducători de doctorat din aceeaşi ramură de ştiinţă.
(11) Abilitarea se poate desfăşura în limba română sau într-o limbă oficială a Uniunii Europene.

Art. 70
(1) Un conducător de doctorat nu poate îndruma simultan studenţi-doctoranzi decât într-o singură IOSUD, excepţie făcând doctoratele conduse în cotutelă.
(2) Un conducător de doctorat poate îndruma simultan 8 studenţi-doctoranzi. Prin excepţie, pot fi îndrumaţi până la maximum 12 studenţi-doctoranzi/conducător numai cu aprobarea senatului universitar, dar nu pentru mai mult de 20% din conducătorii de doctorat dintr-o şcoală doctorală.
(3) Pentru activitatea pe care o desfăşoară în această calitate, conducătorii de doctorat sunt remuneraţi în conformitate cu legislaţia în vigoare.

SUBSECŢIUNEA 5: E. Teza de doctorat

Art. 71

(1) Teza de doctorat se elaborează conform cerinţelor stabilite de IOSUD prin Regulamentul propriu privind studiile universitare de doctorat şi în concordanţă cu reglementările prevăzute în Regulamentul-cadru privind studiile universitare de doctorat.

(2) Comisia de susţinere publică a tezei de doctorat, denumită în continuare *comisie de doctorat*, este propusă de conducătorul de doctorat şi aprobată de conducerea IOSUD. Comisia de doctorat este alcătuită din minimum 5 membri: preşedintele, ca reprezentant al IOSUD, conducătorul de doctorat şi cel puţin 3 referenţi din ţară sau din străinătate, specialişti în domeniul în care a fost elaborată teza de doctorat şi din care cel puţin 2 îşi desfăşoară activitatea în afara IOSUD respective. Membrii comisiei de doctorat au diplomă de doctor şi au cel puţin funcţia didactică de conferenţiar universitar sau de cercetător ştiinţific gradul II ori au calitatea de conducător de doctorat, în ţară sau în străinătate.

(3)IOSUD are obligaţia ca înaintea susţinerii publice a tezei de doctorat să verifice teza de doctorat prin intermediul unui program informatic de depistare a similitudinilor, în conformitate cu Regulamentul-cadru privind studiile universitare de doctorat. Verificarea se realizează pe baza standardelor cuprinse în Ghidul naţional privind redactarea tezelor de doctorat, elaborat de către CNATDCU. Rezultatele analizei vor fi puse la dispoziţia studentului-doctorand şi comisiei de doctorat.

(4) Teza de doctorat se susţine în şedinţă publică în faţa comisiei de doctorat, după evaluarea de către toţi referenţii şi depunerea referatelor acestora cu cel puţin 15 zile înainte de susţinerea tezei. Susţinerea tezei de doctorat poate avea loc în prezenţa a cel puţin 4 dintre membrii comisiei de doctorat, cu participarea fizică obligatorie a preşedintelui comisiei şi a conducătorului de doctorat, ceilalţi membri ai comisiei putând participa şi în sistem sincron online. Susţinerea publică include obligatoriu o sesiune de întrebări din partea membrilor comisiei de doctorat şi a publicului.

(5) Pe baza susţinerii publice a tezei de doctorat, a rapoartelor referenţilor, a declaraţiei privind originalitatea lucrării şi a analizei privind gradul de similitudine, comisia de doctorat evaluează şi deliberează asupra acordării diplomei de doctor, cu respectarea standardelor minimale elaborate de CNATDCU pentru acordarea diplomei de doctor.

(6) Dacă studentul-doctorand a îndeplinit toate cerinţele prevăzute în programul de cercetare ştiinţifică, precum şi standardele minimale aferente domeniului, comisia de doctorat propune acordarea diplomei de doctor, propunere care se înaintează împreună cu dosarul de doctorat, în maximum 30 de zile calendaristice, către CNATDCU.

(7)În termen de 90 de zile calendaristice de la primirea dosarului de doctorat, CNATDCU emite un aviz conform, cu privire la respectarea procedurii administrative desfăşurate la nivelul IOSUD şi respectarea criteriilor minimale pentru acordarea diplomei de doctor. Procedura administrativă include ca pas distinct verificarea declaraţiei privind originalitatea lucrării şi a analizei privind gradul de similitudine.

(8)În termen de 30 de zile calendaristice de la primirea avizului conform, instituţia de învăţământ superior emite decizia de acordare a diplomei de doctor, semnată de rector, întocmeşte şi eliberează diploma de doctor.

(9)În cazul în care CNATDCU invalidează argumentat procesul de validare a tezei de doctorat, IOSUD primeşte din partea CNATDCU o motivare scrisă de invalidare,

iar dosarul poate fi retransmis CNATDCU pentru reevaluare după remedierea motivelor care au stat la baza invalidării, potrivit procedurii prevăzute la alin. (7).
(10)În cazul neîndeplinirii standardelor minimale necesare acordării diplomei de doctor, comisia de doctorat va preciza elementele care urmează să fie refăcute sau completate în teza de doctorat şi va solicita o nouă susţinere publică a tezei. A doua susţinere publică a tezei are loc în faţa aceleiaşi comisii de doctorat ca în cazul primei susţineri. În cazul în care nici la a doua susţinere publică nu sunt îndeplinite standardele minimale, diploma de doctor nu va fi acordată, iar studentul-doctorand va fi exmatriculat.
(11)În cazul în care CNATDCU decide că procedura administrativă desfăşurată la nivelul IOSUD nu a respectat prevederile Regulamentului-cadru privind studiile universitare de doctorat, dosarul de doctorat va fi transmis înapoi către IOSUD pentru a fi reanalizat şi completat. Acesta poate fi retransmis CNATDCU pentru o nouă analiză, conform prevederilor alin. (7).
(12) Numele şi prenumele titularului tezei de doctorat, numele şi prenumele conducătorului de doctorat, respectiv numele şi prenumele membrilor comisiei de doctorat sunt date publice. Teza de doctorat este un document public. Aceasta se redactează şi în format digital. În domeniul artelor, teza de doctorat poate fi însoţită de înregistrarea pe suport digital a creaţiei artistice originale. Teza de doctorat şi anexele sale vor fi disponibile pentru consultare 90 de zile calendaristice, înainte de susţinerea publică, pe platforma naţională gestionată de UEFISCDI, în conformitate cu prevederile legale în vigoare în domeniul drepturilor de autor. După emiterea diplomei de doctor, teza de doctorat, în format tipărit, se arhivează la biblioteca instituţiei de învăţământ superior, cu termen permanent.
(13)În perioada în care teza de doctorat se află în transparenţă, înaintea susţinerii publice, orice persoană fizică sau juridică poate formula observaţii cu privire la existenţa unor abateri de la standardele de etică şi deontologie profesională, inclusiv din perspectiva existenţei plagiatului. Observaţiile pot fi depuse online sau la registratura instituţiei de învăţământ superior unde are loc susţinerea. Observaţiile se consemnează într-un raport care va fi transmis IOSUD pentru analiză şi decizie în vederea validării susţinerii publice a tezei de doctorat şi face parte din dosarul de doctorat.
(14) Dacă studentul-doctorand nu optează pentru publicarea distinctă a tezei sau a unor capitole din aceasta, forma digitală a tezei rămâne publică şi va putea fi accesată liber pe platforma naţională gestionată de UEFISCDI, inclusiv după emiterea deciziei de acordare a diplomei de doctor. Tezei i se va atribui o licenţă de protecţie a dreptului de autor.
(15) Dacă studentul-doctorand optează pentru publicarea distinctă a tezei de doctorat sau a unor capitole din aceasta, el primeşte un termen de graţie de maximum 24 de luni pentru realizarea acestei publicări, timp în care teza de doctorat, în format digital, devine inaccesibilă publicului. După expirarea termenului de graţie, în cazul în care în platforma gestionată de UEFISCDI nu a fost încărcată nicio notificare cu privire la publicarea distinctă a tezei, documentul în format digital devine automat liber accesibil, cu atribuirea unei licenţe de protecţie a dreptului de autor.
(16) După publicarea tezei sau a unor capitole din aceasta, autorul are obligaţia de a notifica IOSUD asupra acestui fapt şi de a transmite indicaţia bibliografică şi un link către publicaţie, care vor fi făcute apoi publice pe platforma naţională gestionată de UEFISCDI.
(17) După decizia de acordare a diplomei de doctor, în termen de maximum 180 de zile, IOSUD are obligaţia transmiterii către Biblioteca Naţională a României a unui exemplar tipărit al tezei de doctorat şi al anexelor acesteia, conform Legii nr.

111/1995 privind Depozitul legal de documente, republicată, exemplar destinat Fondului intangibil, precum şi a unui exemplar digital al acestora, pe suport electronic, destinat consultării la cerere, la sediul Bibliotecii Naţionale a României, de către orice persoană interesată, în condiţiile respectării reglementărilor legale în vigoare.
(18)IOSUD are obligaţia de a elabora şi adopta regulamente privind standardele de calitate care trebuie respectate în elaborarea tezei de doctorat.
(19) Nerespectarea regulilor de deontologie profesională sau pentru existenţa plagiatului poate atrage răspunderea publică a IOSUD.

CAPITOLUL VI: Organizarea învăţământului postuniversitar

SECŢIUNEA 1: Programele de studii postuniversitare şi programele de studii postdoctorale

Art. 72
(1) Instituţiile de învăţământ superior organizează programe de studii postuniversitare, în condiţiile legii. Pentru desfăşurarea respectivelor programe se aprobă, de către senatul universitar, un regulament propriu, în conformitate cu legislaţia în vigoare.
(2) Un program de studii postuniversitare funcţionează legal dacă este acreditat. Acreditarea se realizează în condiţiile titlului IV privind asigurarea calităţii în învăţământul superior.
(3) Un program de studii postuniversitare cuprinde totalitatea activităţilor de proiectare, organizare, predare şi îndrumare, precum şi realizarea efectivă a învăţării, aplicarea practică, cercetarea şi evaluarea, care împreună conduc la obţinerea unor certificate sau altor acte de studii recunoscute de Ministerul Educaţiei.

(4) Programele de studii postuniversitare sunt:
a)programe de studii postdoctorale;
b)programe de studii postuniversitare de formare profesională a adulţilor;
c)programe de studii postuniversitare de rezidenţiat.
(5) Programele de studii postuniversitare prevăzute la alin. (4) se înregistrează în RNC.
(6) Formele în care se pot organiza programele de studii postuniversitare sunt cele prevăzute la art. 32 alin. (1).
(7) Volumul de muncă specific, pentru realizarea activităţilor descrise în curriculumul unui program de studii postuniversitare, se măsoară în concordanţă cu Sistemul European al Creditelor Transferabile (ECTS) şi se exprimă în credite de studii transferabile.

Art. 73

(1) Programele de studii postdoctorale de cercetare avansată au următoarele caracteristici:
a)sunt programe destinate persoanelor care au obţinut o diplomă de doctor în ştiinţe cu cel mult 5 ani înainte de admiterea în programul postdoctoral sau care au participat şi au obţinut certificatul de excelenţă la competiţiile "Marie Sklodowska Curie" organizate de Comisia Europeană, indiferent de momentul la care au dobândit titlul de doctor;

b)asigură cadrul instituţional pentru dezvoltarea cercetărilor după finalizarea studiilor universitare de doctorat;
c)au o durată de minimum un an;
d)se pot organiza cu finanţare publică sau privată.
(2) Programele de studii postdoctorale se desfăşoară în cadrul unei şcoli doctorale, pe baza planului de cercetare propus de cercetătorul postdoctoral şi aprobat de consiliul şcolii doctorale.
(3) Programele postdoctorale pot fi organizate şi în cadrul unităţilor de cercetare-dezvoltare.
(4) Admiterea la programe de studii postdoctorale se face pe baza metodologiei elaborate de instituţia gazdă, în conformitate cu legislaţia în vigoare.
(5) La finalizarea programului postdoctoral, IOSUD sau instituţia gazdă acordă un atestat de studii postdoctorale.

SECŢIUNEA 2: Programele postuniversitare de formare profesională a adulţilor

Art. 74
(1) Instituţiile de învăţământ superior pot organiza programe de studii postuniversitare de formare profesională a adulţilor, în urma evaluării externe a calităţii educaţiei, realizată în condiţiile titlului IV privind asigurarea calităţii în învăţământul superior. Aceste programe de studii se desfăşoară în baza unui regulament propriu ce include proceduri cu privire la asigurarea internă a calităţii, aprobat de senatul universitar, în condiţiile legii.
(2) Prin programele de studii postuniversitare de formare profesională a adulţilor se pot asigura formarea şi dezvoltarea profesională continuă, conversia şi reconversia profesională sau dezvoltarea personală.
(3) Metodologia-cadru de organizare şi desfăşurare a programelor de studii postuniversitare de formare profesională a adulţilor, precum şi tipurile acestora se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei, la propunerea ANC şi ARACIS.
(4) Programele de studii postuniversitare de formare profesională a adulţilor se pot organiza în regim cu taxă sau cu finanţare din alte surse.
(5) Au dreptul să participe la studii postuniversitare de formare profesională a adulţilor absolvenţii care au cel puţin studii universitare cu diplomă de licenţă sau echivalentă.
(6) La finalizarea programelor de studii postuniversitare de formare profesională a adulţilor, instituţiile de învăţământ superior eliberează certificate de calificare, respectiv certificate de competenţe profesionale sau de calificare parţială prin microcertificare, prevăzute la art. 196 alin. (4).

CAPITOLUL VII: Învăţământul superior medical

SECŢIUNEA 1: Organizarea şi funcţionarea învăţământului superior medical. Învăţământul superior din domeniile sănătate şi medicină veterinară

Art. 75

(1)Învăţământul superior din domeniile sănătate şi medicină veterinară se desfăşoară conform reglementărilor generale şi sectoriale din Uniunea Europeană, respectiv:

a)6 ani de studii, pentru minimum 5.500 de ore de activitate teoretică şi practică medicală pentru domeniul medicină, la programele de studii Medicină, Medicină Dentară şi Medicină Veterinară; 5 ani pentru programul de studii Farmacie; 4 ani pentru minimum 4.600 de ore de pregătire pentru programele de studii Asistenţă Medicală Generală şi Moaşe şi de 3 ani pentru alte programe de studii de licenţă din domeniul sănătate;
b)fiecare an universitar are câte 60 de credite de studii transferabile ECTS/SECT, fiind totalizate 180 de credite de studii transferabile pentru programele cu o durată a studiilor de licenţă de 3 ani, 240 de credite de studii transferabile pentru programele cu o durată a studiilor de licenţă de 4 ani, 300 de credite de studii transferabile pentru programul Farmacie cu o durată a studiilor de licenţă de 5 ani şi 360 de credite de studii transferabile pentru programele Medicină, Medicină Dentară şi Medicină Veterinară cu o durată a studiilor de licenţă de 6 ani;
c)studiile universitare de master au între 60 şi 120 de credite de studii transferabile ECTS/SECT;
d)studiile universitare de doctorat au o durată de 4 ani şi 240 credite de studii transferabile ECTS/SECT, dintre care un an de pregătire doctorală avansată totalizând 60 de credite de studii transferabile ECTS/SECT. Studiile universitare de doctorat se pot organiza numai în cadrul IOSUD acreditate, inclusiv în IOSUD realizate prin consorţii universitare, formate din instituţii de învăţământ superior şi spitale, clinici sau institute de cercetare din ţară sau din străinătate.
(2) Instituţiile de învăţământ superior din domeniile sănătate şi medicină veterinară acreditate, pe baza criteriilor de calitate, pot organiza, pe lângă formele de învăţământ prevăzute la alin. (1), şi programe postdoctorale şi de formare profesională: de rezidenţiat, de certificare a titlului de medic/medic stomatolog/farmacist specialist/primar şi de perfecţionare, de specializare, precum şi de studii complementare în vederea obţinerii de atestate.
(3) Durata doctoratului pentru absolvenţii învăţământului superior medical uman, medical veterinar şi farmaceutic este de 4 ani.
(4) Instituţiile de învăţământ superior cu programe de studii din domeniile sănătate şi medicină veterinară şi instituţiile sanitare publice pot utiliza veniturile proprii pentru asigurarea unor condiţii optime de activitate privind infrastructura, echipamentele medicale şi accesul la informaţie medicală.
(5) La selecţia şi promovarea personalului didactic universitar din instituţiile de învăţământ superior cu programe de studii din domeniul sănătate, la disciplinele clinice, se iau în considerare criteriile privind experienţa profesională medicală dovedită.
(6) Posturile didactice din învăţământul superior din domeniul sănătate, la disciplinele care au corespondenţă cu specialităţile medicale din reţeaua Ministerului Sănătăţii, sunt posturi didactice clinice şi la ele pot accede doar persoane care au obţinut, prin concurs, în funcţie de gradul universitar, titlurile de medic şi/sau medic dentist/medic stomatolog rezident sau medic şi/sau medic dentist/medic stomatolog specialist sau farmacist rezident şi/sau farmacist specialist în specialitatea postului. Pentru ocuparea acestora, comisiile de specialitate ale CNATDCU propun standarde minime naţionale necesare şi obligatorii specifice, care iau în considerare experienţa profesională medicală prevăzută la alin. (5).
(7)Învăţământul superior şi postuniversitar din domeniul sănătate se desfăşoară în unităţi sanitare publice şi private, precum spitale, unităţi medicale ambulatorii, inclusiv stomatologice, şi cabinete de specialitate, inclusiv stomatologice, în institute, în centre de diagnostic şi tratament, în secţii cu paturi, în laboratoare, inclusiv de tehnică dentară, în farmacii şi în cabinete, inclusiv stomatologice.

Conform legislaţiei speciale din domeniul educaţiei şi sănătăţii se pot constitui spitale clinice publice cu secţii/compartimente clinice, inclusiv compartimente clinice stomatologice şi laboratoare de tehnică dentară, spitale universitare, institute, spitale private cu secţii/compartimente clinice, inclusiv compartimente clinice stomatologice, laboratoare de tehnică dentară şi farmacii universitare în care sunt organizate activităţi de învăţământ şi cercetare ale departamentelor universitare.
(8) Rezidenţiatul reprezintă forma specifică de învăţământ postuniversitar pentru absolvenţii licenţiaţi ai programelor de studii de medicină, medicină dentară/stomatologie şi farmacie care asigură pregătirea necesară obţinerii uneia dintre specialităţile medicale, medico-dentare şi farmaceutice pentru reţeaua de asistenţă medicală. Pregătirea în rezidenţiat se organizează şi se evaluează, în condiţiile legii, de Ministerul Educaţiei şi de Ministerul Sănătăţii, prin intermediul instituţiilor de învăţământ superior de medicină şi farmacie acreditate şi al instituţiilor de învăţământ superior care au în structură facultăţi de medicină, medicină dentară şi farmacie şi care au programe de studii de medicină, medicină dentară şi farmacie acreditate. Organizarea şi finanţarea rezidenţiatului se reglementează prin acte normative specifice, după consultarea instituţiilor de învăţământ superior acreditate şi cu facultăţile care au programe de studii de medicină, medicină dentară şi farmacie acreditate.
(9) Admiterea la rezidenţiat a cadrelor didactice din învăţământul superior din domeniul sănătate se face în aceleaşi condiţii ca pentru orice absolvent al învăţământului superior din domeniul sănătate.
(10) Medicii rezidenţi şi medicii stomatologi rezidenţi care ocupă prin concurs posturi didactice de asistent universitar în instituţii de învăţământ superior din domeniul sănătate continuă formarea în rezidenţiat şi sunt retribuiţi pentru ambele activităţi.
(11)În cadrul instituţiilor de învăţământ superior de medicină şi farmacie acreditate care organizează programe de pregătire în rezidenţiat se constituie o structură, la nivel de direcţie, de pregătire în rezidenţiat care organizează activitatea de avizare a unităţilor de pregătire şi asigură coordonarea pregătirii de rezidenţiat, condusă de un prorector.
(12)În cadrul instituţiilor de învăţământ superior care au în structură facultăţi de medicină, medicină dentară/stomatologie şi farmacie şi care au programe de studii de medicină, medicină dentară şi farmacie acreditate se organizează un departament de pregătire în rezidenţiat care este subordonat conducerii facultăţii.

SECŢIUNEA 2: Reglementarea altor aspecte specifice

Art. 76
(1)În învăţământul superior medical candidaţii la concursul pentru ocuparea postului de şef de lucrări trebuie să aibă şi titlul de medic specialist/medic stomatolog specialist, iar candidaţii la concursul pentru ocuparea posturilor de conferenţiar universitar şi de profesor universitar trebuie să aibă şi titlul de medic primar/medic stomatolog primar în specialitatea pentru care candidează. Fac excepţie posturile de la disciplinele care nu au corespondent în reţeaua Ministerului Sănătăţii şi cele de la disciplinele preclinice.
(2) Personalul didactic medico-farmaceutic, inclusiv medici stomatologi din instituţii de învăţământ superior de medicină şi farmacie acreditate şi din instituţiile de învăţământ superior care au în structură facultăţi în care funcţionează programe de studii acreditate în domeniul de licenţă sănătate, beneficiază de integrare clinică în unităţile şi instituţiile din subordinea,

coordonarea sau aflate sub autoritatea Ministerului Sănătăţii, în unităţile medicale din subordinea ministerelor şi instituţiilor cu reţea sanitară proprie, în unităţile şi instituţiile medicale din subordinea autorităţilor administraţiei publice locale şi în unităţile sanitare aparţinând instituţiilor de învăţământ superior de medicină şi farmacie acreditate, precum şi în spitale şi cabinete private. De acelaşi drept beneficiază medicii, medicii stomatologi şi farmaciştii specialişti/primari care au calitatea de asistenţi universitari pe perioadă determinată, pentru perioada cât au această calitate.
(3) Reglementarea altor aspecte specifice desfăşurării activităţilor din acest domeniu se realizează prin hotărâre a Guvernului, ordin al ministrului educaţiei şi, după caz, prin ordin comun al ministrului sănătăţii şi al preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor.
(4) Prin derogare de la prevederile art. 35 din Legea nr. **53/2003** - **Codul muncii**, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, personalul didactic medico-farmaceutic din instituţiile de învăţământ superior de medicină şi farmacie acreditate şi din instituţiile de învăţământ superior care au în structură facultăţi de medicină, medicină dentară şi farmacie acreditate, desfăşoară activitatea didactică în unităţi sanitare cu suprapunerea programului de muncă.

Art. 77
Funcţia de şef de secţie, şef de laborator şi şef de serviciu medical, aşa cum este prevăzută de Legea nr. **95/2006**, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, este compatibilă cu funcţia de cadru didactic universitar şi cu funcţiile de conducere în domeniul didactic, aşa cum sunt prevăzute la art. 131 alin. (2).

Art. 78
Formarea profesională iniţială a ofiţerilor medici/medici stomatologi/farmacişti din Ministerul Apărării Naţionale, Ministerul Afacerilor Interne şi a altor beneficiari externi se realizează în colaborare cu instituţiile de învăţământ superior acreditate, din reţeaua de învăţământ de stat, cu programe de studii în domeniul sănătate, care asigură pregătirea practică şi teoretică în baza unui contract de parteneriat conform reglementărilor în vigoare la nivel naţional şi celor specifice Ministerului Apărării Naţionale.

Art. 79
Persoanele admise la instituţiile de învăţământ superior acreditate, din reţeaua de învăţământ de stat, cu programe de studii în domeniul sănătate, cu care Ministerul Apărării Naţionale are încheiate contracte de parteneriat, sunt înscrise în RMUR şi sunt luate în evidenţă şi la Institutul Medico-Militar din Ministerul Apărării Naţionale, în vederea pregătirii medico-militare şi acordării drepturilor aferente statutului de student.

SECŢIUNEA 3: Şcoala din spital

Art. 80
Instituţiile de învăţământ superior de medicină şi farmacie acreditate şi instituţiile de învăţământ superior care au în structură facultăţi de medicină pot înfiinţa, conform Legii nr. **95/2006**, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, la propunerea senatului universitar, unităţi de învăţământ preuniversitar în vederea organizării şcolarizării elevilor spitalizaţi aflaţi la tratament, în monitorizare sau la recuperare medicală, denumite în continuare "*Şcoala din spital*", în conformitate cu prevederile legii învăţământului preuniversitar.

CAPITOLUL VIII: Învăţământul superior militar şi învăţământul superior de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională

SECŢIUNEA 1: Organizare şi funcţionare

Art. 81

(1)Învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională este învăţământ de stat, parte integrantă a sistemului naţional de învăţământ, şi cuprinde: învăţământ universitar pentru formarea ofiţerilor, ofiţerilor de poliţie şi a altor specialişti, precum şi învăţământ postuniversitar.

(2) Instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională din cadrul sistemului naţional de învăţământ, precum şi programele de studii desfăşurate în cadrul acestora se supun reglementărilor referitoare la asigurarea calităţii, inclusiv celor legate de autorizare şi acreditare, în aceleaşi condiţii cu instituţiile de învăţământ superior civil.

(3) Structura organizatorică, oferta de şcolarizare care conţine domeniile, programele de studii, cifrele anuale de şcolarizare şi criteriile de selecţie a candidaţilor pentru învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se stabilesc, după caz, de Ministerul Apărării Naţionale, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiţiei, Serviciul Român de Informaţii şi alte instituţii cu atribuţii în domeniile apărării, informaţiilor, ordinii publice şi securităţii naţionale, potrivit specificului fiecărei arme, fiecărui serviciu, fiecărei specializări, fiecărui nivel şi formă de organizare a învăţământului, în condiţiile legii.

(4) Formele de organizare a învăţământului, admiterea la studii, derularea programelor de studii, finalizarea studiilor, autorizarea şi acreditarea instituţiilor de învăţământ în învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se supun procedurilor şi condiţiilor aplicabile instituţiilor de învăţământ superior civil.

(5) Pentru învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională, după caz, Ministerul Apărării Naţionale, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiţiei, Serviciul Român de Informaţii şi alte instituţii cu atribuţii în domeniile apărării, al informaţiilor, al ordinii publice şi securităţii naţionale pot emite ordine, regulamente şi instrucţiuni proprii, în condiţiile legii.

(6) Ofiţerii în activitate, în rezervă sau în retragere, posesori ai diplomei de absolvire a şcolii militare de ofiţeri cu durata de 3 sau 4 ani, pot să îşi completeze studiile în învăţământul superior, pentru obţinerea diplomei de licenţă în profiluri şi specializări similare sau apropiate armei/specialităţii militare.

(7) Diplomele de licenţă, de masterat, de doctorat eliberate de instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională, precum şi titlurile ştiinţifice obţinute dau dreptul deţinătorilor legali, după trecerea în rezervă, în condiţiile legii, să ocupe funcţii echivalente cu cele ale absolvenţilor instituţiilor civile de învăţământ, cu profil apropiat şi de acelaşi nivel.

(8) Planurile de învăţământ pentru învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se elaborează de instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională şi se avizează, după caz, de Ministerul Apărării Naţionale, Ministerul Afacerilor Interne, Serviciul Român de Informaţii sau de alte instituţii cu atribuţii în domeniul apărării, informaţiilor, ordinii publice şi securităţii naţionale, în conformitate cu prevederile titlului IV - Asigurarea calităţii în învăţământul superior şi cu reglementările proprii.

Art. 82

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 81 alin. (4), admiterea absolvenţilor cu diplomă de bacalaureat ai învăţământului liceal militar la programele de studii universitare de licenţă din instituţiile de învăţământ superior militar din Ministerul Apărării Naţionale se realizează prin repartiţie, pe baza mediei de repartiţie şi a opţiunilor exprimate de candidaţi, în limita locurilor rezervate acestora prin planul de şcolarizare.

(2) Procedura de repartiţie şi calculul mediei de repartiţie se stabilesc prin metodologie adoptată prin ordin al ministrului apărării naţionale.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru învăţământul superior medico-militar.

SECŢIUNEA 2: Managementul şi finanţarea instituţiilor de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională

Art. 83

(1) Managementul instituţiilor de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se realizează în aceleaşi condiţii ca în instituţiile civile de învăţământ superior. Finanţarea instituţiilor din învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se face în condiţiile legii.

(2) Structurile şi funcţiile de conducere, cu excepţia funcţiei de rector, din instituţiile de învăţământ militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională sunt aceleaşi ca şi cele din instituţiile civile de învăţământ superior şi se ocupă în aceleaşi condiţii ca şi acestea, precum şi cu respectarea procedurilor din actele normative specifice în domeniu.

(3)În vederea asigurării calităţii educaţiei şi a optimizării gestionării resurselor, instituţiile de învăţământ superior militar de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională pot decide înfiinţarea de consorţii care să asigure, în principal:

a)mobilitatea personalului între instituţiile de învăţământ superior membre ale consorţiului;

b)utilizarea în comun a resurselor instituţiilor de învăţământ superior membre ale consorţiului;

c)organizarea de programe de studii comune pe cicluri de studii, licenţă, masterat, doctorat, conform misiunilor atribuite de către ministerele de resort.

(4) Regulamentul de organizare şi funcţionare a consorţiului se aprobă de senatele universitare şi au avizul ministerelor de resort, precum şi al Ministerului Educaţiei.

(5) Conducerea instituţiilor de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se realizează de către comandant, care are şi calitatea de rector. Funcţia de comandant (rector) se ocupă prin concurs, în conformitate cu reglementările Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Român de Informaţii şi ale altor instituţii cu atribuţii în domeniul apărării, al ordinii publice şi al siguranţei naţionale. Confirmarea în funcţia de rector se realizează prin ordin al ministrului educaţiei, pe baza rezultatului concursului transmis Ministerului Educaţiei de instituţia organizatoare.

(6)În învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se înfiinţează corpul instructorilor militari, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională, prin ordine şi instrucţiuni ale Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiţiei, Serviciului

Român de Informaţii şi ale altor instituţii cu atribuţii în domeniul apărării, al ordinii publice şi al siguranţei naţionale.
(7)În instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională îşi desfăşoară activitatea personalul didactic prevăzut de prezenta lege, precum şi instructori militari, instructori de informaţii şi instructori de ordine publică, asimilaţi personalului didactic.
(8) Personalul didactic şi didactic asimilat din instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională are drepturile şi îndatoririle care decurg din prezenta lege şi din calitatea de cadru militar în activitate/funcţionar public cu statut special - poliţist/poliţist de penitenciare.

(9) Categoriile de instructori militari, instructori de informaţii şi instructori de ordine publică sunt:

a)pentru Ministerul Apărării Naţionale şi Serviciul Român de Informaţii:
(i)instructor;
(ii)instructor principal;
(iii)instructor superior;
(iv)instructor avansat;

b)pentru Ministerul Afacerilor Interne:
(i)instructor de poliţie/instructor militar;
(ii)instructor de poliţie principal/instructor militar principal;
(iii)instructor de poliţie specialist/instructor militar specialist.

SECŢIUNEA 3: Resurse umane în instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională

Art. 84
(1) Funcţiile didactice şi de cercetare din învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se ocupă şi se eliberează în aceleaşi condiţii ca şi cele din instituţiile civile de învăţământ superior.
(2) Cadrele didactice şi de cercetare din învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se supun prevederilor statutului categoriei de personal din care fac parte, precum şi prevederilor legale aplicabile cadrelor didactice şi de cercetare din instituţiile civile de învăţământ superior.
(3) Instituţiilor de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională li se aplică principiul autonomiei universitare.
(4) Cadrele didactice titulare din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate naţională, pensionate pentru limită de vârstă şi vechime integrală ca militari/poliţişti, pot să îşi continue activitatea didactică, în cadrul aceleiaşi instituţii de învăţământ superior, în condiţiile legii. În termen de 30 de zile calendaristice anterior împlinirii condiţiilor de pensionare, personalul didactic militar şi personalul didactic titular poate opta pentru continuarea activităţii didactice până la împlinirea vârstei legale de pensionare în învăţământul de stat, conform art. 219.

Art. 85
Viaţa universitară din instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se desfăşoară în conformitate cu

reglementările legale pentru instituţiile civile de învăţământ superior, precum şi cu regulamentele militare de ordine interioară.

CAPITOLUL IX: Învăţământul superior artistic şi sportiv

Art. 86

(1)În învăţământul superior artistic şi sportiv, procesul educaţional se desfăşoară prin activităţi didactice şi prin activităţi practice de creaţie şi performanţă.
(2) Instituţiile de învăţământ superior artistic şi sportiv, autorizate provizoriu sau acreditate, conform legii, pot organiza studii universitare de scurtă durată, studii universitare de licenţă, studii universitare de masterat şi studii universitare de doctorat, precum şi programe de formare profesională a adulţilor.
(3)În învăţământul superior artistic şi sportiv, structura anului universitar poate fi adaptată în funcţie de programul activităţilor practice specifice.
(4)În învăţământul superior artistic şi sportiv, practica studenţilor se desfăşoară în instituţii de învăţământ superior, în centre de proiectare, ateliere artistice, spaţii destinate activităţii sportive de performanţă, săli de spectacole, de concerte şi de cinema, studiouri de radio, de televiziune, cinematografice şi de înregistrări, ateliere de fotografie, studiouri muzicale, unităţi de producţie teatrale şi cinematografice, instituţii mass-media, precum şi în instituţii cu profil artistic sau sportiv, pe bază de parteneriat instituţional.

Art. 87

În învăţământul superior artistic şi sportiv, doctoratul ştiinţific sau profesional este o condiţie pentru cariera didactică.

Art. 88

Creaţia artistică, proiectarea şi performanţa sportivă în scopul cercetării se desfăşoară individual sau colectiv, în instituţii de învăţământ superior, centre de proiectare, laboratoare şi ateliere artistice, spaţii destinate activităţii sportive de performanţă, săli de spectacole, de concerte şi de cinema, studiouri de radio, televiziune, cinematografie şi de înregistrări, ateliere de fotografie, studiouri muzicale, unităţi de producţie teatrală şi cinematografică, instituţii mass-media.

Art. 89

În învăţământul superior artistic şi sportiv, alocarea fondurilor se face inclusiv în baza criteriilor specifice creaţiei artistice şi performanţei sportive.

CAPITOLUL X: Învăţământul superior dual

Art. 90

(1)Învăţământul superior dual este forma de învăţământ în care responsabilităţile cu privire la desfăşurarea activităţilor de învăţare, predare, aplicative, de cercetare şi evaluare sunt partajate între instituţia de învăţământ superior acreditată şi operatorii economici.
(2) Instituţia de învăţământ superior organizează şi desfăşoară activităţi de învăţare, predare şi evaluare, iar operatorii economici organizează activităţi de învăţare prin muncă şi participă la evaluare. Activităţile aplicative şi de cercetare se pot desfăşura atât la instituţia de învăţământ superior, cât şi la operatorii economici.

(3) Instituţia de învăţământ superior încheie cu operatorii economici contractul de parteneriat, prin care sunt stabilite condiţiile de colaborare, drepturile şi obligaţiile părţilor, precum şi costurile asumate de parteneri.
(4) La organizarea formei de învăţământ superior dual pot contribui inclusiv financiar şi autorităţi ale administraţiei publice locale, structuri asociative interesate, respectiv camere de comerţ, asociaţii patronale de ramură, precum şi alţi parteneri relevanţi la nivel naţional sau internaţional.
(5) Studentul/studentul-doctorand încheie cu instituţia de învăţământ superior şi operatorul economic un contract individual de studii şi pregătire practică, prin care se stabilesc drepturile şi obligaţiile părţilor.
(6) Instituţiile de învăţământ superior pot participa la constituirea de consorţii de învăţământ dual în conformitate cu prevederile legii învăţământului preuniversitar.

Art. 91
Curriculumul pentru învăţământul superior dual conţine activităţi de învăţare, de predare şi de învăţare prin muncă, precum şi de evaluare. Volumul de muncă specific activităţilor de învăţare, de predare, respectiv de învăţare prin muncă, este partajat în mod egal. Volumul de muncă este estimat în concordanţă cu ECTS/SECT, exprimându-se în termenii creditelor de studii.

Art. 92
(1) Pentru derularea activităţilor învăţământului superior dual, în cazul instituţiilor de învăţământ superior de stat, finanţarea se realizează conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educaţiei.
(2) Operatorii economici şi/sau autorităţile locale pot acorda burse cel puţin la nivelul celor acordate din fonduri publice pentru învăţământul universitar, precum şi din alte fonduri, pentru învăţarea în condiţii de calitate.

Art. 93
Învăţământul superior dual se organizează pentru ciclul scurt, ciclul I, ciclul II şi ciclul III, prin doctorat profesional conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educaţiei.

Art. 94
Prevederile din prezenta lege referitoare la organizarea, asigurarea calităţii, admiterea, evaluarea pe parcurs, finalizarea, întocmirea şi eliberarea actelor de studii se aplică în mod similar şi pentru învăţământul superior dual.

Art. 95
(1) Pe toată durata activităţii de învăţare prin muncă, studentul înmatriculat în forma de învăţământ superior dual beneficiază de recunoaşterea vechimii în muncă şi specialitate, fără plata contribuţiilor sociale obligatorii reglementate prin Legea nr. **227/2015**, cu modificările şi completările ulterioare.
(2) După absolvirea studiilor, instituţia de învăţământ superior eliberează o adeverinţă care atestă perioada în care studentul a desfăşurat activităţi de învăţare prin muncă.

Art. 96

(1) Operatorii economici care încheie contract de parteneriat cu instituţiile de învăţământ superior pentru organizarea şi desfăşurarea formei de învăţământ superior dual beneficiază de facilităţi la plata impozitelor, taxelor şi contribuţiilor

datorate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor fondurilor speciale sau bugetelor locale, potrivit prevederilor legale, după cum urmează:
a)valoarea cumulată a burselor plătite de operatorii economici studenţilor înmatriculaţi la forma de învăţământ superior dual se deduce din impozitul pe profit/pe venit, după caz, al acestora;
b)valoarea cumulată a investiţiilor dedicate activităţilor de învăţare prin muncă se deduce din impozitul pe profit/pe venit, după caz, al operatorilor economici.
(2) Personalul desemnat de operatorul economic pentru îndrumarea directă a învăţării prin muncă beneficiază de scutire a plăţii impozitului pe venitul din salarii, în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin comun al ministrului finanţelor şi al ministrului educaţiei.
(3) Persoanele fizice care desfăşoară activităţi de tutoriat, angajate la operatori economici implicaţi în programe de învăţământ superior dual, beneficiază de prevederile art. 60 pct. 2 din Legea nr. **227/2015**, cu modificările şi completările ulterioare.
(4) De prevederile alin. (3) beneficiază şi studenţii angajaţi de operatorii economici în baza prevederilor alin. (2).
(5) Condiţiile specifice pentru beneficiarii menţionaţi la alin. (3) şi (4) sunt stabilite prin ordin comun al ministrului educaţiei, ministrului muncii şi solidarităţii sociale şi al ministrului finanţelor.

CAPITOLUL XI: Învăţământul superior particular şi confesional particular

Art. 97
(1) Instituţiile de învăţământ superior particulare şi instituţiile de învăţământ superior confesionale particulare sunt persoane juridice de drept privat, fondate din iniţiativa şi cu resursele materiale şi financiare ale unei fundaţii sau asociaţii, ale unui cult religios sau ale unei entităţi a cultelor recunoscute ori a altui furnizor de educaţie.
(2) Instituţiile de învăţământ superior particulare şi confesionale particulare au autonomie universitară, conform prevederilor prezentei legi, şi autonomie economico-financiară, având drept fundament proprietatea privată, garantată de **Constituţia României**, republicată.
(3) Structurile instituţiilor de învăţământ superior particulare şi confesionale particulare, atribuţiile, durata mandatelor, precum şi alte considerente legate de statutul acestora sunt stabilite prin carta universitară, avizată de fondatori şi aprobată de senatul universitar. Deciziile, în acest sens, aparţin instituţiei de învăţământ superior.
(4) Pentru ocuparea tuturor posturilor didactice, de conducere, administrative sau auxiliare în cadrul instituţiilor de învăţământ confesional de stat şi confesional particular, la nivel universitar, este necesar avizul cultului.
(5) Prin carta universitară, instituţiile de învăţământ superior particulare şi instituţiile de învăţământ superior confesional particulare îşi pot stabili funcţii onorifice, precum şi structuri consultative, formate din reprezentanţi ai mediului economic şi personalităţi din mediul academic, cultural şi profesional extern.

Art. 98
(1)O instituţie de învăţământ superior particulară şi confesională particulară trebuie să parcurgă toate procedurile de autorizare provizorie şi acreditare stabilite de prezenta lege.

(2) Instituţiile de învăţământ superior particulare şi instituţiile de învăţământ superior confesionale particulare sunt acreditate prin lege, iniţiată de Guvern la propunerea Ministerului Educaţiei, după finalizarea procesului de acreditare.
(3) Diplomele şi certificatele acordate în învăţământul superior particulare acreditate şi confesional particulare acreditate au valoarea şi produc efectele actelor de studii eliberate în învăţământul de stat.
(4) Studenţii de la instituţiile de învăţământ superior particulare şi confesionale particulare autorizate provizoriu/acreditate beneficiază din partea statului de toate facilităţile acordate de stat studenţilor din învăţământul de stat, conform legii, cu excepţia dreptului la finanţare, la burse, la transport, la scutiri de taxe la cazare şi cantină.

Art. 99
(1) Patrimoniul instituţiilor de învăţământ superior particulare şi confesionale particulare constă în patrimoniul iniţial al fondatorilor, la care se adaugă patrimoniul dobândit ulterior.
(2) Instituţiile de învăţământ superior particulare şi confesional particulare, pe durata existenţei lor, dispun de patrimoniu pus la dispoziţia lor, conform legii.
(3) Toate deciziile privind patrimoniul instituţiilor de învăţământ superior particulare şi confesionale particulare sunt luate de consiliul de administraţie.

Art. 100
(1) Desfiinţarea, dizolvarea sau lichidarea instituţiilor de învăţământ superior particulare şi confesionale particulare se face în condiţiile legii. Iniţiativa desfiinţării instituţiilor de învăţământ superior particulare sau confesionale particulare poate aparţine şi fondatorilor.
(2)În caz de desfiinţare, dizolvare sau lichidare, patrimoniul instituţiilor de învăţământ superior particulare şi confesionale particulare revine fondatorilor.
(3) Desfiinţarea instituţiilor de învăţământ superior particulare şi confesionale particulare se va face cu protecţia intereselor studenţilor.

Art. 101
Sursele de finanţare ale instituţiilor de învăţământ superior particulare şi confesionale particulare sunt compuse din:
a)sumele depuse de fondatori;
b)fonduri publice, în cazul în care în cadrul învăţământului superior de stat nu există învăţământ teologic pastoral specific cultului respectiv, recunoscut drept cult conform Legii nr. **489/2006** privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor, republicată;
c)taxe de studiu şi alte taxe încasate de la studenţi;
d)sponsorizări, donaţii, granturi şi finanţări acordate pe bază de competiţie, de exploatare a rezultatelor cercetării, dezvoltării şi inovării, precum şi alte surse legal constituite.

CAPITOLUL XII: Formarea iniţială pentru cariera didactică în învăţământul preuniversitar

Art. 102
(1)În calitatea sa de principal finanţator, pe baza analizei nevoilor de formare din sistem, Ministerul Educaţiei stabileşte prin ordin al ministrului educaţiei reperele curriculare şi calificările de formare iniţială în specialitate a personalului didactic.

(2) Planurile de învăţământ ale programelor de studii universitare de licenţă în specializarea Educaţie timpurie, Pedagogia învăţământului primar, ale programelor de studii universitare de licenţă didactică cu dublă specializare şi programelor de studii universitare de masterat didactic, ale programelor de studii universitare de masterat de psihopedagogie specială, respectiv de consiliere şcolară şi de carieră, ale programelor de formare psihopedagogică şi ale altor programe de formare pentru funcţiile didactice sunt elaborate pe baza standardelor profesionale pentru funcţiile didactice, care se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei.

(3) Formarea iniţială pentru ocuparea funcţiilor didactice în învăţământul preuniversitar se realizează în instituţiile de învăţământ superior, prin următoarele tipuri de programe:
a)Programul universitar de formare psihopedagogică pentru învăţământul preuniversitar de 30 de credite de studii transferabile ECTS/SECT;
b)Programul de studii universitare de licenţă în specializarea Educaţie timpurie, respectiv în specializarea Pedagogia învăţământului primar;
c)Programul de studii universitare de masterat didactic de 60 de credite de studii transferabile ECTS/SECT;
d)Programul de studii universitare de licenţă didactică cu dublă specializare;
e)Programul de studii postuniversitare de conversie profesională pentru cadre didactice;
f)Programul de studii universitare de masterat didactic integrat de 90 de credite de studii transferabile ECTS/SECT;
g)Programul de studii universitare de masterat de psihopedagogie specială, respectiv programe de studii universitare de masterat în consiliere şcolară şi în carieră.
(4) Programele de formare psihopedagogică sunt organizate de către departamentele pentru pregătirea personalului didactic, certifică competenţe didactice şi pot fi frecventate pe parcursul studiilor universitare de licenţă, de masterat în acelaşi domeniu de studii sau în regim postuniversitar, în cadrul instituţiilor de învăţământ superior acreditate în acest sens şi în limita locurilor alocate prin cifra de şcolarizare aprobată prin hotărâre a Guvernului.
(5) Programul de studii universitare de licenţă cu specializările "Educaţie timpurie", respectiv "Pedagogia învăţământului primar" certifică competenţele didactice, corespunzătoare funcţiilor didactice de profesor pentru educaţie timpurie, respectiv profesor pentru învăţământ primar.
(6) Programul de studii universitare de masterat didactic de 60 de credite de studii transferabile ECTS/SECT se organizează de instituţiile de învăţământ superior pentru absolvenţii programelor de licenţă care au parcurs un program de formare psihopedagogică de 30 de credite de studii transferabile ECTS/SECT. Absolvenţii specializărilor de licenţă în domeniul Ştiinţele educaţiei se consideră absolvenţi ai programului de formare psihopedagogică de 30 de credite de studii transferabile ECTS/SECT, atâta timp cât disciplinele acestui program sunt cuprinse în programul lor de licenţă.
(7) Programul de studii universitare de masterat didactic de 60 de credite de studii transferabile ECTS/SECT cuprinde practica didactică, realizată de instituţia de învăţământ superior organizatoare în colaborare cu unitatea de învăţământ preuniversitar de aplicaţie unde are loc practica didactică, cu 48 de credite de studii transferabile ECTS/SECT şi activităţi specifice desfăşurate în cadrul instituţiei de învăţământ superior, cu 12 credite de studii transferabile ECTS/SECT.

(8) Programul de studii universitare de masterat didactic integrat, de 90 de credite de studii transferabile ECTS/SECT, se organizează de instituţiile de învăţământ superior pentru absolvenţii programelor de licenţă care nu au parcurs programul de formare psihopedagogică de 30 de credite de studii transferabile ECTS/SECT. Programul de studii cuprinde, pe lângă practica didactică şi activităţile specifice desfăşurate în cadrul instituţiei de învăţământ superior, şi programul de formare psihopedagogică de 30 de credite de studii transferabile ECTS/SECT.
(9) Programul de studii universitare de licenţă didactică cu dublă specializare corespunde unui număr de 240 de credite de studii transferabile ECTS/SECT şi se organizează pentru specializările aprobate prin ordin al ministrului educaţiei, în conformitate cu prevederile legii.
(10) Absolvirea programelor de studii universitare de licenţă cu dublă specializare, a programului de formare psihopedagogică şi a programului de studii universitare de masterat didactic permite accesul absolvenţilor, potrivit prevederilor legale, la o carieră didactică în învăţământul preuniversitar pentru discipline din specializarea/specializările urmate.
(11) Programele de studii universitare de masterat în domeniul psihopedagogiei speciale, respectiv în domeniul consilierii şcolare şi în carieră cuprinde stagiatură de specialitate, dublu coordonată de instituţia de învăţământ superior organizatoare şi unitatea de învăţământ preuniversitar de aplicaţie unde are loc stagiatura de specialitate.
(12) Programul de studii postuniversitare de conversie profesională pentru cadre didactice se adresează cadrelor didactice din învăţământul preuniversitar, titulare şi suplinitoare, absolvenţi cu diplomă de licenţă sau echivalentă ai unei instituţii de învăţământ superior, care doresc să dobândească o nouă specializare. Organizarea şi funcţionarea programelor de conversie profesională a cadrelor didactice din învăţământul preuniversitar se reglementează prin ordin al ministrului educaţiei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.
(13) Programul de studii postuniversitare de conversie profesională este un program de formare profesională a adulţilor şi corespunde unui număr de 120 de credite de studii transferabile ECTS/SECT. Activitatea de predare la clasă reprezintă minimum 25% din orele aferente planului de învăţământ.
(14) Formarea iniţială pentru ocuparea funcţiilor didactice în învăţământul superior se realizează în instituţiile de învăţământ superior prin programul universitar de formare psihopedagogică pentru învăţământul superior de 30 de credite de studii transferabile ECTS/SECT.

Art. 103

Programele de formare iniţială pentru cariera didactică în învăţământul preuniversitar sunt acreditate şi evaluate periodic de ARACIS sau de alte agenţii de asigurare a calităţii, din ţară sau străinătate, înregistrate în EQAR, conform art. 248 alin. (3).

Art. 104

(1) Pregătirea practică din cadrul programelor de studii universitare de masterat didactic constă în desfăşurarea de activităţi didactice în unităţi de învăţământ de aplicaţie şi în alte categorii de instituţii şi organizaţii.
(2) Activităţile de practică din cadrul programelor de studii universitare de masterat didactic şi din cadrul programului de formare psihopedagogică se pot derula pe durata unei perioade de stagiu în străinătate în cadrul unui program al Uniunii Europene, care are o componentă dedicată formării iniţiale a profesorilor, perioadă certificată prin documentul de mobilitate Europass.

(3) Pe baza acestor acorduri-cadru, unităţile de învăţământ preuniversitar de aplicaţie şi instituţiile de învăţământ superior încheie contracte de colaborare cu durata de 1-4 ani şcolari, pentru stabilirea responsabilităţilor instituţionale şi a condiţiilor de organizare şi desfăşurare a practicii pedagogice.
(4) Instituţiile de învăţământ superior pot realiza independent parteneriate cu instituţii de stat/private sau cu organizaţii neguvernamentale care pot să desfăşoare activităţi de pregătire practică în consiliere, logopedie, activităţi extracurriculare şi alte servicii în domeniu.
(5) Practica pedagogică din cadrul programelor de studii universitare de masterat didactic şi activităţile de practică din cadrul programului de formare psihopedagogică se pot derula sub forma unei perioade de stagiu în străinătate în cadrul unui program al Uniunii Europene, care are o componentă dedicată formării iniţiale a profesorilor, perioadă certificată prin documentul de mobilitate Europass.
(6) Practica pedagogică din cadrul programelor de studii universitare de masterat didactic sau activităţile de practică didactică din cadrul programului de formare psihopedagogică se organizează în contexte variate, în medii şcolare diverse, inclusiv în comunităţi defavorizate, pe baza unui set de indicatori corelaţi cu profilul cadrului didactic, aprobat prin ordin al ministrului educaţiei.
(7) Programul de studii universitare de masterat didactic se finalizează cu obţinerea diplomei de masterat. Programul de formare psihopedagogică se finalizează cu certificatul de absolvire a programului respectiv.
(8) Absolvenţii programelor de studii universitare de masterat didactic, de psihopedagogie specială, respectiv de consiliere şcolară şi în carieră, care nu promovează examenul de licenţiere în cariera didactică pot fi angajaţi în sistemul de învăţământ preuniversitar numai pe perioadă determinată, pentru cel mult 3 ani, cu statut de cadru didactic debutant suplinitor, în condiţiile art. 183 alin. (3) din Legea învăţământului preuniversitar nr. **198/2023**.

Art. 105
Pentru absolvenţii învăţământului universitar de scurtă durată organizat potrivit prevederilor Legii învăţământului nr. **84/1995**, abrogată, realizat prin colegiul cu durata de 3 ani sau institutul pedagogic cu durată de 3 ani, se asigură echivalarea cu ciclul I de studii universitare de licenţă, printr-o metodologie specifică, pe baza ECTS/SECT, potrivit legii.

Art. 106
(1) Pentru absolvenţii care au finalizat cu diplomă de licenţă/absolvire studii universitare de lungă sau scurtă durată până în anul 2005 la învăţământul de zi, respectiv până în anul 2006 la învăţământul seral sau fără frecvenţă, se consideră îndeplinită condiţia de formare psihopedagogică, dacă prin foaia matricolă fac dovada parcurgerii disciplinelor cu denumirile următoare sau cu denumiri echivalente: psihologie şcolară, pedagogie, metodica predării specialităţii şi practică pedagogică la specialitatea înscrisă pe diploma de licenţă/absolvire.
(2) Pentru absolvenţii studiilor universitare de licenţă în domeniul Ştiinţele Educaţiei se consideră îndeplinită condiţia de formare prin programul de formare psihopedagogică, atât timp cât disciplinele acestui program sunt cuprinse în programul lor de licenţă.

Art. 107
(1) Pentru a obţine altă specializare, absolvenţii studiilor universitare de licenţă pot urma un program postuniversitar de formare profesională a adulţilor pentru reconversie profesională, de minimum 90 de credite transferabile, care atestă

obţinerea de competenţe de predare a unei discipline din domeniul fundamental aferent domeniului de specializare înscris pe diploma de licenţă. Acest program de studii postuniversitare poate fi urmat în paralel cu programul de studii universitare de masterat didactic.
(2) Studenţii care frecventează cursurile licenţei didactice cu dublă specializare sau de masterat didactic, într-o instituţie de învăţământ superior de stat pot beneficia de burse de studiu finanţate de la bugetul de stat.
(3) Cuantumul unei burse acordate de la bugetul de stat studenţilor înmatriculaţi la programele de studii universitare de licenţă didactică cu dublă specializare sau masterat didactic este egal cu salariul net al unui profesor debutant. Criteriile generale de acordare a burselor de la bugetul de stat se stabilesc prin ordin al ministrului educaţiei.

Art. 108
Absolvenţii programelor de studii universitare de licenţă cu specializarea "Educaţia timpurie", ai liceelor pedagogice cu specializarea "Pedagogia învăţământului primar" care au parcurs studii de licenţă cu specializarea "Pedagogia învăţământului primar", ai programelor de studii de masterat didactic de 60 de credite studii transferabile ECTS/SECT, care au parcurs programul de formare psihopedagogică, ai programelor de studii universitare de masterat didactic de 90 de credite studii transferabile ECTS/SECT, ai programelor de studii universitare de masterat cu specializarea psihopedagogia specială, respectiv consiliere şcolară şi în carieră, şi cei ai programelor de studii postuniversitare de formare profesională a adulţilor pentru reconversie profesională au dreptul de a participa la examenul de licenţiere, pentru a obţine statutul de cadru didactic cu drept de practică.

CAPITOLUL XIII: Activitatea de cercetare, dezvoltare, inovare şi creaţie artistică

Art. 109
(1) Activitatea de cercetare, dezvoltare, inovare şi creaţie artistică din instituţiile de învăţământ superior se organizează şi funcţionează pe baza legislaţiei naţionale şi a politicilor şi programelor Uniunii Europene în domeniu.
(2) Instituţiile de învăţământ superior care şi-au asumat ca misiune şi cercetarea ştiinţifică au obligaţia să înfiinţeze structuri tehnico-administrative, care să faciliteze managementul activităţilor de cercetare şi al proiectelor de cercetare-dezvoltare derulate de personalul instituţiei de învăţământ superior. Structurile tehnico-administrative deservesc personalul implicat în cercetare şi răspund cerinţelor acestuia.
(3) Personalul implicat în activităţile de cercetare în institute, laboratoare sau centre de cercetare ale instituţiei de învăţământ superior sau în proiecte de dezvoltare, inovare şi/sau creaţie artistică finanţate prin programe naţionale şi internaţionale răspunde pentru desfăşurarea proiectelor pe care le coordonează. Ordonatorul de credite poate să îi delege acestuia atribuţii în realizarea achiziţiilor publice şi a gestionării resurselor umane necesare derulării proiectelor. Aceste activităţi se desfăşoară conform reglementărilor legale în vigoare şi fac obiectul controlului financiar preventiv propriu.
(4) Personalul implicat în activităţi în cadrul proiectelor de cercetare, dezvoltare, inovare şi creaţie artistică este remunerat, în limita fondurilor disponibile, respectând regulile finanţatorului.

Art. 110

(1) La finalul fiecărui an bugetar, conducerea instituţiei de învăţământ superior prezintă senatului universitar un raport referitor la activitatea de cercetare, dezvoltare, inovare şi creaţie artistică, la modul în care au fost efectuate cheltuielile de regie pentru granturile şi contractele de cercetare, precum şi informaţii privind fondurile de cercetare şi fondurile aferente proiectelor finanţate prin programe naţionale şi internaţionale, derulate de instituţia de învăţământ superior.
(2) Cuantumul maximal al cheltuielilor de regie pentru granturile şi contractele de cercetare este stabilit de finanţator sau de autoritatea contractantă.
(3) Pentru granturile şi proiectele de cercetare la care finanţatorul sau autoritatea contractantă nu stabileşte cuantumul maximal al cheltuielilor de regie, acesta este stabilit de instituţia de învăţământ superior.

Art. 111
(1) Ministerul Educaţiei finanţează cercetarea ştiinţifică universitară, în limita fondurilor alocate cu această destinaţie, pe baza unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educaţiei.
(2) Instituţiile de învăţământ superior pot finanţa, cofinanţa şi/sau avansa fonduri din venituri proprii, pentru a susţine implementarea proiectelor de cercetare, dezvoltare, inovare, resurse umane, mobilitate, dezvoltare instituţională, creaţie artistică, precum şi pentru alte tipuri de proiecte, naţionale, europene sau internaţionale.
(3) Titularul grantului răspunde conform contractului încheiat cu autoritatea contractantă de modul de gestionare a grantului.

CAPITOLUL XIV: Promovarea calităţii şi excelenţei în învăţământul superior şi în cercetarea ştiinţifică

SECŢIUNEA 1: Dispoziţii generale

Art. 112
(1) Asigurarea calităţii învăţământului superior şi a cercetării ştiinţifice universitare este o obligaţie a instituţiei de învăţământ superior şi o atribuţie fundamentală a Ministerului Educaţiei. În realizarea acestei atribuţii, Ministerul Educaţiei colaborează cu ARACIS, cu alte agenţii înscrise în EQAR, precum şi cu alte organisme cu competenţe în domeniu, conform legislaţiei în vigoare.
(2) Instituţia de învăţământ superior înfiinţează Comisia de evaluare şi asigurare a calităţii, denumită în continuare *CEAC*, şi structuri tehnico-administrative şi de suport, care să faciliteze managementul activităţilor de asigurare şi evaluare internă şi externă a calităţii, finanţate din veniturile acestora. Rolul şi atribuţiile CEAC sunt stabilite printr-un regulament aprobat de către senatul universitar.
(3) Studenţii sunt parteneri cu drepturi depline în procesul de asigurare a calităţii.

Art. 113
(1) Instituţiile de învăţământ superior au obligaţia de a furniza Ministerului Educaţiei datele solicitate de acesta, conform prevederilor legale.
(2) Instituţiile de învăţământ superior care refuză să facă publice datele de interes public solicitate de Ministerul Educaţiei sau raportează date false încalcă principiul răspunderii publice şi sunt sancţionate conform prevederilor art. 174 alin. (5).
(3) Raportările instituţionale solicitate de Ministerul Educaţiei, cu excepţia celor prevăzute la art. 124 alin. (2), sau de comisiile consultative ale Ministerului Educaţiei, prevăzute la art. 154, de Institutul Naţional de Statistică, de ARACIS

sau de alte instituţii către care instituţiile de învăţământ superior raportează date instituţionale se vor realiza printr-o raportare anuală unică, prin intermediul PNRUIS.
(4) Gestiunea PNRUIS se realizează de către UEFISCDI în conformitate cu prevederile hotărârii Guvernului privind operaţionalizarea PNRUIS iniţiată de Ministerul Educaţiei, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.
(5) Instituţiile de învăţământ superior şi Academia Română au obligaţia de a desemna una sau mai multe persoane responsabile cu completarea şi actualizarea datelor în PNRUIS.
(6)Încărcarea datelor în PNRUIS face parte din răspunderea publică a instituţiilor de învăţământ superior.
(7) Ministerul Educaţiei, în calitate de proprietar, beneficiar şi operator al PNRUIS, controlează gestionarea sistemului, decide cu privire la modificările şi îmbunătăţirile care i se aduc, în urma consultării şi pe baza propunerilor înaintate de instituţiile care utilizează sistemul informatic, şi răspunde solidar pentru confidenţialitatea datelor cu caracter personal înregistrate în sistem alături de celelalte instituţii care au acces la acestea.
(8) Datele colectate în PNRUIS se prelucrează în conformitate cu prevederile Legii nr. **190/2018** privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) **2016/679** al Parlamentului European şi al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi privind libera circulaţie a acestor date şi de abrogare a Directivei **95/46/CE** (Regulamentul general privind protecţia datelor), cu modificările ulterioare, precum şi ale legislaţiei naţionale aplicabile domeniului protecţiei datelor.
(9) Datele şi informaţiile înregistrate în PNRUIS sunt disponibile pentru Ministerul Educaţiei. PNRUIS poate fi interoperabil cu alte baze de date electronice, atât ale instituţiilor de învăţământ superior de stat şi particulare, acreditate sau autorizate să funcţioneze provizoriu, cât şi ale instituţiilor publice centrale, în beneficiul studenţilor şi cursanţilor, prin digitalizarea proceselor, fiind în acelaşi timp şi un instrument de prevenţie a fraudelor şi de monitorizare a parcursului profesional al absolvenţilor. Interoperabilitatea se realizează în baza unor proceduri specifice pentru instituţiile din sistemul de învăţământ superior sau a unor protocoale încheiate între Ministerul Educaţiei şi alte ministere sau autorităţi de care aparţin instituţiile care gestionează celelalte baze de date de la nivel naţional, cu respectarea prevederilor Legii nr. **190/2018**, cu modificările ulterioare, precum şi ale legislaţiei naţionale aplicabile domeniului protecţiei datelor.
(10) Lista protocoalelor prevăzute la alin. (9) şi conţinutul acestora se publică pe site-ul Ministerului Educaţiei şi se comunică în scris instituţiilor de învăţământ superior.
(11) Finanţarea PNRUIS se realizează de la bugetul de stat şi/sau din fonduri externe nerambursabile.

Art. 114

(1) Pentru promovarea calităţii şi creşterea eficacităţii şi a relevanţei sistemului de învăţământ superior, pentru creşterea vizibilităţii internaţionale, precum şi pentru concentrarea şi utilizarea eficientă a resurselor, instituţiile de învăţământ superior de stat, particulare şi confesional particulare pot:
a)să se constituie în consorţii universitare, potrivit legii;

b)să fuzioneze într-o singură instituţie de învăţământ superior cu personalitate juridică;
c)să se constituie în consorţii de învăţământ dual, potrivit legii;
d)să participe în consorţii de tipul universităţilor europene sau centrelor europene de excelenţă în formare profesională, cu statut conform reglementărilor Uniunii Europene în domeniu.
(2) Ministerul Educaţiei alocă resurse financiare consorţiilor sau instituţiilor de învăţământ superior fuzionate, conform unei metodologii aprobate în acest sens prin ordin al ministrului educaţiei, la propunerea Comisiei Naţionale pentru Finanţarea Învăţământului Superior, denumită în continuare *CNFIS*.
(3) Fuziunea prin comasare sau prin absorbţie a instituţiilor de învăţământ superior de stat se face, de regulă, ţinând cont de proximitatea geografică.

Art. 115
Statul încurajează excelenţa în instituţiile de învăţământ superior de stat prin pârghii de finanţare specifice: finanţarea suplimentară, fondul de dezvoltare instituţională şi finanţarea cercetării ştiinţifice.

SECŢIUNEA 2: Sprijinirea excelenţei individuale

Art. 116
Formele de sprijin pentru cadrele didactice, studenţii şi cercetătorii cu performanţe excepţionale includ:
a)granturi de studii sau de cercetare la instituţii de învăţământ superior şi la centre internaţionale de cercetare ştiinţifică/creaţie artistică/performanţă sportivă, din ţară ori din străinătate, acordate pe bază de competiţie;
b)granturi pentru efectuarea şi finalizarea unor proiecte de cercetare şi/sau creaţii artistice, inclusiv teze de doctorat;
c)granturi pentru promovarea excelenţei în activitatea didactică;
d)aprobarea unor rute educaţionale flexibile, care permit accelerarea parcursului de studii universitare;
e)crearea de instrumente şi mecanisme de susţinere a inserţiei lor profesionale în ţară, astfel încât să valorifice la nivel superior atât talentul, cât şi competenţele dobândite prin formare.

CAPITOLUL XV: Internaţionalizarea sistemului de învăţământ superior

Art. 117
(1) Ministerul Educaţiei stabileşte cadrul strategic privind internaţionalizarea sistemului de învăţământ superior în acord cu prioritătile naţionale, procesele internaţionale şi tratatele la care România este parte. Cadrul strategic se adoptă prin hotărâre a Guvernului.
(2) Ministerul Educaţiei susţine prin măsuri de ordin legislativ şi financiar acţiunile de internaţionalizare desfăşurate de instituţiile de învăţământ superior.
(3) Internaţionalizarea, ca instrument de creştere a calităţii educaţiei şi cercetării, este responsabilitatea fiecărei instituţii de învăţământ superior.

Art. 118

(1) Procesul de internaţionalizare trebuie să abordeze comprehensiv următoarele componente ale ecosistemului academic:

a)curriculum prin pedagogii şi rezultate ale învăţării;
b)resurse umane: personal didactic, administrativ, studenţi, studenţi-doctoranzi şi cursanţi;
c)infrastructură dedicată şi servicii-suport;
d)cercetare, inovare şi antreprenoriat.

(2) Instituţiile de învăţământ superior, în cadrul procesului de internaţionalizare, asigură:
a)condiţiile şi susţinerea studenţilor şi a personalului universitar în vederea realizării de mobilităţi internaţionale, utilizând resursele disponibile din fonduri ale programelor internaţionale, naţionale sau din fonduri proprii, conform ţintelor stabilite prin cadrul strategic privind internaţionalizarea sistemului de învăţământ superior. Mobilităţile pot fi de scurtă sau de lungă durată, organizate în format fizic, virtual sau mixt;
b)servicii-suport pentru studenţii, profesorii şi cercetătorii internaţionali, cel puţin într-o limbă de circulaţie internaţională şi acces la infrastructura disponibilă;
c)informaţii referitoare la: programele de cercetare, inovare şi antreprenoriat pe care instituţia le desfăşoară; infrastructura de cercetare şi tehnologică existentă; posibilităţile de participare în programe şi proiecte cu finanţare naţională sau internaţională;
d)includerea în cadrul website-urilor proprii a informaţiilor de interes general despre oferta educaţională, activităţile de cercetare, inovare şi antreprenoriat, cel puţin într-o limbă de circulaţie internaţională;
e)actualizarea permanentă a informaţiilor din portalul studyinromania.gov.ro.
(3) Instituţiile de învăţământ superior raportează în platformele naţionale mobilităţile internaţionale fizice, virtuale, mixte, precum şi colaborările în programe integrate sau comune, în scopul monitorizării şi evaluării, cât şi pentru facilitarea politicilor bazate pe evidenţe.

Art. 119
Planul strategic multianual de dezvoltare instituţională a instituţiilor de învăţământ superior va include un capitol referitor la internaţionalizare, pe toate componentele asumate de către comunităţile academice ca parte a procesului de internaţionalizare, acolo unde internaţionalizarea este parte a misiunii instituţionale asumate.

Art. 120
(1) Se înfiinţează Programul naţional pentru internaţionalizare universitară "Study in Romania" în vederea consolidării procesului de internaţionalizare a sistemului de învăţământ superior, pentru a asigura resursele necesare. Programul este organizat şi finanţat de Ministerul Educaţiei, iar desfăşurarea acestuia se reglementează prin hotărâre de Guvern, la iniţiativa Ministerului Educaţiei.

(2) Programul prevăzut la alin. (1) are următoarele obiective:
a)integrarea internaţionalizării comprehensive în toate procesele pe care le presupune funcţionarea unei instituţii de învăţământ superior;
b)susţinerea organizării de programe de studii comune şi programe de studii integrate;
c)stimularea financiară şi oferirea de sprijin instituţiilor de învăţământ în cadrul procesului de internaţionalizare a învăţământului, inclusiv prin integrarea în Fondul de dezvoltare instituţională sau în Fondul pentru finanţarea situaţiilor speciale, de priorităţi conectate la dezvoltarea şi implementarea de către

instituţiile de învăţământ superior de programe care conduc la obţinerea de microcertificări;
d)susţinerea instituţiilor de învăţământ superior în procesul de promovare a ofertei educaţionale la nivel internaţional, prin acţiuni specifice pentru promovare în străinătate sub egida "Study in Romania";
e)susţinerea dezvoltării şi promovării platformei studyinromania.gov.ro ca punct central de promovare a ofertei educaţionale;
f)susţinerea financiară a instituţiilor de învăţământ superior româneşti în participarea în cadrul proiectelor dedicate dezvoltării şi consolidării de reţele universitare europene, precum şi pentru preluarea exemplelor de bună practică din cadrul acestui tip de reţele în cadrul respectivelor instituţii;
g)sprijinirea instituţiilor de învăţământ superior în dezvoltarea şi adoptarea de documente-suport şi planuri strategice în domeniul internaţionalizării;
h)susţinerea digitalizării proceselor de admitere şi a procedurilor administrative de la nivelul instituţiilor de învăţământ superior;
i)susţinerea dezvoltării capacităţii resursei umane din cadrul instituţiilor de învăţământ superior în domeniul internaţionalizării comprehensive;
j)creşterea numărului de mobilităţi efectuate de către studenţi, studenţi-doctoranzi, cadre didactice şi de cercetare, precum şi personal administrativ;
k)susţinerea dezvoltării cadrului pentru dezvoltarea şi implementarea microcertificărilor, precum şi oferirea acestora de către instituţiile de învăţământ superior prin colaborări internaţionale. Acestea vor servi ca instrumente de inovare în pedagogii şi metode didactice, accesibilizarea învăţământului superior, corelarea cu cerinţele pieţei muncii şi cocrearea de curriculum pentru microcertificări împreună cu reprezentanţii mediului privat;
l)identificarea unor zone geografice şi domenii de studiu strategice pentru atragerea cu prioritate a studenţilor internaţionali şi pentru a facilita dezvoltarea de parteneriate interuniversitare strategice;
m)implementarea unor politici de stimulare a tinerilor absolvenţi de a rămâne în România după finalizarea studiilor;
n)susţinerea cooperării cu alte instituţii relevante, precum Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Cercetării, Inovării şi Digitalizării, pentru eficientizarea şi flexibilizarea procedurilor şi a mecanismelor de atragere a studenţilor internaţionali şi a cadrelor didactice şi de cercetare;
o)dezvoltarea de acţiuni de conectare, consolidare şi valorificare a comunităţilor de alumni internaţionali ai instituţiilor de învăţământ superior din România;
p)susţinerea instituţiilor de învăţământ superior în parteneriate internaţionale care să dezvolte capacitatea de accesare a finanţărilor competitive în domeniul cercetare-dezvoltare-inovare;
q)susţinerea instituţiilor de învăţământ superior în procesul de dezvoltare a capacităţii şi competenţelor de transfer tehnologic, prin organizarea şi participarea în parteneriate internaţionale;
r)dezvoltarea unui program pentru cadre didactice din străinătate invitate în România în scopul creşterii nivelului de internaţionalizare în cadrul instituţiilor de învăţământ superior româneşti.

CAPITOLUL XVI: Promovarea instituţiei de învăţământ superior centrate pe student

SECŢIUNEA 1: Dispoziţii generale

Art. 121

(1) Studenţii sunt consideraţi parteneri ai instituţiilor de învăţământ superior şi membri egali ai comunităţii academice.
(2)În învăţământul superior sunt promovate principiile învăţământului centrat pe student, punându-se accentul pe student şi pe nevoile sale de învăţare.
(3)Învăţământul superior asigură oportunităţi echitabile tuturor studenţilor, în concordanţă cu potenţialul şi aspiraţiile lor.

(4) Principiile învăţământului superior centrat pe student au drept scop:
a)interacţiunea susţinută, între studenţi şi profesori, pentru motivarea studiului disciplinelor predate;
b)cooperarea între studenţi pentru a încuraja învăţarea reciprocă, colaborarea şi dialogul între membrii comunităţii academice;
c)învăţare activă susţinută prin diverse strategii, metode şi tehnici pentru responsabilizarea studenţilor de a-şi dezvolta gândirea critică şi de a participa la dirijarea dobândirii propriilor cunoştinţe;
d)îmbunătăţirea continuă a învăţării progresive, pe bază de evaluări sumative;
e)învăţarea eficientă prin stabilirea realistă a timpului necesar de predare, studiu individual şi de evaluare;
f)comunicarea şi clarificarea aşteptărilor - rezultate ale învăţării preconizate, precum şi a criteriilor de evaluare;
g)respectarea diferitelor moduri şi talente de învăţare pe baza diversităţii.

(5) Pentru a asigura respectarea principiilor învăţământului centrat pe student, statul sprijină şi furnizează mijloace adecvate instituţiilor de învăţământ superior pentru:
a)îmbunătăţirea formării iniţiale şi continue a cadrelor didactice;
b)dezvoltarea profesională a personalului didactic auxiliar şi a personalului administrativ.
(6) Studenţii sunt implicaţi în luarea deciziilor cu privire la organizarea şi desfăşurarea proceselor de învăţare, predare şi evaluare.
(7) Se înfiinţează Programul naţional de reducere a abandonului universitar, denumit în continuare *PNRAU*, finanţat prin bugetul Ministerului Educaţiei, în vederea creşterii retenţiei studenţilor în mediul universitar. Metodologia privind organizarea şi funcţionarea PNRAU se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(8) Obiectivele PNRAU sunt adaptate specificului fiecărei instituţii de învăţământ superior şi urmăresc:
a)sprijinirea tranziţiei de la învăţământul liceal la învăţământul universitar;
b)susţinerea şi finanţarea Centrelor de consiliere şi orientare în carieră în vederea monitorizării şi implementării de acţiuni de combatere a abandonului universitar;
c)susţinerea schimbului de bune practici între instituţiile de învăţământ superior cu privire la măsurile de recrutare a studenţilor, inclusiv prin implicarea asociaţiilor reprezentative ale studenţilor;
d)identificarea măsurilor de sprijin printr-un feedback timpuriu optimizat şi personalizat cu privire la progresul educaţional şi riscurile aferente;
e)implicarea cadrelor didactice în programe şi activităţi pentru reducerea abandonului universitar, inclusiv prin oferirea de cursuri remediale;
f)dezvoltarea unor politici şi practici de reînmatriculare şi reintegrare a studenţilor, de tip "A doua şansă", la nivelul fiecărei instituţii de învăţământ superior;
g)generalizarea introducerii în norma cadrelor didactice a activităţilor de consultaţii cu studenţii şi a activităţilor remediale;

h)dezvoltarea spiritului de implicare şi a sentimentului de apartenenţă a studenţilor la propria instituţie de învăţământ superior/facultate;
i)dezvoltarea unui instrument de monitorizare a tranziţiei către învăţământul superior şi de avertizare timpurie a abandonului universitar;
j)susţinerea posibililor candidaţi la studiile de învăţământ superior şi a studenţilor care provin din familii care au un nivel scăzut de educaţie prin programe de tipul "Primul student din familie".
(9) Se înfiinţează Programul naţional de sprijinire a învăţării ştiinţelor exacte, a ingineriei şi matematicii, denumit în continuare *PN-STIM*, în completarea programului similar din sistemul de învăţământ preuniversitar.
(10) Prin intermediul PN-STIM, Ministerul Educaţiei sprijină instituţiile de învăţământ superior pentru realizarea şi dezvoltarea de laboratoare, centre de cercetare, programe de studii multidisciplinare, resurse de învăţare, programe de mobilitate, atragerea şi formarea cadrelor didactice şi crearea de platforme de colaborare cu angajatorii.
(11)PN-STIM este organizat şi finanţat prin bugetul Ministerului Educaţiei în conformitate cu o metodologie aprobată prin hotărâre a Guvernului.
(12)În cadrul PN-STIM, Ministerul Educaţiei şi instituţiile de învăţământ superior pot sprijini unităţile de învăţământ preuniversitar pentru dotarea laboratoarelor din domeniile STIM şi prin resurse financiare alocate pentru stimularea cadrelor didactice şi a elevilor în vederea creşterii competenţelor în domeniile STIM.

Art. 122

(1)O persoană dobândeşte statutul de student şi de membru al unei comunităţi universitare numai prin înmatriculare, în urma admiterii sale într-o instituţie de învăţământ superior acreditată sau organizaţie furnizoare de educaţie autorizată să funcţioneze provizoriu.
(2) Persoana care are statutul prevăzut la alin. (1), şcolarizată în instituţii de învăţământ superior civil, pentru nevoi ale Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Afacerilor Interne sau ale altor instituţii cu atribuţii în domeniul apărării, informaţiilor, ordinii publice şi securităţii naţionale, este luată în evidenţă şi într-o instituţie de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională, în vederea îndeplinirii serviciului militar activ şi acordării drepturilor aferente, în condiţiile stabilite prin ordin al conducătorului instituţiei.
(3) Persoanele care au statutul prevăzut la alin. (2) pot fi şcolarizate pentru nevoi ale Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Afacerilor Interne sau ale altor instituţii cu atribuţii în domeniul apărării, al informaţiilor, al ordinii publice şi al securităţii naţionale, dacă au fost declarate admis/apt la finalizarea proceselor de selecţie specifice acestor instituţii. Aceste persoane dobândesc calitatea de studenţi militari/studenţi de poliţie, cu toate drepturile şi obligaţiile ce decurg din aceasta.
(4) Procedurile prin care se pun în aplicare prevederile alin. (2) şi (3) se stabilesc prin ordin al ministrului/conducătorului instituţiei de resort.
(5)O persoană poate fi admisă şi înmatriculată ca student concomitent la cel mult două programe de studii, indiferent de instituţiile de învăţământ care le oferă. În cazul studenţilor care beneficiază de mobilitate definitivă între instituţii de învăţământ superior sau programe de studii, subvenţiile urmează studentul.
(6)În vederea evaluării competenţelor şi admiterii într-un program de studii, instituţiile de învăţământ superior organizează concurs de admitere pentru fiecare program şi ciclu de studiu.

SECŢIUNEA 2: Înmatricularea studenţilor. Gestiunea integrată a diplomelor prin Registrul unic naţional integrat al diplomelor şi actelor de studii

Art. 123

(1)O instituţie de învăţământ superior poate admite şi înmatricula într-un program de studii numai acel număr de studenţi pentru care sunt asigurate condiţii optime de calitate academică, de viaţă şi de servicii sociale în spaţiul universitar.
(2) Oferta anuală de şcolarizare este făcută publică de către rectorul instituţiei de învăţământ superior prin declaraţie pe propria răspundere, cu respectarea capacităţii de şcolarizare stabilite potrivit prevederilor art. 30 alin. (8).
(3) Instituţiile de învăţământ superior care admit în programele de studii mai mulţi studenţi decât capacitatea de şcolarizare, aprobată conform prezentei legi, încalcă principiul răspunderii publice, aplicându-li-se sancţiunile prevăzute de prezenta lege.

Art. 124

(1) Se înfiinţează RUNIDAS, ca sistem informatic integrat pentru gestiunea actelor de studii eliberate de unităţile de învăţământ preuniversitar, de instituţiile de învăţământ superior şi de Academia Română, precum şi a registrelor matricole de la nivelul sistemului de învăţământ superior. RUNIDAS este gestionat de Ministerul Educaţiei prin UEFISCDI.
(2)RUNIDAS cuprinde datele şi informaţiile existente în RMUR, precum şi toate actele de studii obţinute de elevi, studenţi, studenţi-doctoranzi şi cursanţi, începând cu finalizarea învăţământului liceal. Nomenclatorul acestor tipuri de documente va fi actualizat prin ordin al ministrului educaţiei.
(3)RUNIDAS se gestionează prin raportare exclusivă la persoanele care au calitatea de beneficiari ai prezentei legi şi ai Legii învăţământului preuniversitar.
(4) Analiza informaţiilor cuprinse în RUNIDAS se realizează de UEFISCDI, în conformitate cu prevederile unei hotărâri a Guvernului privind operaţionalizarea RUNIDAS iniţiată de Ministerul Educaţiei, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5)RUNIDAS funcţionează pe baza datelor înscrise în sistem, astfel:
a)elementele de identificare ale documentelor rezultate după finalizarea nivelului de învăţământ liceal, respectiv emiterea diplomelor şi actelor de studii pentru elevii care au fost înmatriculaţi, au urmat cursurile şi au susţinut examenul de finalizare, în conformitate cu prevederile legale;
b)elementele de identificare ale documentelor rezultate după finalizarea ciclului de studii şi emiterea diplomelor şi actelor de studii pentru studenţii/studenţii-doctoranzi şi cursanţii care au fost înscrişi, au urmat cursurile şi au susţinut examenele de finalizare a studiilor, în conformitate cu dispoziţiile legale.
(6) Unităţile de învăţământ preuniversitar, instituţiile de învăţământ superior şi Academia Română au obligaţia de a desemna una sau mai multe persoane responsabile cu completarea şi actualizarea datelor în RUNIDAS.
(7) Actualizarea datelor privind documentele de studii se realizează în termen de 3 luni de la data emiterii acestora.
(8)Înregistrarea studenţilor şi studenţilor-doctoranzi se realizează în termen de 3 luni de la data înmatriculării acestora.
(9) Situaţia completării datelor în RUNIDAS este prezentată de către UEFISCDI într-un raport anual, publicat la începutul fiecărui an calendaristic.

(10)Încărcarea datelor în RUNIDAS face parte din răspunderea publică a instituţiilor de învăţământ superior, iar nerespectarea obligaţiilor în acest sens se sancţionează conform prevederilor legale.
(11) Finanţarea RUNIDAS se realizează de la bugetul de stat şi/sau din fonduri externe nerambursabile.

Art. 125
(1)Până la operaţionalizarea RUNIDAS funcţionează RMUR, ca bază de date electronică în care sunt înregistraţi toţi studenţii din România din instituţiile de învăţământ superior de stat, particulare şi confesionale acreditate ori autorizate să funcţioneze provizoriu, precum şi studenţii-doctoranzi din Academia Română. Registrele matricole ale instituţiilor de învăţământ superior şi ale Academiei Române sunt parte a RMUR.
(2) Avizarea numărului de formulare ale actelor de studii şi eliberarea acestora de instituţiile de învăţământ superior acreditate şi de Academia Română se realizează în baza informaţiilor înscrise în RMUR/RUNIDAS, pentru promoţia respectivă. Lipsa acestor informaţii reprezintă o nerespectare a obligaţiilor prevăzute la art. 12 şi conduce la neavizarea/neeliberarea formularelor actelor de studii solicitate.

(3) Fac excepţie de la obligativitatea înregistrării în RMUR/RUNIDAS:
a)studenţii Academiei Naţionale de Informaţii "Mihai Viteazul" înmatriculaţi la programe de licenţă, precum şi personalul Serviciului Român de Informaţii şi al celorlalte autorităţi publice cu atribuţii în domeniul securităţii naţionale, înmatriculat la programe de masterat profesional şi studii postuniversitare;
b)cetăţenii străini pregătiţi în cadrul Academiei Naţionale de Informaţii "Mihai Viteazul" pe bază de protocoale încheiate în acest scop între Serviciul Român de Informaţii şi organe similare de informaţii ale statelor de care aparţin aceştia, în condiţiile legii.
(4)Înregistrarea persoanelor prevăzute la alin. (3) se face într-un Registru matricol special, care este o bază de date electronică, gestionată la nivelul Serviciului Român de Informaţii, în conformitate cu legislaţia privind protecţia informaţiilor clasificate.
(5) Accesarea datelor din registrul prevăzut la alin. (4) se poate face, cu respectarea principiului nevoii de a cunoaşte, doar de către persoane care deţin autorizaţie sau certificat de acces la informaţii clasificate cu nivel de secretizare corespunzător.
(6) Ministerul Educaţiei, la propunerea CNFIS, elaborează un regulament de alocare a codului matricol individual, precum şi conţinutul informaţiilor care vor fi scrise în RMUR/RUNIDAS, aprobat prin ordin al ministrului educaţiei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.
(7)În baza de date electronică aferentă RMUR/RUNIDAS se înregistrează şi se păstrează evidenţa diplomelor universitare emise în România. Instituţiile de învăţământ superior acreditate şi Academia Română înregistrează datele aferente actelor de studii întocmite şi eliberate.
(8) Ministerul Educaţiei, în calitate de proprietar, beneficiar şi operator al RMUR/RUNIDAS, controlează gestionarea sistemului, decide cu privire la modificările şi îmbunătăţirile care i se aduc, în urma consultării şi pe baza propunerilor înaintate de instituţiile care utilizează sistemul informatic, şi răspunde solidar pentru confidenţialitatea datelor cu caracter personal înregistrate în sistem alături de UEFISCDI şi celelalte instituţii care au acces la acestea.

(9) Datele colectate în RMUR/RUNIDAS se prelucrează în conformitate cu prevederile Legii nr. **190/2018**, cu modificările ulterioare, precum şi ale legislaţiei naţionale aplicabile domeniului protecţiei datelor.
(10) Datele şi informaţiile din formularele înregistrate în RMUR/RUNIDAS sunt disponibile pentru Ministerul Educaţiei. RMUR/RUNIDAS poate fi interoperabil cu alte baze de date electronice, atât ale instituţiilor de învăţământ superior şi organizaţiilor furnizoare de educaţie, cât şi ale instituţiilor publice centrale, în beneficiul studenţilor şi cursanţilor, prin digitalizarea proceselor, fiind în acelaşi timp şi un instrument de prevenţie a fraudelor şi de monitorizare a parcursului profesional al absolvenţilor. Interoperabilitatea se realizează în baza unor proceduri specifice pentru instituţiile din sistemul de învăţământ superior sau a unor protocoale încheiate între Ministerul Educaţiei şi alte ministere sau autorităţi de care aparţin instituţiile care gestionează celelalte baze de date de la nivel naţional. Aceste protocoale vor fi încheiate după informarea şi consultarea, în prealabil, a instituţiilor de învăţământ superior şi cu respectarea Regulamentului (UE) **2016/679** al Parlamentului European şi al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi privind libera circulaţie a acestor date şi de abrogare a Directivei **95/46/CE** (Regulamentul general privind protecţia datelor), precum şi ale legislaţiei naţionale aplicabile domeniului protecţiei datelor.

SECŢIUNEA 3: Principiile care reglementează activitatea studenţilor

Art. 126

(1) Principiile care reglementează activitatea studenţilor în cadrul comunităţii universitare sunt:
a)principiul nediscriminării, în baza căruia toţi studenţii beneficiază de egalitate de tratament din partea instituţiei de învăţământ superior şi în baza căruia fiecare universitate adoptă prin senatul universitar o strategie de combatere a discriminării. Orice discriminare directă sau indirectă faţă de student este interzisă;
b)principiul dreptului la asistenţă şi la servicii complementare în învăţământul superior de stat, exprimat prin: consilierea şi informarea studentului de către cadrele didactice, în afara orelor de curs şi de activităţi aplicative, consilierea în vederea orientării profesionale, consilierea psihologică, asistenţa medicală, accesul la principalele cărţi de specialitate şi publicaţii ştiinţifice, inclusiv prin accesul la bibliotecile universitare şi bibliotecile centrale universitare, accesul la datele referitoare la situaţia şcolară personală, accesul la internet în întreg spaţiul universitar. În învăţământul superior de stat serviciile complementare se asigură gratuit;
c)principiul participării la decizie, în baza căruia deciziile în cadrul instituţiilor de învăţământ superior sunt luate cu participarea reprezentanţilor studenţilor;
d)principiul libertăţii de exprimare, în baza căruia studenţii au dreptul să îşi exprime liber opiniile academice, în cadrul instituţiei de învăţământ în care studiază;
e)principiul transparenţei şi al accesului la informaţii, în baza căruia studenţii au dreptul de acces liber şi gratuit la informaţii care privesc propriul parcurs educaţional şi serviciile oferite de instituţiile de învăţământ superior, inclusiv informaţii cu privire la programă şi cadrele didactice, precum şi la viaţa comunităţii academice din care fac parte, în conformitate cu prevederile legii.

(2) Drepturile, libertăţile şi obligaţiile studenţilor sunt cuprinse în Codul drepturilor şi obligaţiilor studentului, propus de federaţiile studenţeşti naţionale şi aprobat prin ordin al ministrului educaţiei. Acesta este făcut public pe site-ul fiecărei instituţii de învăţământ superior.
(3) Fiecare instituţie de învăţământ superior instituie un sistem de aplicare şi monitorizare a respectării prevederilor Codului drepturilor şi obligaţiilor studentului. Asociaţiile studenţilor pot prezenta un raport anual privind respectarea codului, care este public pe site-ul instituţiei. Raportul se dezbate în prima şedinţă a senatului universitar sau a consiliului facultăţii de la începerea anului universitar, după caz, universitatea sau facultatea fiind obligată să publice, pe site-ul propriu, raportul realizat de asociaţiile studenţilor, precum şi măsurile asumate pentru remedierea eventualelor deficienţe identificate.
(4) Instituţiile de învăţământ superior pot constitui structuri cu capacitate şi competenţe necesare medierii conflictelor, în care una din părţi este student sau student-doctorand.
(5)În instituţiile de învăţământ superior confesionale, drepturile, libertăţile şi obligaţiile studenţilor sunt stabilite şi în funcţie de specificul dogmatic şi canonic al fiecărui cult.
(6)În instituţiile de învăţământ superior confesionale, studenţii se organizează cu respectarea statutului şi a normelor dogmatice şi canonice ale cultului respectiv.

Art. 127

(1) Studenţii au dreptul să înfiinţeze, în instituţiile de învăţământ superior, de stat sau particulare, ateliere, cluburi, cercuri, cenacluri, formaţii artistice şi sportive, organizaţii, precum şi publicaţii, conform legii.
(2) Studenţii sunt aleşi, în vederea reprezentării drepturilor şi intereselor legitime proprii la nivelul fiecărei comunităţi academice, în mod democratic, prin vot universal, direct şi secret, la nivelul diverselor formaţiuni de studiu, programe sau cicluri de studiu atât în cadrul facultăţilor, cât şi al instituţiei de învăţământ superior. Conducerea instituţiei de învăţământ superior nu se implică în organizarea procesului de alegere a reprezentanţilor studenţilor.
(3)În instituţiile de învăţământ superior confesionale, reprezentarea studenţilor la nivelul comunităţii universitare se va face cu respectarea statutului şi specificului dogmatic şi canonic al cultului respectiv.
(4) Statutul de student reprezentant nu poate fi condiţionat de conducerea instituţiilor de învăţământ superior. Un student înmatriculat într-un program de licenţă sau masterat, care are încheiat un contract individual de muncă cu instituţia de învăţământ superior la care este înmatriculat, este incompatibil cu statutul de student reprezentant în structurile de conducere ale facultăţii sau instituţiei de învăţământ superior.
(5) Studenţii sunt reprezentaţi în toate structurile decizionale şi consultative din instituţiile de învăţământ superior.
(6) Federaţiile naţionale studenţeşti, legal constituite, sunt organismele care exprimă interesele studenţilor din instituţiile de învăţământ superior, în raport cu instituţiile statului.
(7) Organizaţiile studenţeşti care reprezintă interesele studenţilor la nivelul fiecărei comunităţi universitare pot avea, în condiţiile prevăzute de carta universităţii, reprezentanţi de drept în structurile decizionale şi executive ale instituţiei de învăţământ superior, cu excepţia acelora în care mandatele se atribuie exclusiv prin alegeri.

(8) Ministerul Educaţiei colaborează cu federaţiile naţionale studenţeşti legal constituite, pentru dezvoltarea învăţământului superior, şi se consultă cu acestea ori de câte ori este nevoie.
(9) Studenţii pot participa la acţiuni de voluntariat, pentru care pot primi un număr suplimentar de credite de studii transferabile, precum şi stimulente financiare, în condiţiile stabilite de carta universitară sau regulamentele specifice.
(10) Organizaţiile studenţeşti au dreptul de a primi gratuit spaţii pe care să le folosească drept sedii sociale şi pentru activităţile specifice, în spaţiul universitar.

Art. 128
(1) Studenţii şi studenţii-doctoranzi beneficiază de asistenţă medicală, stomatologică şi psihologică gratuită în cabinetele medicale, cabinetele stomatologice din instituţiile de învăţământ superior, în policlinici şi unităţi spitaliceşti, în conformitate cu o metodologie adoptată prin ordin comun al ministrului educaţiei şi al ministrului sănătăţii.
(2) Instituţia de învăţământ superior are drept scop asigurarea unui mediu favorabil pentru viaţă şi a unui climat de încredere pentru studii.
(3) Studenţii înmatriculaţi la forma de învăţământ cu frecvenţă în instituţiile de învăţământ superior acreditate beneficiază de tarif redus cu 90% pe mijloacele de transport local în comun, transportul intern auto, cu metroul, precum şi pentru transportul intern feroviar la toate categoriile de trenuri, clasa a II-a şi naval, pe tot parcursul anului calendaristic, până la împlinirea vârstei de 30 de ani. Studenţii cu unul sau ambii părinţi decedaţi, precum şi studenţii proveniţi din centre de plasament sau care au fost în plasament la familia extinsă, substitutivă sau la asistent maternal, potrivit prevederilor art. 64 alin. (1) din Legea nr. **272/2004** privind protecţia şi promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, beneficiază de gratuitate pentru aceste categorii de transport. Normele metodologice privind transportul cu metroul şi trenul sunt adoptate prin hotărâre a Guvernului.
(4)În vederea asigurării reducerii/gratuităţii pentru studenţi, finanţarea cheltuielilor pentru transportul cu metroul şi feroviar, la toate categoriile de trenuri, clasa a II-a, se asigură din bugetul Ministerului Transporturilor şi Infrastructurii.
(5) Studenţii cetăţeni români înmatriculaţi la instituţii de învăţământ în străinătate la forma de învăţământ cu frecvenţă beneficiază pe teritoriul României de tarif redus cu 50% pentru transportul feroviar la toate categoriile de trenuri, clasa a II-a, şi naval, pe tot parcursul anului calendaristic, până la împlinirea vârstei de 30 de ani, cu prezentarea unui carnet/card studenţesc valabil pentru acel an universitar.
(6) Studenţii beneficiază de tarife reduse cu 75% pentru accesul la muzee, concerte, spectacole de teatru, operă, film, la bazele sportive publice, precum şi la alte manifestări culturale şi sportive organizate de instituţii publice, în limita bugetelor aprobate.
(7) Studenţii etnici români din afara graniţelor ţării, înmatriculaţi pe locuri dedicate candidaţilor români de pretutindeni la instituţiile de învăţământ superior din România ca bursieri ai statului român, beneficiază de gratuitate la toate manifestările prevăzute la alin. (6), care se desfăşoară pe teritoriul României.

(8) Instituţiile de învăţământ superior de stat acordă câte cel puţin 25 de locuri bugetate atât la programele de studii universitare de licenţă, cât şi la programele de studii universitare de master, în cadrul cifrei de şcolarizare aprobate, absolvenţilor cu diplomă de bacalaureat proveniţi din rândul:

a)minorităţilor naţionale, pentru programele de studii care nu există în învăţământul superior de stat în limba minorităţii respective;
b)sistemului de protecţie socială;
c)persoanelor cu dizabilităţi.
(9)În cazul în care locurile prevăzute la alin. (8) nu se ocupă, instituţiile de învăţământ superior le redistribuie către ceilalţi candidaţi.
(10) Activităţile extracurriculare - ştiinţifice, tehnice, cultural-artistice şi sportive, precum şi cele pentru studenţii capabili de performanţe sunt finanţate de la bugetul statului, conform normelor stabilite de Ministerul Educaţiei prin ordin al ministrului educaţiei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Instituţiile de învăţământ superior pot finanţa astfel de activităţi din bugetul propriu şi pot identifica şi alte surse de finanţare.
(11) Prevederile alin. (10) se aplică şi în cazul taberelor de creaţie, sportive şi de odihnă ale studenţilor.
(12) Activităţile extracurriculare - ştiinţifice, tehnice, cultural-artistice şi sportive, precum şi cele pentru studenţii capabili de performanţe sunt finanţate de la bugetul statului, potrivit normelor aprobate prin ordin al ministrului educaţiei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Instituţiile de învăţământ superior pot finanţa astfel de activităţi din bugetul propriu şi pot identifica şi alte surse de finanţare.
(13) Prevederile alin. (12) se aplică şi în cazul şcolilor de vară, taberelor de creaţie, sportive şi de odihnă ale studenţilor.
(14) La concursurile pentru obţinerea burselor prevăzute la alin. (13) pot participa studenţii şi absolvenţii instituţiilor de învăţământ superior şi ai organizaţiilor furnizoare de educaţie.
(15) Cheltuielile de întreţinere a căminelor şi a cantinelor destinate studenţilor se acoperă din veniturile proprii ale instituţiilor de învăţământ superior respective şi din subvenţii de la bugetul de stat aprobate cu această destinaţie.
(16) La concursurile pentru obţinerea burselor prevăzute la alin. (15) pot participa studenţii şi absolvenţii instituţiilor de învăţământ superior şi ai organizaţiilor furnizoare de educaţie.
(17)În vederea asigurării transparenţei, instituţia de învăţământ superior de stat publică anual balanţa de venituri şi cheltuieli pentru fiecare cămin studenţesc şi implică reprezentanţii studenţilor în procesul de administrare a locurilor din cămine pentru studenţi.
(18) Tarifele practicate de instituţiile de învăţământ superior pentru studenţi la cămine şi cantine sunt cel mult egale cu diferenţa dintre costurile de funcţionare, care cuprind cheltuieli: de personal, cu utilităţile, cu materiile prime şi consumabile, la care se adaugă cheltuielile de întreţinere curentă, pe de o parte, şi subvenţiile de la bugetul de stat, pe de altă parte.
(19) Copiii personalului aflat în activitate în sistemul de învăţământ sunt scutiţi de plata taxelor de înscriere la concursurile de admitere în învăţământul superior şi beneficiază de gratuitate la cazare în cămine şi internate, fiind sprijiniţi prin subvenţie pentru cămine-cantine majorată de Ministerul Educaţiei.
(20) Beneficiază de prevederile alin. (19) şi copiii personalului din sistemul de învăţământ, copiii cu unul sau ambii părinţi decedaţi, precum şi copiii din familii monoparentale.
(21) Copiii personalului aflat în activitate în sistemul de învăţământ sunt scutiţi de plata taxelor de înscriere la concursurile de admitere în învăţământul superior şi beneficiază, după momentul înmatriculării, de gratuitate la cazare în cămine şi internate, fiind sprijiniţi prin subvenţie pentru cămine-cantine majorată de Ministerul Educaţiei.

(22) Beneficiază de prevederile alin. (21) şi copiii celor care s-au pensionat din sistemul de învăţământ.
(23) Beneficiază de prevederile alin. (21) şi copiii personalului din sistemul de învăţământ, copiii cu unul sau ambii părinţi decedaţi, precum şi copiii din familii monoparentale.
(24) Studenţii din grupurile defavorizate definite conform Legii asistenţei sociale nr. **292/2011**, cu modificările şi completările ulterioare, beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (21), precum şi de scutirea de la plata taxelor de şcolarizare şi finalizare a studiilor, în condiţiile finanţării acestora de către stat, prin bugetul Ministerului Educaţiei.
(25) Instituţiile de învăţământ superior de stat asigură, în limita resurselor financiare alocate pentru efectuarea practicii comasate a studenţilor, pentru perioada prevăzută în planurile de învăţământ, cheltuielile de masă, cazare şi transport, în situaţiile în care practica se desfăşoară în afara centrului universitar respectiv.
(26) Toate actele de studii eliberate de instituţia de învăţământ superior, precum şi cele care atestă statutul de student, cum sunt adeverinţele, carnetele sau legitimaţiile, se eliberează în mod gratuit.
(27) Sumele decontate în contul acordării facilităţilor de transport prevăzute la alin. (3) nu pot depăşi sumele care corespund efectului financiar net, echivalent cu totalitatea efectelor, pozitive sau negative, ale conformării cu obligaţia asigurării facilităţilor de transport asupra costurilor şi veniturilor operatorului de transport, potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. **1.370/2007** al Parlamentului European şi al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar şi rutier de călători şi de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. **1.191/69** şi nr. **1.107/70** ale Consiliului.

Art. 129

(1) Statul susţine studenţii cu probleme şi nevoi sociale, precum şi pe cei cu dizabilităţi.
(2) Educaţia persoanelor cu tulburări specifice de învăţare, respectiv dislexie, disgrafie, discalculie, este asigurată prin metode psihopedagogice consacrate şi prin abordare adecvată, potrivit legii.
(3) Statul acordă burse sociale de studii studenţilor proveniţi din familii defavorizate, precum şi celor instituţionalizaţi, în condiţiile legii.
(4) Statul acordă premii, burse, locuri în tabere şi alte asemenea stimulente studenţilor cu performanţe universitare, precum şi cu rezultate remarcabile în educaţia şi formarea lor profesională, în activităţi culturale, civice, de voluntariat şi sportive, inclusiv competiţiile sportive universitare.
(5) Studenţii care beneficiază de burse sociale de studii şi/sau de performanţă sportivă pot primi şi burse pentru performanţe universitare.
(6) Statul şi alţi factori interesaţi pot susţine financiar activităţile de performanţă, de nivel naţional şi internaţional, ale elevilor şi studenţilor.
(7) Instituţiile de învăţământ superior pot susţine financiar în aceleaşi condiţii activităţile de performanţă, la nivel naţional şi internaţional, ale elevilor, studenţilor şi cadrelor didactice îndrumătoare, inclusiv taxe de participare şi cheltuieli de deplasare în ţară şi străinătate. Instituţiile de învăţământ superior pot acorda şi premii, burse şi alte stimulente financiare elevilor, studenţilor cu performanţe şi cadrelor didactice îndrumătoare ale acestora, precum şi cu rezultate remarcabile în activităţile extraşcolare sau în activităţi culturale şi sportive, precum şi elevilor şi studenţilor în situaţie de risc.

(8) Pentru elevii din învăţământul liceal care obţin premiile I, II sau III la olimpiadele şcolare internaţionale recunoscute de Ministerul Educaţiei se acordă Bursa de excelenţă olimpică I/internaţională. Bursele de excelenţă olimpică I/internaţională se acordă din bugetul Ministerului Educaţiei şi se păstrează pe toată durata studiilor universitare de licenţă, în instituţiile de învăţământ superior de stat din România, dacă se menţine performanţa, aşa cum este stabilită de senatul universitar. Cuantumul minim al bursei de excelenţă olimpică I/internaţională este stabilit prin ordin al ministrului educaţiei.
(9)În învăţământul superior nu sunt admise discriminări, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. **137/2000** privind prevenirea şi sancţionarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia măsurilor afirmative prevăzute de lege.
(10) Studenţii cu dizabilităţi fizice au dreptul să aibă acces adaptat acestora în totalitatea spaţiilor universitare, la asigurarea unui interpret în limbaj mimico-gestual, precum şi la condiţii adecvate pentru desfăşurarea normală a activităţilor academice, sociale, culturale şi administrative în cadrul instituţiilor de învăţământ superior. Normele privind accesibilizarea învăţământului superior pentru persoanele cu dizabilităţi se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei.
(11) Statul şi instituţiile de învăţământ superior trebuie să asigure acces echitabil pentru toţi studenţii la oportunităţi de învăţare oferite de programe de mobilitate naţionale şi internaţionale şi să întreprindă măsuri active împotriva obstacolelor în ceea ce priveşte mobilitatea fizică sau virtuală a studenţilor în situaţii de risc, a celor cu dizabilităţi sau a celor netradiţionali. Procesul de internaţionalizare poate fi susţinut şi prin includerea în cadrul activităţilor de învăţare, predare şi cercetare a unor componente care presupun colaborarea în format online.
(12) Instituţiile de învăţământ superior pot acorda, la rândul lor, facilităţile prevăzute la alin. (3), (4) şi (7) din bugetul propriu.

Art. 130

(1) Statul român acordă anual, prin hotărâre a Guvernului, un număr de burse şi stagii pentru şcolarizarea studenţilor români de pretutindeni şi pentru studenţii străini.
(2) Instituţiile de învăţământ superior pot acorda burse pentru şcolarizarea categoriilor de studenţi prevăzuţi la alin. (1). Cuantumul bursei este stabilit prin decizie a consiliului de administraţie.
(3) Din taxele încasate de instituţiile de învăţământ superior de stat de la studenţii şi cursanţii străini se virează la Ministerul Educaţiei un procent de 5% din încasările în valută conform unei proceduri aprobate prin ordin al ministrului educaţiei. Sumele sunt folosite în beneficiul sistemului naţional de învăţământ.

CAPITOLUL XVII: Conducerea instituţiilor de învăţământ superior

SECŢIUNEA 1: Dispoziţii generale

Art. 131

(1) Structurile de conducere în instituţiile de învăţământ superior de stat sau particulare sunt:
a)senatul universitar şi consiliul de administraţie, la nivelul instituţiei de învăţământ superior;
b)consiliul facultăţii;

c)consiliul departamentului;
d)consiliul pentru studiile universitare de doctorat;
e)consiliul şcolii doctorale.

(2) Funcţiile de conducere sunt următoarele:
a)rectorul, prorectorii, directorul general administrativ, directorul general adjunct administrativ, la nivelul instituţiei de învăţământ superior;
b)decanul, prodecanii, la nivelul facultăţii;
c)directorul de departament, la nivelul departamentului;
d)director al CSUD, funcţie asimilată cu cea de prorector;
e)directorul de filială la nivelul filialei instituţiei de învăţământ superior, funcţie asimilată cu cea de prorector;
f)directorul de extensie universitară, la nivelul extensiei universitare, funcţie asimilată cu cea de director de departament;
g)directorul şcolii doctorale, funcţie asimilată cu cea de director de departament.
(3) Procedura de stabilire şi de alegere a structurilor şi funcţiilor de conducere la nivelul instituţiei de învăţământ superior, al facultăţilor şi departamentelor trebuie să respecte principiul reprezentativităţii pe facultăţi, departamente, linii, secţii de predare şi programe de studii, după caz, şi se stabileşte prin carta universitară.
(4) Funcţiile de conducere prevăzute la alin. (2) reprezintă funcţii în domeniul didactic, a căror îndeplinire nu presupune prerogative de putere publică.

(5) Funcţiile prevăzute la alin. (2) nu sunt funcţii publice de autoritate, activităţile din domeniul didactic specific care se derulează prin intermediul acestora sunt, în principal, următoarele:
a)îndeplinirea misiunii instituţiei de învăţământ superior de a genera şi de a transfera cunoaştere către societate;
b)organizarea derulării programelor de studii al căror element central este asigurarea calităţii educaţiei, în scopul dezvoltării personale, al inserţiei profesionale a individului şi al satisfacerii nevoii de competenţă a mediului socioeconomic;
c)organizarea procesului de obţinere a calificărilor corelate cu nevoile identificate pe piaţa muncii;
d)gestionarea eficientă a activităţilor de învăţământ, cercetare, producţie sau transfer cognitiv şi tehnologic;
e)realizarea şi implementarea de proiecte finanţate din surse interne sau externe instituţiei de învăţământ superior;
f)sprijinirea, în mod adecvat, a membrilor comunităţii universitare;
g)derularea de acţiuni privind cooperarea internaţională a instituţiei de învăţământ superior;
h)asigurarea libertăţii academice a personalului didactic, didactic auxiliar şi de cercetare, precum şi a drepturilor şi libertăţilor studenţilor;
i)respectarea autonomiei universitare, a transparenţei deciziilor şi activităţilor, a echităţii, eticii şi deontologiei universitare;
j)asigurarea şi gestionarea resurselor materiale şi umane, cu respectarea regimului juridic al conflictelor de interese şi a legislaţiei în vigoare;
k)asigurarea, la nivelul instituţiei de învăţământ superior, a condiţiilor necesare desfăşurării activităţii de cercetare ştiinţifică, dezvoltare, inovare şi transfer tehnologic, prin creaţie individuală şi colectivă, în domeniul ştiinţelor, al ştiinţelor inginereşti, al artelor, al literelor, prin asigurarea performanţelor şi dezvoltării fizice şi sportive, precum şi valorificarea şi diseminarea rezultatelor acestora, în vederea producerii, transmiterii şi valorificării cunoaşterii.

(6) La nivelul IOSUD, activitatea de pregătire doctorală este coordonată de CSUD, condus de un director. Funcţia de director al CSUD se ocupă prin concurs organizat de către rector, în conformitate cu Regulamentul-cadru privind studiile universitare de doctorat.
(7) Studenţii-doctoranzi reprezintă 25% din membrii consiliului şi sunt aleşi prin votul universal, direct, secret şi egal al studenţilor-doctoranzi din cadrul IOSUD.
(8) Componenţa consiliului şcolii doctorale se stabileşte prin votul universal, direct şi secret al conducătorilor de doctorat, respectiv al studenţilor-doctoranzi din şcoala doctorală respectivă. Studenţii-doctoranzi au cel puţin un reprezentant în cadrul consiliului.

(9) La nivelul facultăţii, stabilirea structurilor şi a funcţiilor de conducere se face după cum urmează:
a)componenţa membrilor consiliului facultăţii este de maximum 75% cadre didactice şi de cercetare şi de minimum 25% studenţi. Reprezentanţii cadrelor didactice şi de cercetare în consiliul facultăţii sunt aleşi prin votul universal, direct şi secret al tuturor cadrelor didactice şi de cercetare titulare din departamentele facultăţii, iar reprezentanţii studenţilor sunt aleşi prin vot universal, direct şi secret de către studenţii facultăţii;
b)decanii sunt selectaţi prin concurs public, organizat de către rectorul instituţiei de învăţământ superior la nivelul facultăţii. La concurs pot participa persoane din cadrul instituţiei de învăţământ superior sau din orice facultate de profil din ţară ori din străinătate care, pe baza audierii în plenul consiliului facultăţii, au primit avizul acestuia de participare la concurs. Consiliul facultăţii are obligaţia de a aviza minimum 2 candidaţi;
c)după numirea decanului de către rector, acesta îşi desemnează prodecanii;
d)în instituţiile de învăţământ superior multilingve şi multiculturale, cel puţin unul dintre prodecani se numeşte la propunerea cadrelor didactice şi cercetătorilor din departamentul secţiei sau liniei de studiu într-o limbă a minorităţilor naţionale, potrivit regulamentului liniei de studiu conform art. 24 alin. (2), cu excepţia cazului în care decanul provine de la linia de studiu cu predare în limba minorităţii naţionale respective. Cadrele didactice aparţinând secţiei sau liniei de studiu trebuie să propună cel puţin 2 candidaţi.
(10) La nivelul departamentului, directorul de departament şi membrii consiliului departamentului sunt aleşi prin votul universal, direct şi secret al tuturor cadrelor didactice şi de cercetare titulare.
(11)În cazul instituţiilor de învăţământ superior confesionale, alegerea persoanelor în funcţiile de conducere se face cu avizul cultului fondator.
(12) Dacă la nivelul instituţiei de învăţământ superior sunt constituite organisme funcţionale care exercită atribuţii între şedinţele consiliului facultăţii, senatului universitar sau consiliului de administraţie, studenţii sunt reprezentanţi în aceeaşi pondere în cadrul acestor organisme, modalitatea de desemnare a reprezentanţilor fiind stabilită prin carta universitară, dar nu mai puţin de un membru.
(13) Deciziile şi hotărârile structurilor de conducere ale instituţiei de învăţământ superior se publică pe site-ul instituţiei de învăţământ superior sau al facultăţii, după caz.
(14) Durata unui mandat pentru membrii în structurile de conducere prevăzute la alin. (1) şi toate funcţiile de conducere prevăzute la alin. (2) este de 5 ani.

Art. 132

(1) Senatul universitar este compus din maximum 75% personal didactic şi de cercetare şi din minimum 25% reprezentanţi ai studenţilor.
(2) Membrii senatului universitar, cadre didactice şi cercetători titulari, sunt aleşi, fără excepţie în circumscripţii electorale stabilite de senat, prin votul universal direct şi secret al tuturor cadrelor didactice şi cercetătorilor titulari din respectivele circumscripţii.
(3) Membrii senatului universitar, având calitatea de studenţi, sunt aleşi, fără excepţie, în circumscripţii electorale stabilite prin carta universitară, prin votul universal, direct şi secret al studenţilor din respectivele circumscripţii.
(4) Fiecare facultate este reprezentată în senatul universitar, pe cote-părţi de reprezentare stipulate în Carta universitară.
(5)În instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională, instructorii au un reprezentant în senatul universitar, din cota stabilită pentru personalul didactic şi de cercetare.
(6) Fiecare instituţie de învăţământ superior îşi stabileşte, prin regulamentul propriu, modalitatea de alegere a membrilor senatului.
(7)În cadrul instituţiilor de învăţământ superior ai căror salariaţi sunt organizaţi în sindicat şi acesta este reprezentativ, un reprezentant al acestuia participă, în calitate de observator, la şedinţele senatului universitar.
(8)În cazul instituţiilor de învăţământ superior multiculturale se va asigura reprezentarea echitabilă a liniilor de studiu/secţiilor de predare în limbile minorităţilor naţionale în cadrul fiecărei facultăţi. În acele instituţii de învăţământ unde, la intrarea în vigoare a prezentei legi, există facultăţi pentru fiecare limbă de predare, reprezentarea acestora este egală pentru fiecare facultate.
(9) Senatul universitar îşi alege, prin vot secret, un preşedinte care conduce şedinţele senatului universitar şi reprezintă senatul universitar în raporturile cu rectorul. În caz de indisponibilitate a preşedintelui senatului, regulamentele instituţiei de învăţământ superior prevăd o procedură internă de asigurare a interimatului.
(10) Senatul universitar stabileşte comisii de specialitate prin care controlează activitatea conducerii executive a instituţiei de învăţământ superior şi a consiliului de administraţie. Rapoartele de monitorizare şi de control sunt prezentate periodic şi discutate în senatul universitar şi stau la baza hotărârilor acestuia.

Art. 133

(1) Rectorul instituţiilor de învăţământ superior de stat şi particulare se desemnează prin una dintre următoarele modalităţi:
a)pe baza unui concurs public, în baza unei metodologii aprobate de senatul universitar nou-ales, conformă cu prezenta lege;
b)prin votul universal, direct şi secret al tuturor cadrelor didactice titulare şi cercetătorilor titulari din cadrul instituţiei de învăţământ superior şi al reprezentanţilor studenţilor din senatul universitar şi din consiliile facultăţilor.
(2) Cu minimum 3 luni înainte de fiecare desemnare a rectorului se stabileşte modalitatea de desemnare a acestuia, în conformitate cu prevederile alin. (1), prin votul universal, direct şi secret al tuturor cadrelor didactice titulare şi al cercetătorilor titulari din cadrul instituţiei de învăţământ superior şi al reprezentanţilor studenţilor din senatul universitar, care au o pondere de minimum 25% din totalul membrilor senatului universitar, precum şi al reprezentanţilor studenţilor din consiliile facultăţilor, care au o pondere de minimum 25% din totalul membrilor consiliului fiecărei facultăţi.

Art. 134

(1)În cazul în care modalitatea aleasă pentru desemnarea rectorului este cea pe baza unui concurs public, procedura de desemnare este cea prevăzută de prezentul articol.

(2) Senatul universitar nou-ales stabileşte o comisie de selecţie şi de recrutare a rectorului formată în proporţie de 50% din membri ai instituţiei de învăţământ superior şi în proporţie de 50% din personalităţi ştiinţifice şi academice din afara instituţiei de învăţământ superior, din ţară şi din străinătate. Această comisie este formată din minimum 12 membri, dintre care cel puţin un reprezentant al studenţilor sau un absolvent al instituţiei de învăţământ superior desemnat de către studenţii din senatul universitar, conform cartei universitare, şi un reprezentant al sindicatului reprezentativ, în calitate de observator. De asemenea, senatul universitar nou-ales elaborează şi aprobă metodologia de avizare, de selecţie şi de recrutare a rectorului, conform legii.

(3) Concursul public pentru desemnarea rectorului se desfăşoară în baza metodologiei prevăzute la alin. (2). Comisia de concurs este comisia de selecţie şi recrutare prevăzută la alin. (2).

(4) La concursul de ocupare a funcţiei de rector pot participa persoane cu prestigiu profesional din ţară şi din străinătate care, pe baza audierii în plenul senatului universitar nou-ales, au obţinut avizul de participare la concurs din partea acestuia. Avizul se acordă numai pe baza votului majorităţii simple a membrilor senatului universitar nou-ales.

Art. 135

(1) Rectorul, desemnat conform art. 133, este confirmat prin ordin al ministrului educaţiei, în termen de 30 de zile de la data selecţiei. După emiterea ordinului de confirmare, rectorul poate semna acte oficiale, înscrisuri, acte financiare/contabile şi acte de studii.

(2) Rectorul confirmat de ministrul educaţiei numeşte prorectorii, pe baza consultării senatului universitar. În instituţiile de învăţământ superior multilingve şi multiculturale, cel puţin unul dintre prorectori este numit de către rector la propunerea cadrelor didactice şi cercetătorilor aparţinând secţiei sau liniei de studiu într-o limbă a minorităţilor naţionale, potrivit regulamentului liniei de studiu conform art. 24 alin. (2), cu excepţia cazului în care rectorul provine de la linia de studiu cu predare în limba minorităţii naţionale respective. Cadrele didactice aparţinând secţiei sau liniei de predare trebuie să propună cel puţin 2 candidaţi.

(3) Rectorul confirmat de ministrul educaţiei încheie cu senatul universitar un contract de management, cuprinzând criteriile şi indicatorii de performanţă managerială, drepturile şi obligaţiile părţilor contractuale.

(4)În cazul exercitării unei funcţii de membru al Guvernului sau de secretar de stat, rectorul are obligaţia de a se suspenda din funcţie pe perioada exercitării respectivei demnităţi.

(5) Rectorul confirmat organizează concurs public de selecţie a decanilor. La concurs pot participa candidaţii avizaţi de consiliul facultăţii cu votul majorităţii simple a membrilor acestuia şi pe baza unei metodologii specifice elaborate de senatul universitar. Rezultatul concursului este validat de senatul universitar.

(6) Menţinerea în funcţie a directorului general administrativ şi a directorului general adjunct administrativ se face pe baza acordului scris al acestora de susţinere executivă a planului managerial al noului rector.

(7) Consiliul de administraţie al instituţiilor de învăţământ superior de stat este format din rectorul şi prorectorii instituţiei de învăţământ superior, decanii

facultăţilor, directorul general administrativ, directorul general adjunct administrativ şi un reprezentant al studenţilor. În cadrul instituţiilor de învăţământ superior unde salariaţii sunt organizaţi în sindicat, un reprezentant al acestuia participă, în calitate de observator, la şedinţele consiliului de administraţie.
(8) Consiliul de administraţie al instituţiilor de învăţământ superior particulare este numit de către fondatori.

Art. 136
(1) Rectorul confirmat al instituţiei de învăţământ superior de stat încheie, anual, un contract instituţional cu Ministerul Educaţiei.
(2) Rectorul poate fi demis de senatul universitar, în condiţiile specificate prin contractul de management şi carta universitară.
(3) Ministrul Educaţiei poate elibera din funcţie rectorul, în condiţiile prevăzute la art. 158 alin. (5) lit. f).

SECŢIUNEA 2: Atribuţiile senatului universitar, ale rectorului, ale consiliului de administraţie, ale decanului şi ale directorului de departament

Art. 137
(1) Senatul universitar reprezintă comunitatea universitară şi este cel mai înalt for de decizie şi deliberare la nivelul instituţiei de învăţământ superior.

(2) Atribuţiile senatului universitar sunt următoarele:
a)aprobă misiunea instituţiei de învăţământ superior, la propunerea rectorului;
b)garantează libertatea academică şi autonomia universitară;
c)elaborează şi adoptă, în urma dezbaterii cu comunitatea universitară, carta universitară;
d)aprobă planul strategic multianual de dezvoltare instituţională şi planurile operaţionale, la propunerea rectorului;
e)aprobă, la propunerea rectorului şi cu respectarea legislaţiei în vigoare, structura, organizarea şi funcţionarea instituţiei de învăţământ superior, în conformitate cu prevederile cartei universitare;
f)aprobă proiectul de buget la propunerea rectorului;
g)aprobă execuţia bugetară;
h)aprobă Codul-cadru de etică şi deontologie universitară;
i)aprobă procedurile privind asigurarea internă a calităţii;
j)adoptă Codul universitar al drepturilor şi obligaţiilor studentului, cu respectarea prevederilor Codului drepturilor şi obligaţiilor studentului, aprobat prin ordin al ministrului educaţiei;
k)aprobă metodologiile şi regulamentele privind organizarea şi funcţionarea instituţiei de învăţământ superior, la propunerea rectorului;
l)încheie contractul de management cu rectorul;
m)controlează activitatea rectorului şi a consiliului de administraţie prin comisii specializate;
n)validează concursurile publice pentru funcţiile din consiliul de administraţie;
o)aprobă metodologia de concurs şi rezultatele concursurilor pentru angajarea personalului didactic şi de cercetare şi evaluează periodic resursa umană;
p)aprobă, la propunerea rectorului, sancţionarea personalului cu performanţe profesionale slabe, în baza unei metodologii proprii şi a legislaţiei în vigoare;
q)îndeplineşte alte atribuţii, conform cartei universitare.

(3) Componenţa şi mărimea senatului universitar sunt stabilite prin carta universitară, astfel încât să se asigure eficienţa decizională şi reprezentativitatea comunităţii academice.
(4) Mandatul senatului universitar este de 5 ani. Durata mandatului unui membru al senatului universitar este de 5 ani. Pentru studenţi, durata mandatului se reglementează prin carta universitară.
(5) Senatul universitar este convocat de preşedintele senatului, rector sau la cererea a cel puţin o treime dintre membrii senatului universitar. Prin excepţie, pentru probleme studenţeşti, senatul universitar poate fi convocat la cererea întregului grup al reprezentanţilor studenţilor membri ai senatului universitar.

Art. 138

(1) Rectorul reprezintă legal instituţia de învăţământ superior în relaţiile cu terţii şi realizează conducerea executivă a acesteia. Rectorul este ordonatorul de credite al instituţiei de învăţământ superior. Rectorul are următoarele atribuţii:
a)propune spre aprobare senatului universitar misiunea instituţiei de învăţământ superior;
b)realizează managementul şi conducerea operativă a instituţiei de învăţământ superior;
c)negociază şi semnează contractul instituţional cu Ministerul Educaţiei;
d)încheie contractul de management cu senatul universitar;
e)propune spre aprobare senatului universitar structura şi reglementările de funcţionare ale instituţiei de învăţământ superior;
f)propune spre aprobare senatului universitar proiectul de buget şi raportul privind execuţia bugetară;
g)prezintă senatului universitar, în vederea validării, cel mai târziu în prima zi lucrătoare a lunii aprilie a fiecărui an, raportul prevăzut la art. 19;
h)conduce consiliul de administraţie;
i)îndeplineşte alte atribuţii stabilite de senatul universitar, în conformitate cu contractul de management, carta universitară şi legislaţia în vigoare.

(2) Misiunea instituţiei de învăţământ superior, menţionată la alin. (1) lit. a), poate fi:
a)de educaţie: presupune organizarea exclusiv a activităţilor de predare, învăţare şi evaluare şi a celor de cercetare conexe proceselor de predare-învăţare, evaluarea misiunii instituţiei făcându-se după criterii şi indicatori naţionali/internaţionali, cu relevanţă academică locală/regională;
b)de educaţie şi cercetare: presupune organizarea activităţilor de predare, învăţare şi evaluare, precum şi de cercetare, evaluarea misiunii instituţiei făcându-se după criterii şi indicatori naţionali/internaţionali, cu relevanţă academică regională/naţională;
c)de educaţie şi cercetare avansată: presupune organizarea activităţilor de predare, învăţare şi evaluare, precum şi de cercetare, cu impact în dezvoltarea cunoaşterii şi dezvoltarea economică şi tehnologică la nivel naţional şi internaţional, evaluarea misiunii instituţiei făcându-se după criterii şi indicatori internaţionali, cu relevanţă academică naţională/internaţională.
(3)În procesele de asigurare a calităţii se va ţine cont de diferenţierea misiunilor, definită la alin. (2) şi asumată de fiecare instituţie de învăţământ superior.
(4) Rectorul poate delega atribuţiile de reprezentant legal şi ordonator de credite, în condiţiile legilor în vigoare.

(5) Durata mandatului de rector este de 5 ani. O persoană nu poate ocupa funcţia de rector la aceeaşi instituţie de învăţământ superior pentru mai mult de două mandate.
(6)În calculul numărului maxim de mandate prevăzut la alin. (5) se iau în considerare şi mandatele de 5 ani incomplete, întrerupte în urma demisiei, demiterii sau suspendării.

Art. 139
Consiliul de administraţie al instituţiei de învăţământ superior asigură, sub conducerea rectorului sau a unei alte persoane desemnate prin carta universitară, în cazul instituţiilor de învăţământ superior particulare şi confesionale particulare, conducerea operativă a instituţiei de învăţământ superior şi aplică deciziile strategice ale senatului universitar. De asemenea, consiliul de administraţie are următoarele atribuţii:
a)avizează şi stabileşte în termeni operaţionali bugetul instituţional;
b)avizează execuţia bugetară şi bilanţul anual;
c)propune, în cadrul proiectului de buget, nivelul cheltuielilor de protocol aferente activităţilor curente;
d)aprobă propunerile de scoatere la concurs a posturilor didactice şi de cercetare;
e)avizează propunerile de programe noi de studii şi formulează propuneri către senatul universitar de lichidare a acelor programe de studii care nu se mai încadrează în misiunea instituţiei de învăţământ superior sau care sunt ineficiente academic şi financiar;
f)aprobă operaţiunile financiare care depăşesc plafoanele stabilite de senatul universitar, în instituţiile de învăţământ superior de stat, precum şi de fondatori, în instituţiile de învăţământ superior particulare;
g)propune senatului universitar strategii ale instituţiei de învăţământ superior pe termen mediu şi lung şi politici pe domenii de interes ale instituţiei de învăţământ superior.

Art. 140
Numărul şi durata mandatelor prorectorilor se stabilesc prin carta universitară.

Art. 141
Consiliul facultăţii reprezintă organismul decizional şi deliberativ al facultăţii. Consiliul facultăţii are următoarele atribuţii:
a)aprobă, la propunerea decanului, structura, organizarea şi funcţionarea facultăţii;
b)aprobă programele de studii gestionate de facultate;
c)controlează activitatea decanului şi aprobă rapoartele anuale ale acestuia privind starea generală a facultăţii, asigurarea calităţii şi respectarea eticii şi deontologiei universitare la nivelul facultăţii;
d)îndeplineşte alte atribuţii, stabilite prin carta universitară sau aprobate de senatul universitar şi în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Art. 142
Decanul reprezintă facultatea şi răspunde de managementul şi conducerea facultăţii. Decanul prezintă anual un raport consiliului facultăţii privind starea facultăţii. Decanul conduce şedinţele consiliului facultăţii şi aplică hotărârile rectorului, ale consiliului de administraţie şi senatului universitar. Atribuţiile decanului sunt stabilite în conformitate cu prevederile cartei universitare şi cu legislaţia în vigoare.

Art. 143

(1) Directorul de departament realizează managementul şi conducerea operativă a departamentului. Directorul de departament răspunde de elaborarea şi implementarea planurilor de învăţământ, de statele de funcţii, de managementul cercetării şi al calităţii şi sprijină conducerea instituţiei de învăţământ superior în activitatea de management financiar al departamentului. În exercitarea acestei funcţii, el este ajutat de consiliul departamentului, conform cartei universitare.

(2) Selecţia, angajarea, evaluarea periodică, formarea, motivarea şi încetarea relaţiilor contractuale de muncă ale personalului sunt de răspunderea directorului de departament, a directorului consiliului şcolii doctorale sau a decanului, conform prevederilor cartei universitare.

Art. 144

(1) Directorul de filială asigură managementul şi coordonarea operativă a filialei, urmărind calitatea şi eficienţa în activităţile derulate în cadrul acesteia, precum şi dezvoltarea ei adecvată strategiei instituţiei de învăţământ superior, conform regulamentului propriu de organizare şi funcţionare.

(2) Funcţia de conducere de director de filială se ocupă prin concurs organizat de consiliul de administraţie al instituţiei de învăţământ superior. Preşedintele comisiei de concurs este rectorul instituţiei sau o persoană desemnată de către acesta. Validarea concursului se face de către senatul universitar, iar numirea pe post, de către rector.

(3) Organizarea şi funcţionarea filialei se stabilesc prin carta universitară.

(4) Directorul extensiei universitare asigură managementul şi coordonarea operativă a extensiei, urmărind calitatea şi eficienţa în activităţile derulate în cadrul acesteia, precum şi dezvoltarea ei adecvată strategiei instituţiei de învăţământ superior şi a facultăţii, conform regulamentului propriu de organizare şi funcţionare.

(5) Funcţia de director de extensie universitară se ocupă prin concurs organizat de către rectorul universităţii.

Art. 145

Studenţii au cel puţin un reprezentant în comisiile de etică, de acordare a burselor, de cazări, de asigurare a calităţii, precum şi în alte comisii cu caracter social. În cazul instituţiilor de învăţământ superior confesionale, comisiile pastorale pot fi formate fără participarea studenţilor, conform specificului dogmatic şi canonic al cultului fondator.

Art. 146

(1) Funcţiile de conducere prevăzute la art. 131 alin. (2) nu se cumulează.

(2)În cazul vacantării unui post în funcţiile de conducere se procedează la alegeri parţiale, în cazul directorului de departament sau al directorului de filială, sau se organizează concurs public, potrivit cartei universitare, în termen de maximum 3 luni de la data vacantării.

(3) Modalitatea de desemnare a rectorului, dintre cele prevăzute la art. 133, stabilită cu ocazia alegerilor generale, se menţine valabilă.

(4) Numărul de prodecani din instituţiile de învăţământ superior se stabileşte prin carta universitară.

(5) Atribuţiile şi competenţele structurilor şi ale funcţiilor de conducere din învăţământul superior sunt stabilite prin carta universitară a instituţiei, potrivit legii. Hotărârile senatelor universitare, ale consiliilor de administraţie, ale

consiliilor facultăţilor şi ale departamentelor se iau cu votul majorităţii membrilor prezenţi, dacă numărul celor prezenţi reprezintă cel puţin două treimi din numărul total al membrilor. Membrii acestor structuri de conducere au drept de vot deliberativ egal. Hotărârile menţionate se vor publica, după caz, pe site-ul instituţiei de învăţământ superior sau al facultăţii respective.
(6) Structura administrativă a instituţiei de învăţământ superior este condusă de către un director general administrativ şi, după caz, de unul sau mai mulţi directori generali adjuncţi administrativi şi este organizată pe direcţii. Postul de director general administrativ, precum şi de director general adjunct administrativ se ocupă prin concurs organizat de consiliul de administraţie al instituţiei de învăţământ superior. Preşedintele comisiei de concurs este rectorul instituţiei. Din comisie face parte, în mod obligatoriu, un reprezentant al Ministerului Educaţiei. Validarea concursului se face de către senatul universitar, iar numirea pe post se realizează de către rector.
(7) Unităţile de cercetare-dezvoltare sunt conduse de directori ai unităţilor respective, potrivit cartei universitare.
(8) Prin carta universitară, instituţia de învăţământ superior îşi poate dezvolta structuri consultative formate din reprezentanţi ai mediului socioeconomic şi personalităţi din mediul academic, cultural şi profesional extern.
(9) Nu pot ocupa funcţiile de conducere prevăzute la art. 131 alin. (2) persoanele condamnate penal definitiv pentru săvârşirea cu intenţie a unei infracţiuni pentru care nu a intervenit reabilitarea.

CAPITOLUL XVIII: Finanţarea şi patrimoniul instituţiilor de învăţământ superior de stat

Art. 147

Finanţarea cheltuielilor pentru educaţie, la nivelul sistemului naţional de învăţământ preuniversitar şi superior, cu toate componentele sale, reprezintă, anual, minimum 15% din cheltuielile bugetului general consolidat.

Art. 148

(1) Finanţarea învăţământului superior de stat se asigură din fonduri publice, în concordanţă cu următoarele cerinţe:
a)asumarea dezvoltării învăţământului superior, ca responsabilitate publică, şi a educaţiei în general, ca prioritate naţională;
b)asigurarea calităţii învăţământului superior la nivelul standardelor din Spaţiul european al învăţământului superior, pentru pregătirea resurselor umane şi dezvoltarea personală în calitate de cetăţeni ai unei societăţi democratice bazate pe cunoaştere;
c)profesionalizarea resurselor umane, în concordanţă cu diversificarea pieţei muncii şi cu nevoia de anticipare a profesiilor viitorului;
d)dezvoltarea învăţământului superior, a cercetării ştiinţifice şi a creaţiei artistice în instituţiile de învăţământ superior pentru a răspunde nevoilor de dezvoltare economică şi socială, precum şi integrarea în viaţa ştiinţifică internaţională.
(2)Învăţământul superior de stat este gratuit, pentru cifra de şcolarizare aprobată anual de Guvern, şi cu taxă, în condiţiile legii. Instituţiile de învăţământ superior pot acorda din bugetul propriu granturi de şcolarizare la toate nivelurile şi ciclurile de învăţământ.
(3)În învăţământul superior de stat se pot percepe taxe pentru: depăşirea duratei de şcolarizare prevăzute de lege, înscrierea la concursuri de admitere,

înmatriculare, reînmatriculare, repetarea examenelor, precum şi a altor forme de verificare care depăşesc prevederile regulamentului de studii. De asemenea se pot percepe taxe şi pentru activităţi neincluse în regulamentul de studii, conform metodologiei aprobate de senatul universitar.
(4) Finanţarea învăţământului superior de stat poate fi realizată şi prin contribuţia altor ministere, pe bază de contract, pentru pregătirea de specialişti în funcţie de cerinţele ministerelor respective, precum şi din alte surse, inclusiv din împrumuturi şi ajutoare externe.
(5) Autorităţile administraţiei publice locale pot finanţa, din bugetul propriu, instituţiile de învăţământ superior de stat.
(6) Instituţiile de învăţământ superior de stat pot primi donaţii din ţară şi din străinătate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.
(7) Toate resursele de finanţare ale instituţiilor de învăţământ superior de stat se constituie ca venituri proprii.
(8) Execuţia bugetară anuală a instituţiilor de învăţământ superior de stat se face publică.
(9) Statul poate sprijini învăţământul superior particular şi confesional particular acreditat. Autorităţile publice locale pot oferi stimulente pentru anumite categorii de studenţi şi absolvenţi în vederea pregătirii specialiştilor pentru piaţa muncii, potrivit cerinţelor locale.
(10) Pentru sumele de bani sau bunurile primite de instituţiile de învăţământ superior în baza unui legat cu sarcină sau a unei donaţii cu sarcină, senatul universitar hotărăşte asupra modalităţii de gestionare a acestora, putând constitui plasamente de fonduri, realiza investiţii, încheia contracte de vânzare, de schimb sau de închiriere sau desfăşurând orice altă activitate considerată oportună, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, în scopul îndeplinirii sarcinilor impuse prin testament sau prin contractul de donaţie, utilizate în acord cu misiunea instituţiei de învăţământ superior.

Art. 149
(1) Instituţiile de învăţământ superior de stat funcţionează ca instituţii finanţate din fonduri alocate de la bugetul de stat, din venituri proprii şi din alte surse, potrivit legii.

(2) Veniturile instituţiilor de învăţământ superior de stat se compun din:
a)sume alocate de la bugetul Ministerului Educaţiei, pe bază de contract;
b)venituri alocate de la alte ministere, autorităţi sau instituţii publice centrale şi locale, pe bază de contract;
c)venituri proprii, dobânzi, donaţii, dividende, sponsorizări şi taxe percepute în condiţiile legii de la persoane fizice şi juridice, române sau străine, şi din alte surse inclusiv din împrumuturi şi ajutoare externe;
d)alte surse potrivit legii.

(3) Sumele alocate de la bugetul Ministerului Educaţiei, pe bază de contract, conform metodologiilor aprobate prin ordin al ministrului educaţiei, la propunerea CNFIS, după caz, cuprind:
a)finanţarea de bază;
b)finanţarea suplimentară;
c)fonduri alocate pe bază competiţională, pentru dezvoltare instituţională;
d)fonduri pentru granturile doctorale;
e)fonduri pentru situaţii speciale;
f)fonduri alocate pentru incluziune, burse şi protecţia socială a studenţilor;

g)subvenţii pentru transportul local în comun al studenţilor;
h)finanţarea obiectivelor şi a altor cheltuieli de natura investiţiilor;
i)finanţarea complementară.
(4) Veniturile proprii sunt utilizate de instituţiile de învăţământ superior, în condiţiile autonomiei universitare şi cu respectarea principiului răspunderii publice, în vederea realizării obiectivelor care le revin în cadrul politicii statului din domeniul învăţământului şi cercetării ştiinţifice, precum şi pentru implementarea obiectivelor şi activităţilor stabilite prin carta universitară şi strategiile proprii.
(5) Finanţarea de bază se realizează prin intermediul granturilor de studii, calculate pe baza costului mediu per student echivalent, per domeniu, per cicluri de studiu şi per limbă de predare. Granturile de studii vor fi alocate prioritar spre acele domenii care asigură dezvoltarea sustenabilă şi competitivă a societăţii.
(6) Instituţiile de învăţământ superior de stat pot utiliza sumele din finanţarea de bază, într-un procent de maximum 10% din valoarea acesteia, pentru cheltuieli de investiţii, în beneficiul procesului educaţional, de cercetare, inovare şi antreprenoriat, în conformitate cu o metodologie adoptată prin ordin al ministrului educaţiei.
(7) Finanţarea de bază şi finanţarea complementară sunt utilizate pentru activităţi desfăşurate în cadrul tuturor componentelor organizatorice prevăzute la art. 20 alin. (1).

(8) Finanţarea complementară se alocă de către Ministerul Educaţiei şi este compusă din:
a)subvenţii pentru cazare şi masă;
b)fonduri alocate pe bază de priorităţi şi norme specifice pentru dotări şi alte cheltuieli de investiţii şi reparaţii capitale;
c)fonduri alocate pentru cercetarea ştiinţifică din instituţiile de învăţământ superior, inclusiv pentru investiţii specifice, pentru institutele de cercetare-dezvoltare şi pentru staţiunile de cercetare-dezvoltare care funcţionează în structura sau în coordonarea/subordinea instituţiilor de învăţământ superior;
d)fonduri alocate pentru cluburile sportive universitare;
e)fonduri alocate pentru grădini botanice;
f)fonduri alocate pentru unităţile de învăţământ preuniversitar din structura şi în subordinea instituţiilor de învăţământ superior;
g)fonduri alocate pentru unităţile de învăţământ preuniversitar - şcoli din spital, potrivit legii;
h)fonduri alocate pentru unităţile medicale, inclusiv stomatologice şi farmacii universitare din structura şi/sau în subordinea instituţiilor de învăţământ superior.
(9) Fondurile alocate instituţiilor pentru finanţarea cercetării ştiinţifice sunt considerate venituri proprii ale acestora şi sunt utilizate conform autonomiei universitare în vederea realizării obiectivelor cercetării ştiinţifice, inclusiv pentru cheltuieli de investiţii, în conformitate cu bugetul aprobat.

(10) Finanţarea cercetării ştiinţifice din instituţiile de învăţământ superior de stat se compune din:
a)finanţarea complementară alocată de Ministerul Educaţiei;
b)fonduri obţinute pe bază de competiţii organizate de autorităţile publice ale statului;
c)fonduri obţinute din competiţiile sau contractele naţionale sau internaţionale;
d)fonduri obţinute din contracte cu mediul privat.
(11) Finanţarea suplimentară se acordă din fonduri publice de Ministerul Educaţiei pentru a stimula excelenţa instituţiilor şi a programelor de studii din cadrul

instituţiilor de învăţământ superior de stat. Finanţarea suplimentară reprezintă minimum 33% din suma alocată la nivel naţional instituţiilor de învăţământ superior de stat ca finanţare de bază, pe baza criteriilor şi a standardelor de calitate stabilite de Comisia Naţională a Finanţării Învăţământului Superior şi aprobate de Ministerul Educaţiei prin metodologia de finanţare.
(12) Fondul de dezvoltare instituţională se alocă instituţiilor de învăţământ superior de stat conform unor criterii competitive, bazate pe standarde elaborate de Comisia Naţională a Finanţării Învăţământului Superior. Metodologia de alocare şi utilizare a fondului pentru dezvoltare instituţională se elaborează de către Ministerul Educaţiei şi se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei.
(13) Ministerul Educaţiei negociază şi semnează contractele de finanţare prevăzute la alin. (18) pe baza planurilor strategice multianuale de dezvoltare instituţională.
(14) Planurile strategice multianuale de dezvoltare instituţională sunt elaborate cu consultarea Ministerului Educaţiei şi asumate de instituţiile de învăţământ superior de stat acreditate. Planurile strategice multianuale sunt documente publice.

(15)În baza planului strategic multianual prevăzut la alin. (13), instituţia de învăţământ superior elaborează planurile operaţionale anuale. Planul strategic multianual se elaborează ţinând cont de:
a)priorităţile statului în domeniul învăţământului superior, al cercetării, dezvoltării şi inovării, al educaţiei şi formării profesionale şi al ocupării forţei de muncă, prevăzute de legislaţia specifică şi documentele de politici publice;
b)domeniile prioritare de dezvoltare a României;
c)strategiile şi documentele adoptate la nivelul Uniunii Europene care vizează învăţământul superior;
d)componenta internaţională prevăzută la art. 117-120;
e)nevoia de investiţii pentru dezvoltarea infrastructurii instituţiilor de învăţământ superior;
f)nevoile înregistrate pe piaţa muncii şi cererea pentru pregătirea profesională manifestată de către absolvenţii de liceu şi de către angajatori.
(16) Pentru instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională care funcţionează în coordonarea Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiţiei sau Serviciului Român de Informaţii, planurile strategice multianuale sunt analizate, după caz, şi de ministerele sau instituţiile de resort.
(17) Ministerul Educaţiei monitorizează implementarea planului strategic multianual de dezvoltare instituţională.

(18) Finanţarea instituţiilor de învăţământ superior de stat se face pe bază de contract încheiat între Ministerul Educaţiei şi instituţia de învăţământ superior respectivă, după cum urmează:
a)contract instituţional, pentru fondurile prevăzute la alin. (3) lit. a)-h);
b)contract complementar, pentru finanţarea cheltuielilor prevăzute la alin. (8).
(19) Contractele instituţionale şi complementare sunt supuse controlului periodic efectuat de Ministerul Educaţiei, prin structurile de specialitate şi CNFIS.
(20) Fondurile pentru burse şi protecţie socială a studenţilor din instituţiile de învăţământ superior de stat se alocă în funcţie de numărul de studenţi înmatriculaţi la programele de studii la forma de învăţământ cu frecvenţă, pe locuri fără taxă de studii, pe baza costului standard pentru fondul de burse şi protecţie socială.

(21) Valoarea costului standard pentru fondul de burse şi protecţie socială în lei/lună/student este echivalentul a 10% din salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată.
(22) Costul standard pentru constituirea fondului de burse şi protecţie socială a studenţilor se alocă pentru 12 luni, pentru studenţii de la învăţământul cu frecvenţă, fără taxă de studii.
(23)În cazul studenţilor înmatriculaţi în cadrul programelor de studii de licenţă din domeniile aferente STIM, costului standard pentru fondul de burse şi protecţie socială i se aplică un coeficient de 33%.
(24) Instituţiile de învăţământ superior pot suplimenta fondul de burse din venituri proprii.

(25) Studenţii pot beneficia de:
a)burse de excelenţă olimpică I/internaţională;
b)burse de performanţă;
c)burse de studiu;
d)burse pentru învăţământ dual;
e)burse pentru masterat didactic;
f)burse sociale;
g)burse speciale, acordate de instituţia de învăţământ superior, în baza unei metodologii aprobate de senatul universitar;
h)burse de performanţă sportivă.
(26) Cuantumul minim al bursei sociale se propune anual de către CNFIS, se adoptă prin ordin al ministrului educaţiei şi trebuie să acopere cheltuielile minime de masă şi cazare. Bursele sociale se cumulează cu alte tipuri de burse, dacă studentul îndeplineşte criteriile pentru ambele categorii de burse, conform criteriilor generale de acordare a burselor, stabilite prin ordin al ministrului educaţiei.
(27) Criteriile specifice de acordare a burselor se stabilesc prin metodologii proprii fiecărei instituţii de învăţământ superior.
(28) Rectorii instituţiilor de învăţământ superior de stat, prin contractul instituţional şi prin contractul complementar încheiate cu Ministerul Educaţiei, sunt direct responsabili de alocarea resurselor instituţiei.
(29) Instituţiile de învăţământ superior de stat pot aloca fonduri pentru cluburile sportive universitare, activităţile asociaţiilor studenţeşti, pentru institutele naţionale de cercetare-dezvoltare, pentru institutele de cercetare-dezvoltare, pentru staţiunile didactice şi de cercetare-dezvoltare, pentru spitalele, unităţile medicale ambulatorii, inclusiv stomatologice, cabinetele de specialitate, inclusiv stomatologice, şi farmaciile universitare, precum şi pentru alte entităţi aflate în coordonare sau subordonare şi pot pune la dispoziţia acestora baza materială a instituţiei de învăţământ superior, în mod gratuit.
(30) Cluburile sportive universitare, institutele naţionale de cercetare-dezvoltare, institutele de cercetare-dezvoltare, staţiunile didactice şi de cercetare-dezvoltare, spitalele, unităţile medicale ambulatorii, inclusiv stomatologice, şi farmaciile universitare, precum şi alte entităţi aflate în coordonarea sau subordonarea instituţiilor de învăţământ superior pot aloca fonduri şi pot pune baza materială proprie la dispoziţia instituţiilor de învăţământ, în mod gratuit.
(31) Instituţiile de învăţământ superior de stat pot prelua în subordinea lor, pe baza hotărârii senatului universitar, cluburi sportive, caz în care cluburile sportive devin ordonatori terţiari de credite.

(32) Instituţiile de învăţământ superior de stat, pe baza hotărârii senatului universitar, pot înfiinţa sau prelua institute naţionale de cercetare-dezvoltare, institute de cercetare-dezvoltare, staţiuni didactice şi staţiuni de cercetare, dezvoltare, spitale, unităţi medicale ambulatorii, inclusiv stomatologice, şi farmacii universitare, precum şi alte entităţi, după cum urmează:
a)în cadrul acestora, ca structuri fără personalitate juridică;
b)în subordinea sau coordonarea acestora, caz în care instituţiile de învăţământ superior de stat devin ordonatori secundari de credite, iar structurile preluate devin ordonatori terţiari de credite.
(33) Datele care au stat la baza determinării finanţării din bugetul de stat a instituţiilor de învăţământ superior de stat sunt informaţii publice, care se publică de CNFIS.
(34)În vederea evaluării impactului programelor naţionale şi al politicilor publice, Ministerul Educaţiei susţine elaborarea de studii privind impactul acestora din 3 în 3 ani, în vederea adaptării politicilor şi finanţării. Studiile pot fi elaborate, după caz, de UEFISCDI, ARACIS, ANC, sau de experţi externi care colaborează cu aceste instituţii. Studiile de impact nu pot fi elaborate de instituţiile care au implementat politicile/programele analizate.
(35) Participarea la olimpiade şi concursuri internaţionale, la conferinţe, workshopuri, congrese şi expoziţii, şcoli de vară, tabere, precum şi deplasările efectuate în cadrul proiectelor finanţate din fonduri externe nerambursabile, ale salariaţilor şi studenţilor din instituţiile de învăţământ superior, sunt exceptate de la prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. **26/2012** privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice şi întărirea disciplinei financiare şi de modificare şi completare a unor acte normative, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. **16/2013**, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 150
(1) Ministerul Educaţiei poate acorda, anual, burse şi stagii de specializare românilor de pretutindeni care doresc să studieze în cadrul instituţiilor de învăţământ superior de stat din România, pe baza metodologiilor aprobate, prin ordin comun al ministrului educaţiei şi al ministrului afacerilor externe, în urma consultării cu Departamentul pentru Românii de Pretutindeni.
(2) Pentru sprijinirea românilor de pretutindeni, Ministerul Educaţiei poate finanţa burse pentru stagii de formare profesională a cadrelor didactice care predau limba română sau în limba română în unităţi de învăţământ sau instituţii de învăţământ superior din străinătate. Modalitatea de acordare, durata acestora, precum şi criteriile de selecţie a cadrelor didactice beneficiare se aprobă prin ordin comun al ministrului educaţiei şi al ministrului afacerilor externe, în urma consultării cu Departamentul pentru Românii de Pretutindeni.

(3) Ministerul Educaţiei poate acorda, anual, burse şi stagii de specializare pentru cetăţenii străini care doresc să studieze în cadrul instituţiilor de învăţământ superior de stat din România, astfel:
a)în baza unor acorduri şi documente de colaborare bilaterale;
b)în baza ofertei unilaterale a Ministerului Educaţiei;
c)la propunerea altor ministere, instituţii şi organizaţii;
d)la propunerea instituţiilor de învăţământ superior.
(4) Numărul burselor prevăzute la alin. (1)-(3) se aprobă, anual, prin hotărâre a Guvernului privind cifrele de şcolarizare.

(5) Condiţiile de şcolarizare a românilor de pretutindeni şi a cetăţenilor străini se stabilesc prin ordin al ministrului educaţiei.
(6) Cuantumul bursei pentru studenţii români de pretutindeni oferite în baza ofertei unilaterale a statului român este cel puţin egal cu cuantumul minim al bursei sociale. Condiţiile de finanţare a beneficiarilor de burse şi stagii de specializare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.
(7) Instituţiile de învăţământ superior pot acorda granturi de studii şi burse românilor de pretutindeni şi cetăţenilor străini, în conformitate cu metodologiile proprii.

Art. 151
(1) Programele de studii de masterat şi doctorat în ştiinţe şi tehnologii avansate, cele care se desfăşoară în limbi de circulaţie internaţională, precum şi programele de studii comune cu diplomă dublă sau multiplă, inclusiv doctoratele în cotutelă, cu instituţii de învăţământ superior de prestigiu din străinătate beneficiază de finanţare suplimentară, acordată conform propunerilor CNFIS.
(2) Fondurile rămase la finalul anului din execuţia bugetului prevăzut în contractul instituţional şi complementar, precum şi fondurile aferente cercetării ştiinţifice universitare şi veniturile proprii rămân la dispoziţia instituţiilor de învăţământ superior şi se cuprind în bugetul de venituri şi cheltuieli al instituţiei, fără vărsăminte la bugetul de stat şi fără afectarea alocaţiilor de la bugetul de stat pentru anul următor.

Art. 152
(1) Instituţiile de învăţământ superior de stat sau particulare şi confesionale particulare au patrimoniu propriu, pe care îl gestionează în condiţiile legii.
(2) Drepturile pe care le au instituţiile de învăţământ superior asupra bunurilor din patrimoniul propriu pot fi drepturi reale, după caz, drept de proprietate sau dezmembrăminte ale acestuia, uz, uzufruct, servitute şi superficie, potrivit prevederilor Legii nr. **287/2009** privind **Codul civil**, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, drept de folosinţă dobândit prin închiriere, concesiune, comodat şi altele asemenea ori drept de administrare, în condiţiile legii.
(3)În patrimoniul instituţiilor de învăţământ superior pot exista şi drepturi de creanţă, izvorâte din contracte, convenţii sau hotărâri judecătoreşti.
(4) Instituţiile de învăţământ superior de stat pot avea în patrimoniu bunuri mobile şi imobile din domeniul public sau din domeniul privat al statului.
(5) Drepturile subiective ale instituţiilor de învăţământ superior asupra bunurilor din domeniul public al statului pot fi drepturi de administrare, de folosinţă, de concesiune ori de închiriere, în condiţiile legii.
(6) Bunurile din domeniul public al statului pot fi trecute în domeniul privat al statului şi transmise în proprietatea instituţiilor de învăţământ superior de stat, potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. **57/2019**, cu modificările şi completările ulterioare.
(7) Instituţiile de învăţământ superior, în calitate de titulare ale drepturilor de proprietate asupra bunurilor imobile dobândite, în condiţiile legii, îşi exercită aceste drepturi conform dispoziţiilor dreptului comun, în condiţiile prevăzute de carta universitară.
(8) Dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile, precum şi alte drepturi reale ale instituţiilor de învăţământ superior de stat sunt supuse procedurii publicităţii imobiliare prevăzute de legislaţia specială în materie.

(9)În cazul desfiinţării unei instituţii de învăţământ superior de stat, bunurile aflate în proprietate, rămase în urma lichidării, trec în proprietatea privată a statului.
(10) Instituţiile de învăţământ superior particulare sunt titulare ale dreptului de proprietate ori ale altor drepturi reale pe care le exercită asupra patrimoniului, în condiţiile legii.
(11)Înscrierea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile aparţinând instituţiilor şi unităţilor de învăţământ şi cercetare ştiinţifică din sistemul învăţământului de stat se face în cartea funciară, cu scutire de la plata taxelor prevăzute de lege.

Art. 153
Bunurile mobile şi imobile din proprietatea privată a statului, prevăzute la art. 152 alin. (4), disponibile temporar, pot fi închiriate pe bază de contract, cu renegocierea anuală a contractului, numai în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului educaţiei. Închirierea se face cu prioritate pentru activităţi de învăţământ.

CAPITOLUL XIX: Comisiile consultative ale Ministerului Educaţiei

Art. 154
(1) Pentru exercitarea atribuţiilor sale, Ministerul Educaţiei constituie comisii consultative şi registre corespondente de experţi, prin ordin al ministrului educaţiei. Acestea contribuie la profesionalizarea şi eficientizarea activităţii Ministerului Educaţiei.

(2) Comisiile naţionale de la nivelul Ministerului Educaţiei sunt:
a)Comisia Naţională pentru Finanţarea Învăţământului Superior, denumită în continuare *CNFIS*;
b)Comisia Naţională de Atestare a Titlurilor, Diplomelor şi Certificatelor Universitare, denumită în continuare *CNATDCU*, sprijinită în activitatea sa de un registru de experţi, constituit prin ordin al ministrului educaţiei;
c)Comisia Naţională de Etică a Managementului Universitar, denumită în continuare *CNEMU*, sprijinită în activitatea sa de un registru de experţi, constituit prin ordin al ministrului educaţiei;
d)Comisia Naţională de Statistică şi Prognoză a Învăţământului Superior, denumită în continuare *CNSPIS*;
e)Comisia Naţională a Bibliotecilor Universitare, denumită în continuare *CNBU*.
(3) Membrii comisiilor consultative naţionale prevăzute la alin. (2) sunt numiţi prin ordin al ministrului educaţiei şi sunt cadre didactice, având cel puţin funcţia didactică de conferenţiar ori echivalentă obţinută în străinătate, sau membri ai Academiei Române şi ai unor instituţii de cultură. Comisiile naţionale prevăzute la alin. (2) pot avea în componenţa lor şi câte un membru al federaţiei sindicale reprezentative din învăţământul superior de stat cu cei mai mulţi membri. CNATDCU şi CNEMU au în componenţă şi câte un reprezentant al studenţilor, cu drept de vot. În CNFIS, CNSPIS şi CNBU reprezentantul studenţilor are statut de observator. Reprezentanţii studenţilor sunt nominalizaţi de federaţiile naţionale studenţeşti. Criteriile de selecţie şi numire a membrilor comisiilor naţionale prevăzute la alin. (2) vizează competenţa, disponibilitatea asumată de a activa în comisii şi absenţa sancţiunilor privind încălcarea normelor de etică şi deontologie universitară.

(4) Desemnarea membrilor cadre didactice în comisiile consultative naţionale prevăzute la alin. (2) se face în urma consultării CNR.
(5) Componenţa comisiilor naţionale prevăzute la alin. (2) va asigura reprezentarea instituţiilor de învăţământ superior şi a tuturor domeniilor de studii fundamentale şi ramurilor de ştiinţă: matematică şi ştiinţe ale naturii; ştiinţe inginereşti; ştiinţe biologice şi biomedicale; ştiinţe sociale; ştiinţe umaniste şi arte; ştiinţa sportului şi a educaţiei fizice. Misiunea membrilor comisiilor consultative naţionale este aceea de a sprijini Ministerul Educaţiei în exercitarea atribuţiilor în interesul întregului sistem de învăţământ superior.
(6)Înfiinţarea, structura, modul de alegere a membrilor şi componenţa comisiilor prevăzute la alin. (2), precum şi regulamentele de organizare şi funcţionare ale acestora se reglementează prin ordin al ministrului educaţiei.
(7) Comisiile prevăzute la alin. (2) beneficiază de un secretariat tehnic care se constituie şi funcţionează prin ordin al ministrului educaţiei. În cazul CNATDCU şi CNEMU, în secretariatul tehnic este inclus şi un consilier juridic, cu atribuţii specifice exclusiv în acest sens. Bugetele acestor comisii, inclusiv ale registrelor de experţi, sunt gestionate prin UEFISCDI şi se constituie pe bază contractuală între Ministerul Educaţiei şi UEFISCDI sau din alte surse legal constituite, gestionate de UEFISCDI.
(8) Membrii comisiilor naţionale prevăzute la alin. (2) au un mandat de 4 ani.
(9) Activitatea comisiilor naţionale prevăzute la alin. (2) este coordonată de direcţia generală care gestionează învăţământul superior din cadrul Ministerului Educaţiei.
(10) Comisiile naţionale constituie registre de experţi care au rolul de a oferi puncte de vedere tehnice, în cazurile generate de conflictele de interese ale unora dintre membrii respectivelor comisii. De asemenea, registrele de experţi oferă expertiză specifică în cazul în care a fost identificată această nevoie în cadrul comisiilor naţionale.

Art. 155

CNFIS are următoarele atribuţii principale:
a)propune metodologia de finanţare a instituţiilor de învăţământ superior şi stabileşte anual costul mediu per student echivalent pe cicluri şi domenii de studii, inclusiv pentru învăţământul superior dual;
b)verifică periodic realizarea proiectelor de dezvoltare instituţională şi eficienţa gestionării fondurilor publice de către instituţiile de învăţământ superior;
c)propune Ministerului Educaţiei măsuri pentru finanţarea complementară a instituţiilor de învăţământ superior, pe bază de proiecte instituţionale;
d)prezintă anual Ministerului Educaţiei un raport privind starea finanţării învăţământului superior şi măsurile de optimizare ce se impun. Acest raport este public;
e)îndeplineşte orice alte atribuţii pentru sprijinirea activităţii Ministerului Educaţiei în domeniul său de competenţă.

Art. 156

(1)CNATDCU are următoarele atribuţii principale:
a)propune standardele minimale naţionale necesare şi obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice de conferenţiar şi profesor din învăţământul superior, a atestatului de abilitare, precum şi a diplomei de doctor. Aceste standarde se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei, la propunerea CNATDCU;

b)analizează procedura administrativă desfăşurată la nivelul instituţiei de învăţământ superior privind acordarea atestatului de abilitare;
c)analizează procedura administrativă desfăşurată la nivelul instituţiei de învăţământ superior privind acordarea diplomei de doctor;
d)verifică, pe baza unei sesizări sau a unui plan de verificare, respectarea standardelor minimale şi a procedurii administrative în cazul concursurilor pentru ocuparea posturilor de conferenţiar şi profesor din învăţământul superior, precum şi a gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare din instituţiile de învăţământ superior şi a acordării atestatului de abilitare, finalizate cu cel mult 3 ani înainte de sesizare sau de decizia de efectuare a verificării;
e)se pronunţă asupra contestaţiilor formulate împotriva hotărârilor comisiilor de etică universitară din cadrul instituţiilor de învăţământ superior, pentru soluţionarea sesizărilor privind abaterile de la normele de etică şi deontologie universitară în obţinerea documentelor şi titlurilor universitare;
f)propune ministrului educaţiei aplicarea uneia sau mai multora dintre măsurile prevăzute la art. 174;
g)prezintă anual Ministerului Educaţiei şi face public un raport privind activităţile desfăşurate şi propunerile de măsuri de îmbunătăţire;
h)alte atribuţii stabilite prin lege sau prin regulamentul de organizare şi funcţionare.
(2) Standardele minimale naţionale necesare şi obligatorii pentru conferirea gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare, inclusiv a celor din instituţiile de învăţământ superior, sunt elaborate de către Colegiul Consultativ pentru Cercetare-Dezvoltare şi Inovare al Ministerului Cercetării, Inovării şi Digitalizării şi aprobate prin ordin comun al ministrului educaţiei şi al ministrului cercetării, inovării şi digitalizării.

Art. 157

(1) Selecţia membrilor se realizează în baza recomandărilor unui comitet de selecţie pentru fiecare comisie de specialitate a CNATDCU, constituit prin ordin al ministrului educaţiei din câte 3-5 persoane, inclusiv cu afilieri instituţionale în afara României, la propunerea unor organizaţii şi/sau organisme reprezentative pentru învăţământul superior şi cercetarea ştiinţifică din România.
(2) Instituţiile de învăţământ superior şi Academia Română pot face propuneri de membri în CNATDCU. Pentru a fi luate în considerare, propunerile trebuie asumate prin completarea unor aplicaţii individuale de către persoanele vizate.
(3) Comitetele de selecţie, a căror componenţă va fi făcută publică, analizează aplicaţiile pentru calitatea de membru, încărcate pe platforma brainmap.ro, administrată de UEFISCDI, şi înaintează Ministerului Educaţiei lista cuprinzând propunerile pentru componenţa structurilor CNATDCU.
(4) Propunerile comitetelor de selecţie sunt supuse consultării publice timp de 30 de zile.
(5) După finalizarea termenului de consultare publică, din listele de propuneri întocmite de către comitetele de selecţie, se numesc membrii consiliului general şi ai comisiilor de specialitate ale CNATDCU, prin ordin al ministrului educaţiei.
(6) Nu pot face parte din CNATDCU demnitari şi membri ai structurilor de conducere ale partidelor politice, la toate nivelurile.
(7) Prin ordin al ministrului educaţiei, componenţa comisiilor de specialitate şi a consiliului CNATDCU poate fi modificată în cazul apariţiei situaţiilor de incompatibilitate, al unor demisii sau al absenţei pe o perioadă mai mare de 6 luni, acordându-se prioritate nominalizărilor din lista de propuneri din etapa de selecţie.

Art. 158

(1)CNEMU se constituie prin ordin al ministrului educaţiei, membrii fiind selectaţi pe baza unor criterii de competenţă.

(2) Ministerul Educaţiei selectează membrii CNEMU în baza propunerilor primite de la:

a)Consiliul Naţional al Rectorilor - 2 reprezentanţi;

b)Ministerul Educaţiei - 3 reprezentanţi;

c)Agenţia Română de Asigurare a Calităţii în Învăţământul Superior - un reprezentant;

d)Comisia Naţională pentru Finanţarea Învăţământului Superior - un reprezentant;

e)Comisia Naţională de Atestare a Titlurilor, Diplomelor şi Certificatelor Universitare - un reprezentant;

f)federaţiile naţionale ale studenţilor - un reprezentant.

(3) Nu pot face parte din CNEMU persoane care au încălcat normele de etică şi deontologie universitară, persoane care deţin funcţii de conducere în instituţii de învăţământ superior, persoane care fac parte din comisii de etică universitară şi membrii sau angajaţii altor organizaţii, instituţii sau comisii prevăzute la alin. (2) decât cele care au făcut nominalizarea pentru funcţia de membru CNEMU.

(4)CNEMU se pronunţă asupra litigiilor privind nerespectarea eticii managementului universitar şi asupra litigiilor referitoare la încălcarea răspunderii publice.

(5)CNEMU are următoarele atribuţii principale:

a)monitorizează punerea în aplicare a politicilor de etică şi deontologie universitară la nivelul managementului universitar;

b)realizează auditarea comisiilor de etică universitară din instituţiile de învăţământ superior şi prezintă un raport anual privind etica managementului universitar şi deontologia universitară la nivelul funcţiilor de conducere din sistemul de învăţământ superior. Acest raport se face public;

c)constată încălcarea de către o instituţie de învăţământ superior sau de către rectorul acesteia a obligaţiilor prevăzute de prezenta lege şi propune ministrului educaţiei aplicarea uneia sau mai multora dintre măsurile prevăzute la art. 174 alin. (5);

d)propune Ministerului Educaţiei Codul-cadru de etică şi deontologie universitară, în vederea iniţierii de către Ministerul Educaţiei a hotărârii Guvernului privind aprobarea acestuia. Codul-cadru de etică şi deontologie universitară va conţine inclusiv setul de standarde de referinţă de etică şi deontologie universitară în managementul universitar, care stau, alături de normele de aplicare prevăzute la lit. e), la baza analizei şi constatărilor realizate de CNEMU cu privire la nerespectarea eticii managementului universitar;

e)propune Ministerului Educaţiei norme de aplicare pentru Codul-cadru de etică şi deontologie universitară;

f)la sesizarea ministrului educaţiei sau a senatului universitar, verifică încălcarea dispoziţiilor prevăzute la art. 12 şi, în situaţia în care persoana în cauză se face vinovată, poate propune revocarea din funcţia de rector, cu consultarea senatului universitar. În termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data eliberării din funcţie a rectorului, prin ordin al ministrului educaţiei, senatul universitar are obligaţia să desemneze un prorector, în calitate de rector interimar, care reprezintă instituţia de învăţământ superior şi care devine ordonator de credite

până la confirmarea unui nou rector de către ministrul educaţiei. În termen de 3 luni de la eliberarea din funcţia de rector, senatul universitar finalizează procedurile de desemnare a unui nou rector, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, şi trimite spre confirmare ministrului educaţiei dosarul privind confirmarea noului rector;
g)analizează şi soluţionează, după caz, contestaţiile la deciziile comisiilor de etică universitară de la nivelul instituţiilor de învăţământ superior.

Art. 159
(1)CNSPIS se constituie prin ordin al ministrului educaţiei, membrii acesteia fiind selectaţi pe baza unor criterii de competenţă şi probitate profesională.
(2)CNSPIS are ca atribuţii principale elaborarea şi actualizarea permanentă a indicatorilor de monitorizare a învăţământului superior şi prognoza evoluţiei acestuia în raport cu dinamica pieţei muncii.
(3)În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, CNSPIS elaborează şi propune spre aprobare Ministerului Educaţiei setul de indicatori. Datele corespunzătoare acestor indicatori sunt publicate anual. CNSPIS analizează datele şi propune măsuri de optimizare a colectării acestora.
(4)CNSPIS îndeplineşte orice alte atribuţii pentru sprijinirea activităţii Ministerului Educaţiei în domeniul său de competenţă.

Art. 160
CNBU elaborează strategia de dezvoltare, evaluare periodică şi coordonare a sistemului de biblioteci din învăţământul superior şi propune Ministerului Educaţiei strategia pentru accesul la bazele internaţionale de date şi informare electronică.

CAPITOLUL XX: Etica şi deontologia universitară

SECŢIUNEA 1: Dispoziţii generale

Art. 161
(1)În activităţile didactice şi de cercetare universitară, precum şi în cele de management este obligatorie respectarea normelor de etică şi deontologie universitară.

(2) Normele de etică şi deontologie universitară prevăzute de prezenta lege sunt completate de:
a)Codul-cadru de etică şi deontologie universitară, aprobat prin hotărâre a Guvernului;
b)Regulamentul-cadru privind organizarea şi funcţionarea comisiilor de etică universitară, de la nivelul instituţiilor de învăţământ superior aprobat prin ordin al ministrului educaţiei;
c)standarde şi linii directoare privind managementul eticii, ca parte a Metodologiei de evaluare externă, a standardelor, a standardelor de referinţă şi a listei indicatorilor de performanţă, aprobată prin hotărâre a Guvernului;
d)Codul de etică şi deontologie universitară al instituţiei de învăţământ superior;
e)norme de etică şi deontologie profesională prevăzute în alte acte normative aplicabile personalului instituţiilor de învăţământ superior.
(3) Prevederile alin. (2) sunt obligatorii pentru categoriile de personal prevăzute de prezenta lege, precum şi pentru alte persoane care au avut sau au calitatea de membri ai comunităţii universitare după data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 162

(1) Instituţiile de învăţământ superior sunt responsabile pentru respectarea normelor de etică şi deontologie universitară.

(2)În cadrul instituţiilor prevăzute la alin. (1) se înfiinţează comisii de etică universitară, în vederea respectării prevederilor alin. (1), cu un mandat de 4 ani. Comisia de etică universitară acţionează independent faţă de orice altă structură sau persoană din cadrul instituţiei de învăţământ superior.

(3)În cadrul comisiei de etică universitară funcţionează o subcomisie dedicată eticii cercetării. Aceasta urmăreşte implementarea politicilor de etică în cercetare, în conformitate cu reglementările eticii cercetării ştiinţifice, care trebuie să acopere următoarele aspecte: publicarea şi autoratul, respectarea demnităţii participanţilor la cercetare, gestionarea datelor de cercetare, colaborarea, conflictele de interese, frauda, asigurarea unor medii eficiente de cercetare, respectiv prevenirea prejudiciului în cercetare şi inovare.

(4) Componenţa comisiilor de etică universitară este propusă de consiliile de administraţie, avizată de senat şi aprobată prin decizia rectorului. Componenţa membrilor comisiei de etică este de maximum 75% cadre didactice şi de cercetare şi de minimum 25% studenţi. Membrii comisiei sunt persoane cu prestigiu profesional, care nu au încălcat normele de etică şi deontologie universitară. Din comisiile de etică universitară nu pot face parte persoane care deţin funcţia de rector, preşedinte al senatului, prorector, decan, prodecan, director general administrativ, director general adjunct administrativ, director de departament, director de filială, director de extensie, precum şi director de unitate de cercetare-dezvoltare, de proiectare sau de microproducţie în instituţia de învăţământ superior. În cazul în care o persoană validată în comisia de etică universitară se află în această situaţie, are la dispoziţie 15 zile lucrătoare în care să iasă din situaţia de incompatibilitate.

(5) Consiliul de administraţie informează public comunitatea universitară în momentul în care demarează procesul de selecţie a componenţei comisiei de etică universitară. Persoanele interesate să ocupe o poziţie în această comisie se pot adresa, în scris, rectorului.

(6) Reprezentanţii studenţilor din comisiile de etică universitară sunt aleşi de către studenţii care fac parte din senatul instituţiei de învăţământ superior.

(7) La şedinţele comisiei de etică universitară pot participa diferite persoane în calitate de invitaţi, printre care şi consilierul juridic al instituţiei.

Art. 163

Atribuţiile comisiilor de etică universitară sunt:

a)urmăresc, în cadrul instituţiilor, respectarea codurilor de etică şi deontologie universitară;

b)asigură ducerea la îndeplinire a ordinelor ministrului educaţiei pentru respectarea cadrului legal în domeniul eticii şi deontologiei universitare;

c)analizează şi soluţionează abaterile de la normele de etică şi deontologie universitară, pe baza sesizărilor sau prin autosesizare;

d)contribuie la elaborarea Codului de etică şi deontologie universitară, prin propuneri adresate senatului universitar pentru adoptare şi includere în carta universitară;

e)realizează un raport anual referitor la situaţia respectării normelor de etică şi deontologie universitară, care se prezintă rectorului şi senatului universitar şi constituie un document public;

f)realizează activităţi de prevenire cu privire la încălcarea normelor de etică şi deontologie universitară;
g)monitorizează desfăşurarea cursurilor de etică şi integritate academică;
h)propun spre adoptare senatului universitar regulamentul de organizare şi funcţionare a comisiilor de etică;
i)colaborează cu comisiile consultative de la nivel naţional;
j)alte atribuţii prevăzute de prezenta lege sau stabilite conform cartei universitare.

Art. 164
Hotărârile comisiei de etică universitară sunt avizate de consilierul juridic al instituţiei de învăţământ superior. Răspunderea juridică pentru hotărârile şi activitatea comisiei de etică universitară revine instituţiei de învăţământ superior.

Art. 165
(1) Regulamentul-cadru de organizare şi funcţionare a comisiilor de etică universitară se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei, după consultarea CNEMU.
(2)În baza regulamentului prevăzut la alin. (1), comisiile de etică universitară elaborează regulamentele de organizare şi funcţionare proprii, care se aprobă prin hotărârea senatului universitar, conform prevederilor prezentei legi. La elaborarea normelor referitoare la etică şi deontologie universitară, precum şi în derularea efectivă a activităţilor de cercetare-dezvoltare şi inovare se vor respecta şi reglementările internaţionale la care România este parte.

Art. 166
(1) Normele de etică şi deontologie universitară prevăzute la art. 167 sunt explicitate prin Codul-cadru de etică şi deontologie universitară prevăzut la art. 161 alin. (2) lit. a) şi pot fi completate prin codurile de etică şi deontologie universitară, parte din carta universitară, cu respectarea prevederilor legale.
(2) Persoanele care au avut sau care au calitatea de membru al comunităţii universitare şi au săvârşit abateri conform art. 168 după data intrării în vigoare a prezentei legi răspund civil, administrativ, profesional sau disciplinar, după caz.

SECŢIUNEA 2: Abaterile de la normele de etică şi deontologie universitară

Art. 167
Normele de etică şi deontologie universitară includ:
a)norme de etică şi deontologie în activitatea didactică şi de cercetare universitară;
b)norme de etică şi deontologie în activitatea de comunicare, publicare, diseminare şi popularizare ştiinţifică;
c)norme de etică şi deontologie în exercitarea atribuţiilor aferente funcţiilor de conducere;
d)norme de etică şi deontologie privind respectarea fiinţei şi demnităţii umane;
e)norme de etică specifice principiilor canonice şi dogmatice ale cultului respectiv, care nu contravin normelor prevăzute la lit. a)-d).

Art. 168

(1) Abaterile de la normele de etică şi deontologie în activitatea didactică şi de cercetare universitară includ:

a)confecţionarea de rezultate sau date şi prezentarea lor ca date experimentale, ca date obţinute prin calcule sau simulări numerice pe calculator ori ca date sau rezultate obţinute prin calcule analitice ori raţionamente deductive;
b)falsificarea de date experimentale, de date obţinute prin calcule sau simulări numerice pe calculator ori de date sau rezultate obţinute prin calcule analitice ori raţionamente deductive;
c)îngreunarea deliberată, împiedicarea sau sabotarea activităţii didactice sau de cercetare a altor persoane, inclusiv prin blocarea nejustificată a accesului la spaţiile destinate cercetării universitare, prin avarierea, distrugerea ori manipularea aparaturii experimentale, a echipamentului, a documentelor, a programelor de calculator, a datelor în format electronic, a substanţelor organice sau anorganice ori a materiei vii necesare altor persoane pentru derularea, realizarea sau finalizarea activităţilor didactice sau de cercetare;
d)încălcarea regimului juridic al conflictului de interese şi al incompatibilităţilor prevăzut la art. 170 şi nedezvăluirea situaţiilor de conflicte de interese sau incompatibilităţi în activitatea de evaluare;
e)nerespectarea confidenţialităţii în evaluare;
f)discriminarea, în cadrul evaluărilor, pe criterii prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. **137/2000**, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
g)fraudarea evaluării;
h)plagiatul;
i)nerespectarea prevederilor şi procedurilor legale care privesc etica şi deontologia universitară prevăzute în prezenta lege şi în codurile de etică şi deontologie universitară, care fac parte din carta universitară, după caz, inclusiv nepunerea în aplicare a sancţiunilor stabilite de către comisiile de etică universitară, de CNATDCU sau CNEMU;
j)nerespectarea specificului dogmatic şi canonic al cultului fondator, în cazul învăţământului confesional.

(2) Abaterile de la normele de etică şi deontologie în activitatea de comunicare, publicare, diseminare şi popularizare ştiinţifică includ:
a)includerea în lista de autori a unei publicaţii ştiinţifice a unei persoane fără acordul acesteia;
b)publicarea sau diseminarea neautorizată de către autori a unor rezultate, ipoteze, teorii ori metode ştiinţifice nepublicate;
c)introducerea de informaţii false în solicitările de granturi sau de finanţare, în dosarele de candidatură pentru abilitare, pentru posturi didactice sau de cercetare.

(3) Abaterile de la normele de etică şi deontologie în exercitarea atribuţiilor aferente funcţiilor de conducere includ:
a)încălcarea regimului juridic al răspunderii publice;
b)utilizarea abuzivă a funcţiei pentru a obţine calitatea de autor sau coautor al publicaţiilor persoanelor din subordine;
c)abuzul de autoritate pentru a obţine salarizare, remunerare sau alte beneficii materiale din proiectele de cercetare-dezvoltare conduse ori coordonate de persoane din subordine;
d)abuzul de autoritate pentru a obţine calitatea de autor sau coautor al publicaţiilor persoanelor din subordine ori pentru a obţine salarizare, remunerare sau alte beneficii materiale pentru soţi, afini ori rude până la gradul al III-lea inclusiv;

e)obstrucţionarea activităţii unei comisii de etică universitară sau a unei comisii de analiză în cursul cercetării unor abateri de la etica şi deontologia universitară;
f)nerespectarea prevederilor şi procedurilor legale care privesc etica şi deontologia universitară prevăzute în prezenta lege şi în codurile de etică şi deontologie universitară, care fac parte din carta universitară, după caz, inclusiv nepunerea în aplicare a sancţiunilor stabilite de către comisiile de etică universitară, de CNATDCU sau CNEMU.

(4) Abaterile de la normele de etică şi deontologie privind respectarea fiinţei şi demnităţii umane sunt următoarele şi se pot completa prin codurile de etică şi deontologie universitară, care fac parte din carta universitară şi includ:
a)abaterile care lezează ocrotirea drepturilor beneficiarilor direcţi ai dreptului la educaţie;
b)abaterile care ştirbesc demnitatea beneficiarilor direcţi ai dreptului la educaţie şi a prestigiului profesiei;
c)abaterile care lezează recunoaşterea profesiei, a responsabilităţii şi a încrederii conferite de societate, precum şi a obligaţiilor interne ce derivă din această încredere.

Art. 169

În sensul prezentei legi, termenii şi expresiile de mai jos au următoarea semnificaţie:
a)coautor al unei publicaţii - orice persoană nominalizată în lista de autori a unei publicaţii ştiinţifice;
b)confecţionarea de rezultate sau date - raportarea de rezultate sau date fictive, care nu sunt rezultatul real al unei activităţi de cercetare-dezvoltare;
c)falsificarea de rezultate sau date - raportarea selectivă sau respingerea datelor ori a rezultatelor nedorite, manipularea reprezentărilor sau a ilustraţiilor, alterarea aparatului experimental ori numeric pentru a obţine datele dorite, fără a raporta alterările efectuate, în scopul denaturării adevărului ştiinţific;
d)plagiatul - prezentarea drept creaţie sau contribuţie ştiinţifică pretins personală într-o operă scrisă, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstraţii, date, teorii, rezultate sau metode ştiinţifice preluate din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menţiona acest lucru şi fără a face trimitere la sursele originale;
e)autoplagiatul - republicarea unor părţi substanţiale din propriile publicaţii anterioare, inclusiv traduceri, fără a indica în mod corespunzător sau a cita originalul.

Art. 170

(1)În sensul prezentei legi reprezintă conflict de interese următoarele situaţii:
a)ocuparea concomitentă de funcţii de către persoanele care se află în relaţie de soţi, afini şi rude până la gradul al III-lea inclusiv, astfel încât fiecare să se afle faţă de celălalt într-o poziţie directă de conducere, control, autoritate sau evaluare instituţională la orice nivel în aceeaşi instituţie de învăţământ superior;
b)participarea în calitate de membru în comisii de doctorat, comisii de evaluare sau comisii de concurs, în situaţia în care decizia afectează soţii, rudele sau afinii până la gradul al III-lea inclusiv;
c)participarea în cadrul aceleiaşi comisii, constituite conform legii, a persoanelor care au calitatea de soţ/soţie, rudă sau afin până la gradul al III-lea inclusiv;

d)participarea unei persoane, care are calitatea de membru în comisii ale Ministerului Educaţiei, la analizarea unei situaţii care are legătură cu instituţia din care face parte ca membru al comunităţii universitare.
(2)În cazul existenţei unui conflict de interese, cadrul didactic sau de cercetare este obligat să înceteze realizarea oricărei activităţi prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) şi să îl informeze de îndată pe şeful ierarhic căruia îi este subordonat direct. Acesta este obligat să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparţialitate a activităţilor specifice, în termen de cel mult 3 zile de la data luării la cunoştinţă.
(3)În cazurile prevăzute la alin. (2), la propunerea şefului ierarhic căruia îi este subordonat direct cadrul didactic sau de cercetare în cauză, se desemnează altă persoană, care are aceeaşi pregătire şi nivel de experienţă.
(4)În cazul existenţei unui conflict de interese prevăzut la alin. (1) lit. d), persoana în cauză este obligată să se abţină în a lua parte la luarea deciziilor comisiei privind speţa vizată de conflictul de interese.

(5)În sensul prezentei legi, reprezintă incompatibilitate următoarele situaţii:
a)situaţia în care o persoană deţine sau exercită în cumul funcţiile de conducere de rector, de prorector, de decan, de prodecan, de director de departament sau director de unitate de cercetare-dezvoltare, proiectare sau microproducţie, director de filială/extensie universitară sau funcţia de preşedinte al senatului universitar şi o funcţie de conducere prevăzută la art. 131 alin. (2);
b)situaţia în care o persoană deţine sau exercită una dintre funcţiile de conducere de rector, de prorector, de decan, de prodecan, de director de departament sau director de filială/extensie universitară şi este numită sau aleasă în funcţia de ministru, secretar de stat, primar, viceprimar sau de preşedinte al consiliului judeţean;
c)situaţia în care un ordonator de credite din cadrul unei instituţii de învăţământ superior deţine sau exercită, în paralel, o altă funcţie în calitate de ordonator de credite al unei instituţii publice centrale sau locale;
d)situaţia în care o persoană deţine în cumul calitatea de membru în consiliul de administraţie al instituţiei de învăţământ superior de stat şi calitatea de asociat sau acţionar la o societate comercială înfiinţată de instituţia de învăţământ superior de stat în condiţiile art. 16 alin. (1).
(6) Persoanele aflate în situaţia de incompatibilitate prevăzută la alin. (5) au la dispoziţie 15 zile pentru eliminarea situaţiei de incompatibilitate, inclusiv prin suspendarea din una dintre funcţii.

SECŢIUNEA 3: Sancţiuni pentru încălcarea normelor de etică şi deontologie universitară

Art. 171
(1)Încălcările art. 168 se verifică de comisiile de etică universitară.
(2) Orice persoană poate sesiza comisia de etică universitară din instituţia de învăţământ superior cu privire la săvârşirea unei fapte ce poate constitui abatere de la etica şi deontologia universitară. Sesizarea se face în scris sau online şi se înregistrează la registratura instituţiei de învăţământ.
(3) Toate sesizările primite de comisia de etică universitară, de la nivelul instituţiei de învăţământ superior, sunt înregistrate, indiferent dacă acestea sunt admisibile sau inadmisibile. Numărul de înregistrare va fi transmis către petenţi, la adresa de contact menţionată.
(4) Orice sesizare primită de comisia de etică universitară va fi supusă unui control al admisibilităţii, în conformitate cu prevederile Codului de etică şi deontologie

universitară. Toate sesizările cuprind în mod obligatoriu o motivare argumentată privind nerespectarea normelor de etică şi deontologie profesională, cu exemple concrete şi cu indicarea considerentelor justificative şi a surselor de documentare. Alte condiţii de admisibilitate sunt stabilite prin Codul de etică şi deontologie profesională. În cazul în care sesizarea nu îndeplineşte criteriile de admisibilitate, comisia de etică adoptă o hotărâre de respingere ca inadmisibilă a sesizării.
(5) Comisia de etică universitară, de la nivelul instituţiei de învăţământ superior, păstrează confidenţială identitatea autorului sesizării.
(6)În cadrul procedurii de cercetare prevăzute la alin. (2), persoana cercetată va fi convocată în scris de către preşedintele comisiei de etică universitară, precizându-se obiectul, locul, data şi ora întrevederii. Neprezentarea persoanei cercetate la convocarea făcută, fără un motiv obiectiv, comunicat în scris, dă dreptul comisiei de etică universitară să continue cercetarea în vederea soluţionării sesizării.
(7) Membrii comisiei de etică universitară au obligaţia să analizeze cu obiectivitate, în mod imparţial, faptele sesizate. Este interzisă exprimarea în spaţiul universitar sau în afara lui a oricărei opinii anterior rezoluţiei finale de stabilire a existenţei abaterii, cu privire la vinovăţia persoanei cercetate.
(8) Comisiile de etică universitară analizează sesizările cu privire la plagiat, ţinând cont de condiţiile de legalitate în vigoare la momentul redactării tezei de doctorat care a stat la baza emiterii şi acordării titlului de doctor, respectiv a diplomei de doctor, fără a putea reevalua fondul ştiinţific al tezei de doctorat.
(9) Procedura de verificare se finalizează cu adoptarea unei hotărâri de admitere sau respingere care vizează fondul sesizării, motivată în fapt şi în drept.
(10) Hotărârea comisiei de etică universitară reprezintă un act administrativ şi trebuie să cuprindă explicit în textul acesteia faptele care au condus la sancţionarea persoanei vizate, temeiul legal, respectiv considerentele pentru care comisia de etică universitară a înlăturat argumentele formulate de autorul sesizării.

Art. 172
(1)În baza hotărârilor comisiilor de etică universitară, instituţiile de învăţământ superior aplică sancţiuni personalului didactic, didactic auxiliar şi de cercetare, inclusiv cu funcţie de conducere.
(2) Sancţiunile sunt puse în aplicare prin decizia rectorului.

(3) Tipurile de sancţiuni prevăzute pentru încălcarea normelor de etică şi deontologie universitară sunt:
a)avertismentul scris;
b)retragerea şi/sau corectarea tuturor lucrărilor publicate prin încălcarea normelor de etică şi deontologie universitară;
c)destituirea din funcţia de conducere;
d)interzicerea, pentru o perioadă determinată, a accesului la finanţare din fonduri publice competitive;
e)suspendarea, pe o perioadă determinată de timp între un an şi 5 ani, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcţii superioare ori a unei funcţii de conducere sau ca membru în comisii de concurs;
f)destituirea din funcţia didactică sau de cercetare.
(4) Comisiile de etică universitară, de la nivelul instituţiilor de învăţământ superior, cercetează existenţa abaterilor de la normele de etică şi deontologie universitară şi se pronunţă în termen de 45 de zile calendaristice de la primirea sesizării, prin hotărâre motivată în baza unui raport, care se comunică persoanei cercetate şi

persoanei care a formulat sesizarea. Deciziile comisiilor de etică se publică pe site-ul instituţiei în cadrul căreia funcţionează comisia de etică.
(5)În termen de 30 de zile de la comunicare, hotărârea de admitere sau de respingere prevăzută la art. 171 alin. (9) poate fi contestată la CNATDCU, CNEMU sau Consiliul Naţional de Etică a Cercetării Ştiinţifice, Dezvoltării Tehnologice şi Inovării, după caz. CNATDCU sau CNEMU, după caz, se pronunţă prin decizie motivată în termen de 45 de zile calendaristice, care se comunică instituţiei de învăţământ superior, comisiei de etică universitară. Consiliul Naţional de Etică a Cercetării Ştiinţifice, Dezvoltării Tehnologice şi Inovării se pronunţă în conformitate cu prevederile Legii nr. **206/2004** privind buna conduită în cercetarea ştiinţifică, dezvoltarea tehnologică şi inovare, cu modificările şi completările ulterioare.
(6)În situaţia în care decizia CNATDCU sau CNEMU, după caz, este diferită de cea a comisiilor de etică de la nivelul instituţiilor de învăţământ superior, aceasta va fi pusă în aplicare de instituţia de învăţământ superior în termen de 30 de zile calendaristice de la comunicare. Nepunerea în aplicare a deciziilor CNATDCU sau CNEMU, după caz, reprezintă o încălcare a răspunderii publice, sancţionată conform art. 174 alin. (5). Decizia finală se comunică persoanei cercetate şi persoanei care a formulat sesizarea de către CNATDCU sau CNEMU, după caz, în termen de 10 zile calendaristice de la emiterea deciziei. Dreptul de a se adresa instanţei judecătoreşti este garantat.
(7)În situaţia în care hotărârea comisiei de etică universitară nu este contestată în termenul prevăzut la alin. (5), aceasta devine obligatoriu de îndeplinit pentru persoana cercetată şi pentru instituţia de învăţământ superior. În termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă şi obligatorie a hotărârii comisiei de etică universitară, aceasta este pusă în aplicare la nivelul instituţiei de învăţământ superior, cu avizul prevăzut la art. 164. Acest lucru se comunică părţilor implicate.
(8)În situaţia în care comisia de etică universitară constată existenţa plagiatului în cadrul unei teze de doctorat şi hotărârea nu a fost contestată în termenul prevăzut la alin. (5) sau în situaţia în care CNATDCU constată existenţa plagiatului în cadrul unei teze de doctorat ori nu a fost formulată o acţiune conform alin. (6) în termen de 10 zile de la data comunicării deciziei CNATDCU, aceasta este comunicată rectorului care, în termen de maximum 30 de zile, are obligaţia de a formula acţiune în contencios administrativ, în vederea anulării diplomei de doctor, pentru diplomele acordate de instituţia de învăţământ superior, dacă diploma de doctor a intrat în circuitul civil şi a născut drepturi subiective garantate de lege. În situaţia în care rectorul nu iniţiază acţiunea de anulare a diplomei de doctor, Ministerul Educaţiei formulează propria acţiune în contencios administrativ, în vederea anulării diplomei de doctor şi sesizează CNEMU.
(9)În situaţia în care comisia de etică universitară constată existenţa plagiatului în cadrul unei teze de doctorat şi hotărârea nu a fost contestată în termenul prevăzut la alin. (5) sau în situaţia în care CNATDCU constată existenţa plagiatului în cadrul unei teze de doctorat ori nu a fost formulată o acţiune conform alin. (6) în termen de 10 zile de la data comunicării deciziei CNATDCU, aceasta este comunicată ministrului educaţiei, dacă titlul de doctor a fost confirmat prin ordin al ministrului. Ministerul Educaţiei, în termen de maximum 30 de zile, formulează acţiune în contencios administrativ, în vederea anulării ordinului ministrului de confirmare a titlului de doctor, dacă ordinul a intrat în circuitul civil şi a născut drepturi subiective garantate de lege.
(10)În situaţia în care comisia de etică universitară constată existenţa plagiatului în cadrul unei teze de doctorat şi hotărârea nu a fost contestată în termenul prevăzut la alin. (5) sau în situaţia în care CNATDCU constată existenţa plagiatului

în cadrul unei teze de doctorat ori nu a fost formulată o acţiune conform alin. (6) în termen de 10 zile de la data comunicării deciziei CNATDCU, aceasta este comunicată rectorului, care, în termen de maximum 30 de zile, dispune revocarea diplomei de doctor, pentru diplomele acordate de instituţia de învăţământ superior, dacă diploma de doctor nu a intrat în circuitul civil şi nu a născut drepturi subiective garantate de lege.
(11)În situaţia în care comisia de etică universitară constată existenţa plagiatului în cadrul unei teze de doctorat şi hotărârea nu a fost contestată în termenul prevăzut la alin. (5) sau în situaţia în care CNATDCU constată existenţa plagiatului în cadrul unei teze de doctorat ori nu a fost formulată o acţiune conform alin. (6), aceasta este comunicată ministrului educaţiei, dacă titlul de doctor a fost confirmat prin ordin al ministrului. Ministrul educaţiei, în termen de maximum 30 de zile, dispune revocarea ordinului ministrului de confirmare a titlului de doctor, dacă nu a intrat în circuitul civil şi nu a născut drepturi subiective garantate de lege.
(12)În cazul revocării sau anulării diplomei de doctor, în termen de 30 de zile, instituţia de învăţământ superior face modificările în platforma RUNIDAS şi în platforma de administrare a tezelor de doctorat gestionată de UEFISCDI.
(13)În cazul în care CNEMU constată nerespectarea de către instituţia de învăţământ superior a obligaţiilor prevăzute de prezenta lege, Ministerul Educaţiei sesizează senatul universitar în termen de 30 de zile de la data constatării. Dacă în termen de 3 luni de la data sesizării senatului universitar instituţia de învăţământ superior nu a pus în aplicare decizia CNEMU, Ministerul Educaţiei poate aplica, în funcţie de gravitatea faptei, în baza unui raport al corpului de control al ministrului educaţiei, una dintre măsurile prevăzute la art. 174 alin. (5).
(14) Ministerul Educaţiei sau orice persoană fizică sau juridică poate sesiza CNEMU în legătură cu nerespectarea obligaţiilor prevăzute la art. 12. În urma primirii unei astfel de sesizări, CNEMU are obligaţia de a investiga aspectele sesizate şi de a răspunde sesizării în termen de maximum 3 luni.
(15) Respectarea de către instituţiile de învăţământ superior a obligaţiilor prevăzute la art. 12 şi a altor obligaţii legale aferente răspunderii publice, precum şi respectarea de către acestea, respectiv CNEMU a obligaţiilor prevăzute la art. 171-173 constituie un interes legitim public pentru orice persoană fizică sau juridică română. Nerespectarea acestor obligaţii poate fi atacată în contencios administrativ de către orice persoană fizică sau juridică română, potrivit legii.

Art. 173
Procedurile de verificare şi analiză, precum şi toate sesizările şi acţiunile formulate conform prezentei secţiuni sunt supuse termenelor limitative, de decădere sau de prescripţie prevăzute de prezenta lege şi de legislaţia aplicabilă în materie.

Art. 174
(1)În baza hotărârilor comisiilor de etică universitare, instituţiile de învăţământ superior aplică sancţiuni studenţilor, studenţilor-doctoranzi, cercetătorilor postdoctoranzi sau altor categorii de cursanţi.
(2) Sancţiunile sunt puse în aplicare prin decizia rectorului.

(3) Tipurile de sancţiuni prevăzute pentru încălcarea normelor de etică şi deontologie universitară sunt:
a)avertismentul scris;
b)anularea rezultatelor evaluărilor;
c)exmatricularea;

d)alte sancţiuni prevăzute de Codul de etică şi deontologie universitară al instituţiei de învăţământ superior.

(4)În cazul nerespectării de către instituţia de învăţământ a standardelor minimale naţionale stabilite potrivit art. 156 alin. (1) lit. a), a procedurilor administrative prevăzute la art. 69 şi 71 sau a normelor de etică şi deontologie universitară în obţinerea documentelor şi titlurilor universitare, Ministerul Educaţiei, pe baza unui raport întocmit de CNATDCU, poate lua una sau mai multe dintre următoarele măsuri:
a)atenţionarea publică a instituţiei de învăţământ superior cu privire la aspectele constatate;
b)sesizarea instanţei competente în vederea anulării rezultatelor concursului, respectiv a anulării atestatului de abilitare;
c)sesizarea comisiei de etică universitară în vederea analizării modului în care şi-au îndeplinit obligaţiile legale angajaţii instituţiei de învăţământ, inclusiv referenţi sau conducători de doctorat care au coordonat elaborarea de teze de doctorat dovedite a fi plagiate, personalul implicat în organizarea concursurilor din instituţia de învăţământ superior sau a procedurii de acordare a atestatului de abilitare;
d)suspendarea dreptului instituţiei de învăţământ superior de a organiza susţineri de teze de abilitare pe o perioadă de la unu la 3 ani;
e)suspendarea dreptului instituţiei de învăţământ superior de a organiza concursuri pentru ocuparea posturilor de conferenţiar şi profesor universitar pe o perioadă de la unu la 3 ani;
f)retragerea acreditării domeniului din cadrul IOSUD, ceea ce implică retragerea dreptului IOSUD de a organiza concurs de admitere pentru selectarea de noi studenţi-doctoranzi în domeniul respectiv;
g)retragerea autorizaţiei de funcţionare provizorie a instituţiei de învăţământ superior.

(5)În cazul nerespectării prevederilor prezentei legi, precum şi a normelor de etică şi deontologie universitară de către instituţia de învăţământ superior, Ministerul Educaţiei, după parcurgerea tuturor etapelor prevăzute la art. 172 alin. (13), poate lua una dintre următoarele măsuri, gradual, în funcţie de gravitatea faptelor:
a)monitorizarea pe o perioadă cuprinsă între 3 luni şi un an a instituţiei de învăţământ superior, în conformitate cu prevederile ordinului ministrului educaţiei privind constituirea comisiei de monitorizare. Din comisia de monitorizare vor face parte cel puţin câte un reprezentant al ARACIS şi al CNEMU;
b)dizolvarea structurilor de conducere responsabile, respectiv consiliul departamentului, consiliul facultăţii ori CSUD, sau eliberarea din funcţie a rectorului după consultarea senatului universitar;
c)solicită ARACIS desfăşurarea unei proceduri de evaluare externă a calităţii cu privire la respectarea standardelor şi indicatorilor de performanţă;
d)propune Guvernului iniţierea unui proiect de hotărâre sau lege, după caz, de reorganizare sau desfiinţare a instituţiei de învăţământ superior în cauză.

CAPITOLUL XXI: Răspunderea disciplinară a personalului didactic şi de cercetare, a personalului didactic şi de cercetare auxiliar, precum şi a personalului de conducere din învăţământul superior

Art. 175

(1) Personalul didactic şi de cercetare, personalul didactic şi de cercetare auxiliar, precum şi cel de conducere din învăţământul superior poate fi cercetat disciplinar.

(2) Cercetarea disciplinară se poate realiza pentru încălcarea următoarelor obligaţii:
a)obligaţia de a respecta prevederile contractului de muncă, respectiv de a realiza norma de muncă şi de a îndeplini atribuţiile stabilite conform fişei postului;
b)obligaţia de a respecta normele prevăzute în regulamentele instituţiei de învăţământ superior, în măsura în care acestea nu se încadrează în dispoziţiile art. 168;
c)alte obligaţii prevăzute în legislaţia cu privire la relaţiile de muncă.
(3) Normele de conduită sunt stabilite în carta universitară, fără a aduce atingere dreptului la opinie, libertăţii de exprimare şi libertăţii academice.

(4) Sancţiunile disciplinare care se pot aplica sunt următoarele:
a)avertismentul scris;
b)diminuarea cu până la 20% a salariului de bază pe o durată de cel mult 2 ani;
c)suspendarea, pentru o perioadă determinată de timp, dar nu mai mult de 5 ani, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcţii didactice superioare ori a unei funcţii de conducere sau de exercitare a calităţii de membru în comisii de doctorat, de masterat sau de licenţă;
d)destituirea din funcţia de conducere din învăţământ;
e)desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

Art. 176
(1)În instituţiile de învăţământ superior, propunerea de sancţionare disciplinară se face de către directorul de departament sau de către conducătorul unităţii de cercetare, de proiectare sau de microproducţie, de decan, de directorul general administrativ ori de rector sau de cel puţin 1/3 din numărul total al membrilor departamentului, consiliului facultăţii sau senatului universitar, după caz. Aceştia acţionează în urma unei sesizări primite sau se autosesizează, în cazul unei abateri constatate direct.
(2) Sancţiunea disciplinară prevăzută la art. 175 alin. (4) lit. a) se stabileşte de consiliul facultăţii. Sancţiunile disciplinare prevăzute la art. 175 alin. (4) lit. b) şi c) se stabilesc de consiliul de administraţie, iar sancţiunile disciplinare prevăzute la art. 175 alin. (4) lit. d) şi e) se stabilesc de senatele universitare.
(3) Sancţiunile disciplinare se aplică de către rector.
(4)În instituţiile de învăţământ superior, sancţiunile se comunică, în scris, personalului vizat de compartimentul de resurse umane al instituţiei.

Art. 177
(1) Sancţiunea disciplinară se aplică numai după efectuarea cercetării faptei sesizate, audierea celui în cauză şi verificarea susţinerilor făcute de acesta în apărare.
(2) Pentru cercetarea abaterilor disciplinare săvârşite de personalul didactic şi de cercetare se constituie comisii de analiză formate din 3-5 membri, cadre didactice sau de cercetare care au funcţia didactică/de cercetare cel puţin egală cu a celui care a săvârşit abaterea şi un reprezentant al organizaţiei sindicale, după caz.

(3) Comisiile de cercetare disciplinară sunt numite, după caz, de:
a)rector, cu aprobarea consiliului de administraţie;

b)Ministerul Educaţiei, pentru rectorul instituţiei de învăţământ superior, pentru directorii bibliotecilor centrale universitare şi pentru rezolvarea contestaţiilor privind deciziile senatelor universitare şi ale conducerii bibliotecilor centrale universitare;
c)directorul general, în cazul bibliotecilor centrale universitare.
(4) Pentru cercetarea abaterilor disciplinare săvârşite de personalul didactic auxiliar şi personalul administrativ se constituie comisii de analiză formate din 3-5 membri şi un reprezentant al organizaţiei sindicale, după caz. Comisiile de analiză sunt numite de consiliul de administraţie.

Art. 178
(1) Orice persoană poate sesiza instituţia de învăţământ cu privire la săvârşirea unei fapte ce poate constitui abatere disciplinară. Sesizarea se face în scris şi se înregistrează la registratura instituţiei de învăţământ.
(2) Dreptul persoanelor sancţionate disciplinar de a se adresa instanţelor judecătoreşti este garantat.

Art. 179
În cazul în care cel sancţionat disciplinar nu a mai săvârşit abateri disciplinare în cursul unui an de la aplicarea sancţiunii, autoritatea care a aplicat sancţiunea disciplinară poate dispune radierea sancţiunii, făcându-se menţiunea corespunzătoare în dosarul de personal al celui în cauză.

TITLUL II: Învăţarea pe tot parcursul vieţii

CAPITOLUL I: Dispoziţii generale

Art. 180
(1) Prezentul titlu reglementează cadrul general şi integrator al programelor de învăţare pe tot parcursul vieţii, organizate în instituţiile de învăţământ superior şi pentru nivelurile de calificare 5-8.
(2)Învăţarea pe tot parcursul vieţii reprezintă totalitatea activităţilor de învăţare realizate de fiecare persoană în orice etapă a vieţii în contexte formale, nonformale şi informale, având ca rezultat o îmbunătăţire sau o actualizare a cunoştinţelor, a abilităţilor şi aptitudinilor, a competenţelor şi a atitudinilor sau participarea în societate dintr-o perspectivă personală, civică, socială sau legată de ocuparea forţei de muncă, inclusiv prin asigurarea unor servicii de consiliere şi orientare în carieră.
(3)Învăţarea pe tot parcursul vieţii, în sensul prezentei legi, cuprinde învăţământul superior, educaţia şi formarea profesională, educaţia adulţilor, activităţile pentru tineret şi alte tipuri de învăţare din afara contextelor formale de educaţie şi formare.

(4)În învăţământul superior, învăţarea pe tot parcursul vieţii cuprinde:
a)formarea iniţială realizată prin programele de studii universitare, organizate pe cele patru cicluri de studii, de nivel 6-8;
b)formarea continuă, prin programele de studii postuniversitare;
c)programe de formare profesională a adulţilor, de nivel 5;
d)recunoaşterea competenţelor dobândite în contexte nonformale şi informale;
e)servicii de consiliere şi orientare în carieră;
f)activităţi pentru tineret.

(5)Învăţarea pe tot parcursul vieţii, în învăţământul superior, se realizează, de regulă, în contexte formale. Instituţiile de învăţământ superior pot realiza activităţi de învăţare pe tot parcursul vieţii şi în contexte nonformale, în cadrul cărora promovează cooperarea transsectorială şi asigură parcursuri de învăţare flexibile. Prin cooperare transsectorială se înţelege colaborarea între organisme din sectorul public, astfel cum sunt prevăzute la art. 4 alin. (2) din Legea nr. **98/2016** privind achiziţiile publice, cu modificările şi completările ulterioare, şi/sau din sectorul privat cu atribuţii în domenii diferite, în vederea soluţionării unor provocări comune, astfel încât expertiza, resursele şi perspectivele lor să poată fi integrate în soluţionarea problemelor complexe.
(6) Educaţia adulţilor, ca o componentă a învăţării pe tot parcursul vieţii, reprezintă orice formă de învăţământ nonprofesional, după etapa de educaţie iniţială, indiferent dacă aceasta are un caracter formal, nonformal sau informal.
(7)În învăţământul superior, în cadrul învăţării pe tot parcursul vieţii, se organizează, în condiţiile legii, centre de recunoaştere şi certificare a competenţelor dobândite de tineri şi adulţi, în contexte nonformale şi informale.
(8) Aplicarea altor dispoziţii legale din domeniul învăţământului superior care fac referire la sintagma "educaţia permanentă" din domeniul învăţământului superior se va realiza ţinând cont de prevederile cu privire la învăţarea pe tot parcursul vieţii, în conformitate cu alin. (1).

Art. 181

(1) Finalităţile principale ale învăţării pe tot parcursul vieţii vizează dezvoltarea completă a persoanei, îmbunătăţirea capacităţii de a se integra sau reintegra în piaţa muncii, respectiv dezvoltarea durabilă a societăţii.

(2)Învăţarea pe tot parcursul vieţii este centrată pe formarea şi dezvoltarea competenţelor. Acestea pot fi:
a)competenţele-cheie definite prin Recomandarea Consiliului din 22 mai 2018 privind competenţele-cheie pentru învăţarea pe tot parcursul vieţii (2018/C 189/01);
b)competenţe profesionale specifice unui domeniu de activitate sau unei calificări;
c)competenţe transversale, considerate în mod obişnuit ca nefiind legate în mod specific de un anumit loc de muncă, sarcină, disciplină academică sau domeniu de cunoaştere, ci ca fiind abilităţi care pot fi utilizate într-o mare varietate de situaţii şi medii de lucru, inclusiv cele regăsite în portalul european ESCO.

Art. 182

(1)Învăţarea realizată în contexte formale are un caracter intenţional şi se desfăşoară într-un cadru organizat, structurat, coerent şi prestabilit anterior debutului procesului, dedicat în mod specific învăţării. Acesta cuprinde în mod obligatoriu următoarele elemente:
a)curriculum şi obiective educaţionale explicit formulate;
b)derularea învăţării într-o instituţie de învăţământ superior sau în altă organizaţie furnizoare de educaţie definită în prezenta lege;
c)înmatricularea cursanţilor într-o instituţie prevăzută la lit. b) care este autorizată să funcţioneze provizoriu sau acreditată potrivit legii;
d)evaluarea şi certificarea rezultatelor învăţării dobândite prin documente oficiale, reglementate potrivit legislaţiei în vigoare.

(2)Învăţarea realizată în contexte nonformale are un caracter intenţional şi se desfăşoară în afara sistemului formal de educaţie şi formare, prin intermediul unor activităţi planificate şi în cadrul cărora există o formă de susţinere a procesului de învăţare, în baza următoarelor caracteristici:
a)se realizează cu participare voluntară;
b)include o formă de suport de curs pentru participanţi;
c)se poate desfăşura pe baza unui curriculum şi a unor obiective educaţionale.
(3)Învăţarea în context informal poate avea sau nu un caracter intenţional şi rezultă din activităţile şi experienţele zilnice ale unei persoane, nefiind organizată sau structurată în ceea ce priveşte obiectivele, durata sau sprijinul acordat procesului, fiind dobândite rezultate ale învăţării. Acestea pot fi luate în considerare în contextul măsurilor de validare care pot identifica, documenta, evalua şi/sau certifica rezultatele învăţării unei persoane.
(4) Certificarea rezultatelor învăţării şi a competenţelor dobândite în contexte nonformale şi informale se poate realiza de organisme abilitate în acest sens, inclusiv instituţii de învăţământ superior, conform legii. În cazul acestor tipuri de învăţare, certificarea nu se realizează în mod automat.

Art. 183
(1)Învăţarea formală se realizează în instituţii de învăţământ superior/organizaţii furnizoare de educaţie, în urma parcurgerii procesului de acreditare conform legii.
(2)Învăţarea în contexte nonformale se realizează la locul de muncă, în instituţii culturale precum muzee, teatre, centre culturale, biblioteci, centre de documentare, cinematografe, case de cultură, centre de tineret, cluburi sportive şi asociaţii sportive universitare, precum şi prin asociaţii profesionale, culturale, sindicate şi organizaţii neguvernamentale.
(3) Instituţiile sau organizaţiile în care se realizează învăţarea în contexte informale pot fi instituţiile şi organizaţiile prevăzute la alin. (1) şi (2). Învăţarea informală este, de regulă, neintenţionată şi se realizează în timpul desfăşurării activităţilor curente în familie, la locul de muncă, în comunitate şi în reţele sociale, a activităţilor de voluntariat, sportive ori culturale sau a altora asemenea.
(4) Pentru activităţile sportive din învăţământul superior, în subordinea Ministerului Educaţiei funcţionează Federaţia Sportului Şcolar şi Universitar ca instituţie publică, cu personalitate juridică, finanţată de la bugetul de stat.
(5) Federaţia Sportului Şcolar şi Universitar participă la elaborarea şi contribuie la susţinerea strategiei organizării şi dezvoltării activităţilor sportive universitare şi asigură cadrul necesar dezvoltării continue, organizării şi funcţionării performante a sportului universitar la nivelul tuturor elementelor sale de structură şi infrastructură.
(6) Organizarea şi funcţionarea Federaţiei Sportului Şcolar şi Universitar se aprobă prin hotărâre a Guvernului, iniţiată de Ministerul Educaţiei.

Art. 184
(1) Statul garantează şi susţine, inclusiv financiar, accesul la învăţarea pe tot parcursul vieţii pentru toţi cetăţenii care doresc să urmeze astfel de programe.

(2) Statul sprijină, inclusiv financiar, participarea la educaţie şi formare profesională a adulţilor, respectiv recunoaşterea şi certificarea rezultatelor învăţării şi a competenţelor dobândite de următoarele categorii:
a)persoanele care au părăsit timpuriu învăţământul obligatoriu;

b)tinerii care au părăsit sistemul de educaţie înainte de a obţine o calificare profesională şi nu sunt cuprinşi în nicio formă de educaţie sau formare profesională;
c)persoane dezavantajate sau subreprezentate din punct de vedere social sau economic;
d)persoane cu un nivel scăzut de calificare sau care se confruntă cu perioade lungi de inactivitate pe piaţa muncii, angajaţi cu risc de şomaj, şomeri şi persoane cu vârsta de peste 50 de ani;
e)participanţi adulţi la formarea profesională;
f)persoane cu nevoi de recunoaştere a competenţelor dobândite anterior, inclusiv pentru românii care au locuit sau locuiesc în afara graniţelor ţării;
g)persoanele refugiate;
h)personalul unităţilor de învăţământ preuniversitar, al instituţiilor de învăţământ superior, al instituţiilor de cultură, al autorităţilor şi al instituţiilor publice centrale şi locale.

Art. 185

(1) Instituţiile de învăţământ superior pot organiza, în baza evaluării externe a calităţii educaţiei realizate, în condiţiile titlului IV, de către ARACIS, programe de formare profesională a adulţilor, destinate, după caz:
a)tinerilor şi adulţilor care au absolvit cel puţin studiile liceale;
b)tinerilor şi adulţilor absolvenţi de studii universitare, de cel puţin nivel 6, cu scopul de a dobândi, consolida sau actualiza competenţele deja acumulate. Competenţele pot avea caracter multidisciplinar sau transdisciplinar, provenind din diverse domenii ştiinţifice.
(2) Programe de formare profesională a adulţilor pot fi desfăşurate şi de către furnizori de formare cu respectarea prevederilor legale privind asigurarea calităţii.
(3) Instituţiile de învăţământ superior sunt considerate acreditate, pentru a organiza, în cadrul domeniilor de licenţă unde au programe de studii universitare acreditate, programe de formare profesională a adulţilor, de nivel 5.

(4) Programele de formare profesională a adulţilor pot avea volume reduse de învăţare, vizând competenţe şi/sau rezultate ale învăţării corespunzătoare, care se finalizează cu o microcertificare. Acestea au următoarele caracteristici:
a)sunt rezultatul intenţionat al unei învăţări specifice;
b)pot reprezenta o formă de evaluare, validare şi atestare a învăţării nonformale şi informale, cu respectarea prevederilor legale;
c)vizează măsurarea de cunoştinţe şi abilităţi şi a gradului de autonomie şi responsabilitate, răspunzând unor nevoi ale societăţii, personale, culturale sau ale pieţei muncii;
d)sunt eliberate în baza unei evaluări bazate pe standarde transparente;
e)volumul de muncă specific activităţilor educaţionale aferente acestor programe este descris prin utilizarea Sistemului european de acumulare şi transfer al creditelor de studii (ECTS);
f)sunt structurate astfel încât să răspundă nevoilor cursanţilor, fiind îmbunătăţite în mod constant pornind de la evaluarea satisfacţiei beneficiarilor;
g)pot fi realizate prin colaborarea între instituţiile de învăţământ superior sau organizaţiile furnizoare de educaţie şi angajatori, parteneri sociali sau alţi furnizori de educaţie, pentru a creşte relevanţa acestora în raport cu piaţa forţei de muncă.

(5) Microcertificările sunt acordate şi pot fi utilizate pornind de la următoarele principii:
a)pot fi utilizate în mod individual şi sunt portabile;
b)sunt cumulabile în vederea obţinerii unei calificări corespunzătoare;
c)creditele şi rezultatele învăţării atestate prin microcertificări pot fi recunoscute şi echivalate în ciclurile de studii aferente învăţământului superior şi între domeniile de studii;
d)absolvirea unui program de studii postuniversitare poate fi considerată ca fiind obţinerea unei microcertificări.
(6) Prevederile alin. (4) şi (5) sunt puse în aplicare în conformitate cu prevederile unui cadru metodologic aprobat prin ordin al ministrului educaţiei, la propunerea ANC şi ARACIS.
(7) Creditele de studii şi rezultatele învăţării dobândite prin microcertificări pot fi recunoscute şi echivalate în ciclurile de studii aferente învăţământului superior şi între domeniile de studii.
(8)În vederea organizării programelor de formare profesională a adulţilor, instituţiile de învăţământ superior acreditate elaborează un regulament propriu de organizare şi desfăşurare a programelor respective, care include şi procedurile de evaluare internă a calităţii.
(9) Programele de formare profesională a adulţilor se pot desfăşura în forma de învăţământ cu frecvenţă, cu frecvenţă redusă sau la distanţă. Acestea se pot desfăşura şi în sistem online sau hibrid, indiferent de tip, cu respectarea prevederilor legale privind asigurarea calităţii.

(10) Programele de formare profesională a adulţilor, inclusiv microcertificările, se finalizează cu un certificat, care poate fi emis şi în format digital şi care are următoarele caracteristici:
a)este stocat într-un registru digital naţional sau european, menit să asigure autenticitatea certificărilor;
b)respectă legislaţia cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.
(11) Modelele de certificate utilizate, interoperabilitatea registrelor şi fluiditatea schimbului de date se realizează de către ANC în baza unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educaţiei.
(12) Certificatele de atestare a competenţelor profesionale specifice unei ocupaţii, precum şi certificatele de atestare parţială a competenţelor profesionale specifice unei ocupaţii au regimul juridic al actelor de studii. Acestea pot fi emise şi în format digital, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.
(13) Instituţiile de învăţământ superior sunt acreditate pentru a organiza, pentru tinerii absolvenţi de liceu care nu au diplomă de bacalaureat, programe de formare profesională a adulţilor, de nivel 5, în vederea pregătirii pentru examenul de bacalaureat. Aceste programe se desfăşoară în baza unui regulament aprobat de senatul universitar.

CAPITOLUL II: Responsabilităţi referitoare la învăţarea pe tot parcursul vieţii

Art. 186

(1) Ministerul Educaţiei are ca atribuţii principale, în domeniul învăţării pe tot parcursul vieţii:

a)elaborarea strategiilor şi a politicilor naţionale în domeniul educaţiei şi al formării profesionale;
b)elaborarea reglementărilor referitoare la organizarea şi funcţionarea sistemului de învăţare pe tot parcursul vieţii;
c)monitorizarea, evaluarea şi verificarea, direct sau prin organismele abilitate, a funcţionării sistemului de învăţare pe tot parcursul vieţii, pe domeniul de competenţă;
d)stabilirea mecanismelor şi a metodologiilor de validare şi recunoaştere a rezultatelor învăţării, pe domeniul de competenţă;
e)alte atribuţii prevăzute de legislaţia din domeniul educaţiei şi formării profesionale.

(2) Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale are ca atribuţii principale, în domeniul învăţării pe tot parcursul vieţii:
a)elaborarea, împreună cu Ministerul Educaţiei, a politicilor şi a strategiilor naţionale privind formarea profesională a adulţilor;
b)reglementarea formării profesionale la locul de muncă şi a formării profesionale prin ucenicie la locul de muncă;
c)monitorizarea, evaluarea, acreditarea şi controlarea directă sau prin organisme abilitate a furnizorilor de formare, alţii decât cei din cadrul sistemului naţional de învăţământ;
d)coordonarea şi controlul autorizării furnizorilor de formare profesională a adulţilor, alţii decât instituţiile de învăţământ superior;
e)gestionarea registrelor naţionale ale furnizorilor de formare profesională a adulţilor;
f)asigurarea reglementării sistemului de asigurare a calităţii pentru alţi furnizori de programe de formare profesională a adulţilor decât instituţiile de învăţământ superior;
g)alte atribuţii prevăzute de legislaţia din domeniul educaţiei şi formării profesionale.

(3) Ministerul Culturii are ca atribuţii principale, în domeniul învăţării pe tot parcursul vieţii:
a)stimularea creşterii gradului de acces şi de participare a publicului la cultură;
b)propunerea şi promovarea parteneriatelor cu autorităţile administraţiei publice locale şi cu structurile societăţii civile pentru diversificarea, modernizarea şi optimizarea serviciilor publice oferite de instituţiile şi aşezămintele de cultură, în vederea satisfacerii necesităţilor culturale şi educative ale publicului;
c)promovarea recunoaşterii competenţelor profesionale, respectiv garantarea drepturilor şi a intereselor creatorilor, artiştilor şi specialiştilor din domeniul culturii;
d)alte atribuţii prevăzute de legislaţia din domeniul educaţiei şi formării profesionale.

Art. 187
(1) Ministerele şi autorităţile administraţiei publice centrale pot avea responsabilităţi în domeniul educaţiei şi formării pentru profesiile reglementate prin legi speciale.
(2) Formarea continuă a personalului din instituţiile publice de apărare, ordine publică şi securitate naţională se reglementează, în sensul prezentei legi, prin ordine şi instrucţiuni proprii emise de către conducătorii acestora.

(3) Structura organizatorică, profilurile, specializările, cifrele anuale de şcolarizare şi criteriile de selecţie a candidaţilor pentru învăţământul de formare continuă nonuniversitară a personalului militar, de informaţii, ordine publică şi securitate naţională se stabilesc de Ministerul Apărării Naţionale, de Ministerul Afacerilor Interne, de Serviciul Român de Informaţii şi de alte instituţii cu atribuţii în domeniul apărării, informaţiilor, ordinii publice şi securităţii naţionale, potrivit specificului şi nivelurilor de învăţământ.

Art. 188

(1) Cadrul naţional al calificărilor este un instrument pentru clasificarea calificărilor în conformitate cu un set de criterii care corespund unor niveluri specifice de învăţare atinse, ale cărui scopuri sunt integrarea şi coordonarea subsistemelor naţionale de calificări şi îmbunătăţirea transparenţei, accesului, progresului şi calităţii calificărilor în raport cu piaţa muncii şi societatea civilă.
(2)CNC ţine cont şi este corelat cu Cadrul european al calificărilor pentru învăţarea pe tot parcursul vieţii (EQF/CEC). CNC este structurat pe 8 niveluri de calificare, fiecare nivel fiind definit de un set de descriptori care indică rezultatele învăţării relevante, exprimate sub formă de cunoştinţe, abilităţi şi responsabilitate şi autonomie. CNC, formatul şi conţinutul acestuia se aprobă prin hotărâre a Guvernului României, iniţiată de Ministerul Educaţiei.
(3) Implementarea CNC vizează sistemul naţional de calificări obţinute în ucenicie, învăţământul secundar, precum şi în învăţământul terţiar universitar şi nonuniversitar, atât în contexte formale, cât şi în contexte informale şi nonformale, din perspectiva învăţării pe tot parcursul vieţii.
(4)CNC permite recunoaşterea, măsurarea şi relaţionarea tuturor rezultatelor învăţării dobândite în contexte de învăţare formale, nonformale şi informale şi asigură coerenţa calificărilor şi a titlurilor certificate. Existenţa unui cadru naţional al calificărilor contribuie la evitarea duplicării şi suprapunerii calificărilor, îi ajută pe cei ce învaţă să ia decizii în cunoştinţă de cauză privind planificarea carierei şi facilitează evoluţia profesională, în perspectiva învăţării pe tot parcursul vieţii.
(5)CNC contribuie la asigurarea calităţii sistemului de educaţie şi formare profesională şi sprijină mobilitatea cursanţilor şi absolvenţilor.
(6) Corespondenţa dintre nivelurile CNC, actele de studii sau calificare eliberate, tipul de programe de educaţie şi formare profesională prin care pot fi dobândite niveluri de calificare, nivelurile de referinţă ale Cadrului european al calificărilor, precum şi condiţiile de acces corespunzătoare fiecărui nivel de calificare se realizează prin ordin comun al ministrului educaţiei şi al ministrului muncii şi solidarităţii sociale.
(7) Recunoaşterea certificatelor dobândite, după caz, în sistem formal, nonformal şi informal la furnizori de formare profesională autorizaţi/acreditaţi sau în centre de evaluare a competenţelor autorizate/acreditate şi/sau în cadrul altor entităţi cu rol echivalent din afara României se realizează în baza unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educaţiei.

Art. 189

(1) Validarea rezultatelor învăţării realizate în contexte nonformale şi informale se realizează etapizat, după cum urmează:
a)identificarea a ceea ce o persoană ştie sau poate să facă;
b)evaluarea dacă ceea ce o persoană ştie sau poate să facă corespunde unor cerinţe şi standarde;

c)validarea rezultatelor învăţării în raport cu un set de criterii predefinite într-un standard;
d)acordarea unei certificări sau diplome, recunoscută oficial.
(2)În procesul de validare a rezultatelor învăţării dobândite în contexte nonformale şi informale se aplică proceduri de evaluare internă a calităţii.
(3) Identificarea, descrierea, evaluarea, validarea şi certificarea rezultatelor învăţării obţinute în contexte nonformale şi informale se realizează pe baza unei metodologii elaborate de ANC, prin consultarea cu ARACIS, aprobată prin ordin al ministrului educaţiei.

Art. 190
(1) Instituţiile de învăţământ superior pot realiza recunoaşterea competenţelor dobândite de tineri şi adulţi, în contexte nonformale şi informale, în cadrul centrelor de evaluare şi recunoaştere înfiinţate, în acest scop, pe baza unei metodologii elaborate de către ANC şi ARACIS şi aprobate prin ordin al ministrului educaţiei naţionale.
(2) Actele de studii acordate de instituţiile de învăţământ superior, în urma recunoaşterii rezultatelor învăţării în contexte nonformale şi informale, produc aceleaşi efecte juridice ca şi actele de studii obţinute în cadrul învăţării realizate în contexte formale organizată de către instituţiile de învăţământ superior.

Art. 191
(1) Programele de formare profesională a adulţilor, precum şi sistemele de identificare, documentare, evaluare şi certificare a rezultatelor învăţării obţinute în contexte nonformale şi informale vor utiliza sistemul european de acumulare şi transfer al creditelor de studii (ECTS).
(2) Rezultatele învăţării şi creditele asociate acestora, dobândite anterior în contexte formale sau ca urmare a identificării, evaluării şi recunoaşterii rezultatelor învăţării nonformale şi informale, sunt transferate şi integrate în programul de formare pe care îl urmează persoana care învaţă.
(3) Persoanele care doresc să fie evaluate în vederea recunoaşterii rezultatelor învăţării obţinute în contexte de învăţare nonformale şi informale se pot adresa unei instituţii de învăţământ superior acreditate, care organizează programe de studii pentru nivelurile de calificare 5-8.
(4)În funcţie de procesul de evaluare desfăşurat, instituţia de învăţământ superior eliberează actele de studii sub forma unor certificate prevăzute la art. 196 alin. (4).
(5) Certificatele se eliberează însoţite de o anexă a certificatului, denumită "Supliment descriptiv al certificatului", în care se precizează rezultatele învăţării şi competenţele asociate pentru care candidatul a fost declarat competent.

Art. 192
(1) Portofoliul educaţional reprezintă un instrument care facilitează identificarea, documentarea, evaluarea şi certificarea rezultatelor învăţării şi ale competenţelor personale şi valorificarea acestora în parcursul academic şi profesional şi în inserţia pe piaţa muncii a fiecărui individ.
(2) Portofoliul educaţional conţine dovezi ale rezultatelor învăţării, dobândite în contexte formale, nonformale şi informale de educaţie.
(3) Portofoliul educaţional integrează şi instrumentele europene care evidenţiază rezultatele învăţării unei persoane, cum ar fi Europass şi Youthpass.
(4)În termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Educaţiei va implementa o platformă digitală, conectată cu RUNIDAS şi toate celelalte baze

de date care pot alimenta portofoliul, prin intermediul căreia fiecare cetăţean va putea să îşi creeze propriul portofoliu de învăţare, având acces direct la rezultatele învăţării, calificările, diplomele şi certificatele dobândite în învăţământul formal, pe care le poate completa cu informaţii suplimentare proprii.

Art. 193

(1) Statul asigură accesul gratuit la servicii de consiliere şi orientare în carieră tuturor elevilor, studenţilor şi persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă.

(2) Consilierea şi orientarea carierei pe tot parcursul vieţii se referă la totalitatea serviciilor şi activităţilor care asistă persoanele de orice vârstă şi în orice moment al existenţei lor să facă alegeri în sfera educaţională, de formare sau muncă şi să îşi gestioneze cariera.

(3)În sensul prezentei legi, consilierea şi orientarea în carieră includ următoarele tipuri de activităţi:

a)informarea cu privire la carieră, care se referă la toate informaţiile necesare pentru a planifica, obţine şi păstra un anumit loc de muncă;

b)educaţia cu privire la carieră, care se realizează în instituţiile de învăţământ superior prin intermediul activităţilor desfăşurate de centrele de consiliere, care oferă informaţii privind piaţa muncii, dezvoltarea abilităţilor de a face alegeri privind educaţia, formarea, munca şi viaţa în general, oportunităţile de a experimenta diverse roluri din viaţa comunităţii sau din cea profesională, precum şi instrumentele pentru planificarea carierei;

c)instituţiile de învăţământ superior pot să încheie parteneriate cu agenţi economici publici sau privaţi sau cu alte instituţii, cu scopul de a testa şi aprofunda aspectele privind consilierea şi orientarea în carieră a studenţilor şi a altor categorii de persoane înmatriculate;

d)consilierea în carieră, care ajută persoanele să îşi clarifice scopurile şi aspiraţiile, să îşi înţeleagă propriul profil educaţional, să ia decizii informate, să fie responsabile pentru propriile acţiuni şi să îşi gestioneze cariera şi procesul de tranziţie în diferite momente;

e)consilierea pentru angajare, care ajută persoanele să îşi clarifice scopurile imediate privind angajarea şi să înveţe despre abilităţile necesare pentru a căuta şi a obţine un loc de muncă;

f)plasarea la locul de muncă, care reprezintă sprijinul acordat persoanelor pentru găsirea unui loc de muncă.

(4) Pentru punerea în aplicare a prevederilor alin. (1), precum şi pentru facilitarea corelării sistemului de învăţământ cu piaţa muncii, în toate instituţiile de învăţământ superior funcţionează centre de consiliere care desfăşoară activităţi de consiliere şi orientare în carieră pentru elevii de liceu, studenţi şi absolvenţi, în cadrul cărora vor funcţiona unităţi de analiză şi gestiune previzională a solicitărilor pieţei muncii, care vor realiza şi activităţi de monitorizare a parcursului profesional al absolvenţilor.

(5) Centrele de consiliere din cadrul instituţiilor de învăţământ superior desfăşoară, prin personal specializat angajat, activităţi de consiliere educaţională şi vocaţională, consiliere şi orientare în carieră şi consiliere în scop de optimizare personală adresate studenţilor. Aceste centre pot oferi studenţilor şi altor membri ai comunităţii universitare şi servicii de consiliere psihologică, cu respectarea legislaţiei în vigoare.

(6) Metodologia privind organizarea şi funcţionarea centrelor de consiliere din instituţiile de învăţământ superior se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei.

(7) Ministerul Educaţiei şi Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale colaborează în scopul creşterii calităţii educaţiei, prin sincronizarea şi asigurarea continuităţii activităţilor de consiliere şi orientare în carieră de care beneficiază o persoană pe parcursul întregii vieţi.
(8) Ministerele prevăzute la alin. (7) stabilesc, prin ordin comun, instrumente şi metodologii comune referitoare la formarea specialiştilor în consiliere şi orientare, utilizarea instrumentelor Europass şi Youthpass, precum şi organizarea de activităţi comune de sensibilizare a cadrelor didactice şi a formatorilor, a părinţilor şi a publicului larg cu privire la dimensiunea consilierii şi orientării în educaţie şi formarea profesională.
(9) Pentru asigurarea transparenţei serviciilor şi a mobilităţii persoanelor în spaţiul european, Ministerul Educaţiei şi Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale realizează demersurile necesare pentru integrarea României în reţelele europene de consiliere şi orientare pe tot parcursul vieţii.

Art. 194
(1) Autoritatea Naţională pentru Calificări este instituţie publică cu personalitate juridică în coordonarea Ministerului Educaţiei, cu atribuţii în materie de calificări.

(2)ANC îndeplineşte rolul de Punct naţional de coordonare pentru Cadrul european al calificărilor. În îndeplinirea acestui rol, ANC are ca misiune elaborarea, implementarea, actualizarea şi gestionarea următoarelor instrumente:
a)Cadrul naţional al calificărilor;
b)Registrul naţional al calificărilor.
(3) Gestionarea instrumentelor prevăzute la alin. (2) se realizează pe baza corelării cu Cadrul european al calificărilor şi în concordanţă cu standardele europene în materie.
(4)ANC îşi desfăşoară activitatea cu respectarea principiilor independenţei, imparţialităţii, legalităţii, transparenţei, eficienţei, profesionalismului, responsabilităţii, sustenabilităţii, predictibilităţii şi legitimităţii.
(5) Structura organizatorică, atribuţiile specifice, numărul de posturi, precum şi atribuţiile de conducere şi de execuţie ale personalului se aprobă prin hotărâre a Guvernului.
(6) Regulamentul de organizare şi funcţionare, statul de funcţii şi condiţiile de încadrare ale personalului ANC se stabilesc prin ordin al ministrului educaţiei.
(7) Pentru îndeplinirea atribuţiilor specifice de evaluare, monitorizare şi audit, ANC are dreptul să utilizeze colaboratori externi, specialişti în domeniu, în calitate de experţi, pe bază de contract civil, remuneraţi în condiţiile legii.
(8) Pentru realizarea de programe şi proiecte cu finanţare internă sau internaţională şi pentru activităţi de consultanţă executate la cererea unor instituţii din România sau din străinătate se pot organiza, cu avizul Ministerului Educaţiei, activităţi finanţate integral din venituri proprii, inclusiv unităţi interne de implementare pentru programe sau proiecte specifice.
(9) Bugetul de venituri şi cheltuieli se întocmeşte şi se aprobă anual.
(10) Finanţarea cheltuielilor curente şi de capital ale ANC se asigură din venituri proprii şi din subvenţii de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educaţiei.
(11) La nivelul ANC se constituie un consiliu cu rol consultativ, format din reprezentaţi ai instituţiilor de învăţământ preuniversitar şi universitar, ai studenţilor, ai asociaţiilor profesionale, ai administraţiei publice centrale, ai patronatelor, ai sindicatelor şi ai comitetelor sectoriale. Consiliul asistă ANC în stabilirea strategiilor naţionale şi a planurilor de acţiuni pentru dezvoltarea CNC şi a educaţiei şi formării profesionale a adulţilor pe tot parcursul vieţii. Regulamentul

de organizare şi funcţionare a consiliului este aprobat prin ordin al ministrului educaţiei.
(12)ANC este condusă de un preşedinte numit prin ordin al ministrului Educaţiei, pe bază de concurs organizat potrivit prevederilor legale în vigoare.
(13) Preşedintele are calitatea de reprezentant legal şi de ordonator secundar de credite, potrivit legii.

Art. 195

(1) Preşedintele ANC este ajutat de un vicepreşedinte, numit prin ordin al ministrului educaţiei. Preşedintele şi vicepreşedintele ANC deţin nivelul opt de calificare, conform CNC.
(2)În îndeplinirea atribuţiilor ce îi revin, preşedintele ANC emite decizii.
(3) Salarizarea personalului din aparatul de specialitate al ANC se face la nivelul prevăzut de lege pentru personalul contractual plătit din fonduri publice.
(4) Personalul ANC este format din personal contractual, care se încadrează în condiţiile legii.
(5) Consiliul de administraţie este numit prin decizia preşedintelui ANC şi este format din şapte membri: preşedintele ANC şi vicepreşedintele ANC, doi reprezentanţi ai Ministerului Educaţiei, precum şi câte un reprezentant desemnat de Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale, Ministerul Cercetării, Inovării şi Digitalizării şi Ministerul Finanţelor.

Art. 196

(1)ANC exercită următoarele atribuţii principale:
a)elaborează, implementează, actualizează şi gestionează CNC pe baza corelării cu Cadrul european al calificărilor;
b)elaborează, implementează, actualizează şi gestionează RNC, prin corelaţie cu cerinţele pieţei muncii, cu calificările din învăţământul preuniversitar, învăţământul terţiar universitar şi nonuniversitar, respectiv formarea profesională a adulţilor, care se aprobă prin hotărâre de Guvern;
c)propune Guvernului, prin Ministerul Educaţiei, elemente de politici şi de strategii naţionale, precum şi acte normative referitoare la sistemul naţional al calificărilor şi la dezvoltarea resurselor umane, pe baza consultărilor cu Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale şi a recomandărilor europene;
d)identifică, corelează şi stabileşte corespondenţa dintre nivelurile de calificare şi ocupaţiile din COR, pe baza unei metodologii privind corespondenţa nivelurilor de calificare şi titlurile ocupaţiilor din COR, aprobată prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Educaţiei şi cu avizul ANC;
e)avizează proiectul de standard de pregătire profesională, înaintat de Centrul Naţional de Învăţământ Tehnologic şi Tehnologic Dual şi realizat în baza unei metodologii de elaborare şi actualizare a calificărilor profesionale aprobate prin ordin al ministrului educaţiei;
f)coordonează şi controlează la nivel naţional elaborarea, validarea, aprobarea şi gestionarea standardelor ocupaţionale şi de calificare în baza unei metodologii aprobate prin ordin comun al ministrului educaţiei şi al ministrului muncii şi solidarităţii sociale;
g)participă la elaborarea de planuri sau programe de interes naţional în domeniul calificărilor şi al formării profesionale a adulţilor;
h)aprobă, în urma validării de către comitetele sectoriale, standardele ocupaţionale şi de calificare;

i)implementează, gestionează şi actualizează Registrul naţional al standardelor, ce cuprinde standardele ocupaţionale, de calificare şi standardele de pregătire profesională;
j)este Punct naţional de contact pentru Cadrul european al calificărilor, Europass, sistemul IMI, ESCO, Euroguidance;
k)elaborează metodologia privind identificarea, evaluarea şi recunoaşterea rezultatelor învăţării în contexte nonformale şi informale care se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei;
l)elaborează metodologia de acordare a creditelor transferabile în învăţarea pe tot parcursul vieţii, care se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei;
m)elaborează studii şi propuneri vizând îmbunătăţirea sistemului naţional al calificărilor şi armonizarea acestuia cu cele din spaţiul european;
n)organizează programe specifice de instruire şi formare profesională a adulţilor în materie de calificări pentru personalul instituţiilor şi unităţilor de învăţământ, precum şi pentru persoane fizice sau persoane juridice de drept privat interesate;
o)propune Ministerului Educaţiei proiecte de acte normative, în domeniile sale de competenţă;
p)înfiinţează şi organizează în structura sa Centrul Naţional de Acreditare, denumit în continuare *CNA*, fără personalitate juridică, cu scopul de a autoriza/acredita centre de evaluare a competenţelor profesionale dobândite, în contexte de învăţare nonformală şi informală, denumite în continuare *centre de evaluare*. CNA realizează şi autorizarea/acreditarea de organisme de evaluare;
q)atribuţiile specifice şi regulamentul de organizare şi funcţionare ale CNA se aprobă prin decizie a preşedintelui ANC, cu avizul Ministerului Educaţiei.

(2)CNA exercită următoarele atribuţii principale:
a)realizează autorizarea/acreditarea centrelor de evaluare prevăzute la alin. (1) lit. p), altele decât instituţiile de învăţământ superior;
b)sprijină procesul de corelare a sistemului naţional de recunoaştere şi certificare a competenţelor profesionale obţinute în contexte de învăţare nonformală şi informală cu directivele, recomandările şi tendinţele în materie existente la nivelul Uniunii Europene;
c)implementează, gestionează şi actualizează Registrul naţional al centrelor de evaluare a competenţelor profesionale obţinute în contexte de învăţare nonformală şi informală;
d)evaluează şi certifică evaluatorii de competenţe profesionale, evaluatorii de evaluatori şi evaluatorii externi;
e)stabileşte, printr-o metodologie aprobată prin ordin al ministrului educaţiei, criteriile şi procedurile de evaluare şi certificare a evaluatorilor de competenţe profesionale, a evaluatorilor de evaluatori şi a evaluatorilor externi;
f)organizează programe specifice de instruire şi formare profesională în materie de validare a competenţelor profesionale obţinute în contexte de învăţare nonformală şi informală, pentru evaluatorii înscrişi sau în curs de înscriere în Registrul naţional al evaluatorilor;
g)organizează şi administrează Registrul naţional al evaluatorilor, care cuprinde evaluatorii de competenţe profesionale, evaluatorii de evaluatori şi evaluatorii externi certificaţi;
h)gestionează şi actualizează certificatele eliberate de centrele de evaluare a competenţelor profesionale obţinute în contexte de învăţare nonformală şi informală, eliberate de alţi furnizori decât instituţiile de învăţământ;
i)propune şi aprobă ghiduri şi proceduri în aria sa de competenţe.

(3) Procesul de autorizare/acreditare a centrelor de evaluare a competenţelor profesionale obţinute în contexte de învăţare nonformală şi informală este reglementat prin ordin al ministrului educaţiei, la propunerea ANC prin CNA.

(4) Centrul de evaluare şi certificare autorizat/acreditat, respectiv instituţiile de învăţământ superior autorizate/acreditate prevăzute la art. 74 alin. (1) eliberează certificate, după caz, astfel:
a)certificat de calificare - se eliberează în cazul în care candidatul a fost declarat competent pentru toate rezultatele învăţării asociate tuturor competenţelor aferente unei calificări sau unei ocupaţii, conform standardului de calificare sau standardului ocupaţional;
b)certificat de competenţe profesionale sau de calificare parţială prin microcertificare - se eliberează în cazul în care candidatul a fost declarat competent pentru rezultatele învăţării asociate uneia sau mai multor competenţe aferente unei calificări sau unei ocupaţii, conform standardului de calificare sau standardului ocupaţional;
c)certificat de competenţe transversale - se eliberează în cazul în care candidatul a fost declarat competent pentru rezultatele învăţării asociate uneia sau mai multor competenţe aferente, conform unor standarde aprobate prin ordin al ministrului educaţiei, la propunerea ANC şi ARACIS.
(5) Certificatele prevăzute la alin. (4) se eliberează însoţite de o anexă a certificatului, denumită supliment descriptiv al certificatului, în care se precizează rezultatele învăţării asociate competenţelor pentru care candidatul a fost declarat competent.
(6) Validarea competenţelor profesionale obţinute în contexte de învăţare nonformală şi informală, în toate etapele sale de identificare, documentare, evaluare şi certificare, are la bază utilizarea rezultatelor învăţării.
(7) Pentru realizarea atribuţiilor prevăzute la alin. (1), ANC foloseşte, în condiţiile legii, specialişti şi evaluatori externi, pe bază de contract civil încheiat, contractaţi în acest scop.
(8)ANC este instituţie de reglementare pentru ocupaţiile de specialist în sisteme de calificare şi de evaluator de competenţe profesionale.
(9)ANC înfiinţează şi gestionează registrul specialiştilor în sisteme de calificare.
(10) Instituţiile de învăţământ superior recrutează specialişti în sisteme de calificări care sunt responsabili în procesul de organizare a programelor de studii universitare şi de pregătire profesională.

Art. 197
Ministerul Educaţiei împreună cu Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale elaborează un set de indicatori statistici pentru monitorizarea, analiza şi prognoza activităţilor de învăţare pe tot parcursul vieţii.

TITLUL III: Statutul personalului din învăţământul superior

CAPITOLUL I: Personalul din învăţământul superior

Art. 198
(1) Personalul din învăţământul superior este format din personal didactic şi personal administrativ din învăţământ.
(2) Personalul didactic este format din personal didactic de predare/cercetare şi personal didactic/de cercetare auxiliar din instituţii de învăţământ superior,

biblioteci universitare şi biblioteci centrale universitare. În învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională, personalul didactic de predare include şi instructorii militari, instructorii de informaţii, precum şi instructorii de ordine publică.
(3) Prin personal didactic de predare/cercetare, în sensul prezentei legi, se înţelege personalul care deţine, în mod legal, una dintre funcţiile didactice universitare sau de cercetare prevăzute de prezenta lege, care aparţine unei instituţii de învăţământ superior şi care desfăşoară activităţi didactice şi/sau de cercetare.
(4)În raport cu relaţiile de muncă stabilite cu instituţia de învăţământ superior, personalul didactic poate fi: titular sau asociat. În raport cu participarea la procesul didactic şi cu gradul de pregătire profesională, personalul didactic poate fi: personal didactic de predare, personal de cercetare şi personal didactic auxiliar.
(5) Funcţiile didactice auxiliare sunt stabilite în anexele legilor de salarizare, cu posibilitatea completării lor prin ordin al ministrului educaţiei şi al ministrului muncii şi solidarităţii sociale, în funcţie de necesităţile instituţiilor de învăţământ superior sau ale bibliotecilor centrale universitare.
(6) Personalul de sprijin în vederea desfăşurării procesului educaţional printr-o abordare integrată a nevoilor studentului, profesionişti din alte domenii fundamentale ale dezvoltării tânărului, precum sănătate, consiliere/evaluare/terapie psihologică şi asistenţă socială, este încadrat în sistemul de învăţământ superior cu statut de personal didactic auxiliar.

Art. 199

(1) Prin personal didactic titular se înţelege personalul didactic care ocupă o funcţie didactică într-o instituţie de învăţământ superior, obţinută prin concurs, pe perioadă nedeterminată, precum şi personalul didactic menţinut în funcţia didactică, conform prevederilor art. 219 alin. (3). Personal didactic titular este şi personalul didactic care beneficiază de rezervare de post, în condiţiile legii. Cadrele didactice şi de cercetare angajate pe perioadă determinată au statut de cadru didactic şi de cercetare asociat.
(2) Calitatea de titular există numai în raport cu o singură instituţie de învăţământ superior sau cu o singură instituţie de cercetare-dezvoltare; când un cadru didactic desfăşoară activităţi didactice sau de cercetare ştiinţifică în mai multe instituţii de învăţământ superior ori de cercetare-dezvoltare, calitatea de titular poate fi numai la una dintre ele, iar în celelalte, calitatea este de cadru didactic sau de cercetător asociat.
(3) Funcţiilor de cercetare-dezvoltare din instituţiile de învăţământ superior şi personalului care le ocupă li se aplică prevederile Legii nr. **319/2003** privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare, cu completările ulterioare.
(4)În cazul desfiinţării unei instituţii de învăţământ superior de stat, personalul astfel disponibilizat beneficiază de salarii compensatorii, conform legislaţiei în vigoare.
(5) Angajarea personalului didactic şi de cercetare auxiliar şi administrativ din învăţământ se face prin concurs organizat potrivit legii.
(6) Atribuţiile personalului didactic auxiliar şi administrativ sunt stabilite în fişa postului, avizată, după caz, de decan, de directorul departamentului, de conducătorul şcolii doctorale sau directorul de extensie, de şeful ierarhic superior din cadrul structurilor administrative şi aprobată de rector, respectiv director general în cazul bibliotecilor centrale universitare. Fişa individuală a postului este anexă la contractul individual de muncă.

(7)Încadrarea într-o funcţie didactică de predare sau didactică auxiliară este condiţionată de prezentarea unui certificat medical, eliberat pe un formular specific adoptat prin ordin comun al ministrului educaţiei şi al ministrului sănătăţii. Avizele pentru exercitarea profesiei sunt stabilite prin ordin comun al ministrului educaţiei şi al ministrului sănătăţii.
(8) Menţinerea într-o funcţie didactică de predare sau didactică auxiliară este condiţionată de un control medical periodic. Periodicitatea şi acordarea avizelor pentru exercitarea profesiei sunt stabilite prin ordin comun al ministrului educaţiei şi al ministrului sănătăţii, iar fondurile necesare acestor controale sunt asigurate de la bugetul de stat.
(9) Personalul didactic de predare şi didactic auxiliar care se consideră nedreptăţit poate solicita o expertiză a capacităţii de muncă în domeniul educaţiei.
(10)În situaţii de inaptitudine profesională de natură psihocomportamentală a personalului angajat într-o instituţie de învăţământ superior, instituţia poate solicita, la sesizarea oricărui factor implicat în procesul educaţional, prin hotărâre a consiliului de administraţie, un nou examen medical complet.
(11) Situaţiile de inaptitudine profesională de natură psihocomportamentală sunt analizate şi stabilite de către o comisie formată din 3-5 membri, medici specialişti, constituită la nivelul centrului universitar în baza unui protocol între Ministerul Educaţiei şi Ministerul Sănătăţii, care realizează expertiza capacităţii de muncă în domeniul educaţiei.
(12) Refuzul personalului didactic de a se prezenta la controlul medical constituie abatere disciplinară şi poate duce la desfacerea contractului individual de muncă.

CAPITOLUL II: Funcţiile didactice şi de cercetare şi ocuparea posturilor

Art. 200

(1)În instituţiile de învăţământ superior, funcţiile didactice sunt:
a)asistent universitar;
b)lector universitar/şef de lucrări universitar;
c)conferenţiar universitar;
d)profesor universitar.

(2)În instituţiile de învăţământ superior, funcţiile de cercetare sunt:
a)asistent de cercetare;
b)cercetător ştiinţific;
c)cercetător ştiinţific gradul III;
d)cercetător ştiinţific gradul II;
e)cercetător ştiinţific gradul I.

(3) Echivalenţa funcţiilor din cercetare cu funcţiile didactice operează în ambele sensuri, numai cu aprobarea senatului universitar, şi este următoarea:
a)cercetător ştiinţific se echivalează cu asistent universitar, pentru persoanele care deţin o diplomă de doctor;
b)cercetător ştiinţific gradul III se echivalează cu lector universitar/şef de lucrări;
c)cercetător ştiinţific gradul II se echivalează cu conferenţiar universitar;
d)cercetător ştiinţific gradul I se echivalează cu profesor universitar.
(4)În instituţiile de învăţământ superior poate funcţiona personal didactic asociat, pentru funcţiile didactice prevăzute la alin. (1), şi personal de cercetare asociat, pentru funcţiile de cercetare prevăzute la alin. (2).

(5)În învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională pot funcţiona instructori asociaţi, pentru categoriile prevăzute la art. 83 alin. (9), în condiţiile stabilite prin ordine şi instrucţiuni proprii.

Art. 201

(1) Metodologia-cadru de concurs pentru ocuparea posturilor vacante va fi stabilită prin hotărâre a Guvernului, iniţiată de Ministerul Educaţiei.
(2) Metodologia-cadru va stabili, pentru fiecare funcţie didactică sau de cercetare, cerinţele minime pentru prezentarea la concurs, cu referire la standardele minimale stabilite în conformitate cu art. 156 alin. (1) lit. a), modul de organizare şi de desfăşurare a concursului, de soluţionare a contestaţiilor, conflictele de interese şi incompatibilităţile, în vederea asigurării calităţii, a respectării eticii şi deontologiei universitare şi a legislaţiei în vigoare.
(3) Instituţiile de învăţământ superior au obligaţia să respecte metodologia-cadru prevăzută la alin. (1) şi să publice toate posturile scoase la concurs, însoţite de programa aferentă concursului, cu cel puţin două luni înainte de concurs. Publicarea posturilor scoase la concurs se face cel puţin pe site-ul web propriu şi pe un site web specializat, administrat de Ministerul Educaţiei.
(4) Se interzice ocuparea concomitentă de către soţi, afini şi rude până la gradul al III-lea inclusiv a funcţiilor prin care fiecare se află faţă de celălalt într-o poziţie directă de conducere, control, autoritate sau evaluare instituţională direct, la orice nivel, în aceeaşi instituţie de învăţământ superior.
(5)Încălcarea prevederilor alin. (3) şi (4) duce la invalidarea concursului şi la sancţionarea celor vinovaţi pe baza metodologiei-cadru prevăzute la alin. (1).
(6) Ocuparea posturilor didactice, evaluarea, motivarea, formarea continuă şi concedierea personalului didactic şi de cercetare sunt de competenţa instituţiilor de învăţământ superior, în baza legislaţiei în vigoare, a metodologiei-cadru prevăzute la alin. (1) şi a cartei universitare.
(7) Nu pot ocupa o funcţie didactică în învăţământul superior persoanele condamnate penal definitiv pentru săvârşirea cu intenţie a unei infracţiuni pentru care nu a intervenit reabilitarea.
(8)În vederea ocupării unui post sau în termen de 2 ani de la ocuparea acestuia, personalul didactic din învăţământul superior parcurge un program universitar de formare psihopedagogică pentru învăţământul superior, de 30 de credite de studii transferabile ECTS/SECT.

Art. 202

(1) Angajarea pe un post didactic sau de cercetare se face pe perioadă nedeterminată sau determinată. Angajarea pe perioadă nedeterminată, pe orice funcţie didactică sau de cercetare, este posibilă numai prin concurs public, organizat de instituţia de învăţământ superior.
(2) La concursul pentru un post didactic sau de cercetare pot participa cetăţeni români ori străini, fără nicio discriminare, în condiţiile legii.
(3) Prin excepţie de la prevederile legislaţiei muncii, durata unei perioade determinate este de maximum 4 ani.
(4) Studenţii-doctoranzi pot fi angajaţi pe o perioadă determinată de maximum 6 ani.
(5) Contractul de angajare pe perioadă determinată încheiat între instituţia de învăţământ şi membri ai personalului didactic şi de cercetare în urma unui concurs poate fi reînnoit, în funcţie de rezultatele profesionale personale, evaluate pe baza criteriilor adoptate de senatul universitar, precum şi în funcţie de nevoile de

angajare şi de resursele financiare ale instituţiei, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.
(6) Angajarea pentru participarea la proiecte de cercetare în domeniul educaţiei şi formării profesionale sau în proiecte naţionale/europene/internaţionale se poate face pe perioadă determinată, fără parcurgerea altor formalităţi prealabile şi/sau procese de selecţie, pentru personalul nominalizat în listele de personal ca membri în echipa proiectului, precum şi pentru personalul instituţiei de învăţământ superior. În cazul personalului din instituţia de învăţământ superior, angajarea în cadrul unui proiect se realizează în baza deciziei rectorului, prin încheierea unui contract individual de muncă, fără afectarea normei de bază a angajatului. Salariul va fi acordat în limita fondurilor disponibile, conform prevederilor din contractul de finanţare/regulilor finanţatorului.
(7)În raport cu necesităţile beneficiarilor şi cele academice proprii, consiliul de administraţie aprobă, pe o durată determinată, invitarea în cadrul instituţiei de învăţământ superior a unor cadre didactice universitare, instructori militari, instructori de informaţii, instructori de ordine publică şi a altor specialişti cu valoare recunoscută în domeniu, din ţară sau din străinătate, în calitate de cadre didactice universitare asociate invitate. Remunerarea cadrelor didactice universitare din străinătate se poate face cu o sumă forfetară brută, care să acopere atât tarifele de predare, stabilite conform tarifelor reglementate de instituţia de învăţământ de provenienţă, cât şi alocaţiile de transport şi cazare.
(8) Angajarea specialiştilor cu valoare ştiinţifică şi profesională recunoscută în domeniu, din ţară sau din străinătate, care nu deţin diploma de doctor, în calitate de cadre didactice asociate invitate, se avizează de către consiliul departamentului şi se aprobă de consiliul de administraţie. Angajarea şi încadrarea acestor specialişti se realizează pe baza unei metodologii proprii aprobate de senatul universitar.
(9) Acolo unde este cazul, obţinerea permisului de muncă este în sarcina instituţiei de învăţământ superior angajatoare.
(10)În departamente, în şcoli doctorale, în institute de cercetare, în centre de cercetare şi microproducţie sau în alte unităţi poate funcţiona, pe posturi distincte, şi personal de cercetare, personal de cercetare asociat, inclusiv studenţi din cele 3 cicluri, precum şi alte categorii de personal, potrivit legii.
(11) Senatul universitar poate echivala calitatea de profesor universitar pentru specialiştii de prestigiu care deţin această calitate, precum şi calitatea de conducător de doctorat, dobândite în una dintre instituţiile de învăţământ superior dintre cele mai prestigioase instituţii de învăţământ superior din lume, conform listei aprobate de Ministerul Educaţiei, prin ordin al ministrului educaţiei.

Art. 203
(1) Posturile didactice rezervate, vacante ori temporar vacante sunt acoperite cu prioritate de personalul didactic titular al instituţiei ori de personalul didactic asociat, prin plata cu ora, conform prezentei legi.
(2) Funcţiile şi gradele de cercetător ştiinţific în reţeaua învăţământului superior se obţin potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art. 204
(1)În baza metodologiei-cadru prevăzute la art. 201 alin. (1) şi a legislaţiei în vigoare, instituţiile de învăţământ superior îşi stabilesc metodologia proprie de ocupare a funcţiilor didactice şi de cercetare, care se aprobă de senatul universitar.
(2) Metodologia proprie menţionată la alin. (1) nu poate face referire la vechime şi nu poate conţine prevederi discriminatorii referitoare la persoanele din afara

instituţiei sau ţării faţă de persoanele din instituţie ori din ţară. Instituţiile de învăţământ superior pot stabili standarde minimale suplimentare de prezentare la concurs, în plus faţă de standardele minimale stabilite în conformitate cu art. 156 alin. (1) lit. a).
(3) Rezultatele concursurilor se aprobă de senatul universitar, iar încadrarea pe post se face începând cu prima zi a semestrului următor concursului.

Art. 205
(1) Directorii departamentelor, decanii facultăţilor şi rectorul răspund în faţa senatului universitar pentru buna desfăşurare a concursurilor de ocupare a posturilor, în condiţiile respectării normelor de calitate, de etică şi deontologie universitară şi a legislaţiei în vigoare.
(2)În condiţiile constatării unor nereguli, senatul universitar poate aplica sancţiuni specificate în metodologia proprie, putând fi dispusă inclusiv demiterea directorilor de departamente şi a decanilor, la propunerea justificată a consiliului de administraţie, sau a rectorului ori din oficiu, cu avizul acestora.
(3)În cazul constatării nerespectării prevederilor legale în procedura de ocupare a posturilor didactice şi de cercetare, Ministerul Educaţiei poate aplica sancţiuni prevăzute de prezenta lege, pe baza unui raport întocmit de CNATDCU.
(4)În cazul în care instanţele de judecată constată încălcarea procedurilor de desfăşurare a concursului pentru ocuparea posturilor didactice şi de cercetare din instituţiile de învăţământ superior, concursul se anulează şi se reia.

Art. 206
(1) Pentru ocuparea funcţiei didactice de asistent universitar este necesar ca persoana să deţină o diplomă de doctor sau să fie înmatriculată la un program de studii doctorale, fără depăşirea perioadei maxime de studii, care include prelungirile admisibile conform legii. De asemenea, este necesară şi îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, specifice funcţiei, aprobate de senatul universitar, fără impunerea unor condiţii de vechime, conform legii.

(2) Condiţiile minimale pentru ocuparea funcţiei didactice de lector universitar/şef de lucrări universitar sunt următoarele:
a)deţinerea diplomei de doctor;
b)îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, specifice funcţiei, aprobate de senatul universitar, fără impunerea unor condiţii de vechime, conform legii.

(3) Condiţiile pentru ocuparea funcţiei didactice de conferenţiar universitar sunt următoarele:
a)deţinerea diplomei de doctor;
b)îndeplinirea standardelor minimale pentru ocuparea funcţiei de conferenţiar universitar, standarde aprobate conform art. 156;
c)îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, specifice funcţiei, aprobate de senatul universitar, fără impunerea unor condiţii de vechime, conform legii.

(4) Condiţiile pentru ocuparea funcţiei didactice de profesor universitar sunt următoarele:
a)deţinerea diplomei de doctor;
b)deţinerea atestatului de abilitare;

c)îndeplinirea standardelor minimale pentru ocuparea funcţiei de profesor universitar, standarde aprobate conform art. 156;
d)îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, specifice funcţiei, aprobate de senatul universitar, fără impunerea unor condiţii de vechime, conform legii.
(5)În instituţiile de învăţământ superior, suplimentar faţă de alte condiţii stabilite de lege, funcţia de asistent de cercetare ştiinţifică poate fi ocupată numai de persoane care sunt studenţi-doctoranzi sau care deţin diploma de doctor.
(6)În instituţiile de învăţământ superior, suplimentar faţă de alte condiţii stabilite de lege, funcţiile de cercetător ştiinţific CS, CS III, CS II şi CS I pot fi ocupate numai de persoane care deţin diploma de doctor.
(7)În învăţământul superior medical, candidaţii la concursul pentru ocuparea postului de asistent universitar trebuie să aibă cel puţin titlul de medic rezident/medic stomatolog rezident. Fac excepţie posturile de la disciplinele care nu au corespondent în reţeaua Ministerului Sănătăţii şi cele de la disciplinele preclinice.
(8)În învăţământul superior medical, candidaţii la concursul pentru ocuparea posturilor de şef de lucrări trebuie să aibă şi titlul de medic specialist/medic stomatolog specialist, iar candidaţii la concursul pentru ocuparea posturilor de conferenţiar sau de profesor universitar trebuie să aibă şi titlul de medic primar/medic stomatolog primar. Fac excepţie posturile de la disciplinele care nu au corespondent în reţeaua Ministerului Sănătăţii şi cele de la disciplinele preclinice.

CAPITOLUL III: Promovarea în carieră

Art. 207
(1) Metodologia-cadru privind organizarea şi desfăşurarea examenului de promovare în cariera didactică se aprobă prin hotărâre a Guvernului, iniţiată de Ministerul Educaţiei.
(2) Instituţiile de învăţământ superior au obligaţia să respecte metodologia prevăzută la alin. (1) şi să publice posturile vacante pentru promovare în cariera didactică cel puţin pe site-ul web propriu şi pe un site web specializat administrat de Ministerul Educaţiei.
(3) Prevederile art. 12 şi 205 sunt incidente şi în ceea ce priveşte organizarea, desfăşurarea şi ocuparea posturilor didactice prin examene de promovare în cariera didactică.
(4) Prevederile art. 211 alin. (16) şi (17) se aplică şi cadrelor didactice titulare care au promovat prin examen în cariera didactică.

Art. 208
(1) Personalul didactic titular prevăzut la art. 199 alin. (1) are dreptul de a promova în cariera didactică, pe bază de examen, în una dintre funcţiile didactice prevăzute de art. 200 alin. (1) lit. b), c) şi d), în limita posturilor didactice vacante aprobate anual în acest scop de consiliul de administraţie.
(2) Consiliul de administraţie al instituţiei de învăţământ superior, la propunerea consiliului departamentului, aprobă cererile privind înscrierea la examen în vederea promovării în cariera didactică.
(3) Cererile de înscriere la examenul de promovare în cariera didactică cuprind precizarea funcţiei didactice şi a postului pentru care se depune candidatura.

(4) La examenul pentru promovarea în cariera didactică pot participa cadrele didactice titulare care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:
a)să fi avut calificativul "foarte bine" în ultimii 3 ani;
b)să nu aibă o sancţiune disciplinară neradiată în condiţiile prezentei legi;
c)să îndeplinească standardele de ocupare a posturilor didactice, specifice funcţiei, prevăzute la art. 206 alin. (2), (3) sau (4), după caz.

Art. 209

(1) Nu pot fi membri ai comisiilor constituite pentru organizarea şi desfăşurarea examenului în vederea promovării în cariera didactică persoanele care au soţul sau soţia, rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv în rândul candidaţilor.
(2) Rezultatele examenelor de promovare în cariera didactică se aprobă de senatul universitar, iar încadrarea pe post se face începând cu prima zi a semestrului următor examenului.

CAPITOLUL IV: Statele de funcţii şi norma universitară

Art. 210

(1) Statele de funcţii ale personalului universitar se întocmesc anual, prin stabilirea de norme universitare, înainte de începerea fiecărui an universitar, şi nu se pot modifica în timpul anului universitar.

(2) Funcţiile universitare şi numărul posturilor se stabilesc ţinând seama de:
a)planurile de învăţământ;
b)formaţiunile de studiu;
c)normele universitare.
(3)În statul de funcţii sunt înscrise, în ordine ierarhică, posturile universitare ocupate sau vacante, specificându-se funcţiile didactice şi de cercetare corespunzătoare şi numărul săptămânal de ore convenţionale repartizate pe activităţi prevăzute la art. 211 alin. (1) şi (2).
(4) Statele de funcţii se întocmesc la nivelul departamentelor sau al şcolilor doctorale, prin consultarea membrilor acestora. La departamentele cu discipline la mai multe facultăţi, statele de funcţii se completează pe baza notelor de comandă, avizate de conducerea instituţiei de învăţământ superior.
(5) Statul de funcţii al personalului universitar se avizează de consiliul facultăţii sau, după caz, de consiliul şcolii doctorale, respectiv de către rectorul instituţiei de învăţământ superior şi se aprobă de senatul universitar.
(6) Numărul posturilor pentru personalul didactic auxiliar şi pentru personalul administrativ se stabileşte de senatul universitar, la propunerea rectorului, în funcţie de bugetul şi specificul instituţiei, al facultăţii, al programului de studii, al departamentului sau al şcolii doctorale şi în funcţie de structura tehnico-administrativă.

Art. 211

(1) Norma universitară cuprinde norma didactică şi/sau norma de cercetare.

(2) Norma didactică poate cuprinde:
a)activităţi de predare: curs;
b)activităţi aplicative: seminar, proiect, lucrări practice şi de laborator, practică, îndrumarea proiectelor de an;
c)îndrumarea elaborării lucrărilor de licenţă, precum şi a proiectelor de diplomă;

d)îndrumarea elaborării disertaţiilor de masterat;
e)îndrumarea elaborării tezelor de doctorat;
f)alte activităţi didactice, practice şi de cercetare ştiinţifică înscrise în planurile de învăţământ;
g)conducerea activităţilor didactico-artistice sau sportive;
h)activităţi de evaluare;
i)tutorat, consultaţii, îndrumarea cercurilor ştiinţifice studenţeşti, precum şi îndrumarea şi consilierea studenţilor în cadrul mobilităţilor;
j)participarea la consilii şi în comisii în interesul învăţământului;
k)activităţi de elaborare a materialelor didactice;
l)crearea de conţinut digital pentru disciplinele din domeniul de specializare;
m)participarea în comisii specifice derulării activităţilor din cadrul departamentului, şcolii doctorale, facultăţii, IOSUD sau universităţii;
n)îndrumare/coordonare a studenţilor înmatriculaţi în cadrul unui program de studiu ca tutore de an;
o)alte activităţi profesionale specifice în domeniul ştiinţific de competenţă.

(3) Norma de cercetare cuprinde:
a)activităţi de cercetare ştiinţifică specifică domeniului de specializare;
b)activităţi specifice pentru depunerea de granturi în competiţii interne, naţionale şi internaţionale sau în colaborare cu mediul privat;
c)activităţi de transfer tehnologic şi ştiinţific;
d)activităţi de publicare a rezultatelor obţinute în urma cercetării ştiinţifice/didactice.
(4) Activităţile aferente unei norme universitare prevăzute la alin. (1)-(3) sunt cuantificate în fişa individuală anuală a postului prin ore convenţionale. Ponderea minimă a fiecărui tip de activitate de la alin. (1) este stabilită, în funcţie de misiunea asumată, de senatul universitar, în funcţie de specificul şi domeniul de specializare. Suma tuturor orelor cumulate prin activităţile unei norme universitare trebuie să corespundă unei norme anuale de 8 ore zilnic.
(5) Norma didactică săptămânală în învăţământul superior se cuantifică în ore convenţionale, cu timpul de muncă focalizat pe activităţi universitare, nu pe momentul realizării lor.
(6) Norma didactică se stabileşte conform planului de învăţământ şi se calculează ca normă medie săptămânală, indiferent de perioada semestrului universitar în care este efectuată. Norma medie săptămânală se stabileşte prin împărţirea numărului de ore convenţionale din fişa individuală anuală a postului la numărul de săptămâni înscris în planul de învăţământ pentru activitatea didactică de predare şi aplicativă din întregul an universitar.
(7) Ora convenţională este ora didactică de activităţi prevăzute la alin. (2) lit. b) din învăţământul universitar de licenţă.
(8)În învăţământul de scurtă durată şi cel universitar de licenţă, ora de activităţi de predare reprezintă două ore convenţionale.
(9)În învăţământul universitar de masterat şi în învăţământul universitar de doctorat, ora de activităţi de predare reprezintă 2,5 ore convenţionale, iar ora de activităţi prevăzute la alin. (2) lit. b) reprezintă 1,5 ore convenţionale.
(10)În cazul predării integrale în limbi de circulaţie internaţională, la ciclurile de licenţă, masterat şi doctorat, activităţile de predare, activităţile aplicative sau alte activităţi pot fi normate cu un coeficient suplimentar multiplicativ de 1,25. Fac excepţie de la această prevedere orele de predare a limbii respective.
(11) Activităţile prevăzute la alin. (2) lit. c)-k) şi alin. (3), cuprinse în norma universitară, se cuantifică în ore convenţionale, printr-o metodologie aprobată de

senatul universitar, în funcţie de domeniul şi ciclul de studii, astfel încât unei ore fizice de activităţi să îi corespundă minimum 0,5 ore convenţionale.

(12) Norma didactică săptămânală minimă pentru activităţile prevăzute la alin. (2) lit. a)-g) se stabileşte după cum urmează:
a)profesor universitar: 7 ore convenţionale, dintre care cel puţin 4 ore convenţionale de activităţi de predare;
b)conferenţiar universitar: 8 ore convenţionale, dintre care cel puţin 4 ore convenţionale de activităţi de predare;
c)lector universitar/şef de lucrări: 10 ore convenţionale, dintre care cel puţin două ore convenţionale de activităţi de predare;
d)asistent universitar: 11 ore convenţionale, cuprinzând doar activităţi prevăzute la alin. (2) lit. b), c) şi f) în cadrul programelor de studii de scurtă durată, studii universitare de licenţă, respectiv studii universitare de masterat.
(13)În instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională, norma didactică săptămânală pentru instructorii militari, instructorii de informaţii şi instructorii de ordine publică se stabileşte prin instrucţiuni proprii.
(14) Prin excepţie, norma personalului didactic prevăzut la alin. (12) lit. a)-c) care, datorită specificului disciplinelor, nu are în structura postului ore de curs, se majorează cu două ore convenţionale.
(15) Norma didactică nu poate depăşi 16 ore convenţionale pe săptămână.
(16) Norma didactică prevăzută la alin. (12) şi (14) reprezintă limita minimă privind normarea activităţii didactice. Senatul universitar, în baza autonomiei universitare, poate mări, prin regulament, norma didactică săptămânală minimă, cu respectarea standardelor de asigurare a calităţii, fără a depăşi limita maximă prevăzută la alin. (15).
(17) Norma didactică a personalului didactic care nu desfăşoară activităţi de cercetare ştiinţifică sau echivalente acestora este superioară celei minime, fără a depăşi limita maximă prevăzută la alin. (15), conform deciziei consiliului facultăţii, la propunerea directorului de departament sau a directorului consiliului şcolii doctorale.
(18) Prin excepţie, în situaţia în care norma didactică nu poate fi alcătuită conform alin. (12) şi (14), diferenţele până la norma didactică minimă se completează cu activităţi de cercetare ştiinţifică, cu acordul consiliului facultăţii sau al consiliului şcolii doctorale, la propunerea directorului de departament sau a directorului şcolii doctorale şi cu aprobarea consiliului de administraţie. Diminuarea normei didactice este de cel mult 1/2 din norma respectivă, iar ora de cercetare este echivalentă cu 0,5 ore convenţionale. Cadrul didactic îşi menţine calitatea de titular în funcţia didactică obţinută prin concurs.
(19) Cadrele didactice titulare a căror normă didactică nu poate fi constituită conform prevederilor alin. (12)-(18) pot fi trecute temporar, la cererea acestora, cu normă integrală de cercetare ştiinţifică, menţinându-şi calitatea de titular în funcţia didactică obţinută prin concurs. În această perioadă, cadrul didactic are obligaţiile personalului de cercetare din învăţământul superior.
(20)În limitele prevăzute de prezentul articol, senatul universitar stabileşte, diferenţiat, norma universitară efectivă, în funcţie de domeniu, de specializare, de ponderea disciplinelor în pregătirea de specialitate a studenţilor şi de dimensiunea formaţiunilor de studiu.
(21)În departamente, şcoli doctorale, precum şi unităţi sau centre de cercetare şi microproducţie poate funcţiona pe posturi distincte şi personal de cercetare cu contract individual de muncă pe perioadă determinată sau nedeterminată.

(22) Personalul de cercetare din învăţământul superior desfăşoară activităţi specifice, stabilite în fişa individuală a postului de către conducerea departamentului sau a şcolii doctorale.
(23) Personalul didactic auxiliar şi administrativ din învăţământul superior desfăşoară activităţi specifice stabilite în fişa individuală a postului. În instituţiile de învăţământ superior de stat, timpul săptămânal de lucru al acestuia este identic cu cel stabilit pentru personalul cu funcţii echivalente din celelalte sectoare bugetare, potrivit legii.
(24) Personalul didactic şi de cercetare titular care exercită o funcţie de conducere în cadrul instituţiei de învăţământ superior, de conducere, îndrumare şi control în cadrul Ministerului Educaţiei, în instituţiile aflate în subordinea şi coordonarea acestuia, precum şi al ARACIS sau este ales într-o funcţie de demnitate publică poate beneficia de o reducere a normei didactice de cel mult 50%, cu aprobarea senatului universitar. Personalul didactic care beneficiază de reducere de normă nu poate susţine ore didactice la postul de bază în regim de cumul sau plata cu ora şi nu poate susţine activităţi didactice în calitate de cadru didactic asociat în alte universităţi.
(25) Suma totală a orelor de muncă dintr-o normă universitară, realizată prin cumularea ponderilor activităţilor prevăzute la alin. (1), este de 40 de ore pe săptămână.
(26) Senatul universitar poate decide modificarea limitelor prevăzute la alin. (7) şi (8), fără a depăşi valorile maximale.
(27)În cazul formelor de învăţământ la distanţă şi cu frecvenţă redusă, instituţia de învăţământ superior elaborează un regulament aprobat de senatul universitar, care stabileşte organizarea şi activităţile didactice specifice, precum şi normarea acestora.

Art. 212

(1) Activităţile didactice care excedează norma didactică prevăzută la art. 211 sunt remunerate în regim de cumul sau plată cu ora. Un cadru didactic poate susţine maximum două norme didactice în regim de cumul sau plată cu ora, cu timpul de muncă focalizat pe activităţi universitare, nu pe momentul realizării lor.
(2) Susţinerea de către un cadru didactic universitar titular de activităţi de predare şi cercetare în alte instituţii de învăţământ superior sau de cercetare se poate face doar cu avizul consiliului de administraţie şi acordul senatului universitar.
(3) Activităţile de cercetare pe bază de contract de cercetare sunt remunerate conform legii, cartei universitare şi prevederilor contractuale. Contractul de cercetare stabileşte atât modalitatea de plată efectivă, cât şi cuantumurile.
(4) Profesorii şi conferenţiarii titulari sau directorii de granturi, care timp de 6 ani consecutivi au derulat granturi de cercetare şi au funcţionat în aceeaşi instituţie de învăţământ superior, pot beneficia de an sabatic. Pe perioada anului sabatic, aceştia beneficiază de până la un salariu de bază, cu aprobarea senatului universitar, şi îşi păstrează calitatea de titular, dar sunt scutiţi de efectuarea activităţilor din fişa postului.
(5) Cadrele didactice care sunt alese sau numite în instituţiile publice ale statului sau desfăşoară activităţi specifice funcţiei publice în ministere ori în alte organe de specialitate ale statului pot desfăşura activităţi didactice şi de cercetare aferente unei norme universitare.

CAPITOLUL V: Evaluarea calităţii activităţilor cadrelor didactice

Art. 213

(1) Datele şi informaţiile privind situaţia profesională a personalului didactic şi de cercetare şi a celui administrativ se consemnează într-o fişă personală de serviciu. Accesul la fişa personală de serviciu este permis numai persoanei în cauză, conducătorului serviciului de resurse umane şi rectorului instituţiei de învăţământ superior.
(2) Fişele de post individualizate se elaborează la nivel de departament sau şcoală doctorală, având în vedere statul de funcţii. Statul de funcţii constituie documentul legal, în baza căruia se face salarizarea lunară a fiecărui membru al personalului didactic şi de cercetare.
(3)CV-urile cadrelor didactice şi de cercetare, titulare sau asociate, sunt publice pe site-ul universităţii.

Art. 214

(1) Rezultatele şi performanţele personalului didactic şi de cercetare dintr-o instituţie de învăţământ superior sunt evaluate periodic, la intervale de maximum 5 ani. Această evaluare se face în conformitate cu o metodologie aprobată şi aplicată de senatul universitar, care ia în considerare, în primul rând, activităţile didactice şi de cercetare şi participarea la proiecte de cercetare, în domeniul educaţiei şi formării profesionale sau de dezvoltare instituţională câştigate în cadrul unor competiţii naţionale sau internaţionale, precum şi alte activităţi.
(2) Instituţia de învăţământ superior are obligativitatea organizării procesului de evaluare semestrială de către studenţi a prestaţiei cadrelor didactice. Rezultatele statistice ale evaluărilor sunt informaţii publice.
(3) Salarizarea personalului didactic şi de cercetare se face prin raportare la funcţia didactică/de cercetare şi în funcţie de rezultatele şi performanţele acestuia, conform legii.
(4) Contractele individuale de muncă ale personalului didactic şi de cercetare includ asumarea de către angajat a unor standarde minimale ale rezultatelor activităţilor didactice şi de cercetare, aprobate de senatul universitar, la propunerea consiliului de administraţie, şi clauze privind sancţionarea angajatului, în condiţiile neîndeplinirii acestor standarde minimale, în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Art. 215

Salarizarea personalului didactic şi de cercetare se face conform deciziilor consiliului de administraţie al instituţiei de învăţământ superior, conform legislaţiei în vigoare.

CAPITOLUL VI: Drepturi şi obligaţii ale personalului didactic din învăţământul superior. Distincţii

Art. 216

(1) Personalul din învăţământul superior are drepturi şi îndatoriri care decurg din carta universitară, din Codul de etică şi deontologie universitară, din contractul individual de muncă, precum şi din legislaţia în vigoare.
(2) Protecţia drepturilor salariaţilor, precum şi a drepturilor de proprietate intelectuală asupra creaţiei ştiinţifice, culturale sau artistice este garantată şi se asigură în conformitate cu prevederile cartei universitare şi cu legislaţia specifică în vigoare.
(3) Membrilor comunităţii universitare le este garantată libertatea academică. În baza acesteia, ei pot exprima liber opinii academice în spaţiul universitar şi au

libertatea de predare, de cercetare şi de creaţie, în conformitate cu criteriile de calitate academică.
(4) Personalul didactic şi de cercetare are dreptul de a publica studii, articole, volume sau opere de artă şi de a candida la obţinerea de granturi naţionale şi internaţionale, fără restricţii ale libertăţii academice. Instituţiile de învăţământ superior pot acoperi, în baza unei metodologii proprii, parţial sau integral, costurile asociate publicării unor lucrări ştiinţifice, la edituri proprii sau alte edituri naţionale sau internaţionale, inclusiv a publicaţiilor de tip "open access".
(5) Personalul didactic şi de cercetare are dreptul să facă parte din asociaţii şi organizaţii sindicale, profesionale şi culturale, naţionale şi internaţionale, precum şi din organizaţii politice legal constituite, în conformitate cu prevederile legii.
(6) Preşedintele României, persoanele alese în Parlament, numite în Guvern sau care îndeplinesc funcţii de specialitate specifice în aparatul Parlamentului, al Administraţiei Prezidenţiale, al Guvernului şi în Ministerul Educaţiei, precum şi cele alese de Parlament în organismele centrale ale statului, care au calitatea de cadre didactice/de cercetare titulare, pe un post didactic/de cercetare din instituţiile de învăţământ superior, au drept de rezervare a postului didactic pe perioada în care îndeplinesc aceste funcţii.
(7) Prevederile alin. (6) se aplică şi cadrelor didactice/de cercetare titulare pe un post didactic/de cercetare din instituţiile de învăţământ superior, care îndeplinesc funcţia de prefect sau subprefect, preşedinte şi vicepreşedinte al consiliului judeţean, primar, viceprimar, precum şi cadrelor didactice trecute în funcţii de conducere, de îndrumare şi de control în sistemul de învăţământ, de cultură, de tineret şi de sport. De aceleaşi drepturi beneficiază şi cadrele didactice/de cercetare titulare pe un post didactic/de cercetare din învăţământ numite ca personal de conducere sau în funcţii de specialitate specifice din cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice, ARACIS, comisiilor şi agenţiilor din subordinea Administraţiei Prezidenţiale, Parlamentului, Guvernului sau Ministerului Educaţiei.
(8) De prevederile alin. (6) beneficiază şi personalul didactic/de cercetare trimis în străinătate cu misiuni de stat, cel care lucrează în organisme internaţionale, precum şi însoţitorii acestora, dacă sunt cadre didactice titulare pe un post didactic din instituţiile de învăţământ superior.
(9) Personalului didactic/de cercetare titular pe un post didactic/de cercetare din instituţiile de învăţământ superior, solicitat în străinătate pentru predare, cercetare, activitate artistică sau sportivă, pe bază de contract, ca urmare a unor acorduri ori convenţii guvernamentale, interuniversitare sau interinstituţionale, ori trimis pentru specializare, i se rezervă postul didactic/de cercetare pentru perioada respectivă.
(10) Personalul didactic titular pe un post didactic/de cercetare din instituţiile de învăţământ superior, care, din proprie iniţiativă, solicită să se specializeze sau să participe la cercetare ştiinţifică în ţară sau în străinătate, are dreptul la concedii fără plată cu rezervarea postului didactic pe perioada concediului fără plată astfel acordat. Durata totală a acestora nu poate depăşi 3 ani într-un interval de 7 ani. Aprobările în aceste situaţii sunt de competenţa conducerii instituţiei de învăţământ superior, dacă se face dovada activităţii respective.
(11) Personalul didactic/de cercetare titular pe un post didactic/de cercetare din instituţiile de învăţământ superior poate beneficia de concediu fără plată pe timp de un an universitar, o dată la 10 ani, cu aprobarea instituţiei de învăţământ superior, cu rezervarea postului în perioada respectivă. Perioada de rezervare a postului didactic se consideră vechime în învăţământ.
(12) Cadrele didactice beneficiază, anual, de dreptul la concediu de odihnă, în perioada vacanţelor universitare, cu o durată de cel puţin 40 de zile lucrătoare. În

cazuri bine justificate, conducerea instituţiei de învăţământ superior poate întrerupe concediul legal, persoanele în cauză urmând a fi remunerate pentru munca depusă. Normele metodologice referitoare la efectuarea concediului legal se elaborează de Ministerul Educaţiei împreună cu reprezentanţii organizaţiilor sindicale reprezentative la nivel de grup de unităţi.
(13) Perioadele de efectuare a concediului de odihnă se stabilesc de consiliul de administraţie, în funcţie de interesul instituţiei de învăţământ superior şi al salariatului.
(14) Instituţiile de învăţământ superior pot asigura, integral sau parţial, transportul şi cazarea salariaţilor care domiciliază în alte localităţi, cu încadrarea în bugetul aprobat.
(15) Instituţiile de învăţământ superior pot majora salariile de bază în funcţie de specificul activităţii desfăşurate şi de calitatea acesteia. Sumele pentru aceste majorări se asigură cu încadrare în bugetul aprobat.
(16) Personalul din învăţământ beneficiază de asistenţă medicală şi stomatologică în cabinete medicale/stomatologice şi psihologice, precum şi în ambulatorii de specialitate şi unităţi sanitare publice stabilite prin protocol încheiat între Ministerul Educaţiei şi Ministerul Sănătăţii.
(17) Personalul didactic/de cercetare are dreptul la suspendarea activităţii didactice, cu rezervarea postului, pentru creşterea şi îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copiilor cu handicap, conform prevederilor legale. De acest drept poate beneficia numai unul dintre părinţi sau susţinătorii legali.

(18) Personalul din învăţământul superior poate beneficia, în condiţiile legii, pe baza aprobării senatului universitar, de următoarele drepturi:
a)acordarea unei gradaţii de merit;
b)acordarea unui concediu plătit cu durata de 6 luni, o singură dată, pentru redactarea unor lucrări în interesul învăţământului, pe bază de contract de cercetare ori de editare, în limita fondurilor alocate prin buget, din venituri proprii sau sponsorizări;
c)suportarea integrală ori parţială a cheltuielilor de deplasare şi de participare la manifestări ştiinţifice organizate în străinătate;
d)suportarea cheltuielilor de transport, dacă nu dispune de locuinţă în localitatea în care prestează munca;
e)reducerea cu 50% a costurilor de cazare, masă şi tratament în bazele de odihnă şi tratament, finanţată de la bugetul asigurărilor sociale de stat.
(19) Din sume de la bugetul de stat, Ministerul Educaţiei asigură cadrelor didactice şi de cercetare din instituţiile de învăţământ superior de stat, la data încetării de drept a contractului de muncă în urma pensionării, două salarii raportate la ultimul salariu de bază.
(20) Instituţiile de învăţământ superior pot acorda ajutoare pentru salariaţi, cu încadrarea în bugetul aprobat.

Art. 217
(1) Personalul didactic din învăţământul superior beneficiază de gradaţie de merit, acordată prin concurs. Această gradaţie se acordă pentru 16% din posturile didactice existente la nivelul instituţiei de învăţământ superior şi reprezintă 25% din salariul de bază. Gradaţia de merit se acordă pe o perioadă de 5 ani.
(2) De prevederile alin. (1) beneficiază şi personalul didactic auxiliar din bibliotecile centrale universitare şi din bibliotecile universitare.

(3) Ordinele şi medaliile care pot fi conferite de ministrul educaţiei personalului didactic sunt:
a)Ordinul Alma Mater, clasele Comandor, Cavaler şi Ofiţer; ordinul se acordă personalului didactic, de conducere şi de cercetare din învăţământul superior;
b)Medalia Membru de onoare al corpului didactic; medalia se acordă cadrelor didactice pensionabile, cu activitate deosebită în educaţie şi formare profesională.
(4) Ministrul educaţiei poate conferi plachete şi diplome aniversare instituţiilor de învăţământ superior, conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului.

Art. 218
Cadrele didactice şi studenţii/cursanţii sunt protejaţi în spaţiul universitar de autorităţile responsabile cu ordinea publică. Protecţia se asigură împotriva persoanei sau grupului de persoane care aduc atingere demnităţii umane şi profesionale a cadrelor didactice ori care împiedică exercitarea drepturilor şi a obligaţiilor lor. Protecţia este solicitată de persoana autorizată conform cartei universitare.

CAPITOLUL VII: Pensionarea

Art. 219
(1) Personalul didactic şi de cercetare se pensionează la împlinirea vârstei de 65 de ani. La cererea cadrului didactic, se poate menţine statutul de titular până la finalul anului universitar în care împlineşte vârsta de pensionare.
(2) Senatul universitar din instituţiile de învăţământ superior de stat, particulare şi confesionale, în baza criteriilor de performanţă profesională şi a situaţiei financiare, poate decide continuarea activităţii unui cadru didactic sau de cercetare după pensionare, în baza unui contract pe perioadă determinată de un an, cu posibilitatea de prelungire anuală conform cartei universitare, fără limită de vârstă.
(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), în cazul în care instituţiile de învăţământ superior nu pot acoperi normele cu titulari, pot hotărî menţinerea calităţii de titular în învăţământ şi/sau în cercetare, cu toate drepturile şi obligaţiile ce decurg din această calitate, pe baza evaluării anuale a performanţelor academice, după o metodologie stabilită de senatul universitar.
(4) Senatul universitar poate decide conferirea titlului onorific de profesor emerit, pentru excelenţă didactică şi de cercetare, cadrelor didactice care au atins vârsta de pensionare.

TITLUL IV: Asigurarea calităţii în învăţământul superior

CAPITOLUL I: Dispoziţii generale

Art. 220
(1) Prezentul titlu stabileşte cadrul legal pentru asigurarea calităţii în învăţământul superior.
(2) Misiunea activităţilor de asigurare şi evaluare a calităţii educaţiei este de a contribui la consolidarea încrederii societăţii în învăţământul superior românesc, parte a învăţământului superior european, facilitând astfel recunoaşterea studiilor efectuate şi calificărilor acordate de instituţiile de învăţământ superior, precum şi mobilitatea studenţilor şi absolvenţilor, atât în interiorul, cât şi dincolo de graniţele naţionale.

(3) Prevederile prezentului titlu se aplică tuturor instituţiilor de învăţământ superior şi organizaţiilor furnizoare de educaţie din România, precum şi instituţiilor de învăţământ superior şi organizaţiilor furnizoare de educaţie acreditate în România, care funcţionează legal pe teritoriul altor state, potrivit prevederilor legale.

Art. 221

(1) Principiile asigurării calităţii sunt:
a)responsabilitatea organizaţiilor furnizoare de educaţie/instituţiilor de învăţământ superior pentru asigurarea calităţii lor şi a activităţilor pe care acestea le desfăşoară;
b)adaptarea la diversitatea instituţiilor, programelor şi studenţilor;
c)consolidarea unei culturi a calităţii;
d)corelarea cu cerinţele şi aşteptările studenţilor, ale angajatorilor, precum şi ale tuturor părţilor interesate la nivelul societăţii;
e)centrarea preponderent pe rezultate.
(2) Asigurarea şi evaluarea calităţii se realizează cu respectarea principiilor legalităţii, responsabilităţii, independenţei şi autonomiei, eticii şi deontologiei universitare, legitimităţii, profesionalismului, imparţialităţii, transparenţei, eficienţei şi sustenabilităţii.
(3) Activităţile de evaluare a organizaţiilor furnizoare de educaţie/instituţiilor de învăţământ superior şi a programelor/domeniilor de studii de nivel universitar şi postuniversitar se realizează cu respectarea prevederilor legale privind prevenirea conflictului de interese.

Art. 222
În înţelesul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarea semnificaţie:
a)organizaţia furnizoare de educaţie este o instituţie de învăţământ. Pot furniza servicii de educaţie şi alte persoane juridice fără scop patrimonial care, în urma procesului de evaluare externă şi autorizare, dobândesc statutul de organizaţie furnizoare de educaţie ce le conferă dreptul de a desfăşura activităţi de învăţământ pe bază de programe şi/sau domenii de studii de nivel universitar şi/sau postuniversitar, legal organizate;
b)educaţia în învăţământul universitar se referă la programele şi activităţile de formare academică sau profesională a adulţilor;
c)beneficiarii direcţi ai educaţiei sunt studenţii, studenţii-doctoranzi, precum şi cursanţii cuprinşi într-o formă de educaţie în care învăţarea se realizează în contexte formale;
d)beneficiarii indirecţi ai educaţiei sunt angajatorii, angajaţii, familiile beneficiarilor direcţi şi, într-un sens larg, întreaga societate.

Art. 223
(1) Asigurarea calităţii educaţiei în învăţământul superior reprezintă un ansamblu de acţiuni de dezvoltare a capacităţii instituţionale, precum şi de elaborare, planificare şi organizare de programe de studii, de nivel universitar şi postuniversitar şi de formare profesională a adulţilor, în vederea îndeplinirii standardelor. Respectivele acţiuni sunt derulate constant şi includ un proces continuu de evaluare a calităţii educaţiei, atât a organizaţiilor furnizoare de educaţie/instituţiilor de învăţământ superior, cât şi a programelor şi domeniilor de studii de nivel universitar şi postuniversitar.

(2) Procesele de asigurare a calităţii contribuie la formarea încrederii beneficiarilor în capacitatea organizaţiei furnizoare de educaţie de a oferi servicii de educaţie în conformitate cu standardele de calitate. Asigurarea calităţii educaţiei trebuie să reprezinte o prioritate permanentă pentru orice organizaţie furnizoare de educaţie, precum şi pentru angajaţii acesteia.
(3) Evaluarea calităţii educaţiei constă în examinarea multicriterială a măsurii în care o organizaţie furnizoare de educaţie/instituţie de învăţământ superior şi programele furnizate de aceasta îndeplinesc standardele. Evaluarea calităţii educaţiei vizează, în mod fundamental, învăţarea, predarea şi evaluarea, include mediul de învăţare, dar şi legăturile relevante cu cercetarea şi inovarea. Procesul vizează şi evaluarea facilităţilor şi serviciilor oferite studenţilor sau cursanţilor, inclusiv prin măsurarea satisfacţiei acestora cu privire la acestea. Atunci când evaluarea calităţii este efectuată de însăşi organizaţia furnizoare de educaţie/instituţia de învăţământ superior, aceasta ia forma evaluării interne. Evaluarea externă a calităţii se realizează de către o autoritate cu competenţă în domeniu.
(4) Acreditarea organizaţiilor furnizoare de educaţie/instituţiilor de învăţământ superior şi a programelor/domeniilor lor de studii de nivel universitar şi postuniversitar este parte a evaluării externe a calităţii, prin care se certifică respectarea standardelor pentru organizarea şi funcţionarea acestora.

Art. 224

(1) Procesele de asigurare a calităţii trebuie organizate şi implementate astfel încât să conducă la îmbunătăţirea continuă a calităţii educaţiei şi să răspundă aşteptărilor beneficiarilor, precum şi să furnizeze informaţii comprehensive despre sistemul de învăţământ superior. Acestea trebuie prezentate într-un mod transparent şi să fie uşor accesibile tuturor persoanelor interesate.
(2) Prin asigurarea calităţii se exprimă capacitatea unei organizaţii furnizoare de educaţie/instituţii de învăţământ superior de a oferi programe şi domenii de studii de nivel universitar şi postuniversitar, în conformitate cu standardele prevăzute de legislaţia în vigoare.
(3)Îmbunătăţirea calităţii educaţiei presupune planificare, implementare, evaluare şi acţiune corectivă continuă din partea organizaţiei furnizoare de educaţie/instituţiei de învăţământ superior, bazată pe selectarea şi adoptarea celor mai potrivite proceduri în raport cu standardele prevăzute de legislaţia în vigoare.

CAPITOLUL II: Metodologia asigurării calităţii educaţiei

Art. 225

(1) Calitatea în educaţie este asigurată prin următoarele procese:
a)planificarea şi realizarea efectivă a rezultatelor aşteptate ale învăţării;
b)evaluarea internă a rezultatelor;
c)evaluarea externă a rezultatelor;
d)auditarea evaluării interne a rezultatelor.

(2) Evaluarea calităţii educaţiei se realizează pe baza următoarelor elemente:
a)criteriul - se referă la un aspect fundamental de organizare şi funcţionare a unei organizaţii furnizoare de educaţie/instituţii de învăţământ superior;

b)standardul - reprezintă descrierea cerinţelor formulate în termeni de reguli sau rezultate, care definesc nivelul minim obligatoriu de realizare a unei activităţi în educaţie;
c)indicatorul de performanţă - reprezintă un instrument de măsurare a gradului de realizare a unei activităţi desfăşurate de o organizaţie furnizoare de educaţie/instituţie de învăţământ superior, prin raportare la standarde.

(3) Elementele şi procesele de asigurare a calităţii şi relaţiile dintre ele se diferenţiază în funcţie de:
a)tipul organizaţiei furnizoare de educaţie/instituţiei de învăţământ superior şi misiunea acesteia;
b)ciclul de învăţământ universitar din care face parte programul de studii evaluat sau domeniul de studii postuniversitare şi de formare profesională a adulţilor;
c)tipul şi forma de organizare a programului de studii;
d)procesul de evaluare a calităţii.
(4) Auditarea se realizează prin evaluarea externă a mecanismelor interne de asigurare a calităţii, stabilite de o instituţie de învăţământ superior, cu scopul de a îmbunătăţi în mod continuu activităţile şi procesele la nivelul programelor de studii şi al instituţiei, prin verificarea respectării criteriilor, standardelor şi indicatorilor de performanţă aferenţi domeniului C, Managementul calităţii, descris la art. 226 alin. (4).
(5) Elementele şi procesele de evaluare externă şi de auditare se descriu printr-o metodologie elaborată de ARACIS, în concordanţă cu Standardele şi liniile directoare privind asigurarea calităţii învăţământului superior adoptate la nivelul Spaţiului european al învăţământului superior, şi aprobată prin hotărâre a Guvernului, la iniţiativa Ministerului Educaţiei. Metodologia prevede cel puţin standardele şi indicatorii de performanţă, etapele proceselor de evaluare, modalităţile de adoptare a deciziilor şi condiţiile în care o instituţie de învăţământ superior poate parcurge o procedură de evaluare externă la nivel instituţional simplificată sau, după caz, de auditare.
(6)În cadrul evaluării externe definite la alin. (1) lit. c), instituţiile de învăţământ superior pot să îşi elaboreze propriile standarde şi indicatori de performanţă de referinţă, în cadrul domeniilor şi criteriilor prevăzute la art. 226 alin. (1)-(4), în concordanţă cu misiunea asumată şi cu obiectivele strategice proprii.

Art. 226

(1) Asigurarea şi evaluarea calităţii educaţiei se referă la următoarele domenii:
a)capacitatea instituţională;
b)eficacitatea educaţională;
c)managementul calităţii.

(2) Capacitatea instituţională, care rezultă din organizarea internă şi din resursele disponibile, este descrisă prin următoarele criterii:
a)structurile şi procesele instituţionale de tip managerial şi administrativ, care implică studenţii şi alte părţi interesate;
b)baza materială şi optimizarea utilizării acesteia;
c)resurse umane adecvate şi proceduri transparente de recrutare a personalului, elaborate în condiţiile legii;
d)resursele financiare;
e)digitalizarea proceselor instituţionale;

f)colectarea, analiza şi utilizarea datelor în vederea eficientizării proceselor şi adoptării unor politici manageriale la nivel instituţional, politicilor bazate pe evidenţe.

(3) Eficacitatea educaţională, care constă în mobilizarea de resurse cu scopul de a se obţine rezultatele aşteptate ale învăţării, este descrisă prin următoarele criterii:
a)conţinutul şi relevanţa programelor de studii;
b)concordanţa dintre curriculum şi calificare;
c)învăţarea, predarea şi evaluarea centrate pe student;
d)accesibilitatea şi eficienţa resurselor şi a serviciilor de sprijin adecvate învăţării;
e)rezultatele învăţării;
f)inserţia şi retenţia pe piaţa muncii a absolvenţilor în acord cu nivelul calificării obţinute;
g)proceduri şi practici cu privire la concursul de admitere, la parcursul, recunoaşterea şi echivalarea studiilor, precum şi la certificarea rezultatelor;
h)procesul de internaţionalizare;
i)rezultatele cercetării ştiinţifice.

(4) Managementul calităţii este descris prin următoarele criterii:
a)strategii şi proceduri pentru asigurarea calităţii, inclusiv în domeniul eticii şi deontologiei universitare, care implică studenţii, angajatorii şi alte părţi interesate şi sunt aplicate în mod consecvent şi transparent;
b)funcţionalitatea structurilor de asigurare a calităţii educaţiei, inclusiv în domeniul eticii şi deontologiei universitare, conform legii;
c)proceduri privind iniţierea, monitorizarea şi revizuirea periodică a programelor şi domeniilor de studii şi activităţilor desfăşurate, care implică studenţii, angajatorii şi alte părţi interesate;
d)proceduri de evaluare periodică a calităţii activităţilor personalului didactic, didactic auxiliar şi administrativ;
e)baze de date actualizate sistematic, referitoare la asigurarea internă a calităţii;
f)transparenţa informaţiilor de interes public, inclusiv a celor privitoare la programele şi domeniile de studii oferite, precum şi cu privire la certificatele, diplomele şi calificările aferente;
g)respectarea termenelor şi a standardelor privind raportările prevăzute de legislaţia în vigoare;
h)participarea în procesele de evaluare externă, conform legii.
(5)În cazul programelor de studii integrate, oferite de două sau mai multe instituţii de învăţământ superior, asigurarea calităţii se referă la domeniile şi criteriile stabilite la nivel european, prin Abordarea europeană pentru asigurarea calităţii programelor de studii integrate, aprobată de către miniştrii educaţiei din ţările din Spaţiul european al învăţământului superior, denumită în continuare *Abordarea europeană* (*AE*).

CAPITOLUL III: Asigurarea internă a calităţii educaţiei

Art. 227
(1) La nivelul fiecărei instituţii de învăţământ superior şi organizaţii furnizoare de educaţie din România funcţionează comisia pentru evaluarea şi asigurarea calităţii, denumită în continuare *CEAC*.
(2) Organizaţia furnizoare de educaţie/Instituţia de învăţământ superior elaborează şi adoptă strategia şi regulamentul de funcţionare ale CEAC.

(3) Conducerea operativă a CEAC este asigurată de conducătorul organizaţiei furnizoare de educaţie/instituţiei de învăţământ superior sau de un coordonator desemnat de acesta.
(4) Conducătorul organizaţiei furnizoare de educaţie/instituţiei de învăţământ superior este direct responsabil de calitatea educaţiei.

(5)În cadrul instituţiilor de învăţământ superior, CEAC are următoarea componenţă:
a)persoana care asigură conducerea operativă a structurii;
b)1-3 reprezentanţi ai cadrelor didactice, aprobaţi prin vot de senatul universitar, la propunerea consiliului de administraţie;
c)un reprezentant al sindicatului reprezentativ, desemnat de acesta;
d)minimum 25% reprezentanţi ai studenţilor, desemnaţi de organizaţiile studenţeşti reprezentative;
e)1-2 reprezentanţi ai angajatorilor;
f)un reprezentant al structurii administrative din cadrul instituţiei de învăţământ superior, cu atribuţii în domeniul asigurării calităţii.
(6) Din CEAC pot face parte şi reprezentanţi ai minorităţilor naţionale, din rândul cadrelor didactice sau al studenţilor.

(7) Pentru organizaţia furnizoare de educaţie, alta decât o instituţie de învăţământ superior, CEAC cuprinde, pe lângă persoana care asigură conducerea operativă a structurii, persoane provenind din următoarele categorii:
a)1-3 reprezentanţi ai furnizorului de educaţie;
b)1-3 reprezentanţi ai beneficiarilor direcţi;
c)1-3 reprezentanţi ai angajatorilor.
(8) Membrii CEAC nu pot îndeplini funcţii de conducere în instituţia de învăţământ superior sau în organizaţia furnizoare de educaţie respectivă, cu excepţia persoanei care asigură conducerea operativă a acesteia.
(9)În raport cu performanţele realizate în domeniul îmbunătăţirii calităţii educaţiei, organizaţia furnizoare de educaţie/instituţia de învăţământ superior poate hotărî remunerarea membrilor CEAC.

Art. 228

(1) Atribuţiile CEAC sunt:
a)elaborează şi coordonează aplicarea procedurilor şi activităţilor de evaluare şi asigurare a calităţii, aprobate de conducerea organizaţiei furnizoare de educaţie/instituţiei de învăţământ superior, conform domeniilor şi criteriilor aplicabile;
b)elaborează, anual, un raport de evaluare internă privind calitatea educaţiei. Raportul este analizat în senatul universitar şi adus la cunoştinţă tuturor părţilor interesate, prin publicare pe site-ul organizaţiei furnizoare de educaţie/instituţiei de învăţământ superior;
c)formulează recomandări şi propuneri de îmbunătăţire a calităţii educaţiei şi serviciilor-suport;
d)monitorizează şi, după caz, intervine în modul în care partenerii externi, ca angajatorii sau partenerii instituţionali, sunt consultaţi şi implicaţi în procesele de asigurare internă a calităţii, la diferite niveluri ale organizaţiei furnizoare de educaţie/instituţiei de învăţământ superior.

(2) Suportul tehnic pentru realizarea atribuţiilor CEAC este asigurat de structura administrativă din cadrul instituţiei de învăţământ superior, organizată în acest scop.

CAPITOLUL IV: Procesele de evaluare externă a calităţii educaţiei şi de auditare

Art. 229

(1) Evaluarea externă a calităţii educaţiei pentru programe şi domenii de studii universitare, postuniversitare, inclusiv de formare profesională a adulţilor şi a instituţiilor de învăţământ superior şi organizaţiilor furnizoare de educaţie, se face la termenele stabilite în vederea acreditării, periodic, precum şi la iniţiativa acestora sau a Ministerului Educaţiei.
(2) Rezultatele evaluărilor se aduc la cunoştinţă persoanelor implicate şi se publică pe site-ul ARACIS, precum şi în baze de date electronice administrate de structuri internaţionale la care ARACIS a aderat pentru asigurarea transparenţei şi în vederea informării beneficiarilor educaţiei.

(3) Evaluarea externă a calităţii educaţiei se aplică pentru:
a)structura instituţională a organizaţiei furnizoare de educaţie/instituţiei de învăţământ superior;
b)programele de studii universitare de scurtă durată;
c)programele de studii universitare de licenţă;
d)domeniile de studii universitare de masterat şi doctorat;
e)domeniile de studii postuniversitare, inclusiv de formare profesională a adulţilor.
(4) Auditarea se poate aplica pentru structura instituţională a instituţiei de învăţământ superior.
(5)În procesul de evaluare externă sau de auditare, după caz, se analizează concordanţa între evaluarea internă a calităţii educaţiei şi situaţia reală.

Art. 230

(1) Orice persoană juridică, publică sau privată, interesată în furnizarea de educaţie de nivel universitar se supune procesului de evaluare în vederea acreditării, în condiţiile legii.

(2) Acreditarea presupune parcurgerea a două procese succesive:
a)autorizarea de funcţionare provizorie, care acordă dreptul de a organiza admitere la studii şi de a desfăşura proces de învăţământ;
b)acreditarea, care acordă, alături de drepturile prevăzute la lit. a), şi dreptul de a organiza, după caz, studii de scurtă durată, de licenţă, de masterat, de doctorat, studii postuniversitare şi de formare profesională a adulţilor şi examene de finalizare a acestor studii, precum şi dreptul de a emite diplome, certificate şi alte acte de studii recunoscute de Ministerul Educaţiei.

(3) Evaluarea externă a calităţii educaţiei, în vederea acreditării, se realizează, distinct, pe fiecare ciclu de studii, după cum urmează:
a)pentru fiecare program de studii din cadrul ciclului de studii universitare de scurtă durată;
b)pentru fiecare program de studii din cadrul ciclului de studii universitare de licenţă;
c)pentru fiecare domeniu de studii universitare de masterat;
d)pentru fiecare domeniu de studii universitare de doctorat.

(4) Programele de studii postuniversitare, inclusiv de formare profesională a adulţilor, se supun evaluării externe în vederea acreditării, la nivel de domeniu, având în vedere domeniile de licenţă sau masterat în vigoare.

Art. 231

Evaluarea externă a calităţii educaţiei, în vederea acreditării, se realizează fără parcurgerea procedurii de autorizare de funcţionare provizorie, în următoarele cazuri:

a)domenii de studii universitare de masterat, organizate de instituţii de învăţământ superior acreditate;

b)domenii de studii universitare de doctorat, organizate de instituţii de învăţământ superior acreditate în aceleaşi domenii de studii universitare de masterat acreditate;

c)domenii de studii universitare de doctorat, organizate de Academia Română;

d)programe de studii integrate;

e)programe de studii de nivel postuniversitar, organizate de instituţii de învăţământ superior acreditate;

f)programe de formare profesională a adulţilor, organizate de instituţii de învăţământ superior acreditate.

Art. 232

Menţinerea acreditării se realizează prin evaluare periodică din 5 în 5 ani, după cum urmează:

a)la nivel instituţional;

b)la nivelul fiecărui program de studii universitare de scurtă durată;

c)la nivelul fiecărui program de studii universitare de licenţă;

d)la nivelul fiecărui domeniu de studii universitare de masterat;

e)la nivelul fiecărui domeniu de studii universitare de doctorat;

f)la nivelul fiecărui domeniu de studii postuniversitare.

Art. 233

În perioada dintre procesele de evaluare externă a calităţii sau de auditare, după caz, definite la art. 229-232 şi art. 225 alin. (4), instituţia de învăţământ superior/organizaţia furnizoare de educaţie beneficiază de suport, în vederea asigurării calităţii, din partea unei agenţii de asigurare a calităţii din ţară sau din străinătate, denumită în continuare *AAC*, înregistrată EQAR, în cadrul unui proces de evaluare intermediară.

Art. 234

(1) Instituţiile de învăţământ superior care au parcurs două cicluri de evaluare periodică la nivel instituţional, consecutive, încheiate cu rapoarte de menţinere a acreditării, au dreptul de a solicita un proces de evaluare externă instituţională simplificată sau de auditare, conform metodologiei de evaluare externă prevăzute la art. 225 alin. (5).

(2) Procesul de evaluare externă simplificată presupune utilizarea unui sistem de standarde şi indicatori stabilit de comun acord cu instituţia de învăţământ superior.

(3) Standardele şi indicatorii prevăzuţi la art. 225 alin. (6) pot fi luaţi în considerare în procesul de evaluare externă simplificată.

CAPITOLUL V: Etapele şi rezultatele evaluării externe a calităţii

Art. 235

(1) Evaluarea externă a calităţii educaţiei, în vederea autorizării de funcţionare provizorie, se declanşează la cererea, după caz:
a)a unei persoane juridice interesate în furnizarea de educaţie, care îşi propune să ofere, după caz, unul sau mai multe programe de studii universitare de scurtă durată, unul sau mai multe programe de studii universitare de licenţă şi/sau programe de studii universitare de masterat;

b)a unei instituţii de învăţământ superior, care îşi propune să organizeze, alternativ sau cumulativ:
(i)programe de studii universitare de scurtă durată;
(ii)programe de studii universitare de licenţă;
(iii)programe de studii universitare de masterat;
(iv)programe de studii universitare de doctorat;
(v)programe de studii postuniversitare.
(2) Cererea prevăzută la alin. (1) se bazează pe un ansamblu de standarde referitoare la domeniile şi criteriile prevăzute la art. 226.

(3) Procesul de autorizare de funcţionare provizorie cuprinde următoarele etape:
a)organizaţia furnizoare de educaţie/instituţia de învăţământ superior elaborează un raport de evaluare internă, pe baza domeniilor şi criteriilor prevăzute la art. 226, la nivel instituţional şi/sau pentru fiecare program de studii universitare de licenţă, domeniu de studii universitare de masterat sau domeniu de studii universitare de doctorat, după caz;
b)raportul de evaluare internă se depune la ARACIS, împreună cu o cerere de declanşare a procedurii de evaluare externă, în vederea autorizării de funcţionare provizorie;
c)ARACIS numeşte o comisie de experţi în evaluarea externă a calităţii, care analizează raportul de evaluare internă, verifică, prin vizite la instituţia solicitantă, îndeplinirea standardelor aferente domeniilor şi criteriilor prevăzute la art. 226 şi elaborează propriul raport de evaluare. În activitatea de evaluare a domeniilor de studii universitare de doctorat, ARACIS sau agenţia de asigurare a calităţii cooptează şi experţi internaţionali.
(4) Raportul de evaluare externă al experţilor evaluatori se validează, prin vot deschis, de structurile decizionale ale ARACIS pe baza verificării respectării metodologiei de evaluare externă. În procesul de analiză şi validare, ARACIS poate solicita experţilor refacerea raportului, dacă constată că metodologia nu a fost respectată.
(5) Activităţile prevăzute la alin. (3) lit. c) se pot realiza şi prin utilizarea unor resurse electronice, informatice şi de comunicaţii specifice.

Art. 236
(1) Pe baza raportului prevăzut la art. 235, ARACIS propune Ministerului Educaţiei acordarea sau, după caz, neacordarea autorizaţiei de funcţionare provizorie.
(2) Autorizarea de funcţionare provizorie pentru programele de studii universitare de scurtă durată, pentru programele de studii universitare de licenţă şi pentru domeniile de studii universitare de masterat se acordă, pe baza propunerii ARACIS, prin hotărâre a Guvernului, iniţiată de Ministerul Educaţiei.
(3) Autorizarea de funcţionare provizorie pentru domeniile de studii universitare de doctorat, domeniile de studii postuniversitare, respectiv de formare

profesională a adulţilor se acordă, pe baza propunerii ARACIS, prin ordin al ministrului educaţiei.
(4) Persoana juridică interesată dobândeşte calitatea de organizaţie furnizoare de educaţie, după obţinerea autorizaţiei de funcţionare provizorie.

Art. 237
(1) Termenul de depunere a cererii în vederea acreditării programelor şi domeniilor de studii universitare este de 2 ani de la data absolvirii primei promoţii, sub sancţiunea ridicării autorizaţiei de funcţionare provizorie de către Ministerul Educaţiei.
(2) Termenul de depunere a cererii în vederea acreditării instituţionale este de 3 ani de la acreditarea primului program de studii universitare de scurtă durată, program de studii universitare de licenţă sau domeniu de studii universitare, după caz, sub sancţiunea ridicării autorizaţiei de funcţionare provizorie de Ministerul Educaţiei.

Art. 238
Prin excepţie de la prevederile art. 232 şi art. 237 alin. (1) şi (2), în situaţii bine justificate, ARACIS poate aproba prelungirea termenelor de menţinere a acreditării, respectiv de acreditare. ARACIS informează Ministerul Educaţiei cu privire la amânările acordate.

Art. 239

(1) Evaluarea externă a calităţii educaţiei, în vederea acreditării, se declanşează la cererea instituţiei de învăţământ superior sau a organizaţiei furnizoare de educaţie, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 237, pentru:
a)programele de studii universitare de scurtă durată, autorizate să funcţioneze provizoriu;
b)programele de studii universitare de licenţă, autorizate să funcţioneze provizoriu;
c)acreditare instituţională.
(2) Evaluarea externă a calităţii educaţiei, în vederea menţinerii acreditării, se declanşează, după caz, la cererea instituţiei de învăţământ superior sau a organizaţiei furnizoare de educaţie, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 232.
(3) Evaluarea externă a calităţii educaţiei, în vederea acreditării, se declanşează la cererea, după caz, a instituţiei de învăţământ superior sau a organizaţiei furnizoare de educaţie, pentru organizarea de programe de studii de masterat. Evaluarea în acest caz se realizează la nivel de domeniu.
(4) Evaluarea externă a calităţii educaţiei, în vederea acreditării, se declanşează la cererea instituţiei de învăţământ superior, pentru organizarea de programe de studii de doctorat.
(5) Evaluarea externă a calităţii educaţiei, în vederea acreditării, se declanşează la cererea, după caz, a instituţiei de învăţământ superior sau a organizaţiei furnizoare de educaţie, pentru organizarea de programe de studii postuniversitare. Evaluarea se realizează la nivel de domeniu.

(6) Procesul de acreditare, precum şi de menţinere a acreditării cuprinde următoarele etape:

a)organizaţia furnizoare de educaţie autorizată să funcţioneze provizoriu sau acreditată, după caz, elaborează un raport de evaluare internă, pe baza domeniilor şi criteriilor prevăzute la art. 226 şi a standardelor specifice etapei de acreditare;
b)raportul de evaluare internă se depune la AAC împreună cu o cerere de declanşare a procedurii de evaluare externă şi de acreditare;
c)AAC numeşte o comisie de experţi în evaluare externă, care analizează raportul de evaluare internă, verifică, prin vizite, la instituţia solicitantă îndeplinirea standardelor referitoare la domeniile şi criteriile prevăzute la art. 226 şi elaborează propriul raport de evaluare. În activitatea de evaluare a domeniilor de studii universitare de doctorat, ARACIS sau agenţia de asigurare a calităţii cooptează şi experţi internaţionali;
d)AAC validează, prin vot deschis, raportul experţilor, prin verificarea respectării metodologiei de evaluare externă, şi propune Ministerului Educaţiei, după caz, acreditarea sau neacreditarea programelor sau domeniilor de studii universitare sau postuniversitare şi de formare profesională organizate de instituţia solicitantă. În procesul de analiză şi validare, dacă se constată că metodologia nu a fost respectată, AAC poate solicita experţilor refacerea raportului;
e)în situaţia în care agenţia de evaluare a calităţii nu este ARACIS, ci o altă AAC înregistrată în Registrul european pentru asigurarea calităţii în învăţământul superior, raportul de evaluare se transmite către ARACIS în vederea confirmării propunerii de decizie, în baza unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educaţiei, iar ARACIS transmite propunerea de acreditare sau neacreditare către Ministerul Educaţiei.
(7) Activităţile prevăzute la alin. (6) lit. c) se pot organiza şi prin utilizarea unor resurse electronice, informatice şi de comunicaţii specifice.

Art. 240

(1) Acreditarea programelor de studii universitare de scurtă durată, a programelor de studii universitare de licenţă, a domeniilor de masterat organizate de orice instituţie de învăţământ superior/organizaţie furnizoare de educaţie se realizează, pe baza avizului unei AAC, prin hotărâre a Guvernului iniţiată de Ministerul Educaţiei.
(2) Acreditarea pentru domeniile de studii universitare de doctorat, pentru domeniile de studii postuniversitare, de formare profesională a adulţilor, organizate de o instituţie de învăţământ superior/organizaţie furnizoare de educaţie, se acordă, pe baza propunerii ARACIS, prin ordin al ministrului educaţiei.
(3) Acreditarea şi înfiinţarea instituţiilor de învăţământ superior se fac prin lege, promovată de Guvern, la iniţiativa Ministerului Educaţiei, pe baza propunerii ARACIS.

Art. 241

(1)În condiţiile în care ARACIS sau o altă AAC constată, printr-un raport, faptul că nu sunt îndeplinite standardele în procesul de evaluare în vederea acreditării ori a menţinerii acreditării, informează Ministerul Educaţiei, în termen de 15 zile lucrătoare, care informează instituţia de învăţământ superior/organizaţia furnizoare de educaţie, în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea informării din partea AAC.
(2)În termen de un an calculat de la data comunicării cu confirmare a raportului prevăzut la alin. (1), în cazul programelor de studii universitare de scurtă durată, de studii universitare de licenţă, al domeniilor de masterat ori de doctorat, instituţia de învăţământ superior/organizaţia furnizoare de educaţie solicită o nouă evaluare din partea AAC care a realizat evaluarea anterioară. În caz contrar,

raportul elaborat în condiţiile alin. (1) este definitiv. Costurile evaluării suplimentare sunt suportate de instituţia de învăţământ superior/organizaţia furnizoare de educaţie.

(3) După parcurgerea procedurilor prevăzute la alin. (1) şi (2), în cazul constatării neîndeplinirii standardelor, Ministerul Educaţiei dispune cumulativ următoarele măsuri:
a)iniţierea unei hotărâri a Guvernului sau a unui ordin al ministrului educaţiei, după caz, în vederea lichidării respectivelor programe şi/sau a domeniilor în care se realizează studii de nivel universitar şi/sau postuniversitar;
b)încetarea înmatriculării de noi studenţi, studenţi-doctoranzi sau cursanţi, după caz, în cadrul respectivelor programe şi/sau domenii de studii universitare;
c)continuarea şcolarizării în lichidare pentru programul sau domeniul de studii universitare respectiv, după caz.
(4)Măsurile prevăzute la alin. (3) lit. b) şi c) se aplică începând cu anul universitar următor datei la care s-a publicat hotărârea Guvernului sau ordinul ministrului educaţiei, potrivit alin. (3) lit. a).
(5)În termen de 2 ani de la emiterea raportului prin care se constată neîndeplinirea standardelor de calitate la nivelul unei evaluări instituţionale, instituţia de învăţământ superior/organizaţia furnizoare de educaţie solicită o nouă evaluare din partea AAC care a realizat evaluarea anterioară. În caz contrar, raportul elaborat în condiţiile alin. (1) este definitiv şi furnizorul de educaţie/instituţia de învăţământ superior intră în lichidare, conform prevederilor alin. (6). Costurile evaluării suplimentare sunt suportate de instituţia de învăţământ superior/organizaţia furnizoare de educaţie.

(6) După parcurgerea procedurilor prevăzute la alin. (1) şi (5), în cazul constatării neîndeplinirii standardelor de calitate, Ministerul Educaţiei dispune, cumulativ, următoarele măsuri:
a)iniţierea proiectului de hotărâre a Guvernului privind ridicarea autorizaţiei de funcţionare sau iniţierea proiectului de lege privind desfiinţarea respectivei instituţii de învăţământ superior, după caz;
b)încetarea înmatriculării de noi studenţi, studenţi-doctoranzi şi cursanţi în cadrul instituţiei/organizaţiei respective;
c)continuarea şcolarizării în lichidare, pentru toate programele şi/sau domeniile de studii universitare din cadrul instituţiei/organizaţiei respective.
(7)Măsurile prevăzute la alin. (6) lit. b) şi c) se dispun începând cu anul universitar următor datei la care a intrat în vigoare legea sau hotărârea Guvernului, după caz, conform alin. (6) lit. a).

Art. 242

(1)În situaţia în care instituţia de învăţământ superior/organizaţia furnizoare de educaţie nu îndeplineşte procedurile în vederea acreditării, a evaluării periodice, pentru programele/domeniile în care se organizează programe de studii universitare şi postuniversitare, inclusiv de formare profesională a adulţilor organizate, Ministerul Educaţiei dispune următoarele măsuri cumulativ:
a)iniţierea hotărârii Guvernului sau a ordinului ministrului educaţiei, după caz, de intrare în lichidare a respectivului program sau domeniu de studii universitare sau postuniversitare şi de învăţare pe tot parcursul vieţii, după caz;
b)încetarea înmatriculării de noi cursanţi, studenţi sau studenţi-doctoranzi, după caz, în cadrul respectivului program sau domeniu de studii, după caz;

c)continuarea şcolarizării în lichidare pentru programul sau domeniul de studii respectiv, după caz.

(2)În situaţia în care instituţia de învăţământ superior/organizaţia furnizoare de educaţie nu îndeplineşte procedurile în vederea acreditării, respectiv de evaluare periodică instituţională, Ministerul Educaţiei dispune, cumulativ, următoarele măsuri:
a)iniţierea proiectului de hotărâre a Guvernului privind ridicarea autorizaţiei de funcţionare sau iniţierea proiectului de lege privind desfiinţarea respectivei instituţii de învăţământ superior, după caz;
b)încetarea înmatriculării de noi studenţi, studenţi-doctoranzi şi cursanţi, după caz, pentru toate programele şi/sau domeniile de studii universitare sau postuniversitare şi de formare profesională a adulţilor, în cadrul instituţiei/organizaţiei respective;
c)continuarea şcolarizării în lichidare pentru toate programele şi/sau domeniile de studii.
(3)Măsurile prevăzute la alin. (1) şi (2) se aplică începând cu anul universitar următor intrării în vigoare a ordinului ministrului educaţiei, a hotărârii Guvernului sau a legii, după caz.
(4)ARACIS comunică Ministerului Educaţiei, anual, până la data de 31 ianuarie, situaţia organizaţiilor furnizoare de educaţie/instituţiilor de învăţământ superior care nu s-au supus, în termen, procesului de evaluare externă în vederea acreditării sau a menţinerii acreditării prevăzute la alin. (1) şi (2).

Art. 243
ARACIS are obligaţia să informeze instituţia evaluată şi Ministerul Educaţiei asupra rezultatelor evaluării externe în procesul autorizării, acreditării ori menţinerii acreditării, după caz, în termen de 45 de zile calendaristice de la aprobarea acestora.

Art. 244
(1) După obţinerea autorizaţiei de funcţionare provizorie, organizaţia furnizoare de educaţie/instituţia de învăţământ superior implementează mecanismul de asigurare internă a calităţii şi întocmeşte rapoarte de evaluare internă a calităţii educaţiei, pe care le transmite anual ARACIS.
(2) După obţinerea acreditării instituţionale şi înfiinţarea prin lege, rapoartele anuale de evaluare internă a calităţii se transmit ARACIS, la cererea acesteia sau din propria iniţiativă a instituţiei de învăţământ superior, atunci când solicită o nouă evaluare externă.

Art. 245
(1) Organizaţia furnizoare de educaţie poate utiliza denumirile de universitate sau altele similare numai după obţinerea acreditării.
(2) Desfăşurarea activităţilor de învăţământ de nivel universitar, postuniversitar şi de formare profesională a adulţilor, precum şi eliberarea de acte de studii în alte condiţii decât cele prevăzute prin prezenta lege constituie infracţiune şi se pedepseşte conform Legii nr. **286/2009**, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 246

(1) Organizaţia furnizoare de educaţie care a fost autorizată să funcţioneze provizoriu are dreptul de a gestiona personal didactic, de cercetare şi administrativ în învăţământ, conform propriei strategii de dezvoltare, în condiţiile legii.
(2) Organizaţia furnizoare de educaţie este parte a reţelei naţionale de învăţământ superior, cu toate drepturile şi obligaţiile conferite de lege.

CAPITOLUL VI: Autorităţi responsabile cu evaluarea externă a calităţii educaţiei

Art. 247

(1) Agenţia Română de Asigurare a Calităţii în Învăţământul Superior este o instituţie publică autonomă, de interes naţional, cu personalitate juridică şi cu competenţe în materie de evaluare externă, în vederea asigurării calităţii educaţiei de nivel universitar şi postuniversitar şi de formare profesională a adulţilor, care se organizează independent pe baza bugetului propriu de venituri şi cheltuieli.
(2)ARACIS este autoritate competentă, potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. **49/2009** privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii şi libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. **68/2010**, cu modificările ulterioare, responsabilă cu asigurarea calităţii educaţiei, care verifică îndeplinirea cerinţelor de evaluare externă, pe baza analizării documentelor emise de către oricare stat membru al Uniunii Europene sau stat terţ, prezentate de către organizaţiile furnizoare de educaţie/instituţiile de învăţământ superior care vin să organizeze şi să desfăşoare activităţi de învăţământ universitar şi postuniversitar în România.
(3) Sediul, structura organizatorică, numărul de posturi pentru aparatul de lucru, bugetul propriu, precum şi regulamentul de organizare şi funcţionare se stabilesc prin hotărâre a Consiliului ARACIS.
(4) Regimul, principiile şi nivelul de remunerare a preşedintelui, vicepreşedintelui şi a membrilor Consiliului ARACIS, precum şi a personalului din aparatul tehnic propriu, având ca limită minimă salariul minim brut pe ţară garantat în plată, iar ca limită maximă salariul de bază al funcţiei de rector din cadrul unei instituţii de învăţământ superior de gradul II, se stabilesc prin hotărâre a Consiliului ARACIS.
(5) Drepturile de natură salarială sunt stabilite cu încadrarea strictă în resursele financiare prevăzute prin bugetul de venituri şi cheltuieli al ARACIS.

Art. 248

(1)ARACIS este autoritate cu competenţă exclusivă în evaluarea externă a calităţii pentru dobândirea autorizaţiei de funcţionare provizorie în vederea organizării de activităţi de educaţie nivel universitar, postuniversitar şi de învăţare pe tot parcursul vieţii.
(2) Instituţia de învăţământ superior/Organizaţia furnizoare de educaţie are dreptul de a solicita evaluarea externă a calităţii educaţiei, în vederea acreditării sau menţinerii acreditării, fie de către ARACIS, fie de către o altă AAC, înregistrată în EQAR, pe bază de contract.
(3)În cazul în care evaluarea la nivel instituţional sau pentru programe de studii universitare de scurtă durată, programe de studii universitare de licenţă, domenii de studii universitare de masterat, domenii de studii universitare de doctorat se realizează de către o altă agenţie de asigurare a calităţii, din ţară sau din străinătate, înregistrată în EQAR, raportul final întocmit de aceasta se confirmă de către ARACIS, conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educaţiei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. ARACIS

transmite raportul de confirmare a evaluării Ministerului Educaţiei, în vederea efectuării demersurilor privind acreditarea/retragerea acreditării.

Art. 249

(1)ARACIS exercită următoarele atribuţii în domeniul evaluării externe şi acreditării:
a)elaborează şi actualizează periodic, cu consultarea părţilor interesate, instituţiilor de învăţământ superior şi beneficiarilor educaţiei, propunerea de metodologie de evaluare externă, inclusiv standardele şi indicatorii de evaluare externă;
b)evaluează conform metodologiei de evaluare externă şi standardelor specifice fiecărei etape a acreditării şi propune, după caz, autorizarea/neautorizarea ori acreditarea/neacreditarea, precum şi menţinerea/retragerea acreditării organizaţiilor furnizoare de educaţie/instituţiilor de învăţământ superior, de nivel universitar şi/sau de nivel postuniversitar, inclusiv de formare profesională a adulţilor, precum şi a programelor/domeniilor de studii;
c)evaluează, la cerere, programe de studii integrate în temeiul standardelor şi al metodologiilor stabilite la nivel european prin Abordarea europeană pentru asigurarea calităţii programelor de studii integrate şi propune acreditarea/neacreditarea acestor programe;
d)elaborează şi face publice propriile proceduri interne de evaluare externă a calităţii educaţiei;
e)încheie cu instituţii de învăţământ din ţară şi din străinătate contracte civile de prestări servicii pentru evaluarea externă a calităţii programelor de studii şi a organizaţiilor furnizoare de programe de educaţie/instituţiilor de învăţământ superior;
f)validează rapoartele de evaluare ale comisiilor de experţi în evaluarea externă a calităţii;
g)efectuează evaluarea calităţii unor programe/domenii de studii şi instituţii de învăţământ superior, la solicitarea Ministerului Educaţiei. Condiţiile privind realizarea activităţii de evaluare externă se stabilesc prin contract;
h)face publice rezultatele evaluărilor externe pe site-ul propriu şi în baze de date internaţionale specifice;
i)elaborează şi aplică Codul de etică profesională a experţilor ARACIS.
(2) Metodologia de evaluare externă prevăzută la alin. (1) lit. a) şi standardele şi indicatorii specifici pentru fiecare proces de evaluare externă se aprobă prin hotărâre a Guvernului, iniţiată de Ministerul Educaţiei, la propunerea ARACIS. Metodologia se aplică pentru evaluarea programelor/domeniilor de studii de nivel universitar, postuniversitar, inclusiv de formare profesională a adulţilor, precum şi pentru evaluarea la nivel instituţional.
(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul programelor de studii integrate finalizate cu diplomă comună sau cu diplomă dublă sau multiplă, standardele specifice fiecărei etape de acreditare, metodologia de acreditare externă şi programarea în timp a procesului de acreditare sunt cele stabilite la nivel european prin Abordarea europeană pentru asigurarea calităţii programelor de studii integrate.
(4)ARACIS poate încheia acorduri de colaborare cu alte AAC, în vederea evaluării calităţii educaţiei.

(5)ARACIS are, în domeniul asigurării calităţii educaţiei, următoarele atribuţii:

a)formulează şi revizuieşte periodic, pe baza bunelor practici, standarde şi indicatori pentru evaluarea şi asigurarea calităţii în învăţământul superior;
b)colaborează cu Ministerul Educaţiei şi cu Agenţia Română pentru Asigurarea Calităţii şi Inspecţiei în Învăţământul Preuniversitar, denumită în continuare *ARACIIP*, în elaborarea şi promovarea de politici şi strategii de acţiune, pentru creşterea calităţii educaţiei în România;
c)ARACIS şi ARACIIP se reunesc semestrial pentru a armoniza intersectorial politicile şi strategiile aplicate în domeniul evaluării şi asigurării calităţii în educaţie;
d)organizează, anual, consultări cu Ministerul Educaţiei, ANC, Centrul Naţional de Recunoaştere şi Echivalare a Diplomelor, CNR, instituţiile de învăţământ superior, federaţiile naţionale studenţeşti şi sindicatele naţionale reprezentative din învăţământul superior pentru a discuta prioritățile anuale în domeniul asigurării calităţii educaţiei;
e)elaborează şi publică manuale, ghiduri, lucrări de sinteză a bunelor practici de evaluare şi asigurare a calităţii;
f)elaborează periodic, la fiecare 3 ani, analize de sistem asupra calităţii învăţământului superior din România;
g)colaborează cu agenţii similare din alte ţări pentru dezvoltarea şi aplicarea de măsuri eficace de îmbunătăţire a calităţii programelor de studii din învăţământul superior;
h)publică anual un raport cu privire la propria activitate;
i)elaborează, o dată la 5 ani, rapoarte de autoevaluare a calităţii propriei activităţi, în vederea pregătirii evaluării externe de către entităţi competente în acest domeniu;
j)organizează cursuri de formare, conferinţe şi seminare în domeniul asigurării şi evaluării calităţii educaţiei;
k)participă la programe şi proiecte naţionale şi internaţionale;
l)asigură consultanţă în domeniul asigurării şi evaluării calităţii educaţiei, cu respectarea regimului juridic al conflictelor de interese.

Art. 250

(1)În îndeplinirea atribuţiilor sale, ARACIS constituie un registru naţional al evaluatorilor, din care pot face parte evaluatori români sau internaţionali, experţi în evaluarea calităţii. Membrii Registrului naţional al evaluatorilor pot participa la cursuri de formare după selectarea acestora şi, periodic, la cursuri de formare continuă în domeniul asigurării calităţii educaţiei, organizate de ARACIS sau de alte structuri partenere.
(2) Contractarea evaluatorilor prevăzuţi la alin. (1) se realizează pe bază de contracte civile, tarifele fiind stabilite prin hotărâre a Consiliului ARACIS.

Art. 251

(1)ARACIS are obligaţia de a îndeplini şi a respecta standardele privind asigurarea calităţii pe baza cărora funcţionează entităţile membre ale EQAR, precum şi de a dobândi şi a menţine calitatea de membru al acestui registru.
(2) Nerespectarea obligaţiilor stabilite la alin. (1) pentru o perioadă de 2 ani se sancţionează cu suspendarea dreptului ARACIS de a realiza evaluări externe până la redobândirea calităţii de membru în EQAR.

Art. 252

(1)ARACIS este condusă de un consiliu alcătuit din 21 de membri, din care:

a)17 sunt cadre didactice din învăţământul superior care reprezintă, de regulă, domeniile de studii universitare şi provin din instituţii de învăţământ superior diferite;
b)2 studenţi, reprezentanţi ai federaţiilor studenţeşti din România, reconfirmaţi la începutul fiecărui an universitar;
c)un reprezentant al patronatului;
d)un reprezentant al federaţiei sindicale cu cei mai mulţi membri din învăţământul superior.
(2) Membrii Consiliului ARACIS, cadre didactice, sunt profesori sau conferenţiari universitari titulari, cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, cu experienţă în evaluarea calităţii educaţiei, selectaţi pe baza criteriilor de prestigiu profesional şi moral şi de competenţă profesională şi ştiinţifică.
(3) Membrii Consiliului ARACIS, cadre didactice, se selectează prin concurs pe baza unei metodologii aprobate prin hotărâre a Consiliului ARACIS şi care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, anterior declanşării concursului.
(4) Reprezentanţii în Consiliul ARACIS menţionaţi la alin. (1) lit. b)-d) sunt nominalizaţi pe baza unei metodologii aprobate prin hotărâre a Consiliului ARACIS şi care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, anterior declanşării procedurii de nominalizare.
(5) Consiliul ARACIS se organizează şi funcţionează independent de orice ingerinţe ideologice, politice sau religioase.
(6) Durata unui mandat de membru al Consiliului ARACIS este de 4 ani.
(7) Membrii Consiliului ARACIS prevăzuţi la alin. (1) lit. a) pot îndeplini calitatea de membru al consiliului pentru două mandate.

Art. 253

(1) Consiliul ARACIS este condus de un preşedinte şi un vicepreşedinte, aleşi prin vot secret, cu majoritatea membrilor consiliului.
(2) Conducerea executivă a ARACIS este asigurată de un director general, angajat prin concurs, de către Consiliul ARACIS. Acesta coordonează aparatul tehnic al instituţiei.

Art. 254

(1) Calitatea de membru în Consiliul ARACIS este incompatibilă cu funcţia de rector şi cu orice funcţie de demnitate publică.
(2)În situaţia în care un membru al Consiliului ARACIS este confirmat în funcţia de rector sau este numit într-o funcţie de demnitate publică, acestuia îi încetează de drept mandatul de membru al Consiliului ARACIS.
(3) Mandatele de membri ai Consiliului ARACIS care devin vacante se ocupă conform prevederilor metodologiei prevăzute la art. 252.

Art. 255

(1) Pot fi experţi evaluatori ai ARACIS persoanele din următoarele categorii:
a)cadre didactice titulare, cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, cu gradul didactic de lector, conferenţiar sau profesor universitar, cu experienţă în evaluarea calităţii educaţiei;
b)cadre didactice din instituţii de învăţământ superior din străinătate, cu grade didactice similare de lector, conferenţiar sau profesor universitar, cu experienţă în evaluarea calităţii educaţiei;
c)studenţi şi studenţi-doctoranzi;
d)cursanţi;

e)reprezentanţi ai angajatorilor.
(2) Selectarea experţilor evaluatori se realizează pe baza unei proceduri transparente, folosind criterii de competenţă, aprobate de către Consiliul ARACIS şi publicate pe site-ul agenţiei.
(3) Experţii evaluatori selectaţi sunt înscrişi de ARACIS în Registrul naţional al evaluatorilor. ARACIS organizează periodic sesiuni de pregătire pentru aceştia.
(4)În cadrul ARACIS se va avea în vedere selectarea de evaluatori şi din rândul minorităţilor naţionale. Universităţile multiculturale, prin excepţie de la art. 252 alin. (1) lit. a), pot fi reprezentate în consiliu de două cadre didactice aparţinând liniilor de studii diferite, iar între cadrele didactice selectate se vor găsi obligatoriu şi cadre didactice de la învăţământul în limbile minorităţilor naţionale.

Art. 256
(1) Membrii Consiliului ARACIS nu pot participa la procedurile aferente evaluării instituţiei de învăţământ superior cu care aceştia, soţul/soţia, afinii sau rudele până la de gradul al III-lea inclusiv se află în raporturi juridice.
(2)În cazul în care instituţia solicitantă a evaluării are raporturi juridice cu o persoană care este expert evaluator al ARACIS ori soţ/soţie, afin sau rudă până la gradul al III-lea inclusiv, acea persoană, expert evaluator al ARACIS, nu participă în cadrul procedurilor aferente evaluării respective.

Art. 257
(1)ARACIS se finanţează integral din venituri proprii.

(2) Veniturile proprii ale ARACIS provin din:
a)venituri din contracte de prestări de servicii pentru evaluarea externă a calităţii, ce pot fi încheiate inclusiv cu Ministerul Educaţiei;
b)proiecte şi programe, consultanţă, monitorizări, cursuri de formare, organizări de conferinţe, donaţii, sponsorizări, precum şi alte surse legal constituite.
(3) Tarifele de autorizare, de acreditare şi de menţinere a acreditării pentru organizaţiile furnizoare de educaţie/instituţiile de învăţământ superior şi pentru programe şi domenii de studii sunt elaborate de ARACIS şi aprobate prin hotărâre a Guvernului iniţiată de Ministerul Educaţiei.
(4) Tarifele pentru evaluarea externă a organizaţiilor furnizoare de educaţie/instituţiilor de învăţământ din străinătate se stabilesc prin hotărâre a Consiliului ARACIS.

Art. 258
(1)În exercitarea atribuţiilor prevăzute de lege, Consiliul ARACIS adoptă hotărâri.
(2) Preşedintele ARACIS emite decizii în exercitarea funcţiei.

TITLUL V: Răspunderea juridică

Art. 259
(1) Autorii lucrărilor de licenţă, de disertaţie şi de doctorat răspund pentru asigurarea originalităţii conţinutului acestora. Îndrumătorii lucrărilor de licenţă, de disertaţie şi de doctorat au obligaţia de diligenţă în ceea ce priveşte verificarea conformităţii lucrărilor ştiinţifice în raport cu cerinţele specifice unei creaţii originale.
(2) Este interzisă oferta de vânzare, vânzarea sau punerea la dispoziţia persoanelor fizice, cu orice titlu, a unor lucrări cu scopul de a fi folosite ca lucrări

ştiinţifice, referate, proiecte, lucrări de absolvire, de licenţă, de diplomă, de disertaţie sau de doctorat ori în vederea promovării unor evaluări.
(3) Constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă în cuantum de la 100.000 la 200.000 de lei fapta persoanei fizice sau juridice care pune la dispoziţia studenţilor, studenţilor-doctoranzi, cursanţilor, contra cost, prin internet, prin reţele de socializare sau servicii de comunicare electronică, în scopul însuşirii fără drept a calităţii de autor pentru lucrări ştiinţifice, referate, lucrări pentru examenele de evaluare pe parcursul anilor de studiu, precum şi lucrări de finalizare a studiilor universitare de licenţă, masterat şi/sau de doctorat.
(4) Se autorizează Autoritatea Naţională pentru Administrare şi Reglementare în Comunicaţii să identifice şi să oprească imediat funcţionarea site-urilor care promovează oferte de vânzare, vânzarea sau punerea la dispoziţia persoanelor fizice, contra cost, a materialelor prevăzute la alin. (3).
(5) Redeschiderea site-urilor prevăzute la alin. (4) sub orice formă constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă cuprinsă între 300.000 şi 600.000 de lei.
(6) Este interzisă cumpărarea unor lucrări cu scopul de a fi folosite ca lucrări ştiinţifice, referate, proiecte, lucrări de absolvire, de licenţă, de diplomă, de disertaţie sau de doctorat ori în vederea promovării unor evaluări.
(7) Fapta de organizare şi desfăşurare de către orice persoană a unor activităţi de formare fără autorizare de funcţionare provizorie emisă de ARACIS şi desfăşurarea de activităţi educaţionale în cadrul unor specializări/programe de studii neautorizate constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă în cuantum de la 50.000 la 100.000 de lei.
(8) Faptele prevăzute la alin. (6) constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 5.000 la 50.000 de lei.
(9) Constatarea contravenţiei şi aplicarea amenzilor contravenţionale prevăzute la alin. (7) şi (8) se fac de către ofiţerii sau agenţii de poliţie din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care au competenţe în domeniu.

TITLUL VI: Dispoziţii tranzitorii şi finale

Art. 260

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.
(2)În termen de 8 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Educaţiei stabileşte, prin ordin al ministrului educaţiei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, măsurile aplicabile la nivelul sistemului naţional de învăţământ şi elaborează metodologiile, regulamentele şi alte acte normative care decurg din aplicarea prezentei legi.
(3) Studiile de scurtă durată vor putea fi organizate începând cu anul universitar 2024-2025, după autorizarea de funcţionare provizorie acordată de ARACIS.
(4)Învăţământul superior dual se organizează începând cu anul universitar 2024-2025, după autorizarea de funcţionare provizorie acordată de ARACIS.

(5) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:
a)titlul I, titlul III, capitolul II al titlului IV, titlul V, art. 360 alin. (1) lit. b) şi alin. (3) din titlul VI şi titlul VII din Legea educaţiei naţionale nr. **1/2011**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările şi completările ulterioare;

b)Legea nr. **288/2004** privind organizarea studiilor universitare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 7 iulie 2004, cu modificările şi completările ulterioare;
c)art. 3 şi art. 4 alin. (1) şi (2) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. **127/2000** privind organizarea doctoratului şi a studiilor postuniversitare de specializare în cadrul Academiei Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 7 iulie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. **596/2001**;
d)Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. **133/2000** privind învăţământul universitar şi postuniversitar de stat cu taxă, peste locurile finanţate de la bugetul de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 25 septembrie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. **441/2001**, cu modificările ulterioare;
e)orice alte dispoziţii contrare.
(6) Instituţiile de învăţământ superior, precum şi organizaţiile furnizoare de educaţie/furnizorii de formare care desfăşoară proces didactic pentru calificări de nivel 5 (studii de scurtă durată), nivel 6, nivel 7 şi nivel 8, fără autorizare de funcţionare provizorie emisă de ARACIS, la specializări/programe de studii neautorizate, intră în proces de lichidare sub sancţiunea prevăzută la art. 174 alin. (5), în situaţia în care fapta nu reprezintă infracţiune, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.
(7) Depăşirea termenelor prevăzute la art. 232, după caz, de către instituţiile de învăţământ superior, organizaţiile furnizoare de educaţie sau furnizorii de formare care desfăşoară proces didactic pentru calificări de nivel 5, nivel 6, nivel 7 şi nivel 8 se sancţionează conform art. 174 alin. (5) şi cu intrarea în lichidare a programelor şi domeniilor pentru care a fost depăşit termenul de 5 ani pentru menţinerea acreditării prin evaluare periodică.
(8) Sesizările privind abaterile prevăzute la art. 168 alin. (1), inclusiv cele aflate la CNATDCU la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, se soluţionează de către CNATDCU cu respectarea procedurilor prevăzute în Legea educaţiei naţionale nr. **1/2011**, cu modificările şi completările ulterioare.
(9) La data intrării în vigoare a ordinului ministrului educaţiei de aprobare a Regulamentului-cadru privind studiile universitare de doctorat, prevăzut la art. 61 alin. (1), se abrogă Hotărârea Guvernului nr. **681/2011** privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 3 august 2011, cu modificările şi completările ulterioare.
(10) Termenele prevăzute la art. 172 se aplică cu privire la faptele care constituie abateri disciplinare, sesizate după data intrării în vigoare a prezentei legi.
(11)În termen de 8 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se aprobă ordinul comun al ministrului educaţiei şi al ministrului sănătăţii privind stabilirea modului de acordare a avizelor pentru exercitarea funcţiilor prevăzute la art. 199 alin. (7).
(12) Prin excepţie de la prevederile Legii nr. **206/2004**, cu modificările şi completările ulterioare, normele de etică şi deontologie universitară aplicabile personalului angajat în instituţiile de învăţământ superior, inclusiv în activitatea de cercetare, sunt prevăzute la art. 167.
(13) La data intrării în vigoare a prezentei legi, instituţiile de învăţământ superior particulare înfiinţate din iniţiativa şi cu resursele materiale şi financiare ale unei persoane fizice sau ale unui grup de persoane fizice îşi păstrează statutul dobândit.
(14) Unităţile de învăţământ preuniversitar înfiinţate în instituţiile de învăţământ superior până la intrarea în vigoare a prezentei legi îşi păstrează statutul şi îşi

desfăşoară activitatea în conformitate cu prevederile art. 17, precum şi cu prevederile generale prevăzute în prezenta lege.
(15) Prevederile art. 128 alin. (5) se aplică începând cu data de 1 octombrie 2025.
(16) Orice modificare sau completare a prezentei legi intră în vigoare începând cu prima zi a anului universitar următor celui în care a fost adoptată prin lege, cu excepţia stării de alertă, urgenţă sau asediu.
(17) Persoanele juridice care au avut iniţiativa înfiinţării instituţiei de învăţământ superior particular sau confesional particular, finalizată prin acreditarea acesteia, îşi păstrează calitatea de fondatori.
(18) Prevederile art. 70 alin. (2) intră în vigoare începând cu anul universitar 2026-2027. Până la această dată, senatul universitar decide numărul maxim de studenţi-doctoranzi ce pot fi îndrumaţi simultan de un conducător de doctorat.

Art. 261
(1) Senatele universitare sunt obligate ca, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să definitiveze noua cartă universitară, regulamentele şi metodologiile de organizare şi funcţionare a instituţiilor de învăţământ superior, în conformitate cu prezenta lege.
(2) La finalizarea actualului mandat, noile organe de conducere ale instituţiilor de învăţământ superior se vor stabili în conformitate cu dispoziţiile prezentei legi.

Art. 262
Instituţiile de învăţământ superior de stat având activităţi de predare în limba minorităţilor naţionale, care îşi păstrează statutul de instituţii de învăţământ superior multiculturale şi multilingve, conform prezentei legi, sunt:
a)Universitatea "Babeş-Bolyai" din Cluj-Napoca - în limbile română, maghiară şi germană;
b)Universitatea de Medicină, Farmacie, Ştiinţe şi Tehnologie "George Emil Palade" din Târgu Mureş - în limbile română şi maghiară;
c)Universitatea de Arte din Târgu Mureş - în limbile română şi maghiară.

Art. 263
(1) Pentru monitorizarea eficienţei manageriale, a echităţii şi a relevanţei învăţământului superior pentru piaţa muncii se stabileşte, în termen de maximum 12 luni de la intrarea în vigoare a prezenţei legi, un sistem de indicatori statistici de referinţă pentru învăţământul superior, corelat cu sistemele de indicatori statistici de referinţă la nivel european din domeniu.
(2) Sistemul de indicatori va fi elaborat de Ministerul Educaţiei, cu sprijinul UEFISCDI, prin consultarea CNSPIS, a ARACIS, a CNFIS, a CNATDCU, a ANC, a CNR şi a federaţiilor naţionale studenţeşti, şi se aprobă prin hotărâre a Guvernului. Raportul anual privind starea învăţământului superior se bazează pe indicatorii prevăzuţi la alin. (1).

Art. 264
La data intrării în vigoare a prezentei legi, programele universitare de masterat didactic, organizate în conformitate cu Legea educaţiei naţionale nr. **1/2011**, cu modificările şi completările ulterioare, intră în lichidare.

Art. 265
Până la data intrării în vigoare a actelor normative subsecvente emise în executarea prezentei legi se aplică prevederile actelor normative în vigoare, în măsura în care nu contravin acesteia.

Art. 266

Definiţiile unor termeni şi expresii din cuprinsul prezentei legi sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din aceasta.

-****-

*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 şi ale art. 76 alin. (1) din **Constituţia României**, republicată*.

PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR
ION-MARCEL CIOLACU
p. PREŞEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ŞTEFANIA GORGHIU

ANEXĂ: LISTA definiţiilor termenilor şi expresiilor utilizate în cuprinsul legii

1.*Abandonul universitar la nivelul unui ciclu de studiu* reprezintă ponderea studenţilor din cadrul unei generaţii care nu au reuşit să absolve studiile în termen de 2 ani de la finalizarea duratei teoretice a programului de studiu.

2.*Abilitarea* reprezintă certificarea calităţii unei persoane de a conduce lucrări de doctorat.

3.*Acreditarea* este procesul prin care instituţia de învăţământ superior/organizaţia interesată, pe baza evaluării externe realizate în condiţiile prezentei legi, dobândeşte dreptul de organizare a procesului de admitere, de desfăşurare a procesului de învăţământ, de organizare a examenelor de finalizare a studiilor şi de a emite diplome şi certificate recunoscute de Ministerul Educaţiei, la nivel instituţional sau de programe/domenii de studii, certificat printr-o hotărâre a Guvernului/ordin al ministrului educaţiei, conform prevederilor prezentei legi.

4.*Activităţi didactice online sincrone* reprezintă acele activităţi didactice la care studenţii şi cadrele didactice participă în acelaşi timp, dar în locaţii separate, în general altele decât campusul universitar.

5.*Aptitudinile şi competenţele transversale* sunt cele considerate în mod obişnuit ca nefiind legate în mod specific de un anumit loc de muncă, sarcină, disciplină academică sau domeniu de cunoaştere, ci ca fiind abilităţi care pot fi utilizate într-o mare varietate de situaţii şi medii de lucru. Definiţia "competenţelor transversale" are asociate 6 domenii: 1) gândire critică şi inovatoare; 2) abilităţi interpersonale; 3) abilităţi intrapersonale; 4) cetăţenie; 5) alfabetizare media şi informaţională şi 6) altele. Domeniul "altele" a fost creat ca o modalitate prin care cercetătorii pot include competenţe, cum ar fi sănătatea fizică sau valorile religioase, care ar putea să nu se încadreze în una dintre celelalte.

6.*Asigurarea calităţii* reprezintă un proces continuu de evaluare a calităţii unui sistem, a unei instituţii sau a unui program de învăţământ superior de către autoritatea sau autorităţile competente pentru a asigura părţile interesate că standardele educaţionale satisfăcătoare sunt menţinute şi îmbunătăţite permanent.

7.*Asigurarea calităţii educaţiei în învăţământul superior* este un proces continuu de evaluare a calităţii instituţiilor de învăţământ superior/organizaţiilor furnizoare de educaţie şi a programelor/domeniilor de studii de nivel universitar şi postuniversitar organizate de acestea.

8.*Autonomia instituţională* este gradul de autoguvernare necesar pentru luarea unei decizii eficiente de către instituţiile de învăţământ superior cu privire la standardele lor academice, munca, managementul şi activităţile conexe.

9.*Autorizarea de funcţionare provizorie* este procesul prin care instituţia de învăţământ superior/organizaţia furnizoare de educaţie - pe baza evaluării externe realizate, în condiţiile prezentei legi, de către ARACIS - dobândeşte calitatea de

furnizor de educaţie, prin ordin al ministrului educaţiei sau, după caz, prin hotărâre a Guvernului. Autorizarea de funcţionare provizorie conferă dreptul de organizare a procesului de admitere, precum şi de organizare şi desfăşurare a procesului de învăţământ.

10.*Beneficiarii direcţi ai educaţiei şi formării profesionale* sunt studenţii, precum şi persoanele adulte cuprinse într-o formă de educaţie şi formare profesională.

11.*Beneficiarii indirecţi ai educaţiei şi formării profesionale* sunt familiile beneficiarilor direcţi, angajatorii, comunitatea locală şi, într-un sens larg, întreaga societate.

12.*Cadrul naţional al calificărilor* este un instrument pentru stabilirea calificărilor, în conformitate cu un set de criterii ce corespund unor niveluri specifice de învăţare. Cadrul naţional al calificărilor are ca scop integrarea şi coordonarea subsistemelor naţionale de calificări şi îmbunătăţirea transparenţei, accesului, progresului şi calităţii calificărilor în raport cu piaţa muncii şi societatea civilă.

13.*Calificarea* este rezultatul formal al unui proces de evaluare şi validare, care este obţinut atunci când o autoritate sau un organism competent stabileşte că o persoană a dobândit rezultate ale învăţării corespunzătoare unor standarde prestabilite.

14.*Calitatea educaţiei* este ansamblul de caracteristici ale unui program de studii şi ale furnizorului acestuia prin care sunt îndeplinite standardele de calitate, precum şi aşteptările beneficiarilor.

15.*Cadrul european al calificărilor - CEC (European Qualifications Framework EQF)* este un instrument de corespondenţă între diferitele cadre sau sisteme şi niveluri ale calificărilor, fiind un cadru comun de referinţă cu opt niveluri, exprimate ca rezultate ale învăţării. Asigură îmbunătăţirea transparenţei şi a recunoaşterii aptitudinilor şi competenţelor şi presupune definirea descriptorilor pentru fiecare nivel şi stabilirea unor criterii de corelare. Sprijină practicile existente în materie de recunoaştere datorită faptului că asigură un nivel sporit de încredere, înţelegere şi comparabilitate a calificărilor. Aceasta poate facilita procesul de recunoaştere în scopuri profesionale şi de învăţare.

16.*Cercetarea ştiinţifică universitară* include cercetarea ştiinţifică propriu-zisă, creaţia artistică şi activităţile specifice performanţei sportive din instituţiile de învăţământ superior.

17.*Certificarea rezultatelor învăţării* reprezintă procesul prin care se confirmă în mod formal rezultatele învăţării dobândite de persoana care învaţă, în urma unui proces de evaluare.

18.*Clasificarea europeană a ocupaţiilor - ESCO* este clasificarea multilingvă europeană a aptitudinilor, competenţelor şi ocupaţiilor. ESCO descrie, identifică şi clasifică ocupaţiile şi competenţele profesionale relevante pentru piaţa muncii din Uniunea Europeană şi educaţie şi formare profesională.

19.*Clasificarea internaţională standard a educaţiei (ISCED-F 2013)* este clasificarea internaţională de referinţă pentru organizarea programelor de educaţie şi a calificărilor aferente pe domenii şi niveluri educaţionale.

20.*Competenţa* reprezintă capacitatea dovedită de a utiliza cunoştinţe, aptitudini şi abilităţi personale, sociale şi/sau metodologice în situaţii de muncă sau de studiu pentru dezvoltarea profesională şi personală.

21.*Competenţele profesionale* sunt un ansamblu unitar şi dinamic de cunoştinţe şi abilităţi. Cunoştinţele se exprimă prin următorii descriptori: cunoaştere, înţelegere şi utilizare a limbajului specific, explicare şi interpretare. Abilităţile se exprimă prin următorii descriptori: aplicare, transfer şi rezolvare de probleme, reflecţie critică şi constructivă, creativitate şi inovare.

22.*Competenţele transversale* reprezintă achiziţii valorice şi atitudinale care depăşesc un anumit domeniu/program de studiu şi se exprimă prin următorii descriptori: autonomie şi responsabilitate, interacţiune socială, dezvoltare personală şi profesională.
23.*Consorţiul universitar* reprezintă o asociere voluntară, de interes general, constituită de către două sau mai multe instituţii de învăţământ superior acreditate, cu scopul de a coopera în principalele domenii de activitate.
24.*Creditele de studii transferabile în sistem european (ECTS - European Credit Transfer System)* exprimă volumul de muncă pentru activităţi de învăţare necesar pentru a dobândi un set de rezultate ale învăţării. Creditele ECTS sunt exprimate, în general, în numere întregi.
25.*Criteriul* reprezintă un set de standarde care se referă la un aspect fundamental de organizare şi funcţionare a unui/unei furnizor de educaţie/unităţi/instituţii furnizoare de educaţie în procesul autorizării de funcţionare provizorie/acreditării/menţinerii acreditării/evaluării externe şi interne şi asigurării calităţii.
26.*Cunoştinţele* reprezintă rezultatul asimilării de informaţii prin învăţare. Cunoştinţele reprezintă ansamblul de fapte, principii, teorii şi practici legate de un anumit domeniu de muncă sau de studiu. În contextul Cadrului european al calificărilor, cunoştinţele sunt descrise ca teoretice şi/sau faptice. Cunoştinţele se exprimă prin următorii descriptori: cunoaştere, înţelegere şi utilizare a limbajului specific, explicare şi interpretare.
27.*Echivalare* reprezintă procesul de evaluare a curriculumului parcurs până la eliberarea actului de studii şi compatibilitatea lui cu sistemul de învăţământ românesc, care se poate finaliza cu eliberarea unui atestat. Atestatul de echivalare conferă titularului dreptul la continuarea studiilor şi/sau accesul pe piaţa forţei de muncă, în condiţiile legii.
28.*Educaţia* este ansamblul proceselor de punere în aplicare a programelor şi activităţilor de învăţare şi formare de rezultate ale învăţării. Educaţia include atât activităţile de învăţare în context formal, cât şi în context nonformal sau informal.
29.*Educaţia şi formarea profesională* reprezintă ansamblul coerent şi continuu de activităţi şi experienţe de învăţare prin care trece subiectul învăţării pe întreaga durată a traseului său educaţional-formativ.
30.*EQF/CEC - Cadrul european al calificărilor pentru învăţare pe tot parcursul vieţii* este un instrument de referinţă pentru a compara nivelurile de calificare ale diferitelor sisteme de calificări şi care promovează atât învăţarea de-a lungul vieţii, cât şi egalitatea de şanse în societatea bazată pe cunoaştere, precum şi continuarea integrării cetăţenilor pe piaţa europeană a muncii, respectând în acelaşi timp marea diversitate a sistemelor naţionale de educaţie.
31.*Evaluarea instituţională a calităţii* constă în examinarea multicriterială a calităţii educaţiei, a măsurii în care o organizaţie furnizoare de educaţie/instituţie de învăţământ superior şi programele de studii organizate de aceasta îndeplinesc standardele de calitate. Atunci când evaluarea calităţii este efectuată de organizaţie, aceasta ia forma evaluării interne. Atunci când evaluarea calităţii este efectuată de o agenţie naţională sau internaţională specializată, aceasta ia forma evaluării externe.
32.*Evaluarea pe parcurs* cuprinde teste, proiecte, teme pentru acasă, referate sau alte forme de evaluare, care se realizează în timpul semestrului.
33.*Evaluarea rezultatelor învăţării* reprezintă procesul prin care se stabileşte faptul că o persoană a dobândit anumite cunoştinţe, abilităţi şi responsabilitate şi autonomie într-un domeniu de studii.

34.*Hărţuirea sexuală* reprezintă pretinderea în mod repetat de favoruri de natură sexuală în cadrul unei relaţii de muncă sau al unei relaţii între personalul din învăţământul superior şi studenţi, dacă prin aceasta victima a fost intimidată sau pusă într-o situaţie umilitoare.
35.*Indicatorul de performanţă* reprezintă un instrument de măsurare a gradului de realizare a unei activităţi desfăşurate de o organizaţie furnizoare de educaţie/instituţie de învăţământ superior prin raportare la standarde, respectiv la standardele de referinţă. Nivelul minim al indicatorilor de performanţă corespunde cerinţelor unui standard. Nivelul maxim al indicatorilor de performanţă corespunde cerinţelor unui standard de referinţă, este opţional şi diferenţiază calitatea în mod ierarhic, progresiv.
36.*Instituţia de învăţământ superior* este o persoană juridică de drept public sau de drept privat, după caz, ce funcţionează independent pe baza principiului autonomiei universitare şi care furnizează programe de învăţământ superior, sub condiţia evaluării externe în vederea asigurării calităţii educaţiei, fiind recunoscută de către autoritatea competentă a unui stat parte sau de către unitatea teritorială a acesteia ca aparţinând sistemului său de învăţământ superior.
37.*Învăţarea pe tot parcursul vieţii* se referă la toate activităţile de învăţare formale, nonformale sau informale care se desfăşoară pe întreaga durată de viaţă a unei persoane şi care are scopul de a îmbunătăţi şi dezvolta capacităţile umane, cunoştinţele, abilităţile, atitudinile şi competenţele.
38.*Învăţământul* reprezintă un serviciu public organizat în condiţiile unui regim juridic de drept public în scopul educării şi formării profesionale a cetăţenilor.
39.*Învăţământul public* este echivalentul învăţământului de stat, aşa cum este definit în Constituţia României, republicată.
40.*Învăţământul privat* este echivalentul învăţământului particular, aşa cum este definit în Constituţia României, republicată.
41.*Libertatea academică* este libertatea personalului academic şi a studenţilor de a se angaja în cercetare, predare, învăţare şi comunicare în şi cu societatea, fără interferenţe sau teama de represalii.
42.*Mandatul* este perioada în care o persoană, desemnată prin vot sau prin concurs într-o funcţie de conducere la nivelul unei instituţii de învăţământ superior din cadrul sistemului naţional de învăţământ, pune în aplicare programul managerial pe baza căruia a fost învestită.
43.*Mobilitatea academică a studenţilor* reprezintă dreptul studenţilor şi studenţilor-doctoranzi de a li se recunoaşte creditele transferabile dobândite, în condiţiile legii, la alte instituţii de învăţământ superior din ţară sau din străinătate. Mobilitatea academică a studenţilor poate fi internă sau internaţională şi, după caz, definitivă sau temporară.
44.*Mobilitatea fizică* presupune deplasarea studentului la instituţia de învăţământ superior la care are loc perioada de studii şi desfăşurarea de activităţi de învăţare, predare, cercetare, aplicaţii practice şi de evaluare în spaţiul universitar.
45.*Mobilitatea virtuală* presupune utilizarea unor resurse şi instrumente electronice, informatice şi de comunicaţii specifice pentru a facilita şi sprijini activităţile de învăţare, predare, cercetare, aplicaţii practice şi de evaluare desfăşurate într-o altă instituţie de învăţământ superior decât cea de trimitere.
46.*NEETs* - tinerii care au părăsit sistemul de educaţie înainte de a obţine o calificare profesională şi nu sunt cuprinşi în nicio formă de educaţie sau formare profesională.
47.*Ocupaţia* este activitatea utilă, aducătoare de venit (în bani sau natură), pe care o desfăşoară o persoană într-o unitate economico-socială. Aceasta se desfăşoară în mai multe locuri de muncă ce implică sarcini similare şi care necesită

un set de abilităţi similare. Ocupaţia unei persoane poate fi exprimată prin funcţia sau meseria exercitată de aceasta.
48.*Organizaţia furnizoare de educaţie* este o instituţie de învăţământ superior. Orice persoană juridică fără scop patrimonial care se supune procesului de evaluare externă a calităţii educaţiei şi obţine autorizarea de funcţionare provizorie dobândeşte statutul de organizaţie furnizoare de educaţie, ce îi conferă dreptul de a desfăşura activităţi de învăţământ pe bază de programe şi/sau domenii de studii de nivel universitar şi/sau postuniversitar, legal organizate.
49.*Programele de calificare profesională* reprezintă oferta educaţională care conduce la dobândirea unei calificări profesionale înscrise în Registrul naţional al calificărilor.
50.*Programele de studii* concretizează oferta educaţională a unei instituţii de învăţământ superior/organizaţii furnizoare de educaţie.
51.*Programele de studii în domeniile învăţării ştiinţelor exacte, ingineriei şi matematicii (STIM)* sunt programe de studii din ramurile de ştiinţă: matematică, fizică, chimie şi inginerie chimică, biologie, biochimie şi ştiinţe inginereşti.
52.*Programele de studii integrate* sunt programe de învăţământ superior elaborate în comun, puse în aplicare şi recunoscute pe deplin de două sau mai multe instituţii de învăţământ superior din Spaţiul european al învăţământului superior. Programele comune pot fi puse în aplicare la orice nivel din învăţământul superior, şi anume, licenţă, masterat sau doctorat, sau chiar pentru un ciclu scurt. Programele comune pot fi naţionale, atunci când toate instituţiile de învăţământ superior implicate sunt din aceeaşi ţară, sau transnaţionale/internaţionale, atunci când cel puţin două ţări diferite sunt reprezentate în rândul instituţiilor de învăţământ superior implicate.
53.*Programul de studii acreditat* este programul de studii pentru care, în urma unui proces de evaluare externă efectuat de o agenţie de asigurare a calităţii, se certifică îndeplinirea cerinţelor minime ale standardelor şi indicatorilor de performanţă aferenţi procesului de acreditare, printr-o hotărâre a Guvernului/ordin al ministrului educaţiei, după caz.
54.*Programul de studii autorizat* este programul de studii evaluat pentru care, în urma unui proces de evaluare externă efectuat de ARACIS, se certifică îndeplinirea condiţiilor şi cerinţelor minime ale standardelor şi indicatorilor de performanţă aferenţi procesului de autorizare de funcţionare provizorie, printr-o hotărâre a Guvernului/ordin al ministrului educaţiei, după caz.

55.*Recunoaşterea formală a rezultatelor învăţării* înseamnă procesul în baza căruia o autoritate competentă acordă un statut oficial rezultatelor învăţării dobândite, în vederea frecventării unor programe de studii suplimentare sau a încadrării în muncă, prin:
a)acordarea de calificări: certificate, diplome sau titluri;
b)validarea învăţării nonformale şi informale;
c)acordarea de echivalenţe, de credite sau de derogări.
56. Registrul european pentru asigurarea calităţii în învăţământul superior (EQAR) reprezintă registrul oficial al Spaţiului european al învăţământului superior în care sunt înregistrate agenţiile de asigurare a calităţii care au demonstrat că respectă în măsură substanţială un set comun de principii privind asigurarea calităţii în Europa. Aceste principii sunt stabilite în Standardele şi orientările europene pentru asigurarea calităţii în Spaţiul european al învăţământului superior (ESG).
57.*Registrul matricol unic al universităţilor din România (RMUR)* este o bază de date naţională electronică în care sunt înregistraţi toţi studenţii din instituţiile de învăţământ superior de stat, particulare sau confesionale, acreditate ori autorizate

să funcţioneze provizoriu. Constituirea RMUR se realizează pe baza registrelor matricole ale instituţiilor de învăţământ superior.
58.*Registrul naţional al calificărilor* este o bază de date naţională ce cuprinde descrierea tuturor calificărilor din România, formată din RNCP şi RNCIS.
59.*RUNIDAS* - Registrul unic naţional integrat al diplomelor şi actelor de studii.
60.*Rezultatele învăţării* sunt enunţuri care se referă la ceea ce cunoaşte, înţelege şi este capabil să facă un cursant la terminarea unui proces de învăţare şi care sunt definite sub formă de cunoştinţe, abilităţi, responsabilitate şi autonomie.
61.*Societatea cunoaşterii* este o societate în care cunoaşterea constituie principala resursă, fiind creată, împărtăşită şi utilizată pentru a genera prosperitate şi bunăstare membrilor săi.
62.*Spaţiul european al învăţământului superior (SEIS)* reprezintă un cadru de colaborare internaţională dezvoltat în cadrul Procesului Bologna cu scopul îmbunătăţirii compatibilităţii sistemelor de învăţământ superior în vederea creşterii mobilităţii studenţilor, personalului şi a cercetătorilor şi creşterii angajabilităţii absolvenţilor, prin implementarea unor reforme structurale şi utilizarea unor instrumente comune, consolidarea mecanismelor de asigurare a calităţii şi cu respectarea valorilor fundamentale ale învăţământului superior: autonomie, libertate academică şi integritate, participarea studenţilor şi a personalului în guvernanţa instituţiei de învăţământ superior, responsabilitatea publică pentru învăţământul superior.
63.*Specializarea* reprezintă o arie dintr-un domeniu ştiinţific care, în urma parcurgerii unui program de studii universitare, conduce la o calificare.
64.*Statele terţe* reprezintă orice stat, cu excepţia statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spaţiului economic european şi a Confederaţiei Elveţiene.
65.*Suplimentul la diplomă* este anexat unei diplome de învăţământ superior eliberate de către autorităţile sau organismele competente, astfel încât persoanelor terţe - în special celor din alte ţări - să le fie mai uşor să înţeleagă rezultatele învăţării dobândite de titularul calificării, precum şi natura, nivelul, contextul, conţinutul şi statutul educaţiei şi formării absolvite şi ale aptitudinilor dobândite.
66.*Unitatea de rezultate ale învăţării* reprezintă partea unei calificări care cuprinde un set coerent de cunoştinţe, abilităţi şi responsabilitate şi autonomie, care pot fi evaluate şi validate.
67.*Validarea rezultatelor învăţării* reprezintă procesul prin care se confirmă că rezultatele învăţării dobândite de o persoană, evaluate şi certificate, corespund cerinţelor specifice pentru o unitate sau o calificare.
68.*Violenţa psihologică - bullying* este acţiunea sau seria de acţiuni fizice, verbale, relaţionale şi/sau cibernetice, într-un context social dificil de evitat, săvârşite cu intenţie, care implică un dezechilibru de putere, au drept consecinţă atingerea demnităţii ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptate împotriva unei persoane sau grup de persoane, şi vizează aspecte de discriminare şi excludere socială, care pot fi legate de apartenenţa la o anumită rasă, naţionalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală, caracteristicile personale, comportamente ce se desfăşoară în instituţiile de învăţământ şi în toate spaţiile destinate educaţiei şi formării profesionale.
Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 614 din data de 5 iulie 2023